

Tomorrow will come !

Contents

Tomorrow will come !	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	7
3. Chương 3	11
4. Chương 4	16
5. Chương 5	21
6. Chương 6	27
7. Chương 7	32
8. Chương 8	36
9. Chương 9	40
10. Chương 10	48
11. Chương 11	54
12. Chương 12	61
13. Chương 13	67
14. Chương 14	73
15. Chương 15	78
16. Chương 16	83
17. Chương 17	89
18. Chương 18	96
19. Chương 19	101
20. Chương 20	107
21. Chương 21	114
22. Chương 22	119
23. Chương 23 - End	126

Tomorrow will come !

Giới thiệu

_Nó-Nguyễn Thiên Anh:là con gái cưng của tập đoàn trang sức Bảo Ngọc,xinh đẹp(nó đẹp theo kiểu

1. Chương 1

(Ngày mai sẽ đến)

Mai là ngày đầu tiên nó sẽ chuyển đến trường mới tuy là mọi thứ đều lạ lẫm và mới mẻ nhưng trong lòng nó hi vọng ở đó sẽ không còn sự giả dối,nó đứng ngoài cửa sổ nhìn lên trời trắng hôm nay sáng thật,gió thổi nhẹ làm trong lòng nó lại buồn,ánh mắt nó nhìn xa xăm,vô định,nó lại bắt đầu nhớ về nỗi đau,về vết thương trong lòng nó,kí ức của vài tháng trước lại ùa về trong suy nghĩ của nó

*Hồi tưởng:

Hôm nay sau khi tan học nó chào mọi người,tạm biệt người ju và đứa bạn thân của nó,nó phóng Nouvo đi về trường nó cầm đi học bằng xe máy nhưng nó và 1 vài phần tử khác vì lấy lí do lười đi xe đạp nên vẫn cứ đi xe máy rồi gửi ở cổng trường,vài lần nó bị cô giáo bắt gặp và bị phê bình nhưng nó vẫn “chứng nào tật ấy”tính nó bướng bỉnh như vậy đấy mặc dù nó là lớp trưởng.Đang vì vụ trên đường thì bỗng nó nghe tiếng ai đó gọi phía sau

-Thiên Anh,Thiên Anh oiiiiii...

Nó ngoảnh mặt lại hóa ra là cái Trang học cùng lớp với nó

-gì thế?nó

-mày đi gì mà nhanh thế tao đuổi mãi mới kịp-trang

-mày bảo gì thì bảo nhanh đi tao còn về đối wá ak.hjx-nó xoa bụng

-mày cho tao mượn vở Văn ,hôm nay ngồi trong lớp nói chuyện không chép bài lúc này bà giáo kiểm tra thấy không chép bài bà bảo mai mang vở cho bà coi.hjx.chán thế-trang nói với khuôn mặt bí xị

-chết mày chưa ày chưa,ai bảo cái tội nói chuyện trong giờ ít ra cũng phải cao thủ như tao nè mới không bị bắt-nó nói đồng thời tay cũng mở cặp lấy vở ra,xong nó nói:-này,nhớ chép xong mang trả vở cho tao mày là chúa hay quên.

-ukm,cảm ơn mày nhé.thôi tao về đây-trang

nó đóng cặp vào rồi nói: -ukm,bjbj.

trang quay ngược xe đi nhưng rồi như nhớ ra điều gì đó nó mở cặp ra thì phát hiện ra nó đã quên hộp bút trong ngăn bàn

-uij,cái hộp bút ju quý của tôi,toàn những cái mình mới mua trong quán Zozo(quán nj' ở gần trường nó toàn bán những đồ dễ thương không hà,nó la con nhà giàu vậy thuj nhưng tính nó rất tiết kiệm)

-huhu..sao cái đầu mình lơ đãng thế không biết,phải quay lại trường tìm mới được dù sao cũng chưa đi xa lắm,mong là mấy bác lao công chưa dọn phòng học,hộp bút ơi đợi tao-nói là làm nó nhanh chóng quay lại trường gửi xe ở quán nước quen thuộc nó chạy vào trường,trường nó giờ vắng vẻ hẳn đi mọi người đã về hết ,nó chạy lên lớp đang định vào thì nó nhìn thấy Nam-người ju nó và Yến-bạn thân của nó đang cãi nhau về chuyện gì đó,nó lấp sau cánh cửa và bắt đầu nghe cuộc cãi vã giữa 2 người

-anh có hiểu cảm giác của em không hả?em không thể chịu nổi nữa rồi khi mà suốt ngày nhìn thấy anh và nó bên nhau,anh nói ju em vậy ma anh ngày ngày thân mật với nó trước mặt em,anh nghĩ em sẽ như thế nào hả?-yến vừa nói vừa khóc

-yến ak,anh biết em buồn nhưng mà em hãy cho anh một thời gian nữa được không?nhìn Thiên Anh đáng thương như vậy anh không nỡ nói ra câu chia tay nhưng em hãy tin anh tình cảm của anh với Thiên Anh đã hết từ lâu rồi,bây giờ anh chỉ yêu mình em thôi-nam

-anh bảo nó đáng thương vậy còn em,em không đáng thương sao?anh có biết rằng mỗi lần nhìn thấy anh và nó bên nhau em lại buồn và khóc thầm không?huhuhu...tại sao.hức.hức..anh lại đối xử với em như vậy chứ.-yến

-anh xin lỗi,từ nay anh không để em buồn nữa đâu đợi một thời gian nữa anh sẽ chia tay với Thiên Anh rồi anh sẽ bù đắp cho em tất cả-nam nói rồi ôm Yến vào lòng

Những giọt nước mắt của nó bắt đầu rơi nó không tin vào tai mình nữa,2 con người mà nó ju thương nhất đang làm j thế này ,họ nói họ ju nhau,họ nói thương nó là thật sao?tại nó như ù đi,nước mắt chảy nhiều hơn

-BỊCH..chiếc cặp của nó rơi khiến Nam và Yến giật mình nhìn ra hướng có tiếng động,nó chạy đi trong nước mắt

-Thiên Anh ak! nam gọi nó nhưng nó không trả lời tiếp tục chạy đi thật nhanh dường như nó không muốn nhìn thấy 2con người giả dối kia nữa,nó phóng như bay trên đường thật nhanh về nhà nó nó chạy lên phòng và đóng RẦM..chiếc cửa lại,nó thả mình úp mặt xuống giường và khóc,chưa bao giờ nó khóc nhiều như vậy,khóc vì bị bạn bè phản bội,khóc ột cuộc tình tan vỡ,nó đã ju Nam rất nhiều và nó nghĩ sẽ mãi mãi ju Nam như thế nhưng tại sao lại lừa dối nó không ju nó tại sao lại ở bên cạnh nó,tại sao đứa bạn thân nhất cũng phản bội lại lòng tin của nó,bây giờ thì nó đã hiểu tại sao khi đi chơi có mặt Nam thì Yến lại rất vui về còn khi nó tam sự hay kể về Nam là Yến lại không vui làm nó lại tưởng Yến không thích nó ju Nam nó đã hoàn toàn sai.nói đã sai thật rồi nếu hôm nay nó không quên hộp bút và không quay lại trường và không nghe cuộc nói chuyện giữa 2 người thì họ sẽ tiếp tục giấu nó đến bao giờ đây.Dạo này Nam hay lạnh lùng với nó,ít khi cười với nó,ít nói chuyện và nhắn tin cho nó không như lúc trước,đến chủ nhật này là tròn một năm Nam và nó ju nhau,Nam còn nói sẽ tặng quà cho nó và nói với nó một chuyện mà Nam đã giấu trong lòng từ lâu,nó đã rất mong đợi món quà đó và còn tự thiết kế và đặt làm riêng 2 sợi dây chuyền(từ nhỏ nó đã phải học thiết kế trang sức ma)có hình trái tim khắc tên nó và Nam,chẳng lẽ chuyện Nam định nói lại là chuyện này sao?dù nó có đau khổ như thế nào thì nó cũng không bao giờ đi cầu xin tình ju không thuộc về mình,nếu như họ nói với nó ngay từ sớm thì có lẽ nó sẽ cố gắng gạt đi nỗi đau của riêng nó để tha thứ cho họ nhưng giờ đã quá muộn rồi,sợ nó buồn ư?chỉ là những lời nói biện minh cho hành động của mình sợ nó buồn thì đã không giấu giếm ju nhau sau lưng nó,nó không cần lòng thương hại đó,ngay cả đứa bạn thân nhất của nó cũng phản bội nó thì giờ đây nó còn tin ai được nữa chứ????nó cứ nằm khóc như vậy cho tới khi trời tối

-CẠCH..có tiếng mở cửa phòng,là ** -người đã chăm sóc cho nó từ nhỏ trong quãng thời gian khi pama nó vắng nhà

-Thiên Anh,** không có ở nhà con lại biếng ăn đó hả?-** mở cửa rồi nói

-v...ú..ơiiiiii.huhu.hức.hức...-no khóc

-con sao vậy?sao kại khóc?scos chuyện gì kể ** nghe xem-sự lo lắng thể hiện rõ trên khuôn mặt đã nhiều nếp nhăn của bà

-** ơ,c..o..n...huhu

-uk thôi không sao rồi ** không biết có chuyện gì đã xảy ra nhưng con hãy khóc đi.khóc cho thoải mái con ak.vu ôm nó vào lòng vỗ về,nó đã khóc rất nhiều ,khóc không vơi đi nỗi buồn nhưng nó vẫn cứ khóc và nấc thành từng tiếng,trái tim nó nhói đau cái cảm giác này thật khó chịu rồi khóc mãi rồi cũng hết,nó không còn khóc nữa nhưng ánh mắt nó đượm buồn nó kể cho ** nghe hết mọi chuyện có lẽ chỉ có đối với ** nó mới kể hết mọi chuyện,** nghe xong câu chuyện,thở dài rồi ** nói

-con người phải biết dấn đạp lên nỗi đau để mà sống con ak,mỗi lần vấp ngã con lại thấy mình trưởng thành hơn,con phải mạnh mẽ lên để bất cứ khi nào có chuyện gì đến với con thì con sẽ có thể chấp nhận và vượt qua chúng một cách dễ dàng,hãy cứng rắn lên con ak'-** nói xong lau nước mắt cho nó rồi ** nói tiếp

-thôi không khóc nữa công chúa mà khóc thì xấu lắm,thôi con ngủ sớm đi,ngu 1 giấc ngày mai những điều tốt đẹp sẽ đến.nó ngoan ngoãn nghe lời ** và lên giường,** đắp chăn cho nó và đi ra ngoài,khi cánh cửa vừa khép lại cũng là lúc những giọt nước mắt lại tiếp tục rơi trên khuôn mặt xinh đẹp của nó rồi nó lại nhớ tới lời ** nói tự an ủi bản thân nhất định phải mạnh mẽ,nó dần dần chìm vào giấc ngủ.

Những ngày sau đó nó không đi học,dần dần nó trở nên ít nói cả với ** cũng vậy,nó tự nhốt mình trong phòng(giống tự kỉ vấ),điện thoại của nó có rất nhiềucuoocj gọi nhờ và tin nhắn của bọn lớp nó ai cũng thấy lạ khi nó không đi học,ai cũng nhớ nó,còn có tin nhắn của Nam và Yến cùng những lời giải thích hóa ra 2 người này đã có tình cảm với nhau từ lâu chỉ vì sợ nó buồn,sợ nó không chịu đựng được và sợ mất đi tình bạn nên họ đã âm thầm quen và ju nhau..vân vân..và..vân vân...nhưng hiện tại với tâm trạng của nó thì bây giờ nó không muốn nghe và cũng không cần biết lời giải thích nào hết,nó ấn mạnh thật nhanh để xóa những dòng tin nhắn đó đi,nó ghét sự giả dối...

*Hồi tưởng kết thúc:

-chết tiệt lại khóc rồi,những thứ đó không đáng-nó gạt dòng nước mắt đi rồi ánh mắt nó trở nen lạnh lùng 1 cách đang sợ,từ nay nó sẽ không tin ai hết,nó nắm chặt tay và thì thầm nói

-tomorrow will e(đường như câu nói này có ý nghĩa gì đó mà chỉ mình nó hiểu)

Sáng nay nó thức dậy làm vệ sinh cá nhân ,nếu trước đây nó để mái tóc thẳng luôn buộc sang một bên để thể hiện cá tính nghịch ngợm và trẻ con của nó thì bây giờ nó đang đứng trước gương với mái tóc xoăn bồng bênh càng làm nó thêm xinh đẹp và đặc biệt hơn,ánh mắt nó lạnh lùng nó bước xuống nhà chào ** và đi con Nouvo tới trường,** chỉ biết nhìn theo nó và thở dài,trường mới của nó cách xa nhà hơn là trường cũ,nó đã biết ngôi trường này từ lâu vì lúc đầu pama nó cũng muốn nó vào học trường này nhưng nó không thích nó muốn học ở một ngôi trường bình thường vì vậy mà khi nó gọi cho papa nó xin chuyển trường thì papa nó đã nhảy cẫng lên đồng ý 2tay,2 chân lun,nó chưa từng đặt chân đến,trường này có cánh cổng to sơn màu xanh,phía tay trái có phòng bảo vệ,nghe nói trường này cũng toàn cô chiêu,cậu ấm gia đình giàu có(đối với gia đình nhà nó thì chẳng là gì cả),không thì cũng phải có trình độ học vấn đáng nể mới được vào học,nhìn ở nhà xe thì mới thấy những chiếc xe hơi hay xe ga hạng sang trải dài,xem ra từ nay nó không phải gửi xe ở cổng trường nữa rồi,chắc đã vào học,giờ chắc đã vào học rồi ngày đầu tiên muộn chút chắc không sao,nó đi tới và hỏi 1 bác bảo vệ

-bác ơi cho cháu hỏi phòng thầy hiệu trưởng ở đâu ạ?nó

-cháu cứ đi thẳng rồi rẽ trái là thấy-bác bảo vệ

-ạ,cháu cảm ơn.nó nói xong theo sự chỉ dẫn của bác bảo vệ nó nhìn thấy tấm biển"PHÒNG HIỆU TRƯỞNG",nó gõ cửa

-cốc.cốc.cốc..

-mời vào-tiếng một người đàn ông từ trong vọng ra

nó đi vào rồi nói

-ạ thưa thầy,em là học sinh mới

-ah ra em là con gái của Thiên Ngọc(mama nó) và Hoàng Bảo(papa nó) sao?em ngồi xuống đi,pama của em và thầy trước đây là bạn thân của nhau khi con đi học mà,pama em đã gọi và nói với thầy rồi,em tên gì?-thầy hiệu trưởng

-ạ,em tên là Nguyễn Thiê Anh ạ.nó

-tên hay lắm,nhìn em xinh đẹp và sắc sảo giống hệt mama em vậy(mama nó không những xinh đẹp mà còn rất trẻ,về công việc thì uj thui mama nó giỏi miến chê lun)bây giờ thầy sẽ cử người đưa em lên lớp-ông thầy vừa nói vừa cầm điện thoại gọi điện cho ai đó,vài phút sau có 1 ông thầy nào đó vào phòng ông nj' đeo 1 cặp kính dày nhìn có lẽ ông ta khó tính lắm,khi vừa mới vào phòng ông ta nhìn nó từ đầu tới chân với ánh mắt soi mói,nó đoán ông này là giám thị của trường nhìn mắt ông ấy cáo thể kia cơ mà(nó nghĩ) rồi ông ta nói

-có chuyện gì thưa thầy hiệu trưởng.

-à nhờ anh đưa giúp cô bé này lên lớp 11A5 nhé,đây là học sinh mới hôm qua tôi đã nói với thầy rồi đó-rồi thầy hiệu trưởng quay sang nói với nó

-đây là thầy Hà là giám thị của trường ta(đấy nó đoán có sai đâu) em cứ đi theo thầy lên lớp học,có chuyện gì cần giúp đỡ em có thể nói với tôi và với thầy Hà nhé

-dạ,e chào thầy!

Nó nói và đi theo ông thầy giám thị,lớp nó học ở tầng2 ngay gần cầu thang(theo nó quan sát)nó đi sau ông ý nhìn ông ta thật buồn cười cái mặt cứ nghênh nghênh,2tay chấp ra sau,đã thế đeo kính còn để hở nửa phần mắt trên,vừa đi ông ta vừa dòm ngó xung quanh chắc lại sắp pơ soi xem có học sinh nào trốn học hay đi học muộn không đây ma,phải như nó trước đây là nó đã bày trò treu ông ta một trận cho tức sôi máu lên rồi nó còn nhớ ông thầy giám thị trưởng cũ của nó toàn bị bọn nó chơi khăm mà nó là nhân vật cầm đầu bày trò khiếm ông ấy nhớ đến già lun (đúng là trẻ không tha già không thương mà)nhưng thôi bây giờ nó đã thay đổi rồi nó không còn là Thiên Anh nghịch ngợm,hay cười ngày nào nữa

Bỗng ông giám thị quát lớn làm nó giật cả nẩy

-NÀY,CẬU KIA ĐỨNG LẠI CHO TỐT!

có một thằng học sinh nhìn cách ăn mặc xộc xệch có vẻ nghịch ngợm chắc đang định chạy đi nghe ông giám thị quát vội lò dò quay lại niềm nở

-hihi..em chào thầy ạ,dạo này thầy có khỏe không ạ.học sinh

-tôi khỏe lắm,đã quá giờ vào lớp rồi sao cậu còn ở đây hả?ông giám thị

-dạ,em đi vệ sinh ạ.em có nói với bạn sao đó rồi mà thầy-học sinh

-đi vệ sinh mà cậu lại mang theo cặp à?ông giám thị

-dạ.em.em..-thằng đó ắp ủng vội giấu cặp ra sau lưng

_Vũ Thanh Lâm-CẬU LẠI ĐI HỌC MUỘN CÓ PHẢI KHÔNG?ông thầy giám thị lại quát

-thầy ơi,thầy tha cho em lần này đi thầy,em hứa từ nay sẽ không đi học muộn nữa đâu-thằng học sinh năn nỉ ỉ ời

-nói đi nói lại nói tái nói hồi nói rồi lại nói cậu vẫn không sửa được cái tật đi muộn có phải không?đừng mau cậu thoát được lần này tôi biết rõ họ tên và lớp của cậu,lên phòng kỉ luật đợi tôi-ông giám thị nói với vẻ mặt nghiêm nghị rồi quay lưng đi thẳng,nó thấy ông này cũng đáng sợ thật đấy.

Đến cửa lớp ông thầy giám thị nói với nó

-em đứng ở đây tôi sẽ vào thông báo cho lớp.

-vâng-nó trả lời ngắn gọn

rồi ông thầy đi vào nói với cả lớp: -hôm nay lớp 11A 5 sẽ có học sinh mới,đây là học sinh xuất sắc các em hãy làm quen và giúp đỡ bạn

Bọn trong lớp hú ầm lên và bắt đầu hỏi:

-thầy ơi,là boy hay gỏi đấy ạ-hs A

-thầy ơi,con gái phải không ạ,bạn ấy có xinh,có dễ xươg ko thầy?hs B

-bọn nì' chỉ đại gái.thầy ơi là boy phải ko ạ,nhìn có handsome ko thầy?hs C

-thầy ơi.....

-thầy ơi....

..bla.bla...

-RẦM..các cô các cậu có trật tự ko hả?thật là ko có kỉ cương phép tắc gì hết,học kì này tôi sẽ xếp lớp này hạng Yếu.hừ..ông thầy đập bàn quát lớn làm cả lớp im re rồi quay ra ngoài nói với nó

-em vào lớp đi!

Nó đi vào lớp trước ánh mắt trầm trồ khen ngợi của cả lớp(chẹp.chẹp..chuyện,trước đây ở trường cũ nó từng là hot girl đi tới đâu bao nhiêu vệ tinh bầu quanh xịt máu mũi ngất tới đó chứ có phải là một người bình thường đâu)chỉ có tụi con gái là tỏ thái độ không hài lòng nhìn nó với ánh mắt hình viên đạn vì học sinh

mới mà bọn nó mong chờ không phải là boy mà là gỏi,nó nhìn thấy rõ đó là ánh mắt ghen tị với nó,còn bọn con trai thì khỏi nói nhìn nó bằng ánh mắt hình trái tim rồi 2 tay chấp vào nhau..nhưng nó chẳng quan tâm,nó nhìn cả lớp bằng ánh mắt lạnh lùng và nói ngắn gọn

-tên tôi là Nguyễn Thiên Anh,mong mọi người giúp đỡ

Đúng lúc đó cô giáo cũng vào tới cửa lớp,thầy giám thị đi ra và nói gì đó với cô giáo còn trong lớp mấy thằng con trai bắt đầu màn chào hỏi

-pé oi,tên pé hay thế,cho anh làm quen đi

-đừng làm quen với thằng đó bạn ạ,tớ đẹp zai,hào hoa,phong nhã thế này làm bạn gái tớ đi(trong đầu nó nghĩ:hào hoa,phong nhã cái nổi gì môm như hàm cá sấu,mặt như cái bánh bao,mắt như bồ câu trâu,đúng là điên...)

-bạn ơi nhìn bạn dễ thương vậy có boyfriend chưa vậy?

-bla.bla.bla...

May mà cô giáo đi vào lớp chứ nếu ko nó bị tra tấn đến thủng màng nhĩ mất,cô giáo nói

-bạn Thiên Anh từ giờ sẽ là thành viên của lớp ta,bạn có thành tích học tập rất tốt các em hãy làm quen và giúp đỡ bạn nhé!

Cô quay qua nói với nó

-cô tên là Hà Linh là giáo viên chủ nhiệm của lớp(cô nói đồng thời ánh mắt đảo xuống lớp) em xuống ngồi gần bạn Linh nhé,bàn đó còn trống.

-ạ-nó bước xuống có bàn chân của đứa con gái chìa ra đứa này là một trong số những đứa nhìn nó với kiểu ghen ghét và lườm nó nhiều nhất,chìa chân ra như vậy chắc là cố tình để cho nó vồ ếch đây nhưng với 10 năm kinh nghiệm karate đai đen của nó làm sao khiến nó ngã được chứ,bàn chân trước của nó nhanh nhẹn bước qua,chân sau của nó nhắm vào chân đứa kia khiến đứa đấy đau điếng cứ ôm chân la oai oái,nó cười nửa miệng rồi đi về chỗ cô giáo chỉ,nó thấy bàn cuối cùng còn trống,nó nghĩ trong đầu:"sao cô giáo không ỉnh ngồi bàn cuối cùng nhỉ?ngồi một mình đỡ bị ai làm phiền(nhưng nó đâu biết rằng bàn đó đã có người ngồi rồi chẳng qua là hôm nay nghỉ học thôi),nó chọn vị trí ngồi trong gần cửa sổ,người ngồi bên cạnh nó quay sang nhìn nó nói:

-chào bạn mình là Trần linh linh,có gì cần giúp đỡ bạn cứ nói nha,mình rất sẵn lòng-cô bạn đó nở một nụ cười thật tươi đưa tay ra như muốn bắt tay với nó vậy

-ukm,chào!nó nói một cách lạnh lùng mà ko quay qua nhìn Linh Linh có lẽ vì nó ghét nụ cười đó,nụ cười đó giống hệt với Yến luôn cười thật tươi do vậy mà nó lạnh lùng với Linh Linh hơn,nó ko muốn lại bị bạn bè phản bội thêm một lần nữa.

Khi thấy nó hành động như vậy cô thấy nó thật khác với những người trong trường này họ luôn kiêu căng,ngạo mạn ko hiểu tại sao hôm nay lần đầu tiên gặp nó cô cảm thấy rất quý nó,cô muốn làm bạn với nó nhưng thái độ làm cô thấy hụt hẫng nụ cười trên môi cô vụt tắt,tay cô dụt lại,nhìn sự lạnh lùng của nó Linh Linh thấy e ngại nhưng cô nhìn thấy ở sâu thẳm trong ánh mắt đó không phải sự lạnh lùng vốn có mà như ẩn giấu một nỗi đau nào đó,suốt 5 tiết học Linh Linh ko dám nói với nó một câu nào có lẽ vì sợ phải nhìn thấy sự lạnh lùng đó

Những bài học qua dần,nó chăm chú vào những bài học nó nghĩ học đã mấy tháng bây giờ cũng phải học bù lại và cũng chỉ có nhưbfx bài học mới làm nó quên đi nỗi buồn,rồi thời gian cũng sẽ chữa lành vết thương trong lòng nó..tích..tắc..thời gian tiếp tục trôi đi

2. Chương 2

tiết 1...

tiết 2..

tiết 3..

tiết 4..

tiết 5..

reng.reng.reng...tiếng chuông kết thúc giờ học vang lên mọi người đều thu xếp sách vở để ra về có vài thằng con trai nán lại nói những lời chêu chọc nó,còn những đứa con gái để lại những cái lườm nguýt rồi ra về,nó vẫn lạnh lùng ko quan tâm,nó dự định hôm nay sẽ về muộn nó muốn đi tham quan cái trường mới của nó xem có gì đặc biệt ko mà thi nhau lũ lượt xin xô học,nó đi một vòng thì thấy trường này cũng khá rộng,lớp học nào cũng giống nhau cơ sở vật chất rất hiện đại và đầy đủ,có nhiều chậu cảnh được cắt tỉa cẩn thận,xung quanh trường trồng rất nhiều hoa nó nhẹ nhàng đặt tay lên những cánh hoa mà thấy vui vui trong lòng(nó thích hoa lém dóa bà koan)...nó phải công nhận trường này đẹp không hổ danh là trường dành cho quý tộc học khác hẳn với những trường bình thường khác,đi mãi cũng mỏi chân nó ngồi trên chiếc ghế đá ngược mặt lên nó mới thấy trước mặt nó giờ đây là một cái Hồ nhân tạo từng đợt nước phụt lên cao rồi nhiều kiểu nhìn rất vui mắt(giống như nhạc nước ở khu du lịch Hồ Núi Cốc vậy),xung quanh có rất nhiều cây và ghế đá có những dòng chữ Kính Tặng của các khóa trước đã ra trường để lại,nó quay ngược lại nhìn thấy khu lớp học đối diện với cái Hồ nhân tạo,nó chạy lên ban công tầng5 nó nghĩ ở đây có thể nhìn thấy toàn cảnh và đúng như vậy đây là một nơi lí tưởng nhìn thấy toàn cảnh nó ngồi trên lan can thả chân tự do nó thích thú nhìn từng đợt nước được phun lên ngang bằng với chỗ nó đang ngồi,đang thích thú chợt nó giật mình nghe có tiếng động ở góc ban công,nó từ từ tiến lại gần có lẽ là một con vật gì đó(theo nó nghĩ),nó lật cái áo khoác dài ra rồi ngó nghiêng,xoay trái xoay phải với hình ảnh người con trai đang nằm ngủ trước mặt nó,hắn đang ngủ có lẽ do có ánh sáng nên hắn cũng mở mắt ra,lúc này hắn và nó chỉ cách nhau vài cm nữa là “kiss” rồi

____AAAAA...ma..nó và hắn cùng kêu lên(cũng tại hắn đang mơ thấy ma mà,khổ thân thằng pé tại xem harry potter nhiều quá đây mà)một lúc sau trấn tĩnh lại nó nhìn hắn quay lại về lạnh lùng nó nói gắt lên

-đồ điên,cậu định dọa tôi chết khiếp àk?

Giờ hắn cũng tỉnh ngủ rồi đứng dậy,cầm chiếc áo choàng dài lên mặc vào hắn nhìn nó lạnh lùng nói

-cậu mới là đồ hâm đơ đấy,đang ngủ ngon lành tự nhiên tới làm tôi thức dậy.hừ..

-cái gì?cậu nói ai là đồ hâm đơ hả cái đồ trốn học rồ lên ban công nằm một góc như bông con để ngủ kia-nó ko vừa

-bông con?là gì vậy?hắn hỏi về mặt hơi ngu ngu

-là con chó bông nhà tui-nó nói mặt tỉnh bơ mím môi lại vì nhìn vẻ mặt buồn cười của hắn nó sợ ko nhận được cười

-cậu..hắn cứng họng ko nói được lời nào

-tui sao?nó hất cái mặt về phía hắn hiểu thách thức

Hắn biết mình vừa bị chơi một vỏ đau,đường đường là một hot boy như ta mà lại chịu thua trước con nhỏ này nhưng ko sao quân tử trả thù 10 năm chưa muộn(thằng nj' thù dai),được lắm cứ chờ đấy.giờ thì nhận,phải nhận...(hắn nghĩ)

-mà sao tan học rồi mà cậu ko về đi còn loanh quanh,luẩn quẩn,lượn lờ ở đây làm gì?hắn cố tình đá đểu để trả thù

-tui lượn lờ kệ tui,đúng là đồ bông con.xí..nó quay đi khoải chí cười thâm để lại cho hắn một cục tức to tướng ,hắn tức đến đỏ mặt,nắm chặt tay hắn lăm lăm

-con pé kia cứ chờ đấy rồi ta sẽ cho biết tay dám nói ta là chó bông àk?gừgừ...bóng nó đã khuất rồi mà miệng hần vẫn cứ lằm bằm **** thề đang dũa nó đấy mà.lhxx,,may mà tiếng chuông điện thoại kêu lên nếu ko một lúc nữa cứ tình trạng này hần lại mọc sừng đi húc linh tinh chít oan người vô tội,hần lấy từ trong túi ra con iphone 4 và nghe

-huy àk?có gì ko?

giọng thẳng con trai trong điện thoại hét to:“MÀY ĐANG Ở ĐÂU THỂ THĂNG KIA?MÀY CÓ BIẾT HÔM NAY LÀ SINH NHẬT TAO KHÔNG HẢ?”làm hần phải đưa điện thoại ra xa,1 lúc sau thấy không có động tĩnh gì hần tiếp tục nghe và nói:-mày nói nhỏ thôi được ko?hét rõ to đau hết đầu

-mày còn nói nữa àk?hum nay là sinh nhật tao đấy mày quên rồi àk?lúc này đi học tao tìm mày mà chẳng thấy đâu,gọi điện cũng ko bắt máy định bơ tao lun hả?huy

-ơ,tao tưởng hum trướcclaf sinh nhật mày rồi cơ mà?hần

-đó là ngày dương còn hum nay là ngày âm,hum nay có mấy em ngon lắm mà tao ày cả thời gian về tắm kèm đi mua quà(sax..)tối nay 7h mày ko có mặt ở bar thì đừng trách tao-nói xong Huy cúp máy luôn ko để hần nói thêm câu nào,hần thở dài ngao ngán

-lại còn ngày âm với ngày dương nữa bó tay thẳng bạn-rồi hần lại chỗ lan can đứng tầm nhìn chỗ nó ngồi,nhìn những tia nước được phụt lên mắt hần đờm buồn ,hần lại nhớ về Hà Vân -bạn gái trước đây của hần,hần và Hà Vân ju nhau được gần 2 năm thì pama hần biết ,do trước đây pama của hần và Hà Vân có hiềm khích với nhau,pama bắt hần phải chia tay với Hà Vân ,hần là người mặc dù có vẻ ngoài lạnh lùng nhưng hần rất thương và nghe lời pama hần lúc đầu hần không chịu cãi lại lời pama và tiếp tục gặp gỡ Hà Vân,do hần giấu nên Hà Vân ko hề biết gì cả sau này vì bị áp lực quá nhiều pama luôn cho người theo dõi còn có nhiều vệ sĩ hần đi đâu bọn họ đi tới đó hần đã đưa ra một quyết định khó khăn là sẽ chia tay với Hà Vân,hần ko muốn pama hần buồn vì hần,hum đó là 1 ngày mùa đông lạnh giá ,hần chờ Hà Vân trên con đường quen thuộc thấy hần

-anh.hihi..anh chờ em lâu chưa?hà vân chạy tới cầm tay hần

hần gạt tay Hà Vân ra,nắm chặt 2 tay hần nói mà mắt nhìn sang hướng khác :

-Hà Vân,chúng ta chia tay đi!

-anh đang nói gì vậy?chia tay ư?anh đang đùa em phải ko?Hà vân nói nước mắt bắt đầu rơi,cô quá bất ngờ vì câu nói của hần,cô vừa khóc vừa lay lay cánh tay hần,người khác nhìn vào ai cũng thấy thật tội nghiệp

-ko cô tôi ko ju cô,thời gian qua tôi ở bên cạnh cô chỉ là chơi bởi thôi,những gì giữa chúng ta và những gì tôi nói với cô gần 2 năm qua đó chỉ là bông đùa mà thôi,hãy quên hết đi cô thật ngốc khi bị tôi lừa mà ko biế...BỐP...hần chưa kịp nói xong thì Hà Vân tát hần,dường như nỗi đau khổ,mọi cay đắng dồn hết lên đôi tay cô tát hần thật mạnh,má hần đỏ ửng lên,cô ko ngờ hần có thể nói với cô những lời như vậy cô thực sự thất vọng cô ko biết nói gì với hần vào lúc này mím chặt môi cay đắng xót xa làm sao,cô chạy đi trong vô thức,nước mắt cô rơi nhiều hơn,cô đã trao trái tim nhầm người rồi,trời bắt đầu mưa,mưa như trút đi mọi nỗi buồn,mọi kỉ niệm gần 2 năm qua giữa hần và cô,mưa khóc ột cuộc tình tan vỡ...hần sờ lên bên má còn đỏ ửng hần khụy xuống 1 giọt nước mắt rơi trên má hần,lần đầu tiên hần đã khóc vì một người con gái mà hần ju,ju rất nhìu nhưng hần ko thể ở bên cạnh Hà Vân được,hần ko muốn làm Hà Vân đau khổ thêm nữa,hần nói thì thậm chí đủ ình hần nghe: -Chúc em hạnh phúc!

hần cứ quỳ ở đó mặc ừa rơi và lạnh buốt nhưng cái lạnh về thể xác làm sao bằng cái lạnh trong tim hần được.Sau ngày hôm đó Hà Vân đã quyết định đi du học ở Mỹ cô muốn đi tới 1 nơi xa,nơi đó không có hần,ko có những kỉ niệm giữa hần và cô để có thể quên hần,từ khi Hà Vân đi hần đã lạnh lùng nay càng trở nên lạnh lùng hơn ko còn cười như trước đây nữa,mỗi khi ở mộtminhf hần lại buồn và nhớ tới Hà Vân,hần cũng ít nói chuyện với pama hơn mỗi lần đối mặt với pama là hần lại lấy lí do mệt rồi lên phòng,hần ko muốn nhìn thấy người đã cướp đi hạnh phúc nhỏ nhoi của hần nhưng hần ko thể làm trái lời pama hần được,pama hần hiểu và cũng hi vọng thời gian sẽ chữa lành vết thương trong lòng con trai họ.Huy-người bạn thân nhất của hần cũng hiểu nên luôn bên cạnh động viên hần

Kết thúc hồi tưởng:hắn tự động viên bản thân mình rằng phải cố gắng quên Hà Vân,hắn nhìn từng giọt nước phun lên mà trong lòng cảm thấy vui lạ lùng,hắn cười-1 nụ cười hiếm hoi và nói

-đẹp thật-hắn cười để lộ chiếc răng khểnh(lúc này có girl nào đi qua nhìn thấy chắc xìt máu mũi mà chít wá nếu ko cũng được đưa vào trại tâm thần trong trạng thái mơ màng ko rõ nguyên do)

Về phần nó,nó đi trên đường mà cứ nghĩ tới cái mặt ngu ngơ của hắn khi hắn hỏi “bông con là gì” thì tự nhiên nó ko nhìn được cười ,cười phá lên nhiều người đi trên đường thấy vậy nghĩ:”đứa nì’ nhìn xinh mà điên.chep.chep..”

Nó về tới nhà,nhà nó là một biệt thự to và sang trọng,xung quanh được trồng rất nhiều loài hoa vì nó thích hoa mà,ở bên trái có một hồ bơi rất to có cây liễu rủ xuống tạo bóng mát cho chiếc xích đu nhỏ màu trắng đủ để cho 2 người ngồi nó đã từng mơ ước sẽ ngồi ở đó cùng người nó ju thương sẽ cùng nhau ngắm trăng sao(con nì’ mơ mộng woa’) Nó đi vào nhà thấy thức ăn đã được dọn lên bàn một cách gọn gàng,thức ăn ** làm là ngon nhứt mờ,nó đang định ăn vụng thì ** đã kịp đánh ju vào tay nó rồi

-con hư thật lên nhà thay quần áo với lau mặt đi rồi xuống nhà ăn cơm,con gái lớn rồi còn ăn vụng-** trách ju nó

-yes,sir-rồi nó đưa tay chào kiểu quân đội khiến ** bật cười,trong lòng ** thấy an tâm khi nó vẫn cười vui vẻ như vậy

Tại một ngôi biệt thự khác(lại biệt thự tác giả ước j’ được sống ở đóa) hắn vừa tắm xong đang ngồi gác chân lên bàn ,tay chống lên cằm suy nghĩ

-con pé sáng nay học trường mình sao mình chưa nhìn thấy bao giờ nhỉ?(hxxh.hắn đi có bao giờ nhìn ai đâu mà chẳng ko nhìn thấy bao giờ,mất hắn bao giờcungx nhìn thẳng ko hà)..chặc..con pé đó vừa đánh đá,vừa khó ưa nhưng sao ánh mắt của con pé đó có cái gì đó buồn thế nhỉ?mà kể ra thì nhìn cũng xinh,cũng cao,tóc xoăn dài nhìn như búp bê vậy,da trắng,môi đỏ mà có trang điểm ko ta????ui,mình đang nghĩ gì thế này sao lại để ứ tới cái con pé hâm đơ đó chứ.hừ..

Cùng lúc đó thì nó:...hắt xì..hắt xì...ai nhắc tới mình thế nhỉ?hắt hơi liên tục chẳng lẽ ốm rùi.hxxh..

Buổi tối tại bar:

Hắn đi tới bar thật nhanh ko thằng bạn thân lại nổi khùng lên thì khổ,hắn tới đã thấy thằng bạn chí cốt của hắn đang ôm eo một đứa nhìn có vẻ ít tuổi cũng xinh,ăn mặc ko kém phần hờ hang cùng với mấy thằng con trai đầu tóc vàng hoe,ăn mặc như bất cần đời toàn bọn vớ vẩn,mấy đứa con gái nhìn đứa nào cũng môi đỏ trên mặt nếu có thể mang đem cân thì cũng phải hàng tấn phần,ăn mặc như thiếu vải hắn ghét nhất loại con gái như vậy,hắn nhìn đã ko thích và muốn về rồi,Huy chạy tới và nói

-may ày là ko tới trễ nếu ko tao ày die luôn ,vào đây

Huy kéo hắn vào rồiif nói tiếp

-xin giới thiệu với mọi người đây là Phong bạn thân chí cốt của Huy đó!

mấy thằng con trai chào hỏi hắn nhưng hắn ko nói gì chỉ nhếch môi cười và ngồi xuống,mấy đứa con gái thấy hắn thì đã đông đưa,liếc mắt đưa tình rồi tất cả chạy lại ngồi vây xung quanh hắn ,hỏi han cười đùa nhưng hắn ko nói gì đôi mắt hắn lạnh lùng nhìn lên sàn nhảy,mấy đứa thấy vậy muốn thể hiện với hắn lên sàn nhảy uốn ** (chỉ tiếc còn thiếu cái cột)liếc mắt với hắn,hắn cười khẩy Huy tới bá vai hắn

-uống gì mày?

-như mọi khi-hắn

-ok..rồi Huy ra hiệu cho phục vụ mang rượu ra,hắn ko nói gì chỉ im lặng nhâm nhi ly rượu mặc cho Huy và bọn bạn của Huy nói chuyện rôm rả tính hắn là vậy ko thích nói nhiều với những người mà hắn ko thích mặc dù hắn hay tới bar nhưng hắn thường tới đây với Huy để uống rượu mỗi khi buồn. Mấy đứa con gái nhảy chán chê nhưng ko thấy hắn có phản ứng gì nên quay lại ngồi gần hắn, giành lấy ly rượu từ tay hắn và uống cạn,lúc này hắn bắt đầu thấy khó chịu

-cô điên àk?

-vâng em đang điên vì anh đây,tối nay hãy để cho em điên vì anh nhé anh ju-cô ta ôm hẳn rồi sờ lên ngực hẳn

hắn nhếch môi cười rồi nói: -cái loại như cô thì chắc nhìn thấy thằng nào mà chẳng điên,xin lỗi nhưng tôi ko có hứng thú với cô.Huy,tao về trước!

Nói rồi hẳn đi thẳng đứ con gái kia ú ớ ko nói được câu nào đành ngậm ngùi im lặng và tiếp tục công việc điên vì zai của mình. Hẳn phóng con SH đi trên đường,trong lòng thấy bực tức hẳn ghét loại con gái trơ trên như vậy ko như Hà Vân luôn hiền lành,ngây thơ,trong sáng nghĩ tới đây mắt hẳn đượ buồn hẳn lại nhớ tới Hà Vân rồi hẳn đi tới bờ biển hẳn ngồi tựa lưng trên ghế mát hướng lên trời 2tay dang lên thành ghế hẳn nhớ tới những gày hẳn cùng Hà Vân cùng ngồi trên chiếc ghế này cùng ngắm trăng rồi thi nhau tìm những vì sao sáng nhất,cùng đùa vui hay kể cho nhau nghe những câu chuyện cười ,hắn tự hỏi?

-ko biết giờ này em ở nơi đó sống như thế nào?chắc em đã tìm được hạnh phúc mới rồi nhỉ?mong ông trăng sẽ luôn mang hạnh phúc đến cho em,ở bên người ta vui em nhé đừng buồn như bên anh lúc trước nếu mai này gặp nhau anh muốn thấy nụ cười,muốn thấy một người anh đã ju thật hạnh phúc.còn con liệu có được hạnh phúc ko hả ông trăng?chắc chắn là ko rồi con sẽ ko bao giờ được hạnh phúc đâu vì con có lỗi là làm cho người con ju phải buồn,phải đau khổ và con sẽ phải trả giá cho điều đó..

Nó ngồi đưng đưa chiếc xích đu quen thuộc và nhớ về kỉ niệm xa xôi lúc no,Nam và Yến 3 đứa cùng tranh nhau ngồi chiếc xích đu này,cùng đồ nhau những câu hỏi hóc búa nhất,Nam luôn là người bị cốc vào đầu,bị búng tai vì những câu hỏi của nó đưa ra quá khó phần vì nó và Yến-2 đứa nháy nhau đưa Nam vào bẫy kết quả nam luôn là người thua cuộc nghĩ tới những ngày đó thật vui cảm giác như vừa mới đầu đây mà giờ đây thì...những dòng nước mắt của nó bắt đầu rơi nó ngược lên trời để ngăn ko cho những dòng nước mắt chảy ra nó phát hiện trăng hum nay tròn lại rất sáng nữa đúng rồi hum nay là rằm mà nó bắt đầu nói chuyện với ông trăng

-ông trăng àk,con luôn muốn sẽ tìm hạnh phúc đích thực nhưng chắc hạnh phúc ko tìm đến con đâu nhỉ,nghe đơn giản nhưng sao để có được điều đó lại khó thế hả ông trăng?con mong 1 ngày nào đó con sẽ được hạnh phúc như bao người khác!

2 tâm hồn cùng cảnh ngộ,cùng khát khao tình ju thương vậy ông trăng trên cao có hiểu được tấm lòng và ước mơ của họ mà mang lại cho họ sự hạnh phúc và 1 tình ju vĩnh cửu hay ko??mọi người đọc tiếp những chap sau là biết liền àk“

Ánh sáng len lỏi qua cửa sổ chiếu vào mắt nó khiến nó tỉnh dậy sau khi làm vệ sinh cá nhân nó xuống nhà dùng bữa sáng với vu’,mặc dù vu’ là người giúp việc nhưng từ nhỏ nó đã luôn coi vu’ như người thân của nó,mum bữa sáng xong nó lại cười trên con Nouvo và đi tới trường,nó bước vào cổng trường khiến cho bao nhiêu người phải bàng hoàng trước sắc đẹp nghiêng nước,nghiêng thành của nó rồi họ bắt đầu rì rầm với nhau

-học sinh mới đây nghe nói là tiểu thư của tập đoàn Bảo Ngọc nổi tiếng xinh đẹp lại học giỏi nữa,đúng là trăm nghe ko bằng một thấy nhìn xinh woa’, ngưỡng mộ ghê

-hình như học lớp 11A 5 đó học chung với hot boy Khánh Phong mà

-cô bé đó nhìn xinh lại dễ thương nữa nhưng ánh mắt lạnh lùng quá,tao đồ thằng nào ưa đồ được đây

-xinh thật tao chưa thấy đứa nào xinh như vậy,bọn con gái trường mình xách giếp theo ko kịp

rồi bla.bla...họ bàn tán nhau về nó nhưng ánh mắt nó vẫn lạnh lùng ko biểu lộ gì hết

Nó đang đi thì có tiếng hét đằng sau,nó quay lại nhìn thì thấy một đám con gái đang vây quanh một thằng con trai àk mà 2 thằng mới đúng,do mắt nó cận nên ko nhìn thấy mặt của 2 tên đó nhưng rồi nó chẳng quan tâm nó để lại chữ “KẼ” to đùng rồi đi lên lớp,nó vút cặp lên bàn một cách mệt mỏi rồi lấy con đề ju E72 của nó ra đọc truyện Linh Linh ngồi gần nó nhưng ko nói gì thực ra cô rất muốn bắt chuyện với nó nhưng ko biết bắt đầu từ đâu,bọn con trai trong lớp cũng muốn làm quen với nó nhưng nhìn vẻ mặt lạnh lùng của nó ko ai dám tới gần,rồi nó nghe thấy tiếng xì xầm của bọn con gái khiến nó phải chú ý

-nghe nay hôm nay hot boy Khánh Phong đi học đây,tao vừa gặp ngoài cổng trường mà lại còn đi học với Huy kute nữa chứ nhìn thật đẹp zai-1 đứa chạy vào lớp nói.ui anh Phong của em

-anh Phong nào của mày,anh Phong là của tao chứ.ui,hoàng tử của lòng em

-lâu rồi ko thấy anh Phong đi học hum nay phải ngắm anh ấy thật nhiều mới được

Cái Huyền lớp trưởng cũng là đứa hum trước ngáng chân nó bị nó nhằm cho u chân đi tới nói

-bọn mày là ai chứ phải là hot girl như tao nè mới xứng với anh Phong-rồi vỗ ngực ra vẻ tự hào

-chu chóa,kính nhỏ.hot girl gì mà theo đuổi anh Phong,bám đuôi anh Phong suốt ngày ko được anh ấy nhìn cho lấy 1 lần-1 đứa trong số đó bốp lại

-mày nói đều ai đấy hả con kia?Huyền

-tao nói ai thì người ấy tự biết,bọn mày nhớ?hô hô...cả bọn cười lớn

-CHẤT..cái Huyền đi tới tặng ngay cho đứa kia cái tát,rồi nói: -bọn mày nen biết mình là ai,biết thân biết phận thì cầm mồm vào nếu còn như thế 1 lần nữa tao ko tha đâu.hừ..

Nó định ngăn cái Huyền lại nhưng thôi vì toàn bọn hám zai,nó không thích bọn con gái như vậy nhưng nó cũng bắt đầu cảm thấy tò mò về cái theng tên Phong ko biết có gì đặc biệt mà bọn con gái lại mê như vậy nhưng thui nó đã tự hứa từ nàu ko quan tâm tới thằng con zai nào hết.Được một lúc yên tĩnh nó lại nghe thấy tiếng hét kinh khủng của bọn con gái trong lớp và cả những lớp khác nữa 1 lần nữa lại khiến nó chú ý nó ngẩng đầu lên thấy ở cửa lớp đông nghet đám con gái đang vây quanh một tên con zai với chiều cao khoảng 1m80 nhìn cứ như bác Hồ đang phát kẹo cho các cháu nhi đồng vậy(vì hần thì cao còn bọn con gái thì nhùn mà) í khoan đã nhìn tên nay quen lắm hình như mình đã gặp ở đâu rồi thì phải(vừa hum qua gặp thì chẳng quen nó mắc bệnh nhanh quên,mọi người thông cảm đầu nó hình như chỉ để mọc tóc thôi.hxhx..)trên đầu nó những dấu chấm hỏi “?” cứ liên tục bay ra

Đối với hần dường như đã quá quen với việc đi tới đâu cũng có con gái vây quanh đôi khi làm hần thấy khó chịu,hần luôn vậy ko bao giờ tỏ thái độ gì hết khuôn mặt vẫn lạnh lùng mắt nhìn thẳng rồi 2 ánh mắt chạm nhau như nhận ra điều gì đó hần lại gần chỗ nó ngồi rồi cả 2 cùng đồng thanh

-AAAAA..là cậu-nó và hần cùng chỉ tay về hướng nhau làm bọn con gái chẳng hiểu mô tê gì hết,hần nói tiếp: -sao cậu lại học lớp này?

-tại sao tôi không thể học lớp này?nó

Hần chưa kịp nói tiếp thì cái Huên lớp trưởng đã lanh chanh ra giải thích

-à,đó là học sinh mới hum qua vừa chuyển đến lớp mình đó anh Phong

Hần ko thèm nhìn cái Huyền và nói:-xem ta tôi với cậu có duyên đấy chứ,cứ chờ đấy tôi chưa quên đâu

nó tiếp lời luôn:-được tôi sẽ chờ xem cậu làm gì bông con?

-cậu..1 lần nữa hần lại cứng họng trước nó

-sao?nó nhướn mày khiêu khích

-đúng là đồ hâm đơ-hần dốp lại

3. Chương 3

-hâm đơ còn hơn chó bông-nó

Rồi 2 đứa nó nhìn nhau với ánh mắt hình viên đạn không khí thật ngột ngạt bọn con gái đứng xung quanh nghe mà chẳng hiểu gì hết đứa gãi đầu,đứa gãi tai chẳng hiểu giữa 2 người này xảy ra chuyện gì và càng ko hiểu sao nó lại gọi hot boy của tụi nó là “chó bông”,cái Huyền đang định đứng ra bảo vệ hoàng tử của mình thì Reng..Reng..Reng..tiếng chuông vào lớp,may mà vào học chứ nếu ko 2 đứa nj’ nhìn nhau đến nổ mắt,đạn bay vào..vào..suýt nữa thì đâm trúng mắt đứa xung quanh,chó mèo ụnh nhau ruồi muỗi chút.ặc..ặc..

Hắn vừa đi về chỗ vừa lẩm bẩm:con pé kia định mệnh đã cho ta học cùng lớp với mi ta quyết ko tha i,cứ chờ đấy mà xem..hihihahahehehohô(điệu cười chít người)...may mà lúc đó các fan của hắn đi hết rồi nếu ko lại biểu tên này đang đọc kinh chỉ chưa gõ gõ thôi àk.hxhx.

Nó thì thích thú cười thầm trong bụng vì nó lại cho hắn 1 bàn thua trông thấy,tội nghiệp cho cái gương mặt đẹp zai bị nó coi như chó bông tuy vậy nhưng nó vẫn lạnh lùng và tập trung vào bài giảng đang mãi mê chép bài thì tự nhiên cái bút của nó rơi đã thế con rơi ngay dưới chân hắn mới ghét chứ,nó từ từ ngoảnh mắt lại nhìn nhó may mà hắn đang ngủ,nó nhặt nút lên vô tình nhìn thấy vẻ mặt của hắn khi đang ngủ nó thấy cũng đáng ju đấy chứ giống con chó bông nhà nó ghê(dám nói hot boy của nhà ta là chó bông nhiều lần rồi ko nhìn nữa đâu nhoe.gừừ.. da hắn trắng,hàng lông mi đen dài,mái tóc bông bênh để tự nhiên,bàn tay thon dài nổi bật nhất là chiếc nhẫn hắn đeo nhìn rất tinh xảo với những viên đá xung quanh được làm rất công phu và tỉ mỉ khiến cho hắn càng trở nên nổi bật hơn(nó rất rành về đồ trang sức mà) phải nói nhìn hắn rất nam tính ko như những thằng công công tử bột khác cứ eo lá rồi toc tai để dài phát ngốt nhưng sao ánh mắt hắn lạnh lùng thế nhỉ?hắn chẳng giống như những thằng con trai đào hoa khác nhìn thấy gái là mắt sáng lên hơn cả đèn pha ô tô,ánh mắt đó như đang ẩn chứa một nỗi buồn nào đó.mà nó đang làm gì thế nhảy,buồn thì kệ hắn chứ,nó lắc đầu nguây nguây.uj,nó bị điên,bị điên rồi sao nó lại đi khen rồi quan tâm cái tên khó ưa đó chứ.hajzzzzzzzzzz!

Nó tiếp tục vào bài học của mình,giờ ra chơi nó đi qua chỗ cái Huyền chả là nó đang định đi gặp anh Wiliam Cường ấy mà(WC đó là bà koan)thì cái Huyền nói mĩa nó

-hajzzzzz..trên đời này cũng lắm đứa trơ trên cứ muốn nổi bật trước anh Phong còn bày đặt lạnh lùng này nọ,thích anh Phong thì cứ nói đi cho rồi..

Nó ko thể ko dừng lại,nó ko nhìn ai bao giờ:-người ta hay nói mồm chó đã thối lại còn hay sửa nhiều

-mày bảo ai là chó?Huyền đang ngồi đứng phất dậy

-tao bảo mày đấy-nó nói thẳng thừng,đứa lớp trưởng dơ tay định tát nó tát nó

Thấy ồn ào hắn thức dậy chứng kiến cuộc cãi vã giữa nó và Huyền khi thấy Huyền dơ tay tát nó ko hiểu là phản xạ hay còn lí do nào khác mà hắn đứng dậy định ngăn lại nhưng ko nó đã nhanh nhẹn cầm tay Huyền rồi vặn ra đằng sau khiến con nhỏ kêu la(làm sao mà đánh cao thủ karate được,nó đai đen cơ mừ)rồi nó nói

-từ lần sau đừng động đến tao tao ko dễ bắt nạt đâu,mày còn cái kiểu như vậy nữa tao ko biết tao sẽ làm gì mày đâu-nó nói xong bỏ tay ra cái Huyền mất thăng bằng ngã nhào khiến cho bọn con gái trong lớp được tròng cười hả hê nhất là cái bọn lúc trước bị Huyền tát,trong lớp ai cũng ghét Huyền vì lúc nào cũng ra oai ko coi ai ra gì,bắt nạt nhiều người,nó đi thẳng ra ngoài nó thấy bức mình vì những con điên của thế kỉ như vậy.

Hắn cũng đi ra ngoài trên đường sang lớp Huy hắn cứ suy nghĩ mãi về hành động của hắn khi nãy tại sao hắn lại định ra bảo vệ con nhỏ đó chứ rồi hắn lại tự mình xua đi ý nghĩ đó:chắc là ko muốn ai vì mình mà bị đánh thôi(tốt thấy sợ từ trước tới giờ hắn có tốt với ai như vậy đâu,nhiều khi thấy bọn con gái ướn nhau vì hắn,hắn còn mặc kệ ý chứ)

Lớp Huy ở tầng dưới Huy học 11A3 mà,hắn đi vào lớp mà bọn con gái cứ sững rên lên thấy dáng hắn là đã đứng ở cửa lớp rồi cứ như đón tổng thống về thăm lớp ý,hắn đi tới ngồi cạnh Huy rồi hắn kể cho Huy nghe về những chuyện xảy ra 2 ngày hôm nay,chỉ có với Huy hắn mới có thể tâm sự được mọi chuyện còn những người khác thì “Sko bao giờ và đừng mong chờ”nghe xong chuyện Huy nhìn hắn dò xét rồi nói:

-ko phải mày thích con nhỏ đó rồi đấy chứ?

-may điên ak?tao ghét nhỏ đó con ko hết lấy đâu ra thích?hắn nhảy cẫng lên

-mày nên nhớ ghét của nào trời trao của ấy đấy nhé-huy

-nhưng tao chỉ gặp nhỏ đó có 2 lần làm sao mà thích được-hắn phản đối kịch liệt

-có thể từ trước tới giờ chưa có ai nói với mày như thế nên mày thấy nhỏ đó đặc biệt nên thích,giống như tình ju sét đánh ấy ấy,gặp có một lần ju liền àk-huy

-uk' tao cũng công nhận nhỏ đó khác với những đứa con gái trong trường nhưng cũng ko thể có tình ju sét đánh gì gì đó như mây bảo được-hắn

-thế con nhỏ đó nhìn thế nào?Huy

-ờ thì nhìn cũng xinh,cao,trắng,tóc làm xoăn dài,thấy bảo học cũng giỏi,lúc này còn vắn tay đứa lớp trưởng tao đoán nó có võ-hắn vừa suy nghĩ vừa kể

-uj thế thì còn gì bằng tao thấy được đấy-Huy nói chớp chớp mắt (tên nj' trẻ con thấy sợ)

-mà tao cũng thấy lạ lắm cơ-Huy nói tiếp về mặt khó hiểu

-lạ gì?hắn

-tao thấy mây nói chuyện với con gái có bao giờ quá 1 câu đâu,nghe kể sao mây nói chuyện với nhỏ đó nhiều vậy?Huy

-uk nhỉ?tao cũng ko hiểu,mà thôi kệ đi tao phải về lớp đây chuông vào rồi-hắn

-sax..phải mây ko vậy?mọi khi có bao giờ thấy mây về lớp đúng giờ đâu,nghi quá?Huy

-kệ tao mây,nghi cái nỗi gì.bb-hắn quay đi ko để cho thằng bạn bắn tia thêm nữa

-ê này tí về nhớ đợi tao nhé-Huy nói với theo

-ok-hắn dơ tay chào nhưng vẫn đi thẳng,tay rút túi quần,đôi mắt lại trở về vẻ lạnh lùng vốn có,hắn đi tới đầu bọn con gái bu quanh tới đó nhưng hắn coi như vô hình vậy,thỉnh thoảng hắn lưm ban công nằm ngủ để tránh phiền phức(nơi mà hắn và nó gặp nhau đó)

Nó bước vào mà bọn con trai hú ầm lên qua cuộc đụng độ với Huyền bọn con trai lại càng mê nó,còn bọn con gái ai cũng nể vì đánh bại được cái gai trong mắt,nó vào chỗ ngồi Linh Linh quay sang nó nói:

-bạn hay thật đấy lúc này bạn làm quê mặt cái Huyền lớp trưởng làm cả lớp ai cũng thích thú,đứa đấy ghê lắm trước đây thấy ai lại gần Phong là nó lại bảo bọn đàn em uỳnh luôn nhưng mà bạn cũng phải cẩn thận nhé con đấy nhiều thủ đoạn lắm đó..Linh Linh nói một lèo ko để cho nó nói tự nhiên nó có cảm giác lạ nó thấy cô bạn Linh Linh này cũng dễ thương lại hiền lành(ụ,Linh Linh cũng đánh đá lém cũng ko hiền đâu nhóc,nhằm to ụj)

nó thấy dao động nó ko biết có nên tin tưởng thêm một ai nữa ko,mặc dù vậy nó vẫn trả lời ánh mắt vẫn lạnh lùng:-ukm,cảm ơn!

-ko có gì đâu,mình là bạn bè mà-rồi Linh Linh cười tươi cô thấy vui vì nó nói như vậy

Bạn bè ư?2 từ đó đối với nó sao nghe xa vời quá nhưng những lời nói của Linh Linh lại khiến nó phải suy nghĩ rất nhiều cô bạn ấy lo cho nó nên mới nói vậy nó còn có thể có bạn bè sao???

No và Linh Linh nói chuyện mà ko hề biết có một người đang nhìn nó chăm chăm đó chính là Huyền,nắm chặt tay Huyền nói nhỏ:-chờ đấy tao ko tha ày đâu,anh Phong chỉ là của tao thôi!ánh mắt của Huyền nhìn nó sắc nhọn như đang ẩn chứa nhiều âm mưu sắp tới nó phải đối diện với nhiều chuyện phức tạp đây.chep..chep..

Hắn vào lớp mà cứ nhớ tới lời Huy nói,hắn nghĩ:"chẳng lẽ mình thích nhỏ đó thật,sao thế nhỉ?mình đẹp zai như thế này thì đáng ra con nhỏ đó phải bám theo mình mà cầu xin tình ju như bao đứa khác chứ(tự sướng),hắn đi qua chỗ nó rồi nảy ra một ý định rất hay,có cách trả thù rồi.hehehe

Đến tiết Toán giờ cô Hà Linh,cô giáo đi vào lớp tự nhiên hắn đứng dậy rồi nói:-thưa cô

-phong,có chuyện gì vậy?cô giáo

-cô cho em chuyển chỗ được ko ạ?hắn

-được,em muốn chuyển đến bàn nào?cô giáo

Nói đến đây bọn con gái bắt đầu phát huy tác dụng,tất cả hội con gái(trừ nó và Linh Linh)nhao nhao lên mỗi đứa một câu

-phong ơi,bàn mình còn trống nè

-anh Phong ơi,lên đây ngồi với em nè

-phong ơi,ở đây gần cửa sổ lại thoáng mát lắm nè

-phong ơi,...

-phong ơi,...bla.bla...

bọn con gái nhìn hấn với ánh mắt mong chờ một điều gì đó nhưng ôi ko hấn chẳng thèm để ý tới những câu mời chào đó,hấn buông một câu gọn lỏn

-em muốn chuyển lên bàn này-hấn nói rồi chỉ về bàn của nó

-được rồi,em có thể chuyển chỗ dù sao bàn đó cũng còn trống.Nào cả lớp chúng ta bắt đầu vào bài học.

Hấn chỉ chờ cô giáo nói vậy liền cầm cái balô rồi lên chỗ nó ngồi,vị trí của bàn nó bây giờ như sau:hấn ngồi ngoài cùng gần cửa sổ tiếp đến là nó ngồi giữa ngồi ngoài cùng là Linh Linh,nó

nghĩ mãi mà ko hiểu tại sao hấn lại muốn chuyển đến bàn của nó,quay sang thì thấy hấn cười nhếch môi(nguy hiểm quá)nó dần hiểu ra ý định của hấn.Linh Linh thì thầm vào tai nó:-từ giờ chắc sống ko yên với tụi nó đâu!

Nó ko nói gì vì nó biết Linh Linh đang nói tới những ánh mắt thất vọng,tiếc nuối của bọn con gái trong lớp,ai ai cũng nhìn nó với ánh mắt ghen tị,nó biết sắp tới sẽ có nhiều chuyện rắc rối tất cả là vì cái tên này nè,nó quay sang lườm hấn

-lườm gì?nó

-lườm kệ tui,nhiều bàn ko ngồi chui rúc lên đây làm gì trật chít đi được-nó đẩy hấn ra

-tui thích thế đấy,mà cẩn thận lác mắt đấy bệnh viện mắt trung ương dạo này quá tải rồi-hấn

-kệ tui,rảnh đi lo chuyện người khác quá ha.xí..-nó

-kệ cậu chứ liên quan gì tới tui.xí..-hấn

rồi mỗi đứa quay sang một hướng ko thèm cãi nhau nữa,lúc sau thấy nó lẩn sân quá hấn bèn lấy cái bút rồi kẻ đi kẻ lại nó thấy vậy ko biết có nên cho hấn đi trại ko mà cứ thấy cầm cái thước với cái bút vẽ lên bàn,hấn nói đồng thời tay chỉ vào thành quả hấn vừa làm

-cậu lẩn sang chỗ tui ghê quá đấy,từ giờ cậu mà sang quá cái vạch này thì sẽ bị gọi là đồ hâm đơ

-hứ..tôi ko thèm đúng là đồ trẻ con,cậu nhớ đấy nếu cậu lẩn sang chỗ tôi thì sẽ bị gọi là chó bông-nó ko vừa

-...

Cứ như vậy những tiết trôi qua 2đứa nó cứ léo nhéo cãi nhau chỉ vì chỗ ngồi,Linh Linh thì được phen cười hời vì cái tính trẻ con của chúng nó,suốt buổi học nào là:

-tui vừa nhìn thấy cậu chạm vào cái vạch xong nhá,đúng là đồ hâm đơ

-tôi chạm chứ chưa vượt qua danh giới nhá ***** bông lảm chuyện

-cậu còn cãi nữa àk?khi nào tôi phải chụp ảnh lại thì cậu hết đường cãi

-chừng nào cậu chụp lại được thì hãy nói nhé.hôhô..

Rùi nào là:

-cái hộp bút của cậu vừa mới sang chỗ tôi xong,đây này-hấn vừa nói vừa chỉ chỗ

-cái hộp bút chứ có phải tui đâu-nó cãi

-cậu hay đồ vật của cậu cũng thế thôi

-đồ điên của thời đại

-đồ hâm đơ.

Rồi bla.bla..

Kết quả chúng nó bị bà giáo nghe thấy và:Phong,Thiên Anh 2em ra ngoài cho tôi ngồi trong giờ học mà còn cãi nhau tôi phạt 2em ra ngoài hành lang đứng hết giờ học mới được vào.hừ..cô giáo nghiêm nghị nó và hần đứng dậy lò dò đi ra ngoài,ra tới hành lang rồi mà 2đứa nì' vẫn tiếp tục công việc cãi nhau còn rang rở

-tại cậu đây thật là phiền phức,từ khi gặp cậu tui đã biết mình xui xẻo rồi.hừ.thật đáng ghét-nó bực mình vì từ khi đi học tới giờ nó có bị đuổi ra khỏi lớp như vậy bao giờ đâu.hxhx..

-cậu ghét tui chắc tui thích cậu lắm đây-hần

-ghét tui sao con lên chỗ tôi ngồi làm gì?àhh..chắc chắn là có ý đồ đen tối đây mà?nó chỉ hần chấp tay ra sau lưng như bà cụ non rồi phán

-ý đồ gì?hần

-thứ nhất là do ko đấu võ mồm được với bốn cô nương nên có ý định trả thù,thứ 2 đường đường là một hot dog

-CÁI GÌ?hần phản ứng nhanh chóng

-àk sorry là hot boy mà lại bị gọi là chó bông trước mặt các fan cảm thấy mất danh dự nên có thể có ý định trả thù,thứ3..nó chưa kịp nói thì

-thôi đủ rồi đây,mà đúng thì sao?hần hất hàm thách thức

-her.để xem cậu làm gì được tui?nó cũng hất hàm trả lại

-nhớ đây đồ hâm đơ điên,khùng,dở,thần kinh rung rinh-hần

-***** bông thúi-nó

-đồ dở hơi ăn cám lợn-hần

-***** bông mum đồ ị thúi-nó

-2CÔ CẬU CÓ THÔI ĐI KO?TÔI CHO LÊN PHÒNG KỈ LUẬT CẢI NHAU BÂY GIỜ!cô giáo từ trong lớp ra quát lớn vì lúc này cãi nhau volume của bọn nó hơi to,nó và hần im luôn lập tức cô giáo thấy ổn đi vào lớp,nó dơ nắm đấm vào mặt hần con hần chun mũi thách thức màn cãi nhau bằng mặt tiếp tục diễn ra(2đứa này trẻ con hết sức nhưng cũng toàn là do hần gây chuyện trước đây chứ,muốn chêu tức nó đây mà)

-reng.reng.reng..chuông báo kết thúc giờ học vang lên thấy bà giáo đi ra nó chạy nhanh vào lớp cất đồ muốn nhanh chóng ra về để ko phải nhìn thấy cái mặt mốc của hần nữa(mặt hần đẹp zai ngời ngời như thế mà biểu mặt mốc tác giả biểu tình bị zờ) vừa cho đồ vừa lẩm bẩm:"cái đồ thối thầy báo hại hum nay mình ko tập trung học được(nói zậy thui chứ nó giỏi lém cần gì học,IQ cao ngất ngưỡng àk) mà đã thế còn bị đuổi ra ngoài nữa chứ tức ời là tức,nếu hần mà là chó thật thì mình đã đá đít' hần từ lâu rồi,đồ chết bầm,đồ hot dog.gừgừ..

Những ngày sau đó hần thường xuyên tóu lớp dạo này hần chăm đột xuất còn nó thì chỉ mong sao hần nghỉ luôn đi để nó đỡ bị làm phiền,những cuộc cãi vã vẫn tiếp tục nổ ra mà là toàn vì những chuyện vớ vẩn mới lạ chứ.Hum nay cũng như mọi hôm sau khi trải qua những tiết học vất vả vì có sự có mặt của hần nó quyết định đi xung quanh trường để xả stress,đang ngồi gốc cây phượng suy tư thì nó bị một đám con gái vây quanh ngẩng lên thì thấy đứng giữa là cái Huyền lớp trưởng cùng với 5đứa nhìn có vẻ rất chi là hồ báo,nó để cặp sang một bên rồi đứng dậy nói: -chúng mày cần gì?

-cần gì àk?mày có nhớ mày tát tao ko?Huyền

-thì sao?nó

-hum nay tao sẽ ày biết cảm giác bị tát là như thế nào,mày lại còn vui vẻ bên anh Phong nữa chứ hum nay tao ày hết đường về quê mẹ luôn-Huyền

Lúc này hân vừa mới đi tới được cái hân cũng thích lượn lờ mỗi khi tan học giống nó, thấy nó đang bị vây như vậy hân định đi ra bảo vệ cho nó nhưng rồi hân nhớ ra nó có võ hân muốn xem nó xử trí ra sao nếu nó gặp nguy hiểm hân sẽ ko ngần ngại mà ra mặt

-ui, em sợ quá xin các chị đừng đánh em-nó vờ sợ hãi

-sợ rồi hả? sao lại run như vậy cái vẻ ghê gớm, lạnh lùng của mày mất đi đâu rồi? nếu bây giờ mày chịu quỳ xuống xin lỗi thì có lẽ tao sẽ nể tình mà tha ày đây-Huyền tự đắc

-thôi đi chém gió đủ chưa mày nghĩ tao sợ mày à? chỉ là pha trò cho vui thôi nếu ko muốn bị thương thì tránh xa tao ra-nó

-haha..mày ko biết 2 đánh 1 ko chột cũng què sao? huống cho ở đây tao có 6 người mày nghĩ là mày sẽ lành lặn mà ra khỏi trường sao?Huyền

-tao đã cảnh cáo rồi đấy nhé, đừng nói nhiều nữa thích thì tao chiều. crắc..crắc..nó vận tay khởi động khiến mấy đứa kia cũng thấy sợ bèn lùi bước

-đánh nó cho tao-Huyền hét lớn mấy đứa kia cũng liều xông lên, nó nhanh chóng né những cái tát rồi đập mấy đứa ngã nhào nhào, sứt con gái chỉ vài chiêu là đánh gục hết, Huyền thấy mấy đứa ngã xuống sợ hãi nhưng vẫn quát lên:

-mấy đứa mày vô dụng thật đấy mỗi một đứa con gái mà cũng ko đánh nổi, đứng dậy đánh nó cho tao..Huyền hét lớn nhưng chẳng đứa nào đứng dậy được, cầm chiếc gậy gần đó lên Huyền lao vào đập nó nhưng dù có gậy thì Huyền chỉ là một đứa con gái yếu ớt mà thôi, nó nắm chặt đầu chiếc gậy xoay người đập Huyền 1 cái đầu đập ngã nhào xuống đất rồi bắt đầu màn nước mắt cá sấu chúa (lúc này thực ra hân muốn ra mặt nhưng thấy thân thủ nó khác người và nó cũng hạ gục được Huyền nên hân tiếp tục đứng im xem diễn biến)

-mày muốn đánh nhau nữa ko? nó cầm chiếc gậy dơ lên dọa

-ko dám nữa.huhu..Thiên Anh ình xin lỗi từ nay mình ko dám như vậy nữa đâu, mau xin lỗi Thiên Anh đi-Huyền quát mấy đứa kia

4. Chương 4

-ạ, em xin lỗi chị Thiên Anh từ sau chúng em ko dám nữa đâu ạ.cả bọn đồng thanh

-từ giờ đừng làm trò này nữa nếu ko tao ko tha đâu.Cút đi, bực cả mình-nó quát mấy đứa này *** tè ra ôm nhau chạy toản loạn, nó vứt cây gậy xuống đất phúi quần áo

-ashhhh..bắn hết quần áo rồi mấy cái con này

-cậu cũng khá đấy chứ? nó quay lại thấy hân nó lườm: -hừ..cậu đúng là cái đồ đáng ghét mà thấy tui bị vậy mà ko ra giúp một tay

-tui nghĩ cậu đái cần tui, cậu đánh hay như vậy cơ mà-hân

-hừ..dù sao mọi chuyện cũng từ do cậu mà ra, cậu đúng là đồ sao chổi tránh xa tui ra-nó đi qua huých vào vai hân (cổ kiếng mới tới) nó nhắm mạnh từng bước xuống đất về tức giận hân nhìn theo mỉm cười vì cái kiểu trẻ con của nó.

Tối thứ 7 sau khi dùng bữa với vu' xong tự nhiên mấy đứa gần nhà nó đột kích sang rủ nó đi loanh quanh á, trời tháng 9 cũng gần sang thu hum nay gió mát trăng thanh thích hợp cho các đôi tình nhân lắm đây.hehe..mặc dù ko muốn nhưng bọn nó vẫn kéo nó đi bằng được phản kháng thế nào được bọn nó khoẻ như trâu ý, nó chỉ hay chơi với cái Mai, Quỳnh; Hương, Ly gần nhà nó thôi mấy đứa này cũng là con nhà giàu gần nhà nó cũng toàn là biệt thự thui ý mà (khu vực này dành cho đại gia sống mờ) mặc dù vậy nhưng ko kiêu đâu nhé ngược lại luôn vui vẻ, thân thiện, học lại rất giỏi nữa, bọn nó còn lập hội "Những người độc thân vui vẻ" mới sợ chứ.hxhx..cả bọn vừa đi vừa nói chuyện rất vui vẻ chỉ riêng nó là ít nói vì bị ép phải đi phần

vì mỗi khi trời hơi se lạnh như thế này con người thường có những nỗi buồn ko tên kiểu như “tôi buồn ko biết vì sao tôi buồn” ý.her..

Sau khi đi lòng vòng bọn nó dừng ở quán cà phê Điểm Hẹn,ngồi vào gọi nước uống cùng một đồng đồ ăn và bắt đầu tám chuyện thảnh thơi nó cũng bị bọn nó làm cho phì cười,bọn này phải nói buồn đư ư’ chuyên nghiệp luôn chỉ thiếu chưa cấp bằng nữa thôi,đến 10h sau khi đã được một sọt đư mang về bọn nó quyết định giải tán hội,nó bảo mọi người về trước với lí do đi có việc nhưng thực ra là nó muốn đi loang quanh đầu đó một mình,đang đi nó bỗng nghe thấy tiếng kêu cứu ở đầu đó

-có ai ko?cứu tôi với,cứu tô..ừm.ừm..

nó tìm xung quanh và dừng lại tại một góc tối,nó đi tới thì thấy một đám thanh niên cùng nhiều xe đồ ở ven đường,qua ánh đèn nó nhìn thấy một thằng trong số đó đang lấy tay bịt mồm đư con gái chắc là sợ nó kêu rui bị phát hiện đây mà,bọn chúng có khoảng 5 hay 6 thằng gì đấy nhìn xe bọn nó đi toàn Dream chiến với Ware tàu thôi chắc toàn du côn nông thôn

-AAAAAAA...đau quá-đư kia cầm thằng bịt mồm nó,thằng đó định dơ tay tát đư con gái thì:

-DỪNG TAY LẠI-nó hét lên

rồi một thằng nhìn to cao nhất hội chắc nhóm trưởng nhún nhó như khỉ ăn ớt bước ra thấy nó ánh mắt sáng ngời nói: -ô hô,lại thêm một cô em xinh tươi nữa,hôm nay hên ghê-hắn đi tới chưa kịp khoác vai nó thì đã bị nó cho xơi đòn nằm đo đường,thằng thứ2 bực tức xông lên nó nhanh chóng xoay người bay lên đập trúng alô chắc phải mất vài chiếc răng rồi thằng thứ3,thứ 4 liên tục xông vào đều bị nó đánh gục 1 cách nhanh-gọn-lẹ,nó nói:

-tao sẽ cho bọn bây vào ngồi bóc lịch hết-nó lấy chiếc đé ju đang định ấn 113 thì..

-đứng im nếu ko tao giết con nhỏ này!tên cuối cùng nói tay cầm con dao kề vào cổ đư con gái(nó đã nhầm bọn này là du côn đường phố chứ ko phải du côn nông thôn như nó nghĩ) nó lùi bước thì tên đó tiến lại gần

-Thiên Anh!

Lúc này qua ánh đèn sáng rõ nó mới nhận ra đư con gái đó chính là...

Nó nhận ra đó chính là Linh Linh cô bạn ngồi cùng bàn,nó vẫn bình tĩnh nói:-này ông anh muốn gì?

-muốn mày dừng ngay cái hành động ngu ngốc là gọi công an và chịu đé cho bọn tao trói-tên cầm dao nói lúc này mấy thằng nằm dưới đất cũng loạng quạng đứng dậy

-tôi đồng ý-nó nói ko hề do dự

-ko Thiên Anh chạy đi cứ mặc mình,mình ko sao đâu.huhu..-Linh Linh vừa nói vừa khóc

Như ko nghe thấy lời Linh Linh nói nó dơ 2tay ra vờ chịu trói tên đó dơ dao về hướng nó,đến gần tên đó nhanh như cắt nó cầm tay hắn vặn ngược ra đằng sau,chiếc dao rơi xuống nó dùng chân đá đi xa(có vẻ giống dân uýnh nhau chuyên nghiệp ghê)rồi nó đập vào chân khiến tên đó ngã quỵ đau điếng cùng đồng bọn lê lết ra xe phóng mất tích,nó cười khẩy:-đúng là lũ rác rưởi!

Bỗng dưng Linh Linh chạy tới ôm chầm lấy nó rồi khóc oà lên như tre con zậy ~> -mình cảm ơn Thiên Anh nhiều lắm..hức..nếu hôm nay ko có bạn..hức.hức..mình ko biết sẽ ra sao nữa sao bạn ko nghe mình..hức..nhờ đâu bọn nó làm gì bạn mình phải biết làm sao.huhuoaoaoa..

Nó ko biết cư xử sao trong trường hợp này đành đứng im cho tới khi Linh Linh nín,chắc cô bạn sợ quá đây mà 1lúc sau khi đã bình tâm trở lại nó và Linh Linh ngồi bên chiếc ghế đá cạnh đường,Linh Linh sụt sùi nói:-cảm ơn Thiên Anh,cảm ơn bạn nhiều lắm!

-uj có gì đâu mà cảm ơn-nó

-hum nay bạn là ân nhân đã cứu mình,mình ko biết làm gì đé trả ơn.hxhx..-Linh Linh

-ko có gì đâu hum nay nếu ko phải là cậu mà là một ai khác mình cũng làm vậy thôi,học võ là đé phòng thân và giúp đỡ người khác trong lúc gặp khó khăn mà,sao bạn lại bị như vậy?-nó hỏi đé cổ tình lãng tránh vì nó ko quen khi người khác thấy mắc nợ nó

-àk,mình đi chơi bên bà ngoại về thấy cũng muộn rồi nên mình đi đường tắt ko may bị bọn chúng ép xe xô mình ngã bọn chúng còn ép mình đi chơi cùng nhưng mình ko chịu nên..(diễn biến ra sao mọi người cũng biết rồi đó)

-ukm từ giờ bạn đừng đi một mình trên đường vắng như vậy ko an toàn đâu-nó

-từ giờ mình ko dám đi như vậy nữa đâu,cảm ơn bạn đã nhắc nhở,mà Thiên Anh này-Linh Linh

-sao vậy?nó

-từ giờ mình có thể là bạn được ko?Linh Linh

-thì mình vẫn là bạn đó thôi.hihi..nó bắt giắc cười vì câu hỏi ngốc nghếch của cô bạn

-ko ý mình là mình...có thể là..bạn thân của nhau ko?Linh Linh ngập ngừng nói và nhìn nó với vẻ e ngại như sợ rằng nó sẽ từ chối vậy.Nó ko nói gì nụ cười trên môi cũng đã tắt thực ra khi nghe Linh Linh nói vậy nó rất vui khi nó có thể có một người bạn thân nhưng nó sợ lại như trước đây,nó sợ phải đau thêm một lần nữa,Linh Linh ko thấy nó nói gì cô bắt đầu thấy lo lắng

-Thiên Anh àk,thực sự mình rất quý bạn lần đầu khi cậu vào lớp mình đã thấy bạn ko giống như những người khác mặc dù bạn luôn lạnh lùng với mình nhưng mình cảm nhận con người bạn ko kiêu căng,bạn biết ko mình chỉ là con của một gia đình khá giả mình đã phải cố gắng học ngày đêm để có thể thi vào học trường mình,nhưng khi vào được rồi mình lại luôn bị coi thường những người trong trường đa số đều là con của những gia đình giàu có họ luôn cười cợt vì mình chỉ là con của một gia đình bình thường nhờ học giỏi mới thi được vào trong lớp ko có ai chơi với mình cả,mình...-Linh Linh nói trong buồn bã

-thực ra mình có nỗi buồn riêng..bla.bla..rồi nó bắt đầu kể cho Linh Linh nghe về chuyện giữa nó,Nam và Yến,kể cho Linh Linh nghe nó gặp Yến rồi chơi thân như thế nào,nó ju Nam như thế nào rồi bị phản bội như thế nào,nó cũng ko hiểu tại sao nó lại có thể dễ dàng kể với Linh Linh như vậy,nó chưa từng kể chuyện này cho ai ngoài vu' rồi những giọt nước mắt nó bắt đầu rơi theo câu chuyện buồn,Linh Linh nghe chuyện thấy thương nó cũng khóc rồi ôm nó và nói:-vì thế mà Thiên Anh sợ chuyện trước đây sẽ lặp lại phải ko?bạn sợ lại bị bạn bè phản bội nữa đúng ko?

Nó ko nói gì chỉ gạt đầu rồi khóc trên vai Linh Linh

-nhưng Thiên Anh àk,mỗi người đều có những tính cách riêng ko ai giống ai mà mình nhất định sẽ luôn bên bạn,sẽ ko bao giờ phản bội lại tình bạn này bạn tin mình được ko?Linh Linh

nó do dự đôi chút nhưng nó cảm nhận được tấm lòng của Linh Linh,hít một hơi dài nó nói:

-ukm,mình tin bạn!

2đứa nó cứ ôm nhau như vậy mà ko biết thỉnh thoảng có người qua đường cứ nhìn chằm chằm 2đứa này bị "Gay" woá.phát hiện mình đang bị chú ý 2đứa bỏ nhau ra bắt giắc cười lớn-nụ cười ột tình bạn mới bắt đầu từ nay!!

Những ngày sau đó nó và Linh Linh rất thân thiết đi đâu cũng có nhau,mặc dù bị bọn lớp nói này nói nọ chê bai Linh Linh nhưng cả 2 đều ko quan tâm,khi ở bên Linh Linh nó mới biết Linh Linh rất tốt với nó, luôn làm nó cười,bọn nó cũng bắt đầu đổi cách xưng hô sang mày-tao cho hợp với bạn thân chứ tó tó-bạn bạn nghe xa cách lắm(nó bảo vậy) mà cũng trùng hợp nó và Linh Linh đi đâu cũng gặp hần và Huy dần dần thành người quen,dạo này so Huy kute nhà ta vừa chia tay với người ju thứ bao nhiêu ý(chắc cũng phải tới 3chữ số rồi) nên hay đi cùng hần chứ trước đây khó mà có thể rủ Huy đi đâu được nào là 1câu đi cùng em ju rồi,2 câu bạn gái gọi rồi..đã thế sao 4cái con người này lại giỏi cãi nhau thế ko biết nó thì đấu khẩu với hần còn Linh Linh luôn đấu khẩu với Huy ghét nhau như chóá với mèo mà đi đâu cũng gặp.Đấy như hum nay nè nó và Linh Linh đang ngồi ở cắngtin chuẩn bị mum bữa sáng thì hần và Huy đi tới ngồi xuống bàn nó như đứng rồi,nó liền nói với Linh Linh:

-đi thôi chó bông thấy xương lại tới rồi kìa

Vì đã quá quen với tên gọi này nên hần biết nó đang ám chỉ hần:

-có người sợ nên bỏ chạy kìa-hần khiêu khích

-tui ko bỏ chạy mà đi chỗ khác nhá ở đây mùi chó bốc lên hui woá-nó lấy tay phe phẩy trước mũi

-chắc sợ tui nên mới đi chứ gì?-hắn

-ai sợ sao tui phải sợ cậu chứ,ngồi thì ngồi-nó ngồi xuống lòng tự trọng cao hơn ngọn cỏ của nó bắt đầu trôi dạt

Hắn thấy hã hê khi mà khiêu khích được nó,như mọi khi hắn gọi một chai sting đồ(hắn rất thích đồá)còn Huy chưa biết mum gì nhìn sang bánh mì kẹp trứng của Linh Linh ngon woá nên gộ thêm một phần nhưng rất tiếc bác chủ quán phán ngay câu:’hết rồi cháu ạ’.Huy liền nhìn Linh Linh mắt chớp chớp,mồm đớp đớp:-Linh àk,Linh ơi

-gì?Linh hỏi trong khi tay cầm cốc sữa chua thạch lên uống,khai vị đó mà

-Linh nhường cho Huy phần bánh mì trứng của Huy nak!Huy nói giọng kute cực lun

-KO BAO GIỜ!mà mọi khi đấu võ mồm với tui zữ lắm mà sao hum nay đổi giọng nhanh thế?Linh Linh nói mỉa

-Huy có đổi giọng đâu mà ở đằng kia có gì mà đông thế nhỉ?Huy nói tay chỉ về hướng nào đó vừa nhìn thấy Linh Linh ngoảnh mặt đi Huy nhanh tay lấy đĩa có phần bánh mì của Linh Linh đưa lên miệng bắt đầu mummum ngon lành

Linh Linh chẳng thấy có gì cả vừa quay sang Huy vừa nói:-có thấy gì đâu

-ko có gì ák?ừk nhĩ chắc tại nhìn nhầm

-cái ông này đúng là..nhìn xuống bàn Linh Linh phát hiện ra phần bánh mì đã bị mất cắp và hiện đang an tọa trên tay của Huy,Linh Linh tức điên lên rồi cầu,véo,đấm,đá khiến mặt Huy méo xệch,nó và hắn ko nhịn được cười nhìn nhau cười lớn nhưng rồi nhận ra hiện tại đang là kẻ thù cả 2cùng quay về vẻ nghiêm nghị:-XỈ...rồi quay về 2 hướng khác nhau.Linh Linh vẫn đang tiếp tục công việc của mình là dượt đuổi theo Huy vì cái tội dám mum phần của mình đã thế căngtin lại hết rùi thế mới điên chứ,về phần Huy do bị đánh đập ghê quá nên Huy chạy lẹ ở lại chút nữa thành ma đói(í nhầm ma no vì vừa mum xong mớ)đang đuổi Linh Linh vấp phải vật gì đó,nó thấy nhóm con gái đang ngồi ngáng chân Linh Linh còn cười với nhau nữa,Linh Linh ngã nhào đột nhiên lúc đó Huy xoay người lại,Linh Linh ngã vào người Huy và kết quả là 2người này đã’KISS’,cả căng tin ’ỒH’ lên một tiếng,nó chạy lại chêu

-uj uj,lãng mạng woá!

Đến lúc này Linh Linh và Huy mới giật mình đứng dậy,mặt 2đứa lúc này đỏ hơn cả cà chua rồi Linh Linh chạy đi do ngượng quá mà,nó đi theo Linh Linh qua bàn của nhóm con gái nó dừng lại ánh mắt lạnh lùng vẫn nhìn thẳng rồi nói

-sao?ko được như mong muốn phải ko?nó gần giọng nói tiếp:-từ giờ còn đỡ trò đó với Linh Linh thì đừng trách tôi,nhớ đấy tôi chỉ nói một lần này thôi!

rồi nó đi thẳng bọn kia tái mặt,đứa nào cũng câm như hến ko nói câu nào riêng có đứa đã ngáng chân Linh Linh đó là Nhi-trưởng fanclub của Huy thì ko hề thay đổi nét mặt.

Nó tiếp tục đuổi theo Linh Linh,trong đầu Linh Linh vẫn nghĩ do sơ ý nên bị ngã thui(vô tư wé)

Sau khi thấy Linh Linh chạy đi,Huy phúi quần áo,hắn tới gần chêu:-người thay bạn gái như thay áo mà cũng biết đỏ mặt cơ àk?

-mày đi ra đây tao bảo cái này-huy kéo tau hắn đi ra khỏi căng tin ra tới sân sau của trường Huy nói:-mày ơi hình như tao thích Linh Linh hay sao ý,ko hiểu sao khi tao và Linh Linh ’kiss’ tao lại có cảm giác lạ,mọi khi toàn là bọn con gái chủ động đến với tao nhưng tao ko hề thích tụi nó chỉ là chơi bởi thôi lúc nãy tim tao đập rất mạnh,có cảm giác hồi hộp lại còn đỏ mặt nữa chứ,lạ thật cái cảm giác này chưa từng có bao giờ-huy

-ukm tao cũng nghĩ mày thích Linh Linh thật rồi đấy từ bé đến giờ tao có thấy mày đỏ mặt hay lúng túng trước đứa con gái nào đâu,toàn thấy mày chêu chúng nó ko hà-hắn

-uk,thời gian qua mỗi khi ở bên Linh Linh tao lại thấy vui vui trong lòng,chỉ muốn đi học để được gặp cô ấy khi nào nghỉ lại thấy buồn,thấy nhớ nhớ nữa chứ,tình ju thật sự là vậy sao mày?

-ờh,cảm giác đó thật sự là tình ju-hắn nói ngược mặt lên trời như đang nhớ lại cái cảm giác lúc trước khi hắn giống như Huy bây giờ

-vậy sao?tao cũng có thể ju sao?Huy hỏi như ko tin

-con người mà ai cũng có thể ju,nếu mày ju Linh Linh thật lòng thì hãy cố gắng giữ cô ấy bên mình đừng để giống tao-hắn nói vậy thôi nhưng Huy hiểu hắn đang muốn nói về chuyện trước đây của hắn

-ukm,đương nhiên rồi-Huy khoác vai hắn đi lên lớp

Lúc này tại lớp: nó lên lớp thấy Linh Linh đang ngồi úp mặt xuống bàn,nó chêu:

-uj,lãng mạng quá ước gì mình được như cô ấy.hihahaha..nó cười khoái chí

-mày đừng chêu tao nữa mà-Linh Linh ngược mặt lên khuôn mặt đã đỏ nay còn đỏ hơn

-uk thôi ko chêu nữa mà mày ju Huy phải ko?nó

-hả?sao mày biết?Linh Linh ngạc nhiên

-thì để ý là biết ngay mà mỗi lần nói chuyện,đùa hay đấu khẩu với Huy tao thấy mày cười rất nhiều đó ko phải là nụ cười bình thường mà đó là nụ cười hạnh phúc rồi mỗi khi Huy cười với mày tao lại thấy mày đỏ mặt trước mặt tao mày nói ghét Huy,Huy khó ưa,hay gây chuyện với mày...nhưng tao thấy như là mày đang muốn nói về Huy cho tao nghe chứ ko phải là trách móc hay ghét Huy,tao nói đúng hem?nó

-đúng là ko có gì qua được mắt mày,đúng thế tao ju Huy từ lâu rồi từ khi tao còn học lớp 10 cơ-Linh Linh

-cái gì?mày thích Huy từ hồi lớp 10 cơ ák?mắt nó mở to hết cỡ

-uk,chuyện là hồi mới vào lớp 10 tao bị mấy thằng cha lớp 12 chêu bọn nó cứ đứng xung quanh ko cho tao đi,lúc đó Huy đã đến và giải nguy cho tao,Huy đến và đi như một giấc mơ,tao ko biết Huy tên là gì và học lớp nào mãi về sau này tao mới biết người đó tên Huy và là hot boy của trường tao đã ko dám nói lên tình cảm của mình tao làm sao sánh được với Huy hả mày?đường đường là một hot boy sao Huy có thể ju tao được chứ và thế rồi ngày ngày tao giấu tình cảm của mình vào trong chỉ cần được nhìn thấy Huy mỗi ngày là tao thấy vui rồi.Khi mày đến khoảng cách giữa tao và Huy gần hơn tao luôn thấy vui nhưng Huy cũng chỉ coi tao như một người bạn thôi có nhiều những người con gái khác xung quanh Huy luôn xinh đẹp lại nhà giàu như cái Nhi là trưởng fanclub của Huy mà Huy còn ko để ý nữa là một đứa bình thường như tao-ánh mắt Linh Linh đượm buồn,nó nghe xong câu chuyện mà thấy thương Linh Linh quá,nó nghĩ:“chắc trong 2năm qua Linh Linh phải buồn nhiều lắm nhìn thấy người mình ju hàng ngày mà ko thể ở bên cạnh cái cảm giác đó còn đau khổ hơn là cái chết,nó thấy thương con bạn nó quá nhưng nó lại ko thể giúp gì được cho Linh Linh vì tình cảm ko thể gượng ép được nó chỉ biết mong sao một ngày nào đó Huy có thể hiểu được tình cảm chân thành của Linh Linh”

-thui,vui lên đi rùi tao tin là Huy sẽ hiểu mày thôi mà lúc này khi “kiss”Huy mày có thấy trắng với sao bay đầy đầu ko?nó pha trò

-có bay nhiều đến mức tao chẳng nhìn thấy gì hết ý-Linh Linh

-thế khi “kiss”cảm giác thế nào?

reng.reng.reng..nó chưa kịp nói xong thì chuông vào lớp nó thầm rửa cái chuông chết tiệt sao lại kêu đúng cái lúc câu chuyện đang đến hồi gay cấn chứ,còn Linh Linh lại thầm cảm ơn cái chuông đáng ju vì ko bị nó hàng tới nữa(2 đứa này đứa đấm đứa xoa,nguy hiểm quá)

nó quay sang thấy ngoài cửa lớp rất đông chắc là hắn về đó mà nó đã quá quen với cảnh này rồi lúc nào con gái cũng vây quanh hắn thế mà cái mặt hắn cứ vênh vênh lên nhieu khi nó chỉ muốn bực cho hắn một cái thôi,nó cũng chẳng kém phần long trọng ngày nào tới lớp gần bàn nó cũng đây ấp thư vì chẳng có ai biết số điện thoại của nó cả nó chẳng thèm đọc lấy một lần thỉnh thoảng hắn lấy ra một lá thư nào đó đọc lên cho nó nghe(nó có nhờ đâu) rồi còn chê bai nữa chứ đúng là đổi việc mà vậy là nó lại tạo công ăn việc

làm ấy bác lao công vì quá nhiều rác làm mấy bác lao công thấy thối mũi: hội thi viết thư UPU mỗi năm chỉ có một lần mà sao lớp này nhiều thư bỏ thế nhỉ (khổ lắm mấy bà nị' ko biết chữ)

Trời đã chuyển sang thu sáng nào đó học vụ' cũng dặn nó quàng khăn mặc áo ấm cẩn thận, hum qua nó cũng vừa đi shopping với Linh Linh 2 đứa mua quá trời thật nhiều quần áo lun toàn là quần áo thu đông ko hà, hum nay là sinh nhật Linh Linh nhưng Linh Linh nói vì ko có nhiều bạn bè và cũng chưa có bạn trai nên Linh Linh ko muốn tổ chức sinh nhật. Hôm qua lúc zô siêu thị Linh Linh mãi mua quà thì nó đã bí mật mua tặng Linh Linh 1 chiếc lắc tay xinh xắn rùi, nó gói vào một chiếc hộp nhỏ đáng ju hí hửng cầm món quà trên tay nó tung tăng vào lớp, từ khi chơi thân với Linh Linh nó vui vẻ hẳn lên ko còn hay buồn như trước kia nữa nó hay cười hơn (nhưng chỉ khi ở bên Linh Linh thôi), nó tới lớp chưa thấy Linh Linh chắc con pé đến muộn (nó nghĩ) nó về chỗ đặt món quà lên bàn. Hắn tới thấy món quà để trên bàn lại đứng chỗ của hắn thấy lạ nên hắn hỏi: -quà này của ai vậy?

-của tui-nó trả lời mà vẫn ko ngẩng đầu lên

-chà, hum nay cậu còn định tặng quà cho tui nữa cơ à? cảm ơn nhé. hehehe...! hắn tự đắc tay cầm hộp quà lên lắc lắc

-hìhì...cậu bị điên à? quà của Linh Linh ko phải của cậu, nằm mơ à? tát cho tỉnh bây giờ? nó

-quà của Linh Linh? hắn gãi gãi đầu nói tiếp: -hum nay ko phải 8/3, cũng ko phải 20/10, Noel lại càng ko sao lại tặng quà, chẳng lẽ...nó chưa kịp nói xong thì nó đã nhảy vào hòng hắn ngồi roài

-đúng hum nay là sinh nhật Linh Linh. hừ...đồ tưởng bở

Hắn như nhớ ra chuyện gì đó liền chạy ngay ra ngoài, tự nhiên hum nay nó thấy hắn hiền lạ thường mọi khi hắn cãi nhau với nó ghê lém mà. hajzzzz...thôi kệ, tẹo nữa Linh Linh tới kiểu gì cũng thấy bất ngờ về món quà mình tặng cho coi, cắt đi đã. hehe..

hắn chạy ra ngoài rút trong túi ra con iPhone4 hắn gọi ngay cho Huy

5. Chương 5

-alô-Huy

-mày có biết hôm nay là sinh nhật Linh Linh ko? hắn

-ko, sao mày biết? Huy

-tao vừa nghe Thiên Anh nói mà-hắn

-uk tao biết rồi bây giờ tao đi mua quà tẹo nữa mày hẹn Linh Linh đến công viên trường hộ tao nhé-Huy

-ukm okie-hắn tắt điện thoại rồi nói: "cái thằng này lại định tổ tình với nàng đây tao quá hiểu mày rồi Huy ạk"

Huy tức tốc chạy nhanh ra khỏi nhà xe nhảy lên con Airblade trắng phi như bay ta khỏi cổng trường mặc cho sự ngăn cản nhiệt tình của mả bác bảo vệ (liều quá)

Đang trong giờ học bỗng hắn vút sang cho Linh Linh một tờ giấy nhỏ với nội dung: "hết tiết này ra công viên trường có người cần gặp"

Linh Linh đọc xong chẳng hiểu gì hết có ai muốn gặp mình nhỉ? (Linh Linh nghĩ)

Do mãi miết nghe giảng môn Anh Văn-môn mà nó thích nhứt nên nó ko biết hắn ném thư cho Linh Linh nếu ko nó đã hóng roài độ hóng của nó cũng cao lém đấy, giờ giải lao nó đang định đưa quà cho Linh Linh thì thấy Linh Linh đi ra khỏi lớp nó dám chắc Linh Linh đi WC, nó mở cặp Linh Linh ra rồi cất món quà vào chỗ kín nhất có thể rồi quay sang hắn đưa tay lên miệng

-suyt.suyt..hề hề..về như bí mật vậy,hắn cũng nhếch môi cười vì cái kiểu trẻ con của nó

Linh Linh đi tới công viên trường như lời hắn nói đợi mãi mà chẳng thấy có ai đang định ôm cục tức quay về lớp thì:-Linh Linh!

Thấy ai đó gọi mình giọng nói này rất quen,Linh Linh quay lại đó là Huy,Huy đưa cho Linh Linh một bó hoa hồng thật to và một chiếc hộp quà nhỏ có thắt nơ xinh xắn

-chúc mừng sinh nhật Linh Linh-Huy

-ơ,uk,Linh cảm ơn Huy nha-Linh Linh thấy ngỡ ngàng

-àk Linh Linh nè,Linh Linh đã có boyfriend chưa?Huy ngập ngừng hỏi

-chưa,sao thế?Linh Linh

-Huy thích Linh Linh,vậy Linh Linh đồng ý làm girlfriend của Huy nha!Huy

-ơ Linh Linh...mà sao quần áo của Huy dơ hết rồi nè-Linh Linh nói chỉ tay lên áo Huy cố tình lảng tránh vì chuyện này đến quá bất ngờ Linh Linh ko biết xử trí sao

-àk Huy vừa trèo tường vào ý mà,Huy đi mua quà cho Linh Linh bác bảo vệ đóng cổng rồi nên Huy trèo tường vào.hihi..-Huy gãi gãi đầu nhìn ngổ hết sức

-vậy àk.hx..mình cảm ơn nha..àk bây giờ mình phải lên lớp sắp vào học rồi-Linh Linh thấy Huy cười tự nhiên thấy hồi hộp nói ấp úng(khổ thân con pé lại nữ thần tình ju tìm đến đây mà.chep.chep)Linh Linh quay đi định đi lên lớp thì Huy từ đằng sau nói lớn:-Huy sẽ chờ câu trả lời của Linh Linh!

Linh Linh chạy thật nhanh lên lớp trong lòng thấy vui đến lạ,nó bất ngờ khi nhìn thấy bó hoa to ơi là to và cả hộp quà nữa còn hắn ko nói cũng biết tác giả của tác phẩm này là ai rồi

-uề,ai tặng quà mày zậy?ghê nhoa-nó nói nháy mắt Linh Linh vẻ tình nghịch hắn chứng kiến vẻ lật trẻ con của nó đơ toàn tập lun,lần này lại nhờ cái chuông báo giúp hắn tỉnh mộng,hắn thấy nó cũng dễ thương đó chứ.

-ơ,tao,tao...Linh Linh chưa kịp nói thì chuông vào giờ lớp,suốt giờ học nó thấy Linh Linh tay chống cằm,mắt nhìn lên trần nhà mơ mộng

nó nhìn theo rồi nghĩ:"con này làm sao thế nhỉ trên đó có gì hay mà nó cứ nhìn từ nãy đến giờ.hajzzzz,khéo khi phải đưa con nị'vào trại trâu quỳ thoy"

Giờ ra chơi Linh Linh bị giật mình bởi tiếng chuông báo,quay sang thì thấy nó cứ ngó nghiêng tứ phía hí hoáy nhĩ lên trên,Linh Linh thắc mắc hỏi:

-mày đang tìm cái gì ở trên đó thế bộ ở trên đó có gì hay sao?

-suyt..im nào-nó

-nhưng mà mày tìm cái gì mới được cơ chứ?Linh Linh

-àk tao định tìm xem hồn mày bay đâu để kéo nó xuống ý mà-nó trả lời tỉnh bơ

Lúc này Linh Linh mới biết là nó đang cố tình chêu mình,biết là nó đang thắc mắc về chuyện lúc nãy Linh Linh kể cho nó nghe tất cả mọi chuyện nó nghe xong mắt mơ màng,2tay chắp vào như kiểu cầu nguyện ở nhà thờ:-ôj,lãng mạng quá,cảm động quá lại còn trèo tường vào nữa chứ,em nguyện chết vì chàng! Đấy,mày phải nói như thế chứ sao lại lảng tránh-rồi nó lấy khăn kiểu như đang lau nước mắt rồi nói:-mày mang cho tao cái xô tao đựng nước mắt cái!

-con quỳ chỉ được cái làm trò là giỏi thôi.hjhj..-Linh Linh

2đứa mãi nói chuyện quên lun cả hắn đang ngồi ở đó,bất giác hắn lại cười vì hành động của nó trong lòng hắn dần dần hình thành một tình cảm mà ngay cả hắn cũng ko hề hay biế,hắn sợ nó nhìn thấy hắn như vậy nên đi ra ngoài,trong lớp:

-thôi mày đừng chêu tao nữa tao đang dỗi hít lên đây nè-Linh Linh

-rối rắm cái giẻ mảy như vậy còn muốn gì nữa?nó

-mày nghĩ liệu Linh Linh có thật lòng với tao ko?Linh Linh lo lắng

-tao nghĩ ổng thật lòng với mày đó với một công tử bột như ổng nếu ko thật lòng làm sao phải tức tốc chạy đi mua quà rồi còn trèo tường vào nữa chứ mất thể diện lém-nó

-mày nói cũng có cái đúng nhưng tao sợ Huy đến với tao chỉ là thoáng qua,một tình ju bông bột thôi-Linh Linh

-mày ko thử thì làm sao mà biết được đừng nghĩ quá nhiều hãy nghĩ mọi chuyện đơn giản thôi là được mà ông Huy có phải trẻ con đâu mà bông với chả bột-nó

-hihi..cảm ơn mày nhiều lắm-Linh Linh nói cầm tay nó

-cảm ơn gì mày hạnh phúc là tao vui rồi tao nghĩ mãi ko hiểu sao Huy biết ngày sinh nhật của mày nhỉ?nó

-tao ko biết,tao cũng đang thấy lạ đây-Linh Linh

-mà thôi kệ lúc này trong lớp mày như người mất hồn tao đang định đi gọi người đưa mày vào trại tâm thần đây-nó

-tao mà vào trại khéo khi mày buồn quá cũng vào theo ý nhỉ-Linh Linh

-never.hehe..nó lườm Linh Linh

-cháy quần áo của tao bây giờ mày.hihi.-Linh Linh cười tươi nó nhìn thấy Linh Linh vui như vậy của con bạn mà lòng nó cũng vui lây mong sao con bạn thân nó sẽ luôn luôn hạnh phúc

Linh Linh về nhà cắm hoa vào chiếc bình thủy tinh thật to để ở bàn học rồi từ từ mở hộp quà của Huy ra đó là một chiếc lắc chân xinh xắn đeo vào chân thì vừa khít luôn Linh Linh cười hạnh phúc,mở cặp ra thì thấy ở ngăn trong có vật gì đó kéo khoá ra thì thấy đó là chiếc hộp nhỏ xíu màu hồng Linh Linh biết là nó vì chỉ có nó mới nghĩ ra trò giấu như vậy thôi,mở ra thì đó chính là chiếc lắc tay hum đi siêu thị Linh Linh thích đi một vòng định quay lại mua thì chị nhân viên nói đã bán mất rồi về nhà Linh Linh tiếc mãi ko ngờ nó lại mua cho nó,Linh Linh cầm tấm thiệp lên bắt đầu đọc:Happy birthday to mày!chúc mày thêm một tuổi mới luôn xinh đẹp,nhju' niềm vui và hãy luôn hạnh phúc bên Huy nhé.Linh này,mày ko biết là mày đã mang lại cho tao nhiều điều như thế nào đâu,mày đã cho tao hiểu trong cuộc sống này còn rất nhiều người tốt và tao còn có đứa bạn tốt như mày bọn mình hãy luôn bên nhau nhé "cảm ơn mày nhiều lắm" đó là điều tao muốn nói từ lâu hãy đeo chiếc lắc tay và cảm nhận tao luôn ở bên mày nhé,lúc nào cần có tao ở bên cạnh chỉ cần lắc nhẹ là tao hiện ra luôn àk,nghe giống ông bụt quá nhỉ.ju mày nhju'..chụt.choẹt..(kèm theo chiếc mặt cười nó tự vẽ)

Gấp chiếc thiệp vào Linh Linh đã khóc vì quá hạnh phúc:"tao cũng ju mày nhju' lắm Thiên Anh àk"trong một thời gian ngắn niềm vui như được nhân đôi khi có nó là đứa bạn thân bây giờ có cả tình ju của Huy Linh Linh ko mong gì hơn nữa Linh Linh ôm niềm hạnh phúc dần dần chìm vào giấc ngủ đêm nay Linh Linh đã mơ về hoàng tử của mình

Sáng dậy đang chuẩn bị đi học thì Linh Linh đã thấy Huy đứng trước cổng nhà mình nhìn thấy Linh Linh đeo lắc chân lòng Huy thấy vui Huy đã rất sợ Linh Linh ko thích món quà đó

-chào buổi sáng,hôm nay để Huy chở Linh đi học nhé

-Huy?sao Huy biết nhà Linh?

-giỏi mà Linh Linh lên xe đi Huy chở tới trường

-ơ ừkm-Linh Linh phân vân đôi chút nhưng vẫn ngồi lên xe trên đường đi Linh Linh cứ ập ứng như muốn nói ra điều gì đó

-Huy này!Linh Linh

-sao thế?Huy

-Huy có muốn nghe Linh Linh kể chuyện cổ tích thời hiện đại ko?Linh Linh

-có cứ Linh Linh kể đi-Huy

-vậy Linh Linh kể nhé:ngày nầy ngày nay có một cô bé khi đã trưởng thành cô có một ước mơ là có thể thi vào trường THPTXXXXXXXXX buổi đầu tiên tới trường cô đã bị hội con trai lớp trên chê chọc lúc đó cô đã rất sợ hãi cô mong sao sẽ có hoàng tử tới cứu cô khỏi bọn họ ko ngờ lời thỉnh cầu của cô đã hiệu nghiệm chàng hoàng tử xuất hiện cứu cô bé nhưng chàng hoàng tử lại nhanh chóng vụt đi mất cô bé thấy tiếc nuối ngày ngày nhớ thương chàng hoàng tử nhưng may sao sau này định mệnh đã cho cô bé gặp lại chàng hoàng tử với thân phận là hot boy là con nhà giàu cô bé thấy mình ko xứng với chàng hoàng tử cô chỉ giống như một cô bé lọ lem trong truyện cổ tích,ngày ngày cô bé chỉ đứng từ xa dõi theo và nhìn chàng hoàng tử từ xa mỗi khi thấy chàng hoàng tử ở bên cô gái nào đó là cô bé lại thấy nhói đau trong lòng,đêm về cô bé lại khóc.hức.hức.huhuhu..-Linh Linh vừa kể vừa khóc

Huy thấy vậy dừng xe lại

-Linh Linh sao vậy?sao lại khóc?Huy kéo Linh Linh lại ngồi ghé đá

-hức..Huy có biết.hức..cô bé trong truyện đó là ai ko?Linh Linh nói nức thành tiếng

-là bạn của Linh Linh àk?sao Linh Li h lại vậy?Huy

Linh Linh lắc đầu:-ko là Linh Linh đó

-là Linh Linh vậy còn chàng hoàng tử đó là?Huy hỏi trong lo lắng Huy sợ người Linh Linh ju ko phải là Huy

-là..là..là HUY-Linh Linh hét lên nhìn thẳng vào Huy

-là Huy sao?Linh Linh đang nói người đó là Huy sao?Huy như ko tin

-phải Huy có nhớ khi mới vào lớp 10 Huy đã giúp Linh Linh trong 1 lần Linh Linh bị tụi lớp 12 chê chọc ở sân sau của trường và có lần Linh Linh đã chạy tới hỏi Huy có nhận ra Linh Linh ko rồi Huy nói:"tôi ko quen cô ko?" đó là chính Linh Linh-cô nói mắt buồn bã

-khu sân sau của trường???khu đó hồi lớp 10 sao??AAAAAAAAA..huy nhớ ra rồi hôm đó Huy đi dạo xung quanh trường thì có một cô bé đang bị bắt nạt rồi Huy còn đánh nhau với mấy thằng đó nữa sau đó vì Phong gọi Huy có việc gấp nên Huy đi luôn mà ko kịp hỏi tên cô bé đó..cô bé đó chính là Linh Linh sao?Huy vừa cố gắng nhớ ra vừa chỉ vào Linh Linh

-đúng chính là Linh Linh và Linh Linh đã âm thầm ju người đó suốt 2năm qua

-vậy là Linh Linh nói đó là sự thật sao?Huy lay lay đôi vai của Linh Linh

-là sự thật-Linh Linh gật đầu

Huy vội ôm Linh Linh vào lòng:-xin lỗi,là Huy ko tốt Huy để cho Linh Linh phải đau khổ quá nhiều,từ nay Huy sẽ luôn ở bên Linh Linh bù đắp cho Linh Linh những ngày tháng đã phải buồn,phải khóc vì Huy nữa giờ đây Huy rất thật lòng Huy ju Linh Linh,phải trải qua bao đau khổ như vậy Linh Linh có sẵn sàng cùng Huy đi tiếp những chặng đường còn lại ko?Huy

-Linh Linh đồng ý Linh Linh sẽ mãi đi cùng Huy trên con đường này dù có khó khăn nhưng Linh Linh tin có Linh Linh có Huy chúng ta sẽ vượt qua tất cả

-thật sao?uj vui quá "TỪ NAY TRẦN LINH LINH SẼ LÀ BẠN GÁI CỦA LƯƠNG GIA HUY NÀY"-Huy hét to lên giữa đường làm Linh Linh ngại quá cúi mặt xuống nụ cười hạnh phúc bất chợt nở trên môi 2người.

Linh Linh và Huy bước vào cổng trường trước ánh mắt ngạc nhiên của bao nhiêu người họ bắt đầu túm5,túm3 vào để tám chuyện,Linh Linh kịpnghe thấy họ nói

-sao a Huy kute lại đi cùng con nhỏ khó ưa đó chứ,ghét quá

-ừk đấy con nhỏ đó vừa xấu xí nhìn lại chẳng có điểm gì nổi bật hết

-nghe nói con nhỏ đó nhà chỉ khá giả thôi ko xứng với anh Huy tí nào

-có thể trùng hợp đi cùng nhau thôi

-sao có sự trùng hợp ngẫu nhiên như vậy chứ chắc chắn con nhỏ đó bỏ bùa a Huy rồi

-mất hình tượng quá đi,đũa mốc mà còn đòi chời mâm son...

-bla.bla...họ thì nhau chỉ trích Linh Linh,bức xúc quá Linh Linh định đi tới cho bọn này một trận thì đã có một bàn tay kéo cô đi,Huy cầm tay Linh Linh đi thẳng đến chỗ mấy đứa đó rồi nói đồng dục

-xin thông báo với mọi người từ nay Trần Linh Linh sẽ là girlfriend của tôi nếu ai động tới cô ấy và nói những lời ko hay về cô ấy để tôi nghe thấy thì đừng trách tôi chống đối Linh Linh tức là chống đối tôi mọi người nghe rõ cả chứ?

Mấy đứa đó trả lời lí nhí:-vâng bọn em biết rồi ăk! rồi tất cả quay sang nhìn Linh Linh với ánh mắt hình viên đạn

huy quay sang cười rồi kéo Linh Linh lên lớp 2người ko hề biết có một người đứng trên tầng từ lâu chứng kiến hết tất cả mọi chuyện đó là Nhi-trưởng FC của Huy,Nhi nói với bàn tay nắm chặt khuôn mặt đỏ lên vì tức giận:-được lắm,Trần Linh Linh tao sẽ ày biết cướp người ju của tao sẽ có hậu quả như thế nào

Nói rồi cô ta bỏ đi trong đầu đầy những âm mưu,thủ đoán Huy đưa Linh Linh về lớp rồi đi về lớp Linh Linh đứng ngoài cửa lớp trong lòng cô bỗng cảm thấy thật ấm áp,cô cảm nhận được tình cảm thật lòng từ Huy cái cách Huy nói với những người kia thể hiện Huy đến với cô ko phải chỉ là rung động thoáng qua cô thầm cảm ơn ông trời vì đã mang Huy đến cho cô vậy là tình ju cô ấp ủ 2năm qua cô cũng đã có được,hít thở ko khí trong lành của buổi sáng nụ cười cứ nở trên môi cô mãi cho tới khi cô nghe Nhi nói:

-chu choa,được trở thành girlfriend của a Huy cơ đấy,ngưỡng mộ ghê nha-Nhi đi qua Linh Linh rồi nói một cách mỉa mai

biết Nhi đang mỉa mai mình Linh Linh bốp lại luôn:-ừk đúng rồi đấy còn hơn có người là trưởng FanClub của Huy đấy mà có được như tôi đâu

-bây giờ thì nói hay lắm nhưng để xem có được 73-21 ngày ko rồi khi đó cô sẽ bị đá dễ dàng như đá một quả bóng vậy-Nhi nói mặt cay cú

-uj,tức giận kìa đối với người nhiều thủ đoạn như cô sẽ mãi mãi ko có được tình cảm của Huy dù chỉ một ngày-Linh Linh cũng ko chịu thua

-mày..Nhi định dơ tay tát Linh Linh,lúc này nó vừa đi đến lớp nhìn thấy vậy nó ko kìm được tức giận vì nó đã cảnh cáo rồi mà Nhi vẫn còn cố tình,nó đi tới nắm lấy bàn tay Nhi và:-BỐP..nó tát Nhi một cái đau điếng,con nhỏ quay sang nói

-mày dám..

-mày là cái gì mà tao ko dám,tao đã nói với mày là đừng động đến bạn tao cơ mà,đây là lần cuối cùng tao tha thứ cho hành động của mày.hừ..nó kéo Linh Linh đi vào lớp,Nhi đứng ngoài cửa lớp lườm nó và Linh Linh 1 cái sắc lẹm rồi cô lẩm bẩm:-cứ chờ đấy mọi chuyện vẫn chưa dừng lại ở đây đâu

Nó ấn Linh Linh ngồi xuống nói:

-mày phải cẩn thận với con nhỏ đó tao thấy nó ko phải loại vừa đâu-nó

-ừk tao biết rồi mà lúc nãy mày nói như thế là sao?Linh Linh

-nghe nè cô bạn ngọc của tui,hôm mày bị ngã thực ra tao nhìn thấy con đó ngáng chân mày cái hôm mà mày và Huy ấy ấy ý(nó lấy 2ngón tay chạm vào nhau ý muốn nói kiss đoá) thế là tao tới nói với tui nó vậy mà nó vẫn ko chừa cái kiểu bắt nạt người như vậy-nó

-Thiên Anh àk,tao...-Linh Linh chưa kịp nói xong

-biết rồi khổ lắm miễn cảm ơn mà ghê nha 2 cô cậu cầm tay,nắm chân đi giữa sân trường lại còn đây là girlfriend của um.um..Linh Linh vội lấy tay bịt alô nó lại sợ nó bù lu bù loa lên

-mày nói nhỏ cái coi-Linh Linh thì thầm vào tai nó

-này,kể đi-nó nói ánh mắt trông đợi

-ừk thì sáng nay Huy đến chở tao đi học rồi...Linh Linh kể hết cho nó nghe

-yeah,cuối cùng thì 2đứa tụi bay cũng thành một cặp vui quá đi-nó vỗ tay

-ừkm chuyện của tao thì xong rồi còn chuyện của mày thì sao?-Linh Linh

-sao là sao?

Đang nói chuyện thì chuông điện thoại nó reo lên nó nói với Linh Linh:-đợi chút tao có điện thoại

rồi nó chạy ra ngoài nghe là papa nó chưa kịp nói gì thì đầu dây bên kia một giọng nói quen thuộc vang lên:-con gái cưng của papa,papa nhớ con quá ăk.hxhx-papa nó

-papa nói nhớ con mà chẳng chịu về thăm con gì cả,con bắt đền papa đấy.huhu-nó bắt đầu vờ khóc lóc ỉ ôi

-papa xin lỗi con ju mà ngày mai về papa sẽ tặng con một món quà đặc biệt đảm bảo ko đụng hàng luôn-papa nó

-thật ăk?ngày mai papa sẽ về sao?uj,thích quá,papa bít hèm con nhớ papa nhiều lắm lun ăk-nó

-hxhx..con gái nhớ papa chứ có nhớ mama của nó đâu cơ chứ.huhuoaoa..-đầu dây bên kia có giọng nói chen vào ko cần hỏi nó cũng biết là mama nó,nó quá quen với tính cách trẻ con của mama nó rồi mà

-đâu có con cũng nhớ mama nhiều mà,nhớ mama hơn.hihi..-nó

-thiệt hả?mama lại tưởng con quên mama rồi chứ?mama nó vẫn trách ju

-làm sao quên mama xinh đẹp của con được chứ mà ngày mai mấy giờ pama về ăk để con ra sân bay đón-nó

-uj thôi ko cần đâu pama có tài xế ở công ty wa đón rồi,vậy hẹn gặp con vào trưa mai ở nhà nha-mama nó

-vâng con chào mama ăk!nó

-ừkm chào con ju.tút.tút..mama nó tắt máy rồi mà nó vẫn đứng đó nhìn chiếc điện thoại rồi mỉm cười lâu rồi pama ko về nó thấy nhớ pama nó quá

Cùng lúc đó ở trong lớp hần tới ko thấy nó đâu,hần ngồi xuống nói chuyện với Linh Linh mà mắt hần vẫn nhìn thẳng,tính hần là vậy ko nhìn ai lhi nói chuyện trừ nó

-thằng Huy nó rất thật lòng với cậu

Linh Linh biết hần đang nói chuyện với cô:-ừk tôi biết mà

-đừng làm nó buồn nó là thằng bạn thân nhất của tôi-hần

-ừkm nhất định rồi vì Huy cũng là người mà tôi ju nhất mà Huy kể cho cậu nghe ăk?sao Huy lại biết ngày sinh nhật của tôi ko phải là..-Linh Linh ngờ ngợ

-Huy đã rất muốn bày tỏ với bà nên tôi chỉ giúp Tngười thôi-hần đứng dậy rút tay túi quầnđi thẳng,Linh Linh đã rất muốn nói lời cảm ơn hần nhưng hần đi mất tui ừj

hần vừ đi ra ngoài điện thoại của hần rung lên từng hồi

-alô-hần nghe giọng chán nản

-con ju có nhớ mama ko?mama hần

-có chuyện gì mama nói luôn đi-hần nói lạnh lùng ko trả?lời cây hỏi của mama hần

-èo,con zai sao con có thể lạnh lùng với mama như vậy chứ?huhu.hức.hức..-mama hần sụt sùi

-thôi được rồi có chuyện gì mama nói nhanh đi-giọng hần bớt lạnh hơn,hần rất sợ mama hần khóc-như vậy có phải đáng ju hơn ko,chiều nay pama sẽ bay về nước pama đã chuẩn bị cho con một món quà đặc biệt-mama hần nói giọng hí hửng

-con biết rồi thôi con phải vào lớp rồi,chào mama-hần nói xong tắt cái RUP điện thoại từ hồi Hà Vân đi hần ko nói chuyện nhiều với pama hần như trước nữa thay vào đó là khuôn mặt lạnh lùng khiến pama hần buồn nhiều lắm

Lúc này ở trong lớp nó vui mừng chạy vào lớp nói với Linh Linh

-hihi..ngày mai pama tao về đây vui quá mày ăk-nó

-thế ăk.hihi.chắc mày vui lắm-Linh Linh

6. Chương 6

-ukm,lâu rồi tao ko được gặp pama,lúc nào tao cũng chỉ mong pama tao về nhưng pama tao bận lắm,mà cặp đây mà người đâu rùi?nó hỏi chỉ vào chỗ hần

-đi ra ngoài rồi mà mày biết ko?hoá ra người nói cho Huy biết sinh nhật của tao chính là Phong đó-Linh Linh

-sao?là hần?ăk đúng rồi hôm sinh nhật mày tao có nói với hần mà-nó

-vậy mới nói ai cũng nghĩ Phong là người lạnh lùng nhưng tao thấy Phong cũng rất quan tâm bạn bè-Linh Linh

-ukm hần vẫn còn có tình người đây chứ-nó

-mà nè tao thấy hình như Phong thích mày hay sao ý-Linh Linh nhìn nó dò xét

-gì cơ?mày bảo hần thích tao ăk?nó sờ lên trán Linh Linh rồi nói tiếp:-ờh cũng hơi sốt.hừ..hần suốt ngày kiếm chuyện với tao thì thích tao thế nào được.her.her..-nó phản bác kịch liệt

-tao cũng ko chắc chắn nhưng tao chưa thấy Phong nói chuyện và đấu khẩu với ai như đối với mày cả-Linh Linh

-đó cũng có thể là do từ trước tới giờ hần chưa bao giờ gặp đối thủ mạnh như tao,tao giỏi mà.hihahaha..-nó vỗ ngực tự hào

-dù sao từ khi Hà Vân đi Phong lạnh lùng vậy mà bây giờ đối với mày thì...Linh Linh chưa kịp nói xong nó đã hỏi luôn

-Hà Vân?là ai vậy?nó ngạc nhiên

-mày chưa nghe chuyện của Phong ăk?Linh Linh

-chưa,tao có để ý mấy cái chuyện vớ vẩn bao giờ đâu-nó nhún vai

-chuyện của hot boy nổi tiếng khắp trường mà mày bảo chuyện vớ vẩn,tao nghe đứa bạn tao trước học cùng trường cũ với Phong kể lại thôi thấy bảo là trước đây Phong cùng cái đứa tên Hà Vân là hot girl nổi tiếng xinh đẹp,nhà giàu tính cách lại rất được nữa họ ju nhau từ hồi lớp 9 đó là mối tình đầu của Phong và Phong cũng rất ju đứa đó nhưng rồi ko hiểu sao khi lên lớp 10 Phong và đứa đó đột nhiên chia tay đứa đó thì đi du học còn Phong thì chuyển sang trường này và trở nên lạnh lùng,ít nói,ko quan tâm tới con gái,ít khi tới lớp nhưng từ khi mày xuất hiện ai cũng nhận thấy ở Phong có sự thay đổi rõ rệt,mày ko biết cả trường đang đồn ầm lên là mày với Phong là một cặp đó-Linh Linh

-sax..gì mà 1cặp chứ-nó xua tay như ko quan tâm nhưng trong lòng nó tự nhiên nhói đau nó bắt đầu đặt ra những câu hỏi về cô gái có tên Hà Vân,nó cứ mãi miết suy nghĩ cô giáo vào lớp cũng ko hay chột có người cốc vào đầu nó làm nó giật mình,nó ngược lên là hần,người đâu mà thấy ghét

-uj da,đau quá làm gì vậy?nó

-tui ý hả?làm gì đâu-hần hỏi như vô tội

-cậu chẳng vừa cốc vào đầu tôi còn gì?nó đứng dậy chống nạnh

-àk có gì đâu tại tui thấy có người đang trong tình trạng mơ màng trong khi cả lớp đang đứng dậy chào cô giáo nên giúp thôi ý mà-hắn

-ơ..-nó quay sang nhìn cả lớp mọi người đang hướng ánh mắt về phía nó,cô giáo cũng nhìn nó khó hiểu may mà hắn giúp nó đứng dậy kịp thời nếu ko đã bị bà giáo cho nghe dân ca và nhạc cổ truyền rồi

-ít ra cũng phải cảm ơn tui một câu chứ-hắn nói khi đã ngồi xuống

-vâng,ko dám cảm ơn-nó

-ko thích thì đừng có nói-hắn

-chẳng phải vừa kêu tui cảm ơn còn gì-nó

-đồ hâm đơ ngang bướng-hắn

-***** bông lăm chuyện-nó

-lăm chuyện cái đầu cậu-hắn

-xí..nó ko thêm cãi nhau với hắn vì giờ đây bà giáo đang nhìn chăm chăm vào nó,lúc này quay sang nó thấy hắn cầm cục tẩy của nó mà cấu,xé..cũng may đây là cục tẩy cũ còn cục tẩy mới nó cất trong cặp cơ vì nó biết hắn hay nghịch linh tinh lắm mà.hehe..chắc là hắn đang bức mình vì ko cãi nhau được với nó nên nó chém cục tẩy đây mà nhìn điệu bôk của hắn bây giờ nhìn bùn cười thật đấy ko ngờ hot boy mà cũng có lúc trẻ con zậy nó mỉm cười với suy nghĩ đó rồi tiếp tục vào bài học(bà giáo này ghê lắm soj được đứa nào nói chuyện là y như rằng đứa đấy bị ăn quả ném phần vẫn tiếp tục tái phạm thì mời lên phòng Kỉ Luật uống nước chè với thầy Hà súp pơ soi-biệt hiệu bọn trường đặt cho ổng)

Đến hết tiết học cuối cùng ko hiểu sao hum nay nó lại muốn đi tới Hồ nhân tạo,trời hum nay trong xanh,gió mát cảm giác thật tuyệt nó cứ ngồi ở đó mãi,nó nhìn đồng hồ thấy đã muộn nó sợ vu' đợi cơm nên vội vàng chạy về,vừa đi khỏi cầu thang thì:

-CẨN THẬN-tiếng ai đó hét lên

mọi người thử đoán xem đó là ai?và chuyện gì xảy ra với nó??????

-CHOANG...tiếng vật gì đó rơi từ trên cao xuống,có ai xô nó ngã ra nó sợ hãi nhắm mắt lại,nó cảm nhận nó đang nằm trên người đó,nó từ từ mở mắt ra xung quanh là một chậu hoa bị vỡ tan trước mặt nó ko ai khác chính là hắn,2người đang ở cự li rất gần chỉ cần nhúc nhích nhẹ là Kiss rùi(tác giả lại làm 2đứa nj' Kiss hựt.hxhx..)cũng may cho nó hum nay vì ko muốn gặp pama nên hắn đi loanh quanh để về nhà muộn vừa đi tới thì thấy chậu hoa trên ban công rơi xuống hắn liền chạy tới kết quả là zờ nó đang nằm yên vị trong vòng tay hắn,nó giật mình xô hắn ra rồi đứng dậy

-ááááá..uj da..đau wá-hắn

-ơ xin lỗi-nó

-cậu đối xử với ân nhân của mình như vậy đó hả?hắn đứng dậy xoa xoa cái lưng mặtnhắn như khi ăn ớt

-xin lỗi tui ko cố ý mà chỉ là lúc nãy...-nó ngại ngùng

-thôi ko sao mà lúc nãy đỡ cậu tui nhìn lên ban công thì thấy có ai đó vội dụt đầu vào ko phải tự nhiên mà chậu hoa lại rơi xuống được-hắn suy luận nói

-vậy là có người cố tình muốn hại tôi sao

?cậu nói đúng chậu hoa đó đặt cách xa lan can phải có người bê ra rồi ném xuống,lúc nãy tui ở trên đó xuống ko thấy có ai hết-nó

-dù sao cũng phải cẩn thận-hắn nhặt chiếc balô lên rồi bước đi

-ơ cảm ơn-nó nói với theo

hắn dừng lại đôi chút:-cậu mà cũng biết cảm ơn sao?thôi khỏi!hắn nói ko quay mặt lại rồi hắn dơ cánh tay phải lên như chào nó rồi đi thẳng

nó bấu môi, lè lưỡi sau lưng hắt nó vô tình nhìn lên cầu thang có bóng người đang chạy sang hướng dãy nhà B, nó chạy ra lắp ở cầu thang tầng một.

Huyền đang hốt hoảng chạy nhanh đi xuống cầu thang tầng một nhòm ngó ko có ai đang định chạy ra nhà xe thì nó xuất hiện nó đứng khoanh tay trước ngực nói:

-muộn rồi cô ko về còn ở đây làm gì-nó

Huyền thấy nó thì giật mình thốt lên một tiếng rồi đặt tay lên ngực như trấn tĩnh

-tôi..tôi..tôi ở lại trường đi loanh quanh á-Huyền

-trời nắng như vậy ai ai cũng về nhà ngồi quạt cô lại ở đây ko thấy nóng sao?mà tôi thấy cô chạy nhanh như vậy giống như vừa làm chuyện xấu muốn chạy trốn có phải ko?nó bắt thóp

-chuyện xấu..gì..chứ?tôi chạy từ trên tầng xuống chứ ko phải chạy từ khu A sang đâu cô đừng nghĩ bừa-huyền ấp úng

-ơ tôi có nói cô chạy từ khu A sang đâu mà cũng có đổ oan gì đâu mà cô giật mình như vậy chứ,chứng tỏ chính cô là thủ phạm ném chậu hoa từ trên ban công xuống để mún hại tui-nó chỉ tay là Huyền giật thót lên

-ơ tôi..tôi ko có làm gì cả mà cô nói như vậy bằng chứng đâu?cô đừng có đổ oan cho người vô tội-Huyền vẫn cố cãi

-bằng chứng hả?nó đi tới cầm bàn tay Huyền đầy đất cát rồi nói:-chậu hoa rất nặng nên cô phải

bê lên và vì vội vàng chạy nên cô chưa kịp lau đi,thế nào?tôi đổ oan cho người có tội phải ko?nó

-ơ mình.mình..Huyền

-CÔ CÒN DẤM CÁI NỮA ÀK?nó quát lên

-Thiên Anh àk,mình...Huyền

-chắc cô ko biết nhưng chỉ cần tôi gọi một cuộc điện thoại thôi là gia đình nhà cô sẽ bị phá sản ngay lập tức và cô sẽ trở thành kẻ ăn mày ko còn được đứng đây mà đổ những thủ đoạn với tôi nữa đâu-nó cầm chiếc điện thoại lắc lắc

Nghe đến đây Huyền quỳ xuống dưới chân nó:-Thiên Anh mình xin lỗi mà từ nay mình sẽ ko làm chuyện như vậy nữa đâu,nếu bạn ghét mình thì mình sẽ chuyển lớp àk ko nếu bạn ko muốn nhìn thấy mình thì mình sẽ chuyển trường,mình xin bạn đừng làm vậy mà pama mình đã phải rất khổ sở để gây dựng nên cơ nghiệp như ngày hôm nay,mình còn đứa em nhỏ nó ko có lỗi gì nếu bạn muốn thì hãy ***** mắng mình đi,mình sẽ chịu hết.huhu.mình xin bạn mà-Huyền khóc lóc van xin có lẽ vì sợ mất đi cái danh phận tiểu thư và sợ sẽ mất đi cuộc sống sung túc mà Huyền chịu quỳ xuống dưới chân nó

Nó chỉ muốn dọa Huyền vậy thôi chứ với một người tốt như nó sao có thể làm những chuyện như thế được chứ,nhưng nó cũng muốn cảnh cáo Huyền để sau này ko làm những chuyện như vậy nữa

-cô thực sự hối hận?nó

-mình hứa mà ko mình thề từ nay mình ko làm những chuyện ngu ngốc như vậy nữa nếu mình còn tái phạm mình sẽ chịu sự trừng phạt mà ko xin tha thứ,Thiên Anh hãy tha thứ ình lần này được ko?mình xin bạn mà-Huyền cố gắng van nài

-thôi được đây sẽ là lần cuối cùng tôi nghĩ cô là người biết suy nghĩ đừng vì những việc làm của mình mà khiến gia đình bị vạ lây,lần sau tôi sẽ ko nói nữa đâu mà sẽ thực hiện bằng hành động đây-nó nói rồi đi thẳng ko để cho Huyền nói thêm lời nào đi được một đoạn nó quay lại lườm Huyền rồi nói:”sao cô ta lại nghĩ ra nhiều thủ đoạn như vậy chứ chắc là định trả thù nó vụ hôm trước đây mà cũng may hôm nay hắt cứt nó nếu ko nó đã được đưa vào bệnh viện với chẩn đoán chấn thương sọ não nó trở thành kẻ:sáng nhắt lá,chiều đá ông bơ,tối nằm ngâm thơ đợi trời sáng rồi ui nghỉ mà rùng mình,mà sao mỗi khi mình gặp nguy hiểm thì hắt lại có mặt kịp thời thế nhỉ nếu hắt bán bảo hiểm mình sẽ là người đầu tiên mua luôn dù sao

cũng phải cảm ơn hắn nhiều nhiều”-trong lòng nó dấy lên một thứ tình cảm mà ngay cả nó cũng ko biết đó là tình cảm gì nữa,nó tự hỏi:-mình thích hắn rồi sao?rồi nó lắc đầu xua đi ý nghĩ đó

-ko chỉ là mình thấy cảm kích vì hắn đã cứu mình thôi mà làm sao mình thích hắn được chứ,sao dạo này hay nghĩ về hắn zậy chứ.AAAAAAA..đầu đầu quá-nó độc thoại tự nói tự trả lời may mà nó chưa bị chậu hoa rơi trúng đầu nếu ko bệnh đã nặng nay còn nặng hơn vô phương cứu chữa.hxhx

Tại nhà hắn:

-con về rồi ăk-hắn chào khi thấy pama đang ngồi trên ghế

-con ngồi xuống đi papa có chuyện muốn nói với con-papa hắn

-có chuyện gì để sau đi con mệt lắm-hắn nói giọng mệt mỏi định bước lên cầu thang thì papa hắn quát to:-quay lại và ngồi xuống nói chuyện với ta,con có cái kiểu ko coi ta ra gì từ bao giờ thế hả?

-sao anh lại nói với con trai ju quý của chúng ta như vậy chứ?mama hắn chạy lại rồi kéo nó lại ngồi xuống ghế

-có chuyện gì pama nói nhanh đi-hắn gắt lên

-pama muốn con đi xem mặt-nói rồi papa hắn ngợp một ngụm trà

-xem mặt?hắn khó hiểu

-đúng thế trước đây papa đã giao ước với một người bạn là sau này nếu 2gia đình có con trai và con gái thì sẽ trở thành thông gia của nhau,pama đã hẹn họ rồi ngày mai đúng 7h con phải có mặt tại nhà hàng Đông Dương nếu ko đừng trách papa-papa hắn nghiêm nghị

-con sẽ ko tới đâu-hắn đứng dậy quay đi

-cái gì?con dám cãi lời ta?papa hắn đập bàn giận giữ

-con zai ju của mama con cứ bình tĩnh nghe mama nói đã-mama hắn

-dù ai có nói gì thì con cũng sẽ ko tới đâu,pama muốn xem mặt thì cứ việc đi-một lần nữa hắn định bước lên cầu thang nhưng bị tiếng khóc nức nở của mama hắn ngăn lại

-huhuhu..đấy,mang tiếng là con zai ình sinh ra nhưng có bao giờ chịu nghe mama thôi,chỉ là xem mặt thôi pama có bắt con phải lấy người ta đâu.hức.hức..bà vờ lấy khăn lau mặt bà biết nó sẽ phản ứng vậy nên đã chuẩn bị thuốc tra mắt vì bà hiểu điểm yếu của hắn là nhìn thấy bà khóc,bà thường dùng cách này mỗi khi hắn ko nghe theo ý bà

hắn thấy mama hắn khóc mà ko đành lòng:-thôi được rồi con sẽ tới nhưng con nói trước chỉ là tới xem mặt thôi còn chuyện sau này se do con quyết định-hắn nói đi lên phòng

mama hắn cười lau nước mắt:-mình thấy e có giỏi ko?hihi..-mama hắn

-đúng là chỉ có em mới trị được thằng bé..haha-papa hắn cười hiền

Hắn lên phòng với cảm giác bức bối tại sao hắn luôn phải nghe theo lời của pama hắn chứ,họ luôn bắt hắn phải làm theo ý họ trước đây thì bắt hắn phải chia tay với Hà Vân còn bây giờ khi hắn đang cảm thấy rung động trước một người con gái thì lại muốn hắn đi xem mặt thật quá đáng mà,hắn vứt chiếc balô xuống đất thả mình tự do lên giường hình ảnh của nó lại hiện lên trong đầu hắn hắn thấy nhớ nó,nhớ những lúc nó cãi nhau với hắn,lúc nó và hắn gần Kiss lúc đó hắn mới có dịp nhìn nó thật gần nó rất xinh đẹp lại đáng ju nữa chứ lúc đó thực ta tìm hắn đập rất nhanh cảm giác lại hồi hộp nữa vì vậy mà hắn ko dám nhìn thẳng vào mắt nó,từ khi gặp nó hắn thích tới lớp để nhìn thấy nó,hắn ko biết tình cảm đối với nó có phải là tình ju ko nữa,người ta thường nói:”tình cảm con người ko biết bắt đầu từ đâu và kết thúc khi nào” họ nói quả ko sai,tình cảm sẽ tự hình thành mà ngay cả con người cũng ko thể biết,ko thể kiểm soát được,nó là người thứ2 khiến hắn cảm thấy rung động tuy ngoài mặt hắn luôn đầu khẩu,luôn tỏ ra lạnh lùng với nó nhưng hình như trong lòng hắn luôn có nó vì hắn muốn nhìn thấy cái vẻ trẻ con,đáng ju của nó mỗi khi cãi nhau với hắn và vì hắn ko thích và cũng ko biết cách thể hiện tình cảm của mình,hum nay có ai đó muốn hại nó hắn bắt đầu thấy lo cho nó

Tại nhà nó: nó cứ học mãi mà ko vào hình ảnh của hần cứ hiện lên trong cuốn sách, nó quay khắp phòng mà đầu đầu cũng thấy hần hiện lên chắc bị hần ám wa hần bực mình ném cuốn sách xuống bàn học rồi đi ra cửa sổ ngồi suy nghĩ: "nó lại nghĩ về hần rồi sao? dạo này sao nó hay nhớ về hần như thế chứ nó có tình cảm với hần thật sao? là ở cung bậc tình cảm nào? là thích hay là ju nhưng thế thì sao chứ vì Hà Vân mà hần thay đổi như vậy chắc hần hần phải ju người đấy lắm mà ko phải đâu chắc tại thấy hần đáng ghét quá nên hay nghĩ về hần vậy thôi mà trong đầu nó cứ liên tục phủ nhận tình cảm đối với hần nhưng nó ko thể phủ định trái tim nó đang dần dần thay đổi. Ở 2nơi 2trái tim đang hướng về nhau mà ko biết tình cảm thật trong họ đang lớn dần lên theo thời gian, ngày mai sẽ có chuyện thú vị xảy ra đây..

Hôm nay nó tới trường với tâm trạng vui vẻ vì hôm nay nó sẽ được gặp pama nó vẫn như mọi khi ở cổng trường bao giờ cũng đông nghẹt xe là tâm điểm gây ách tắc giao thông những cô chiêu, cậu ấm bước ra từ những chiếc xe hơi bóng nhoáng để phô trương thanh thế của gia đình mình họ ganh đua nhau từng chút một họ đều là những gia đình giàu có so với gia đình nhà nó thì chẳng là gì cả nhưng nó ko thích như vậy nó thích được tự do đi lại ko thích cái kiểu người đưa kẻ đón phiền phức rồi mỗi sáng phải dậy sớm trang điểm khoác trên mình những bộ quần áo lộng lẫy, kiêu sa để thể hiện mình là tiểu thư con nhà danh giá nó thích nó chính là nó ko giống ai hết vì tính cách này mà hần thấy nó thật đặc biệt, thật khác so với những người con gái hần từng biết. Nó cất xe rồi đi lên lớp nó thấy trong lớp ko có ai cả mà ko nó thấy hần đang đứng đó, ánh mắt hần buồn buồn nhìn ra cửa sổ, lưng dựa vào bàn 2tay đút túi quần nhìn hần bây giờ rất lãng tử nó bỗng thấy rung động trước vẻ đẹp của hần tim nó đập loạn xạ, nó cứ nhìn hần như bị thôi miên vậy trái tim nó ko còn nghe theo nó nữa dường như nó đã ju hần từ lâu tại nó ko nhận ra đó là tình ju thôi nó, gió thổi vào tóc hần đưa hần thoát khỏi dòng suy nghĩ nó quay sang thì thấy hần đã đứng trước cửa từ lúc nào, ánh mắt hần và nó chạm nhau như muốn nói lên điều gì đó, giờ đây hần và nó muốn nói lên tình cảm của mình- thứ tình cảm luôn hiện hữu trong họ, hần bắt đầu thấy sợ mất nó, sợ phải đính hôn theo sự sắp đặt của pama, nó muốn nói lên tình cảm thật của mình nó sẽ ko trốn tránh mà sẽ đối diện nó là người ko để chuyện gì lâu trong lòng được

-ơ thôi..- cả 2 cùng đồng thanh

-cậu nói trước đi- hần

-cậu nói trước đi- nó

-ơ thực ra tôi..- hần đang định nói điều gì đó rất chân thành nhưng rồi nghe thấy tiếng nói chuyện của mấy đứa đang đi lên cầu thang hần nói:- ko có gì- rồi hần quay trở về về lạnh lùng vốn có hần đi ra khỏi lớp, nó cảm thấy hụt hẫng, nó đang mong chờ điều gì chứ thật lố bịch, đúng là ko nên hi vọng quá nhiều để rồi thất vọng sẽ nhiều hơn, hôm nay hần lại cúp học nó nhì chiếc balô chỗ ngồi bên cạnh ko có hần nó cảm thấy trống vắng, như thiếu đi một cái gì đó rất quan trọng ko có hần cãi nhau với nó, ko có những lúc hần cố tình chọc nó cười để nó bị đứng trong giờ.. nó cũng chẳng muốn học nữa, nó ko biết trong lòng hần nghĩ gì và lúc đó hần muốn nói gì nữa

Về phần hần, hần đang ngả người dựa vào góc ban công tự nhiên hôm nay hần chẳng muốn học phần vì hần ngại đối diện với nó phần vì hần muốn yên tĩnh suy nghĩ kể sách đối phó với pama hần, nằm mãi bỗng dưng một ý nghĩ loé lên trong đầu hần. Dạo này Linh Linh đang hạnh phúc bên Huy, Huy rất quan tâm đến Linh Linh ngày nào cũng đưa đón Linh Linh đi học, nhìn thấy Linh Linh hạnh phúc như vậy nó cũng zui lây, cái Nhi và hội con gái ko còn làm khó Linh Linh nữa vì sợ nó và sợ bị Huy cho bật ra khỏi danh sách FC nhưng vẫn bám Huy ghê lắm các cụ có câu "dai như đĩa" đây bọn nị' còn dạ hơn đĩa mới đáng sợ chứ, chẳng hiểu vừa mới ra chơi Huy đã kéo Linh Linh đi đâu rồi toàn zây ko hà làm nó ko có thời gian nói chuyện với Linh Linh, HÍTLE ông Huy. hứ.. nó đi ra ngoài cửa lớp thì thấy hần đứng ngoài cửa lớp 1lúc sau nó và hần ngồi trên ban công quen thuộc nơi có thể nhìn toàn cảnh trường thật rộng lớn ko ai nói với ai câu nào chỉ im lặng và cảm nhận điều gì đó từ người ngồi kế bên rồi hần lên tiếng trước

-tôi có chuyện muốn nhờ cậu giúp

-nhờ tôi giúp? nó hỏi giọng ngạc nhiên vì từ trước tới giờ hần chưa nhờ nó chuyện gì mà

-ukm, tối nay tôi muốn nhờ cậu đóng giả làm bạn gái của tôi- hần

-đóng giả làm bạn gái của cậu? nhưng để làm gì chứ? nó ngạc nhiên thật sự

-vì pama tui bắt tui đi xem mặt nhưng tui ko thích kiểu áp đặt như thế tui nghĩ nếu tui nói đã có bạn gái thì pama sẽ ko ép tui nữa-hắn

-ko được,nếu ko thích thì cậu cứ nói là ko thích,ko thể lừa dối người lớn như vậy được-nó phản bác

-nếu dễ dàng như thế thì tui còn nhờ cậu làm gì?hắn

-tui ko làm được cậu đi nhờ người khác đi-nó quay lưng bỏ đi thì hắn nói như để giữ chân nó lại:-coi như cậu giúp tôi để trả ơn tui đã cứu cậu chuyện hum qua đi

nó dừng lại im lặng một chút rồi nó nói:-thôi được lúc nào đi thì pm tui-rồi nó đi về lớp ko để cho hắn kịp nói nhà hàng đó tên gì,nó bước chậm rãi nó thấy buồn vì điều nó muốn là nó có thể là bạn gái chính thức của hắn chứ ko phải đóng giả như hắn nói,nó thở dài gạt bỏ nỗi buồn:thôi coi như trả ơn lại hắn vì chuyện hum qua mình cũng ko muốn nợ ai mà.hajzzz..

Kết thúc giờ học nó đi về nhà với tâm trạng mệt mỏi dạo này sao nó hay buồn thế chứ,thấy nó con chó bông vội chạy ra vẫy đuôi mừng hum nay chắc vụ' Hoa thả nó ra mọi khi nó hay bị nhốt trong chiếc lồng xinh xinh tại nó hư lắm hay ị lung tung,nó ôm chó bông lên vuốt ve lâu lắm rồi nó ko quan tâm tới chó bông chắc nó buồn lắm,nó đi vào nhà ánh mắt bỗng sáng lên nó chạy tới ôm chầm lấy người đàn ông đang ngồi trên ghế..ằng.ằng..chó bông bị ra rìa(hứ..cô chủ xấu tính có mới nói cũ từ nay HÍTLE cô chủ luôn.hứ..nói rồi chó bông đi luôn lại đi tìm em mimi hàng xóm đây mà.hxhx..)

-PAPA!nó hét lên sung sướng

7. Chương 7

-con gái ju của papa,papa nhớ con quá-papa nó

-uj,hoá ra tôi là người vô hình rồi-mama nó

-MAMA-1 lần nữa tiếng hét của nó lại được cất lên,nó dang cánh tay ra ôm lấy mama nó

-mama nhớ con quá mấy tháng nay ko được gặp con rồi.huhuhu...-bà khóc ôm lấy đứa con gái

-thôi mà mama lại khóc nữa rồi.hihi..(nó lau nước mắt ama)mà lần này mama về lâu ko ăk ở nhà ko có ai chơi với con buồn chút đi được ý.hxhx?nó nói về tội nghiệp

-papa về lần này vì muốn con đi xem mặt-papa nó

-xem mặt?papa nó zậy là như thế nào?con mới 17tuổi sao lại bắt con đi xem mặt?nó

-Thiên Anh àk,con cũng phải để cho ông bà chủ giải thích đã chứ-vu' khuyên nhủ

-được vậy pama nói đi con nghe đây-nó

-thực ra trước đây papa đã giao ước với một người bạn tri kỉ,ông ấy là người bạn mà papa rất kính trọng,những lúc tập đoàn gặp khó khăn ông ấy đều giúp đỡ,papa và ông ấy đã từng hứa với nhau sau này nếu 2gia đình mà có con trai và con gái sẽ trở thành thông gia nếu đồng giới tính cho 2đứa trở thành bạn thân thiết rồi rất may là papa có con gái còn ông ấy lại có con trai các con cũng đã lớn rồi nên pama quyết định sẽ tổ chức buổi gặp mặt tối nay dù như thế nào con cũng phải có mặt nếu ko sẽ làm mất mặt pama-papa nó

-vì vậy mà papa sẵn sàng đánh đổi cả hạnh phúc của con để trả ơn sao?con ko cần biết papa và ông ta có quan hệ như thế nào lại đưa ra giao ước để áp đặt con mình như vậy chứ,nếu papa muốn trả ơn thì có thể giúp đỡ lại người ta cơ mà,papa còn coi con là con gái ko?hay chỉ coi con là một tặng phẩm?tối nay con sẽ ko đi đâu hết,xin lỗi pama con lên phòng trước-nó phản đối kịch liệt rồi bỏ lên phòng chưa bao giờ nó cãi lại papa nó cũng tại kèm theo nó đang bực mình chuyện tối nay sẽ đóng giả làm bạn gái của hắn mà,nó là người đã hứa với ai chuyện gì thì nhất định sẽ ko thất hứa nó là zậy 1 là 1,2 là 5 í quên 2 là 2(tg nhầm mọi

người đừng unction tg tội nghiệp)nó ngồi trên tầng vừa nói vừa dặt lông con thú bông(khổ thân con thú bông xinh xắn bị bà này giận cá chém lung tung)

-papa thật là sao có thể dễ dàng hứa với người ta gả con gái cưng của mình như vậy chứ,thể mà nói thương mình nhất,ju con gái nhất.nói dối,tất cả là nói dối hết,papa ko thương nó,papa ghét nó

-cộc.cộc.cộc..có tiếng gõ cửa nó biết là mama nó liền nằm xuống đắp chăn kín đầu

-cách-mama nó mở cửa bà lại ngồi cạnh giường,bà biết nó đang giận nên bà nói

-con gái ju àk,thôi đừng trách papa nữa ha

-papa ko thương con,còn quát con nữa con ghét papa-nó nói vẫn trùn chăn kín đầu

-thôi nào con gái ngoan lần này con thử nghe lời papa đi tới đó chỉ là xem mặt thôi chứ có bắt con kết hôn đâu,nha con gái-mama nó năn nỉ như đang chờ câu trả lời của nó,như mọi khi thì nó đồng ý ngay nhưng khổ nỗi nó phải đi cùng hấn thì làm sao đi cùng pama nó tới chỗ hekn được ko biết ông thầy bói nào phao tin đồn nhảm rằng hum nay là ngày đẹp mà hít người này tới người khác đòi đi xem mặt ngày hum nay sao ko phải ngày mai,ngày kia chứ nhưng thôi 1công đòi việc dù sao cũng phải tỏ thái độ ngay từ đầu ko ít nữa pama bắt kết hôn thì teo

-con ko đi đâu,pama đi đi,con ko thích xem mặt gì hết-nó

-con àk...ko để mama nói hết câu thì:-con ko muốn ngh nữa đâu mama ra ngoài đi

-thôi được rồi chút nữa pama sẽ tới đó trước con cứ suy nghĩ đi tới hay ko là quyết định ở con nhưng mama mong con sẽ suy nghĩ lại,con ko tới papa sẽ rất giận đấy,con nhớ đó là nhà hàng Đông Dương nhé-bà nói thở dài rồi đi ra ngoài

Nó thấy thương pama nó quá nó ko muốn vì nó mà pama nó phải nghĩ nhiều nhưng nó ko thể làm khác được

-xl pama-nó nói thầm về mặt buồn buồn

Đến khoảng 6h30 phút gì đó,nó nghe thấy có tiếng xe có lẽ chú Trường đến đón pama nó đi,nó chạy ra ngó qua cửa sổ thì thấy pama nó bước lên xe chiếc xe hơi đi ra khỏi cổng biệt thự nó vội vàng với công việc make up để đi tới chỗ hẹn cùng hấn hum nay nó mặc một chiếc váy trắng,mang đôi giày cao cũng màu trắng luôn,mái tóc để thả tự nhiên(tác giả bật mí nha bây giờ tóc nó ko làm xoăn nữa mà duỗi thẳng rồi),khuôn mặt được trang điểm nhẹ ngấm lại mình qua gương nó hài lòng dù sao đóng giả cũng phải giống thật chút chứ mình phải thật nổi bật để cái người mà hấn xem mặt ko dám mơ tưởng tới hấn nữa nhưng như vậy cũng để làm gì chứ mình chỉ là đồ giả đâu có phải bạn gái thật của hấn đâu

bỗng bài nhạc chuông "Tomorrow will e"(của Trish Thuỳ Trang)quen thuộc vang lên nó thấy là một số lạ gọi hơn nữa số lại rất đẹp nữa chứ

-alô-nó

-tui đang đứng trước cổng nhà cậu-đầu dây bên kia nói

-ai vậy?nó vẫn ko nhận ra

-mới chiều gặp mà giờ đã quên tui rồi àk?hấn

-ủa?Phong hả sao biết số tui?nó khó hiểu vì ngoài Linh Linh ra ko ai trong lớp biết số nó hít

-thì biết thui mà cậu chuẩn bị xong chưa?tui bị muỗi khiêng đi bây giờ ne-hấn(thực ra hấn đã xin Linh Linh số điện thoại của nó ở trên lớp đấy.hehe..thằng nj'khôn)

-đợi chút tui ra liền đây-nó cúp máy cầm chiếc ví nhỏ xinh ccũng màu trắng luôn(đồng bộ mà) rồi đi xuống,nó chào vu' rồi đi ra cổng vu' nhìn theo nó rồi mỉm cười vì vu' nghĩ nó đã thay đổi quyết định đi tới chỗ hẹn.Nó ra cổng thấy hấn đứng đó lưng dựa vào chiếc xe mui trần màu đen,2tay đút túi quần,mắt hướng lên trời lúc nào nhìn hấn cũng rất nổi bật và lãng tử ko hổ danh là thiếu gia của tập đoàn họ Lê lừng danh nhất thế giới,nó lên tiếng

-chờ tui lâu ko?

Hắn quay sang định nói với nó gì đó nhưng dần chuyển sang ngạc nhiên mắt chữ A mồm chữ O trước mặt hắn bây giờ là một thiên thần chứ ko phải một Thiên Anh hay chu mỏ lên cãi nhau với hắn mọi khi, ánh đèn mờ ảo càng làm vẻ đẹp của nó được tôn vinh, phải nói nhue thế nào nhỉ? ko có lời nào có thể diễn tả được khuôn mặt xinh đẹp của nó, thấy hắn cứ nhì chăm chăm vào mình nó ngượng lấm nhưng cũng vờ lạnh lùng

-bộ mặt tui dính gì sao mà cậu nhì tui zũ zậy? nó

-ah..ờ ko đi thôi-hắn nói quay mặt đi luôn ko để cho nó nhìn thấy khuôn mặt đỏ ửng của mình, hắn nghe tim mình đập nhanh và mạnh đến mức nếu ở nơi vào đó yên tĩnh có thể nghe thành tiếng trống trái tim hắn thường đập loạn nhịp mỗi khi có nó trước đây dù có chuyện gì hắn cũng luôn lạnh lùng, ko thêm quan tâm nhưng ở nó hắn cảm nhận có gì đó rất đặc biệt khiến cho đối phương bị lôi cuốn, hắn mở cửa xe nó bước vào rồi đi sang phần người lái chiếc xe mui trần lao đi trên đường mà khiến cho hàng tram người phải trầm trồ khen ngợi ko phải khen ngợi chiếc xe mui trần đời mới mà người ta khen ngợi, ca tụng người ngồi trong xe, nhìn họ như thiên thần vậy ở họ toát lên vẻ cao sang của những gia đình quý tộc

chiếc xe dừng lại ở một nhà hàng sang trọng, nó và hắn đi vào đột nhiên hắn cầm tay nó bàn tay to và ấm áp khiến nó cảm thấy an toàn ko muốn thoát ra khỏi bàn tay ấy, nó ngại ngùng cúi mặt xuống mà ko nhìn xem tấm biển của nhà hàng đó tên là gì.

Về phần hắn ko hiểu sao tự nhiên hắn lạ muốn nắm lấy bàn tay nhỏ bé đó, hắn nắm chặt lấy bàn tay nó như sợ sẽ bỏ tuột mất vậy, nó và hắn đi vào trong với ánh mắt ngưỡng mộ của bao nhiêu người trong nhà hàng từ nhân viên đến khách hàng

-họ là một cặp hả? ôi đẹp như tranh vẽ vậy

-đi cùng nhau thì chắc chắn phải là 1cặp rồi lại còn nắm tay nhau nữa chứ. ôj, lãng mạng woá đy

-uj uj hoàng tử của lòng em còn đẹp zay hơn cả oppa Lee Min Hoo nữa kià

-tôi cũng đau tim mà chết thôi ôi công chúa sao em có thể đẹp như vậy chứ, ước gì e ko phải là 1cặp với thằng cha kia

-hừ..người ta đang đẹp đôi ông đứng vào xấu cả đội hình..

Cứ vậy..bla.bla..họ còn cãi nhau chí choé vì bình luận về nó và hắn nữa chứ

nó nghe họ nói vậy lên nhìn hắn nhưng khuôn mặt hắn lạnh lùng khiến người ta nhìn vào cảm thấy sợ nó thấy buồn vì sao hắn ko có phản ứng gì chứ mà đó cũng là điều tất lẽ dĩ ngẫu thôi vì nó đâu phải bạn gái của hắn đâu trái tim nó lại quặn đau, thực ra khi nghe người ta nói nó và hắn là một cặp hắn rất vui, hắn nắm chặt bàn tay nó hơn tại nó ko để ý đẩy lui. hx :((

hắn và nó hiện đang đứng trước cửa phòng tự nhiên nó thấy run quá đằng sau cánh cửa đó sẽ là pama của hắn và người hắn sẽ xem mặt hôm nay nó ko biết khi họ thấy nó họ sẽ nghĩ gì nữa tự nhiên bây giờ nó ko muốn vào muốn về nhà quá, hắn nhìn thấy ánh mắt lo ngại của nó đang nhìn hắn, bàn tay nó run lên (hắn cảm nhận được vì bây giờ hắn vẫn đang cầm tay nó mà)

-cậu ko phải lo đâu mọi chuyện sẽ để tui giải quyết, cậu đừng nói gì cả-hắn trấn an nó như được tiếp thêm nghị lực, nó ko nói gì chỉ gạt đầu hắn mở cửa phòng và nói:

-pama. đây là ngư...hắn chưa kịp nói xong thì nó đã lên tiếng

-PAMA!

Mọi người đổ dồn ánh mắt ra phía cửa nhìn nó và hắn, cả nó và hắn đều ngỡ ngàng như hiểu ra điều gì đó cả 2 cùng đồng thanh

-vậy cậu chính là...-nó và hắn chưa hết ngỡ ngàng thì papa của hắn lên tiếng:

-Khánh Phong, 2 đứa quen nhau sao? lại đây ngồi đi

-vâng, cháu chào cô chú-hắn cúi chào rồi đi vào chỗ ngồi mà trong đầu vẫn có những dấu ?

-cháu chào 2bác ạ,nó cũng cúi chào mama nó mừng quýnh ra kéo nó ngồi vào rồi nói

-tụi trẻ bây giờ ghê thật muốn đi riêng với nhau cơ,2đứa hẹn nhau tới đây hả?mama nó

-AHHH..ko phải đâu ạ chỉ là đi cùng đường thôi mà mama-nó vội giải thích trong lòng vẫn chưa hết bất ngờ khi người pama muốn nó xem mặt lại là Phong

-có gì mà con phải ngại sau này các con sẽ chạm mặt nhau nhiều nhiều-mama nó

-đúng đó,đây là tiểu thư nhà ta sao?thật xinh đẹp và hoàn hảo-mama hẳn thích thú khen ngợi khi thấy -chị cứ khen,nhìn nó vậy thôi chứ còn nhiều thiếu sót lắm Ạ,thiếu gia nhà mình nhìn rất đẹp zàj lại lịch lãm nhất định sau này sẽ trở thành nhân tài zậy là chị khỏi lo ko có người kế nghiệp rồi-mama nó

-chị quá khen rồi nếu như thằng Phong nhà tôi mà có người vợ như tiểu thư đây nhất định sẽ như hổ mọc thêm cánh.hihi..-mama hẳn

2ông bố cũng mãi nói chuyện với nhau

-dạo này công việc anh sao rồi có thuận lợi ko Ạ?papa nó

-àk công việc của tập đoàn vẫn tốt nghe nói tập đoàn nhà ta có gặp chút khó khăn phải ko?papa hẳn

-cũng có đôi chút khó khăn nhưng cũng dần đi vào ổn định rồi cảm ơn anh đã quan tâm-papa nó

-ơn huệ gì chứ có gì cần giúp đỡ cứ nói với tôi,chúng ta là bạn tri kỉ mà-papa hẳn cười hiền

-vâng,chúng ta sẽ mãi mãi là bạn tri kỉ của nhau-papa nó

-nhưng vẫn có một chuyện khiến tôi phải lo lắng-papa hẳn về mặt có đôi chút lo lắng

-có chuyện gì khiến a lo lắng đến vậy?papa nó

-đó là chuyện đính hôn của bọn trẻ-papa hẳn

-àh chuyện đó a khỏi lo bây giờ bọn trẻ thích làm theo ý mình cứ để cho 2đứa tự tìm hiểu và đến với nhau anh Ạ-papa nó trấn an

-ukm,cứ để cho bọn trẻ tự nhiên chứ nhưng chúng ta cũng phải bàn về chuyện đính hôn dần đi chứ nhỉ-papa hẳn

-vâng,chúng ta bàn nhau xong khi đó bọn trẻ ju nhau là vừa.haha..-papa nó

-đúng đúng tôi tán thành.haha..-papa hẳn

-thôi mọi người dùng bữa đi cứ nói chuyện mãi thế-papa hẳn

Nó và hẳn chỉ nhìn nhau ngại ngùng,hắn ko nói gì trong suốt bữa ăn,nó cũng vậy trong khi pama nó và pama hẳn cứ bàn luận về chuyện đính hôn của 2đứa thỉnh thoảng nó nhìn lên xem hẳn có phản ứng gì ko nhưng ánh mắt hẳn vẫn lạnh lùng,hắn tập trung vào bữa ăn cũng là điều đương nhiên thôi hẳn còn nhờ nó giả làm bạn gán để pama hẳn ko bắt hắn phải đi xem mặt cơ mà chắc hẳn thất vọng lắm,nó đang ăn mà có gì đó mắc ở cổ nó nghẹn ngào như muốn khóc ,nó thấy buồn khi hẳn ko hề thích nó hiểu hẳn phải chịu nhiều áp lực nên mới ngồi đó mà ko nói gì như vậy,nó xin phép mọi người đi ra ngoài nó vào phòng vệ sinh gương mặt lên ngăn ko cho những giọt nước mắt chảy ra

-hít hà.hít hà...nó hít thở thật sâu để lấy lại tinh thần

nó đi ra ngoài thấy hẳn đứng trước cửa tự lúc nào dường như đó là thói quen của hẳn zậy,hắn nhìn nó đang định nói gì đó thì nó nói trước

-cậu ko cần nói gì hết tui hiểu suy nghĩ của cậu tui sẽ tìm cách nói với pama tui,xin lỗi vì hum nay ko giúp được gì cho cậu-nó nói rồi đi thẳng ko để cho hẳn nói gì hết,nó ko muốn nghe hẳn nói nó sợ khi hẳn nói thì nó sẽ ko kìm nén được mà khóc trước mặt hẳn

nhưng nó đã sai nó ko hiểu suy nghĩ của hẳn rồi thật ra hẳn cảm nhận đó như là định mệnh vậy,hum nay hẳn rất vui khi người hẳn tới xem mặt và sẽ đính hôn theo sự sắp xếp của pama ko phải là ai khác mà là nó hẳn thầm cảm ơn ông trời vì đã ko cướp đi người mà hẳn ju thương thêm một lần nữa,gì đây hẳn muốn

nói lên tình cảm của mình thì nó ko hiểu tình cảm của hấn mà nói vậy,hấn biết nó ko ju hấn đâu hấn suốt ngày gây chuyện với nó lần nó ghét hấn thì làm sao nó ju hấn được chứ nhưng zờ dù nó có ju hấn hay ko thì hấn cũng muốn nói lên tình cảm của mình hấn ko muốn phạm phải sai lầm thêm lần thứ2 hấn nhìn bóng dáng nhỏ bé của nó mà trái tim đau nhói

Khi nó quay lưng đi cũng là lúc những giọt nước mắt của nó bắt đầu rơi,đến lúc này nó ko ngăn được những dòng nước mắt cứ chảy mãi chắc hấn hấn đợi nó để nói rằng:“tui ko có tình cảm với cậu tất cả chỉ là sự sắp xếp của người lớn mà thôi” dù nó ko nói thì nó cũng đã thấy rất đau rồi hấn lại muốn cứa sâu vào vết thương đó hay sao,nó trách ông trời tại sập đã cho nó một gia đình hạnh phúc,cho nó một cuộc sống sung túc mà lại luôn cướp đi người mà nó ju thương như vậy chứ,nó hận bản thân mình nhứt nhát tại sao lại ko nói lên được rằng“nó ju hấn”,chỉ một câu nói thôi mà sao khó zậy ju thương một người lại đau khổ nhiều đến vậy sao?lại khó khăn đến thế sao?mình sẽ ko bao giờ có được tình cảm của hấn vì hấn ju một người tên là Hà Vân nó thần thờ bước đi mà ko biết mình đang đi đâu nhìn dòng người qua lại mà ánh mắt nó như vô hồn nó bước đi thì có tiếng còi xe

8. Chương 8

-pin..pin.pin...có ai đó kéo nó ngược mặt lên nhìn người đã cứu nó ko bị chiếc xe lao vào trong lòng nó vẫn mong người đó là hấn nhưng ko phải người đó là một người xa lạ,nó giật mình khi nghe tiếng người lái xe quát

-ko có mắt àk?muốn chết thì đi chết một mình đi đừng kéo theo người khác

-chẳng phải ko sao rồi àk?sao ông phải nói nhiều thế muốn ưỡnh nhau àk?người lạ mặt đó cũng quát to ko kém,nó cảm nhận ông tài xế bực tím mặt nhưng ko muốn rắc rối nên lao xe đi,người con trai quay sang hỏi nó:-em sao thế?xe nhiều như vậy mà vẫn còn sang đường e phải cẩn thận chứ?nó ngược mặt lên nhìn người con trai đó phải nói thế nào nhĩ?nhìn người đó cũng đẹp trai,cũng cao tầm cỡ hấn nhưng hình như lớn tuổi hơn nó,mái tóc thì được vuốt geo sành điệu,ánh mắt ko lạnh lùng như hấn nhìn vào đó người ta sẽ thấy sự ấm áp,nó nhận thấy từ này tới giờ nó cứ nhìn chăm chăm vào người con trai đối diện,nó vội quay đi và nói:

-tôi ko sao-nó

-này pé ít ra pé cũng phải xưng hô anh_em chứ sao tôi như vậy nghe lạnh lùng quá còn ko thì có thể kêu tên tôi cũng được,anh tên Hưng mà nhà pé ở đâu anh đưa về-hưng

-tôi àk em,thôi ko cần đâu em tự về được cảm ơn a chuyện khi nãy-nói rồi nó vẫy một chiếc taxi để lại cho người con trai tên Hưng kia cứ ngẩn ngơ vì sắc đẹp của nó mà quên mất hỏi tên và trường nó đang học

-oa.từ trước tới giờ mình chưa gặp ai đẹp như vậy mấy đứa người ju cũ của mình chỉ đáng sách giếp cho cô pé này thôi-anh ta cứ nhìn theo chiếc taxi cho tới khi khuất hấn như bị nó hấp hồn,một người hình như tài xế của anh ta

-thiếu gia giờ chúng ta đi đâu ạk?

-tới bar-anh ta nói bước vào xe mà trong lòng vẫn cảm thấy tiếc nuối một điều gì đó...

(nhân vật mới xuất hiện lại thêm nhiều chuyện phức tạp xảy ra đây)

Lúc này tại nhà hàng Đồng Dương:

hấn đi vào pama nó ko thấy nó đâu liền hỏi:-Thiên Anh đâu hả cháu??mama nó

-dạ cô ấy thấy trong người ko được khoẻ nên kêu cháu nói với mọi người rồi về trước rồi ạk-hấn

-vậy àk,xin lỗi anh chị và cháu nhé con nhỏ thỉnh thoảng lại vậy hẹn anh chị dịp sau cháu nó sẽ ngồi nói chuyện nhiều hơn-papa hấn

-ko sập đâu 2gia đình sau này còn gặp nhau nhiều mà-papa hấn

-đúng đó còn nhiều thời gian mà ko phải gấp rút quá đâu như vậy tụi nhỏ ko thích nghỉ được.thôi mọi người dùng bữa tiếp đi-mama hân

Vu' ra mở cổng thấy nó về một mình nên hỏi:-ông bà chủ đâu mà con lại về một mình vậy?

-dạ con thấy mệt nên về trước,con lên phòng nghỉ trước tẹo nữa pama con về vu' nói con ngủ rồi ăk-nó nói rồi đi lên phòng với tâm trạng của nó lúc này nó ko muốn nói thêm gì nữa khi chán nản hay thất vọng,buồn bã về một chuyện gì đó con người ta thường cảm thấy mệt mỏi ko phải mệt về thể xác mà mệt mỏi về tinh thần bây giờ nó mới nhận thấy điều đó sự mệt mỏi đó làm cho cơ thể ko muốn làm gì,ko quan tâm đến điều gì hết,nó nằm trong giường mắt hướng ra cửa sổ ngắm trăng mà ngủ lúc nào ko biết,mỗi lần khóc nó lại dễ ngủ hơn chẳng như mọi hum nằm mãi chẳng ngủ được nó lại đếm 1con chó bông,2con chó bông...100 con chó bông một chuồng chó rồi một trang trại chó mà vẫn chưa ngủ được.hxhx..(nó thích chó bông nên đem ra đếm luôn) khi ngủ con người thường rơi vào trạng thái chết giả tức là ko có ý thức lúc đó sẽ ko phải buồn,ko phải khóc,ko phải nghĩ ngợi gì hết vậy mà trong mơ nó vẫn thấy hân,hân và nó cùng ngồi trên chiếc xích đu cùng ngắm bầu trời có những vì sao tinh tú điều đó thể hiện nó đã quá ju hân mất rồi

một bàn tay vuốt nhẹ trên khuôn mặt xinh xắn của nó là mama,mama rất thương nó vì bà và chồng bà luôn vắng nhà vì công việc pà ko có thời gian chăm sóc cho nó,ko ở bên cạnh mỗi khi nó vui hay tâm sự với nó mỗi khi nó buồn,ko tự tay nấu cho nó những món ăn ngon mỗi ngày,ko chuẩn bị quần áo cho nó mỗi sáng đi học...bà cảm nhận nó là đứa trẻ thiệt thòi nhất nhưng nó ko hề trách bà,dù ko có bà ở nhà nó vẫn luôn ngoan ngoãn và học tập rất tốt bà thấy mình thật may mắn khi có nó_một đứa con gái hiếu thảo lại xinh đẹp,giỏi giang,sắc sảo bà tự hào về nó,hôn nhẹ lên trán nó bà nói nhỏ:-ngủ ngon nhé công chúa của mẹ!

Sáng hôm sau tới lớp nó ngồi gần ngơ mắt hướng ra cửa sổ,Linh Linh tới lớp thấy nó như vậy liền hỏi:-mày sao thế(

-ko,có sao đâu!nó nói mắt vẫn hướng ra ngoài cửa sổ

-ko đứng nhất định mày có chuyện gì rồi kể tao nghe xem nào-Linh Linh chưa thấy nó như vậy bao giờ nên lo lắng

-ukm có chuyện,chuyện là thế này..bla..bla..nó kể cho Linh Linh nghe hết tất cả mọi chuyện trong thời gian qua,hum nay có cơ hội oánh quả tâm sự nên tận dụng luôn thỉnh thoảng Linh Linh lại mắt chữ A mồm chữ O cũng đúng nó còn thấy bất ngờ nữa là người ngoài cuộc như Linh Linh,nó nói cả tình cảm của nó đối với Phong cho Linh Linh nghe xong phán ngay một câu

-tao hiểu rồi!Linh Linh

-đến tao còn ko hiểu thì mày hiểu cái gì?nó chán nản

-tao nghĩ ko phải như mày nghĩ đâu,nếu Phong ko ju mày thì hum qua đã nói ngay khi mum rùi có mặt pama Phong và pama của mày chẳng phải sẽ từ chối dễ hơn sao còn đợi mày ở phòng vệ sinh nói riêng làm gì chứ?Linh Linh

-cũng có thể vì ko muốn pama trách mắng nên hân muốn nói riêng với tao cho dễ xử,tao thấy hân chỉ im lặng có nói gì đâu-nó

-thì cũng có thể chưa kịp nói mày đã nhảy vào mồm người ta ngồi rồi có khi nào Phong cũng ju mày ko sao lại bảo mày đóng giả là bạn gái chứ?Linh Linh chống cằm suy nghĩ như thám tử lừng danh conan vậy

-tao ko biết chắc là do hân ko nhờ được ai-nó

-cũng có nhiều khả năng xảy ra lắm mày cũng đừng buồn bây giờ chưa biết tình cảm của Phong thế nào mà nhưng lần sau mày hãy lắng nghe Phong nói đừng vội kết luận nhanh chóng khi đối phương chưa nói gì,biết chưa?Linh Linh

-uk mày đừng nói gì với Huy nhé tao ko muốn hân biết tình cảm của tao-nó vừa nói xong thì thấy hân đi vào lớp nó ra hiệu cho Linh Linh để kết thúc câu chuyện,nó ko biết pải đối diện với hân như thế nào tự nhiên hum nay nó muốn hân nghỉ học lun wá.hxhx..hân vẫn vậy nét mặt vẫn lạnh lùng ko biểu lộ gì hết nhận thấy sự lúng túng của nó hân đặt chiếc balô lên bàn rồi đi ra ngoài,nó thở phào nhẹ nhõm.Hân lại sang lớp thẳng bạn thân,cái thẳng mà dạo này có người ju quên luôn bạn bè hân bắt đầu kể hết những suy

nghĩ trong lòng hần bấy lâu nay,Huy nghe xong nói:-nếu ju Thiên Anh mà ohải nói rõ tình cảm ngay từ đầu,đừng giấu giếm rồi một mình chịu đựng sau này mà sẽ buồn nhều lắm đấy

-ờh,tao biết mà đừng nói gì với Linh Linh nhé lúc nào thích hợp tao sẽ nói với Thiên Anh-hần

-uk,yên tâm đi tao cũng phải để mà ghi bàn chứ.hehe..mà tao với mà đi xuống cầngtin đi tao đói woá àk.hxhx..Huy xoa cái bụng nhăn nhó

-đánh chết mà cũng ko chữa cái tội dậy muộn,nhà mà lúc nào chẳng chuẩn bị đồ mum sáng,chỉ là gọi mãi mà công tử ko dậy thôi,dạo này tổng số mà ném bao nhiêu cái đồng hồ rồi?hần

-ashhhhh..cái thằng này...-Huy tức tối

Lúc này tại lớp Linh Linh nói với nó:-mày ơi,tao đói quá đi xuống cầng tin đi

-thôi tao ko muốn đi đâu hết-nó

-đi đi mờ,năn nỉ mờ-Linh Linh nói kéo nó đi

-được rồi đừng kéo tao cũng khổ với mà lắm-nó nhăn mặt đi theo

nó và Linh Linh như mọi khi Linh Linh gọi một phần bánh mì trứng và một cốc sữa chua thạch,còn nó hum nay vì tâm trạng ko tốt nên chẳng muốn mum gì,nó gọi cốc sinh tố chanh leo mà cứ để đó mãi ko uống

-mày sao zậy sao ko uống đi,àk tao biết rồi lại đang nhớ về chàng chứ gì?Linh Linh chêu

-chàng gì chứ,này bánh mì ngon lém nè ăn đi rồi bớt nói co tao nhờ-nó dơ đĩa bánh mì lên miệng Linh Linh

-ủa Linh Linh cũng ở đây hả-nó và Linh Linh quay lại thì ra là Huy,bên cạnh còn có hần nữa

-ừa,Linh Linh mới xuống Huy cũng xuống mum hả?Linh Linh

-uk,Huy cũng thấy đói nên rủ Phong xuống mà-Huy ngồi xuống cạnh Linh Linh

-trùng hợp quá ha,2người có thần giao cách cảm từ bao giờ mà đến khi đói cũng giống nhau zậy?nó khoanh tay chêu

-đương nhiên rồi thể mới hay chứ,Huy nè Huy có đói ko?mum phần bánh mì của Linh Linh nè-Linh Linh đưa cho Huy đĩa bánh mì

-thôi Linh Linh mum trước đi ko đói Huy đợi mum sau cũng được-Huy lại đẩy phần bánh mì sang cho Linh Linh

-đợi thì lâu lém Huy nè Linh Linh bón cho Huy mum nak,nào AAAAA

-miam..miam..ngon wá àk Linh Linh bón thấy mum ngon hơn-Huy mum ngon lành

-ế này 2người đừng quên ở đây còn có tui(chỉ vào nó) và cậu ta(chỉ vào hần đấy nhé,trước đây thì tranh nhau ăn còn bây giờ bày đặt A với chả B-nó

-Huy ơi có người ghen tị kìa nếu muốn zậy thì tìm boyfriend đi sẽ được giống như bọn tao nè-Linh Linh

-phải đó,chẳng cần tìm đâu xa luôn và ngay người ngồi bên cạnh đó-Huy chỉ vào hần,hần nheo mà làm Huy lạnh gáy

-boyfriend gì chứ?điên quá thôi đi lên lớp đi-nói xong nó đi luôn

-ơ này đợi tao với,Huy_Phong lên lớp đi

-ukm-Huy trả lời rồi ra thanh toán tiền cả bọn theo nó lên lớp,được cái nó chân dài mới đây đã ở giữa sân trường rồi,đuổi mãi mới kịp nó đang đi có tiếng ai gọi từ đằng sau

-pé oi!cả bọn quay lại thì người con trai đó nói

-đúng là em rồi ở cầngtin cứ ngỡ ngỡ ko ngờ là e thật.hihi-người con trai đó nói

-mày quen người này àk?nó quay sang hỏi Linh Linh

-ko,tao ko quen -Linh Linh vội xua tay sợ Huy kute ghen mừi

-anh nói pé mà-người đó chỉ tay vào nó

-tìm tôi sao?mà tôi thấy anh cũng quen quen-nó đang cố lục lọi trong đầu về người con trai này

-trời công nhận pé nhanh quên thật đấy,hum qua anh vừa cứu pé mà hum nay đã quên luôn rồi

-AH..nhớ rồi-nó

-hihi..nhớ ra rồi phải ko?pé cũng học trường này hả?Hưng

-nhìn thì biết,tôi có tên đừng gọi tôi là pé-nó cáu vì ko thích ai gọi nó như vậy

-uk vậy em tên gì?hôm qua em đi nhanh quá anh chưa kịp hỏi tên-Hưng

-tôi tên Thiên Anh!nó

-wa..tên em hay quá mà anh đã nói đừng xưng hô như vậy mà hãy gọi anh_em đi,àk anh học lớp 12A8 vậy là từ nay được gặp e nhiều rồi,thích quá-Hưng nói một thôi một hồi nó ko nói gì quay lưng đi thẳng mặc cho Huy đứng đó nói một mình mặc dù nhìn tên này cũng đẹp zai đấy nhưng nó ko quan tâm giờ nó chỉ có hần mà thôi,từ này tới giờ hần ko nói gì nhưng thực ta hần bức lấm rồi đấy hần im lặng để giữ bình tĩnh thôi,Huy kịp nhìn thấy bàn tay hần nắm chặt lại may mà tên này ko làm gì ngu ngốc nếu ko hần đã cho ăn quả dấm rồi,Linh Linh hỏi khi đã đuổi kịp nó

-mày quen ông đó hả?sao ổng lại bảo cứu mày?

-hum qua xúu nữa tao bị đụng xe máy nhờ có ổng giúp-nó

-đó chẳng phải thiếu gia của tập đoàn họ Trịnh là tập đoàn đối đầu với tập đoàn nhà Phong sao?Huy

-đối đầu?Linh Linh

-phải trên thị trường 2tập đoàn này đối đầu zũ lấm tên anh ta là Trịnh Thế Hưng học 12A8 hot boy của khối 12 và cũng là tay chơi có máu mặt nổi tiếng ăn chơi,quậy phá,uýnh nhau,thay người ju như thay áo-Huy cố tình thêm nếm vào sợ ông Hưng này cướp mất Thiên Anh thì thằng bạn mình sẽ buồn

-vậy sao?sao e ko biết anh ta nhỉ?Linh Linh

-vì khối 12 thường học chiều bay giờ mới đổi lịch khối 12 học sáng cùng khối 11 và chuyển khối lớp 10 xuống học chiều-Huy

-thể nào em ko biết anh ta,vật tốt nhất mày nên tránh xa anh ta ra,người như vậy ko thích hợp chơi với mày đâu-Linh Linh quay sang lo lắng nói với nó

-chỉ là anh ta giúp tao thôi chơi bởi gì chứ-nó nói trong lòng suy nghĩ:"nghe Huy nói thì anh ta ko phải người tốt,mình ghét hạng người ăn chơi,lãng nhăng như vậy chẳng bù cho hần uả nói đến hần mới nhớ hần đâu rồi nhỉ nó quay ánh mắt đi kiếm tìm thì thấy hần đã đi một đoạn xa chắc hum nay lại cúp học rồi,người đâu mà lạnh lùng thấy ghét quá đi,mới khi nói lảm sao hum nay ít nói vậy ta?đúng là sáng nắng,chiều mưa,trưa ẩm ướt chẳng biết thế nào mà lẩn.hajzzz..đã thế cả cái đôi kia nữa bám nhau suốt ngày lại còn bón cho nhau mồm nữa trẻ con dễ sợ.hxhx..nó nói khi thấy Lunh Linh và Huy đang nắm tay nhau tung tăng bước đi :((

Những bài thánh ca(những bài giảng đóa bà koan)lại tiếp tục vang lên hần cúp học đúng như mong muốn của nó nhưng nó lại thấy buồn chán những tiết học trôi qua thật nặng nề,đầu óc nó cứ như gửi trên mây,trên gió ko tập trung vào bài giảng nhưng rồi thời gian cứ trôi đi và những tiết học dài cũng kết thúc nó và Linh Linh đi ra đã thấy Huy đứng ngoài cửa lớp

-Huy này,ko hiểu chân cậu dài hay cậu làm cách nào mà ngày nào cũng vậy chưa hết giờ đã thấy cậu ở ngoài cửa lớp roài,lạ hén-nó chêu

-thì tôi lúc nào chẳng trong tư thế chuẩn bị để về mà-Huy

-àk mai tụi tao đi khu vui chơi đóa mày có đi cùng hém?Linh Linh

-ẶẶẶ...con nị'khôn mày định rủ tao đi để đuổi muỗi cho chúng mày mà ko cần mất tiền thuê àk,thôi bọn mày đi mất công có người rửa tao đi làm vật cản đường?nó liếc Huy

-vớ vẩn quá,đi cho vui Huy nhĩ-Linh Linh nói lay lay cánh tay Huy

-ukm,càng đông càng vui chứ có gì đâu(nói vậy thui chứ trong lòng Huy ko muốn vậy vì mai là buổi đầu tiên 2đứa hẹn hò mà)

-tao ko đi đâu mai tao phải đi cùng mama rùi-nó

-uk thía thui để dịp khác vậy-Linh Linh tiếc(con nị'vô tư vô số tội)

-àk Huy có thấy Phong đâu ko?nó hỏi khi ko thấy Phong mọi khi dù có cúp học thì khi hết giờ hần cũng về lớp lấy balô mà

-àk,nó về trước rồi nó còn nhờ tôi mang balô về hộ mà-Huy dơ chiếc balô lên về tội nghiệp khi bị sai vặt

-thế àk,thôi tôi về trước nha-nó nói đi về trước vì sợ dĩ nhà nó và nhà Linh Linh ko cùng đường mà

Buổi tối tại nhà nó:mọi người đang quây quần bên mâm cơm thịnh soạn thỉnh thoảng lại vang lên những tiếng cười mà hầu như toàn là nó bày trò mọi người nói chuyện vui vẻ hã như lúc nào cũng vậy nó luôn làm trò để pama nó cười nó biết pama nó rất vất vả trong công việc ngày ngày lúc nào cũng kí kết hợp đồng rồi hợp hànhh...nó muốn khi pama nó về nhà sẽ được thoải mái ko có lo âu trong công việc và cạnh tranh trên thị trường,nó cảm thấy rất hạnh phúc có papa,có mama,có vu' nữa-họ là những người mà nó ju thương nhất,tiếng cười vẫn tiếp tục vang lên trong căn biệt thự rộng lớn...

Sáng hum nay nó tới trường hum nay bọn nó lại hẹn nhau mum sáng ở cắgtin,đã từ lâu nó ko còn có thói quen mum sáng ở nhà nữa nó thường giành bụng tới trường vì khi đó sẽ được ngồi nói chuyện với mọi người đặc biệt là hần,cắgtin trường nó rất đẹp và rộng lại có nhiều nhân viên phục vụ nữa món gì cũng có luôn,đúng là phong cách của trường quý tộc Linh Linh vẫn mum phần bánh mì trứng như mọi khi và 1cốc sữa chua thạch,Huy bị lây nhiễm từ Linh Linh nên giờ cũng mum giống phần Linh Linh luôn,nó vẫn một phần bánh kem và 1cốc sinh tố chanh leo,hần chỉ 1chai sting đồ là đủ,nó đang chuẩn bị mum mum bữa sáng thì một giọng nó quen thuộc vang lên:-xin lỗi mình có thể ngồi đây cùng mọi người ko?

-ko,sao còn bao nhiêu bàn anh ko ngồi,ngồi đây chi-nó

-thì anh thỉnh ngồi cùng pé àk cùng em mà-Hưng kéo ghế ngồi cạnh nó ngăn cách hần với nó luôn

-chào em,em tên gì nhĩ?Hưng hỏi Linh Linh,chưa kịp trả lời thì Huy kéo tay Linh Linh lại và nói:

-cô ấy tên Linh Linh,là girlfriend của tôi!

-ah là thiếu gia của tập đoàn Lương Gia đây mà,nghe danh từ lâu bấy giờ mới có dịp nói chuyện,cậu cũng có mắt chọn người ju đấy chứ-Hưng

-cảm ơn anh quá khen-Huy nói giọng mỉa mai,Huy ko thích nói chuyện với người như vậy

-ah là cậu Phong là con trai của tập đoàn đá quý họ Lê đây mà,hôm nay gặp toàn người quen ko àk-Hưng nói nhưng hần vẫn im lặng khuôn mặt như lạnh lùng hơn,hần vẫn nhâm nhi trái sting như ko có chuyện gì và ko nghe thấy gì còn Hưng được một phen ngượng chín mặt vì cái kiểu hỏi người ta ko trả lời giống như tự mình làm trò hề cho người khác xem vậy,anh ta cũng bực lắm nhưng đành nhịn vì ko quan tâm tới những người xung quanh mà chỉ quan tâm đến người ngồi bên cạnh.Hưng thấy nó cứ cầm cái đĩa chọc vào phần bánh mì nên hỏi:

-sao em ko ăn?Hưng

9. Chương 9

-ko ăn nữa,tôi ko thích-nó

-ủa ko thích ăn sao em gọi?Hưng

-có người ngồi lải nhải nhiều quá ăn mất ngon-nó bực tức đứng dậy rồi đi lên lớp làm Hưng ú ớ ko nói được câu nào

-anh làm nó bực rồi đấy-Linh Linh nói với Hưng rồi chạy theo nó,hắn và Huy cũng đi theo để lại Hưng với bộ mặt ***** nhưng cũng kịp nói thêm một câu:

-HẾT GIỜ HỌC ANH ĐỢI EM!

Nó lảm bảm:"đúng là cái đồ sao chổi đi đâu cũng gặp anh ta thật là đen đủi may cho ah ta có ơn cứu mình nếu ko mình đã cho anh ta một trận rồi ghét quá đi,đồ khỉ mốc,đồ...

-khó chịu vậy còn nói chuyện với anh ta làm gì?hắn

-kệ tui-nó chu mỏ lên cãi

-thì kệ cậu thôi-hắn nhún vai rồi đi thẳng nó bực mình chạy theo dơ nắm đấm sau lưng hắn khiến cho Huy và Linh Linh nhìn từ đằng sau cứ cười suốt,nhìn nó lúc này thật tre con.

Hết giờ học nó thấy hắn cứ đi đằng sau(vì lúc nãy hắn nghe Hưng nói cuối giờ đợi nó nên hắn muốn đi theo nó mà)nó thấy lạ vì mọi khi hắn về lúc nào ko ai hay him nay tự nhiên đi sau mình,mọi người đi tiến thì nó lại đi lùi để đi cùng hắn chả là nó định chêu hắn nhưng ko may nó vấp phải hòn đá

-aaaaa...ủa sao ngã êm vậy nè nó ngồi nhún nhún người thì hắn lên tiếng

-cậu ngã lên người tui thì chẳng êm,có đứng dậy nhanh ko tui sắp bị cậu đè bẹp roàiiii-hắn kêu la đồ heo ỉn ỉn

hoá ra là hắn đã cứu nó sao có duyên vậy trời nhưng hắn vừa nói gì cơ?heo ỉn ỉn sao?mình phải dạy cho hắn một bài học mới được

-cậu nói cái gì cơ?nó nói vẫn ko chịu đứng dậy

-tui bảo cậu đứng dậy mau lên đồ heo mập ú-hắn

-cái gì cơ?trứng vịt lộn ák????cậu nói lại tui nghe xem nào-nó cố tình nhún người cho hắn đau

-ááááá...thôi được rồi cậu ko phải là đồ heo mà là...-hắn

-là gì?nó nhún mạnh hơn

-aaaa..ko là gì cả,đau quá-hắn kêu

-thế nghe còn tạm được-đến lúc này nó mới chịu đứng dậy,hắn ôm bụng suýt xoa

-hừ..nói cậu là heo ỉn ỉn quả ko sai,người gì mà nặng quá zậy-hắn

-muốn nữa ko?nó dọa

-thôi thôi tui sợ cậu roài mà cậu hay quá ha,tui đã cứu cậu 2lần rồi đó nếu ko có tui cậu zô nhà thương lâu uj-hắn lật ngược tình thế

-ai bắt cậu cứu tui,tui có kêu cậu cứu tui đâu-nó cãi ngang

-cậu đúng là đồ bướng bỉnh mà 1câu cảm ơn cũng ko có,đã mất công cứu cậu còn bị cậu hành hạ đến mức này nữa-mặt hắn nhăn nhó,nó cũng thấy tội nên

-uk thì cả...nó chưa kịp nói xong thì có tiếng ai đó át đi tiếng của nó rồi

-thiên anhhhhhh!

Trời!lại cái tên đáng ghét này sao đúng là xui xẻo cứ như ma lúc ẩn lúc hiện zậy.hxhx..

-thiên anh àk,anh đợi em lâu lắm rồi đó-Hưng

-ai bắt anh chờ tui còn kêu cái gì-nó thờ ơ

-anh chờ em để mời em đi uống nước mà-Hưng nhăn nhó

-tui bận rồi-nó

-đi một chút thôi mà,anh có chuyện muốn nói với em-Hưng kéo tay nó đi,nó ứ ởđang định cho tên này xoi đòn thì một bàn tay khác nắm lấy tay kia của nó là hấn,đến lúc này hấn ko chịu được hấn sợ người con trai này sẽ cướp mất nó,sợ sẽ ko còn cơ hội nói với nó tình cảm của hấn

-bỏ tay cô ấy ra-hấn

-cậu đang làm gì vậy cậu mới phải là người bỏ tay cô ấy ra,cậu là gì mà ngăn cản tôi-hưng

-cô ấy là bạn gái của tôi-hấn nói nhìn thẳng vào mắt Hưng

“Gì chứ?hấn vừa nói gì vậy?mình là người ju của hấn hồi nào ta???oak..sao hấn lại nói như vậy?” mắt nó mở to hết cỡ nhìn hấn về ko hiểu chuyện gì đang xảy ra,bàn tay Hưng cũng nới lỏng ra hấn kéo nó đi.Hưng quá bất ngờ khi nghe hấn nói nó là người ju của hấn:”là thật sao?nó là bạn gái của cậu ta sao?sao có thể như vậy được,sao pé lại có thái độ như vậy?ko được mình phải nghe chính lời pé nói mình mới tinPhong àk gia đình nhà cậu đối đầu với gia đình nhà tôi trên thương trường thì bây giờ cậu cũng là kẻ đối đầu với tôi trong tình trường”

Đi được một đoạn khá xa,nó giật tay ra và hét lên:-cậu làm gì thế hả ai là bạn gái của cậu chứ?nó

-thì tui vừa cứu cậu còn gì chẳng phải cậi ko muốn đi cùng anh ta sao?hấn nói xong đi thẳng,hấn cười mỉm thích thú vì ngăn ko cho nó đi cùng với Hưng và nếu nói nó là bạn gái của hấn thì Hưng sẽ ko làm phiền nó nữa,1mũi tên trúng 2đích.mình phục mình quá.hàhà..-hấn đắc trí cười lớn may ko có girl nào nếu ko nhìn thấy hấn cười lại phê trên cành lê,ngất trên cành quất mất ít vía thì khổ.hxhx

nó bực tức nhắm nhắm chân tại chỗ như trẻ con vậy:”mà kể ra hấn nói cũngđúng hấn vừa cứu mình khỏi cái tên tên(Hưng)thô bạo đó mình đã đồng ý đầu mà kéo tay mình đi chứ lần sau tên Hưng này mà còn như vậy nữa mình sẽ ko chần chừ mà cho hấn 1chưởng.hứ..cả hấn nữa ai mượn,ai sai,ai nhờ tự nhiên bảo mình là bạn gái của hấn chứ thể nào ngày mai tin túsẽ được lan truyền nhanh chóng à xem toàn những đứa chưa đạt mộng xuống đã đặt mồm rùi,ngượng chết đi được.

Buổi chiều nó và mama đi rất nhiều nơi hít đi spa rồi lại shopping,...nó đi cùng mama mà ai cũng bảo như chị em vậy phn vì nó cao phần vì mama nó quá trẻ lại đẹp nữa,tưởng được về nghỉ ngơi mama lại kéo nó zô siêu thị nữa chứ,nó mệt mỗi lê từng bước thì mama nó lên tiếng:

-ồ ỹùng hợp quá chị và cháu cũng đi sắm đồ ặk?

-đúng là trùng hợp thật đấy có cả Thiên Anh nữa này,tôi có ý kiến này gần đây có quán nước chúng ta hãy tới đó ngồi nói chuyện được ko?mama hấn

-đương nhiên là được ặk đúng ko con gái ju?mama nó đá lông nheo với nó,nó cười gượng gạo

nó thấy mama nó nháy mắt với mama hấn giờ thì nó đã hiểu ra đây là sự sắp xếp chứ ko phải một sự trùng hợp ngẫu nhiên lại còn gặp hấn nữa chứ,ngày hum nay ra cổng mình bước chân gì nhỉ?chân trái mà ko chân phải mới đúng mà mình đi xe máy cơ mà bước sao được trời.hxhx..

Tại tầng 13:

-Thiên Anh àk,cháu học trường gì nhỉ?mama hấn hỏi

-ạ cháu học trường THPT XXXXXXXXXXX ặk-nó

-ơ vậy học cùng trường với Phong nhà bác mà-mama hấn ngạc nhiên

-vậy chắc 2đứa phải biết nhau chứ?mama nó hỏ dồn

-ạ có biết đôi chút ặk-nó ấp úng cầm ly nước lên uống để trấn tĩnh

-ko phải đôi chút mà rất thân thiết đấy ặk,chúng ta học cùng lớp mà phải ko Thiên Anh -hấn nói là nó đang uống nước sặc luôn:

-khụ..khụ...nó sặc nước ho tới tấp

-con có sai ko?uống nước từ từ thôi chứ?mama nó

-con ko sao ăk,con vào toalet một chút,cháu xin phép ăk-nó đi thẳng vào toalet vừa rửa mặt vừa lằm bằm
**** thề hấn

Lúc này ở ngoài:

-vậy là tốt rồi như thế 2đứa sẽ có thời gian bên nhau nhiều hơn,cả 2gia đình ko muốn ép các cháu đính hôn ngay mà muốn 2đứa hiểu về nhau và đến với nhau bằng tình ju thật sự,Phong ăk cô tạm thời giao con gái cưng của cô cho cháu nhé-mama hấn

-ạ-hấn trả lời ngắn gọn

-tự nhiên tôi nhớ ra có một cuộc hẹn quan trọng phải đi ngay-mama hấn

-đúng rồi chị nói tôi mới nhớ tôi phải đi có việc gấp-mama nó

-thế thì chúng ta đi chung luôn,Phong ăk con ở đây tẹo nữa Thiên Anh ra con gửi lời chào giúp mama nhé-mama hấn

-vậy cô và mama cháu về trước chút nữa nhờ Phong đưa Thiên Anh về dùm cô nhé-mama nó

-vâng,cô cứ về đi ăk cháu sẽ đưa cô ấy về-hấn nhìn 2bà mẹ cười mỉm cười với nhau hấn biết đây là sự sắp đặt khéo léo,lấy lí do là bận để cho hấn và nó có thời gian nói chuyện,thế nào hum nay khi mama lại kêu hấn chở đi shopping,hấn ko đi thế là bà lôi đi bằng được.hxhx..

Nó đi ra ko thấy mama nó và mama hấn đâu liền hỏi:

-ủa mọi người đâu cả rồi?nó

-bạn nên đi về hết rồi-hấn

-her..lại là mama cố tình đây mà lúc nãy tui đã cố tình nói chúng ta ko quen sao còn nói ra làm gì chứ?nó trách móc

-trẻ con ko được nói dối người lớn_papa tui bảo thế-hấn cố tình chêu làm nó tức điên lên

-sax..cậu cố tình chêu tui thì có.xí..-nó ko thèm trả lời rồi quay đi

Oaaaa..bây giờ nó mới để ý nó đang ngồi trên tầng 13 và nhìn thấy tất cả quang cảnh của thành phố,thích thật đấy nó cứ chăm chú nhìn ra cửa sổ nhìn những ngôi nhà bé xíu cùng dòng người qua lại trên đường,cuộc sống luôn luôn vận động theo quy luật,nó cứ mãi ngắm cảnh mà ko biết hấn như đang bị hút hồn những lúc thế này hấn thấy nó đẹp biết bao,nhìn như thiên thần vậy,hấn biết nó đang rất thích thú với khung cảnh này nên hấn ko làm gì

chỉ lặng lẽ ngồi nhìn khuôn mặt ngây thơ của nó bây giờ..

Cùng lúc này tại khu vui chơi,Linh Linh và Huy sau khi kết thúc giờ học đã có mặt tại khu vui chơi 2 đứa cùng chơi hết trò này tới trò khác nào là đi tàu siêu tốc,đạp xe,đua mô tô,nhảy audition,..thì chuyển sang đi nhà ma đầu tiên Linh Linh lắc đầ nguầy nguậy(trước đây Linh Linh cũng đi cùng gia đình nhiều nhưng ko dám vào)nhưng sau khi Huy năn nỉ thì quyết liều một phen trò này Linh Linh sợ lắm nhưng nhờ có sự hộ tống nhiệt tình của Huy Linh Linh cũng đi tới nơi về tới chốn,mặt Linh Linh tái xanh chắc là do dư âm của mấy con ma giả đó mà,Huy nhìn Linh Linh lo lắng

-Linh Linh có sao ko?biết vậy Huy ko rủ Linh Linh zô đó.hxhx

-Linh Linh ko sao-Linh Linh nói giọng vẫn còn run run

-àh vậy Linh Linh ngồi đợi Huy chút nha,Huy đi mua nước uống nước xong sẽ đỡ liền ăk-Huy

-ukm vậy cũng được Huy đi nhanh nha-Linh Linh

Khi Huy vừa đi khỏi thì một bàn tay từ phía sau dùng ngón bịt lên mặt Linh Linh,Linh Linh cố gắng vùng vẫy nhưng lúc sau cô đã bị thuốc mê làm cho ngất xỉu,họ đưa Linh Linh đi

Huy cầm bình nước chạy về ko thấy Linh Linh đâu:Linh Linh đi đâu nhĩ hồi nãy còn nói sẽ ở đâu chờ mình cơ mà?-Huy bỗng nhìn thấy chiếc lác chân Huy tặng Linh Linh rơi gần đó Huy nhặt lên gọi điện thoại cho Linh Linh nhưng ko thấy bắt máy Huy bắt đầu thấy lo rồi chạy đi tìm Linh Linh

Các bạn thử đoán xem ai đã bắt cóc Linh Linh và chuyện gì sẽ xảy ra với họ????

Tại khu công nghiệp bị bỏ hoang Linh Linh lơ mơ tỉnh dậy đầu cô đau nhói có lẽ do vẫn còn tác dụng của thuốc mê Linh Linh nhận ra người đứng trước mặt cô bây giờ chính là Nhi trưởng fanclub của Huy xung quanh Nhi có vài đứa con gái đầu xanh đầu đỏ ăn mặc như dân ** kiểu bắt cần và 3 thằng con trai khuôn mặt bặm trợn Linh Linh định đứng dậy nhưng ôi thôi chân tay cô đang bị trói cảm nhận được mình đang gặp nguy hiểm Linh Linh hét lên kêu cứu:

-cứu tôi với,có ai ko?cứu tôi với,bớ người ta!

-mày cứ kêu đi,kêu to nữa vào sẽ chẳng có ai tới cứu mày đâu vì đây chỉ là một khu công nghiệp bị bỏ hoang sẽ chẳng thấy ai nghe thấy tiếng mày kêu cứu đâu.hahaha..Nhi cười lớn bọn người kia cũng cười theo

-sao mày lại bắt tao đến đây thả tao ra-Linh Linh

-mày nghĩ tao dỗi lắm hay sao mà bắt mày đến đây rồi lại thả mày dễ dàng như vậy-Nhi

Nghe Nhi nói vậy Linh Linh bỗng cảm thấy sợ sệt,chưa bao giờ Linh Linh rơi vào hoàn cảnh như vậy,cô ko biết phải làm sao khi ko có ai biết cô đang ở đây cùng với bọn người đứng trước mặt cô bây giờ họ sẽ làm gì cô chứ đang bối rối ko biết phải làm sao cô chợt quậy thì thấy có vật gì đó cộm ở túi sau chợt Linh Linh nhớ ra chiếc điện thoại máy mà cô có thói quen cất điện thoại ở túi quần sau hơn nữa vì hôm nay là buổi hẹn hò đầu tiên ko muốn ai làm phiền nên cô đã tắt chuông,cô vừa nói chuyện vừa nói chuyện vừa cố gắng lấy chiếc điện thoại ra để gọi cho ai đó mong là sẽ có người biết tới cứu cô

-mày muốn gì ở tao?Linh Linh

-tao mới là người hỏi mày câu đó đấy muốn gì àk?mày đã cướp a Huy của tao giờ còn hỏi tao muốn gì àk con chó,tao nhin mày lâu rồi mỗi khi nhìn thấy mày bên a Huy là tao như muốn giết chết mày đi-Nhi nói với giọng tức giận

-tao chưa từng cướp đi cái gì của mày vì Huy chưa bao giờ thuộc về mày-Linh Linh

-BỐP...chưa thuộc về tao nhưng tao cũng ko cho phép mày có được.hừ..mày nên nhớ Huy là người như thế nào,anh ấy ko thuộc tuýp người trung tình,anh ấy thay bồ như thay áo,mày nghĩ mày sẽ trụ được bao lâu?rồi ít nữa mày sẽ bị đá như con cún.hahaha-Nhi nhếch mép cười

-mày nói với tao những điều này làm gì?mày cười như vậy chỉ là che giấu một nỗi sợ hãi trong lòng mày mà thôi,mày sợ Huy sẽ ju tao thật lòng nên mày mới bắt tao đến đây chứ từ trước tới giờ mày ko hề hành động ngu ngốc như vậy,mày càng nói sẽ làm tao càng buồn cười hơn đấy-Linh Linh

-mày..mày..đánh nó tới khi ko há mồm ra nói được nữa cho tao,để xem mày còn lí luận với tao được nữa ko-Nhi ra lệnh rồi mấy đứa con gái lao vào đánh Linh Linh tới tấp,mặc dù Linh Linh đau đớn và mặc dù sợi dây trói rất chặt nhưng Linh Linh vẫn cố gắng chịu đòn cuối cùng Linh Linh cũng lấy được điện thoại ra theo quán tính cô ấn mở khoá đến phần cuộc gọi cô ấn một số điện thoại nào đó mà cô cảm nhận được qua đôi tay ko hiểu bàn tay cô thần kì cỡ nào lại bấm đúng số của nó(vì cuộc gọi cuối cùng Linh Linh gọi cho nó để khoe đang đi chơi và rủ nó tới khu vui chơi mà)

Nó đang ngồi trên tầng 13 và hưởng thụ cái đẹp nơi đây thì điện thoại nó reo lên,nó cầm lên là Linh Linh đang gọi,nó nghĩ:"con pé này sáng nay đã bảo là ko đi rồi mà vẫn cứ gọi.chep.chep..thôi chẳng nghe"nó lại đặt chiếc điện thoại xuống bàn

-sao cô ko nghe điện thoại đi?zaj gọi àk?hắn thấy lạ tưởng có thằng nào lại gọi nó

-sax..zaj cái gì,đồ điên,là Linh Linh nhưng tôi ko muốn nghe vì nó cứ rủ tui tới khu vui chơi trong khi đó 2đứa nó lại đang hẹn hò-nó gắt

-người ta gọi ko nghe là vô duyên đấy-hắn

nó suy nghĩ một lúc rồi cũng cầm điện thoại lên nghe

-ơj tao đã bảo ko đi rồi mà-nó nói nhưng ko thấy tiếng ai trả lời chỉ nghe thấy tiếng ồn ào,lịch kịch gì đó thấy lạ nó lại nói tiếp

-Linh Linh hả?sao ko nói gì vậy?alô...alô..-lần này nó im lặng nó nghe thấy tiếng la hét của ai đó nghe thì chắc là con gái từ đầu dây bên kia hét lớn:-đánh nó thật đau vào cho tao,dám cướp anh Huy của tao lại còn dám đi chơi vui về nữa!

Rồi tiếng:-BỤP..CHÁT..BINH..BỐP....

-ÁÁÁÁÁÁÁÁ...cứu tôi với,có ai ko cứu vớiiiii...(có lẽ Linh Linh cảm nhận được có ai đó đầu dây bên kia đang nghe nên hét lớn)

Đến lúc này nó đã hiểu ra Linh Linh đang gặp nguy hiểm,nó cúp máy đi vội vàng gọi cho Huy đầu dây bên kia cũng có tiếng lo lắng

-alô-Huy

-tôi Thiên Anh đây,Linh Linh đâu-nó muốn hỏi lại để chắc chắn

-tôi ko biết nữa tôi cũng đang lo đây tôi đi mua nước quay lại chẳng thấy Linh Linh đâu hết,tôi tìm khắp mà chẳng thấy cô ấy đâu cả,gọi cũng ko bắt máy nữa-Huy

-vậy là đúng rồi Linh Linh bị bắt cóc rồi-nó

-CÁI GÌ?BẮT CỐC?Huy hét lên trong điện thoại

-đúng thế vừa rồi tôi cũng thấy cuộc gọi của Linh Linh,dường như đang cố gắng gọi tôi vậ-nó

-giờ phải làm sao đây Linh Linh ko thể có chuyện gì được-huy

-giờ cậu hãy tìm xung quanh khu vực đó đi tôi nghĩ họ ko thể đưa Linh Linh đi xa được,bây giờ tôi và Phong sẽ tới ngay-nó

-cậu tới nhanh đi xong có gì gọi tôi-Huy

-ừk-nó cúp máy quay sang nói với hấn,hấn nghe vẫn đang nhìn nó khó hiểu

-chúng ta đi thôi Linh Linh gặp chuyện rồi-nó nói chạy thật nhanh đi,hấn đặt tiền lên bàn rồi cũng chạy theo nó,đây là tầng 13 nếu đợi thang máy sẽ rất lâu vì vậy nó quyết định chạy thang bộ,hấn cũng chạy thang bộ cùng với nó bàn chân nó như nhanh dần lên cũng may nó và hấn học võ từ nhỏ trải qua sự luyện tập cực khổ nên đối với nó và hấn chạy thang bộ chẳng nhảm nhò gì.

Rồi hấn và nó ngồi vào xe,chiếc xe lao đi nhanh chóng,ngồi trên xe nó cứ thúc giục hấn

-đi nhanh lên,sao đi chậm thế ko thể đi nhanh hơn được nữa àk?nó

-vẫn đang đi nhanh đấy chứ đi hết công suất rồi đấy nhanh nữa gãy kim luôn-hấn

Tới nơi nó thấy Huy đang chạy tứ phía tìm Linh Linh,nó chạy lại

-Huy oiiiiii-nó gọi

Huy thấy nó và Phong rồi bảo:"tôi đã đi tìm hết những khu vực xung quanh rồi nhưng ko thấy,bọn chúng đưa Linh Linh đi đâu mới được chứ-Huy bắt lực đá bay chiếc thùng rác gần đó

-cậu cứ bình tĩnh đã để tôi tìm cách-nó đi đi lại lại nghĩ cách,phải làm sao đây?phải làm sao????rồi khi nó nhìn thấy chiếc iphone4 Huy đang cầm trên tay nó nhớ lần trước Linh Linh cứ cầu nhàu với nó là Huy mua điện thoại cho Linh Linh để khi đi đâu Huy cũng biết Linh Linh đang ở đâu,1 ý nghĩ bỗng loé lên

-ahhhhhhhh...ra rồi,Huy và Linh Linh cùng dùng iphone đúng ko?tra địa điểm xem?nó

-đúng rồi,trời đất sao tôi lại ko nghĩ ra chứ-Huy lấy điện thoại ra và bắt đầu dò tìm,nó và hấn đứng bên cạnh cũng ngó vào xem

-là ở hướng Nam cách đây 5km,đúng rồi ở đó có khu công nghiệp bị bỏ hoang từ lâu,đi thôi-Huy,nó và hấn nhanh chóng lên xe xuất phát

Trong khi đó Linh Linh vẫn bị đám con gái đánh cho trầy xước hết người,Linh Linh đau buốt nằm vật ra,Nhi bước tới túm tóc Linh Linh giật mạnh ra đằng sau

-AAAAAAA-Linh Linh

-mày đã hiể cảm giác thế nào khi ju một người nổi tiếng chưa?Nhi

-dù mày có làm gì tao thì tao và Huy sẽ ko bao giờ xa nhau đâu-Linh Linh

-ôh vậ sao để xem tao để lại một vết sẹo trên khuôn mặt mày thì Huy có còn ju mày ko?Nhi cầm con dao lên

-đừng,đừng làm vậy mà-Linh Linh giãy giụa nhưng như ko hề để ý tới lời cầu xin đó của Linh Linh,Nhi ra hiệu cho bọn đàn em giữ Linh Linh lại và từ từ rạch trên má Linh Linh một đường dài,máu bắt đầu chảy ra,nước mắt Linh Linh chảy ra rơi xuống vết thương đau xót,mùi tanh của máu xộc lên mũi khiến Linh Linh cảm thấy hận Nhi

-sao lại nhìn tao với ánh mắt đó?ko phục sao?Nhi

-mày...con chó,mày tưởng mày làm những trò này sẽ khiến Huy bỏ tao sao?mày sai rồi Nhi ạ,tình ju đích thực là ju bằng trái tim,bằng tâm hồn chứ ko phải ju bằng khuôn mặt hay vẻ bề ngoài giả tạo-Linh Linh

-hahahaha...xem ra anh Huy ju mày vì mày vẫn có một tâm hồn trong sáng nhỉ?nhưng nó đã bị dơ bẩn,bị nhơ nhớp rồi thì dù ju mày đến mấy thì a Huy cũng sẽ khinh thường mày thôi-Nhi hất tay cho 3thằng con trai tiến đến

-mày muốn làm gì?Linh Linh sợ sệt lùi ra sau

-thưởng cho tụi bay con nhỏ này nhớ phải làm sạch sẽ ko được để lại dấu vết,xong việc thì alo cho tôi nhận tiền thưởng-Nhi

-ạ,cảm ơn tiểu thư-giờ thì mấy thằng đấy ko nhìn Linh Linh với khuôn mặt bặm trợn như khi nãy mà thay vào đó là ánh mắt hau háu như muốn ăn tươi nuốt sống Linh Linh vậy

-ÁÁÁÁÁ...cứu tôi với,chúng mày ko được qua đây,ko được...-Linh Linh hét lên lê ra đằng sau nhưng chúng vẫn tiến lại gần,bàn tay dơ bẩn của những thằng đó bắt đầu cởi những chiếc cúc áo của Linh Linh,cô ngắt đi vì quá sợ hãi

-RÀMMMMM...cánh cửa rơi xuống Huy,hắn và nó xuất hiện mấy thằng đó cũng chạy lại đánh hắn và Huy lao tới đập mấy thằng đó ngã lăn quay ra,mấy đứa con gái tưởng nó dễ xơi ai dè bị nó đánh cho bầm dập nằm thoải loài dưới đất,Huy thấy Linh Linh nằm đó nhìn thật thảm thương khuôn mặt đầy máu,tím tái,áo bị cởi vài chiếc cúc,Huy cởi áo khoác vào người Linh Linh rồi nắm chặt tay quay sang nhìn Nhi với ánh mắt như muốn ngay lập tức giết chết Nhi vậy,nó đo tới

-BỐP..BỐP..BUP..CHÁT...nó đánh liên tục vào người Nhi,nó đánh như một người điên bị mất kiểm soát vật

-con chó này tao đã bảo mày đừng động vào bạn tao rồi cơ màààààà...BỐP..BỐP...BỐP...-cứ như vậy Nhi ngã ra nó lại lôi dậy đánh co tới tấp,hắn ngăn nó lại

-thôi đủ rồi đấy-hắn

-cậu là cái thá gì mà can tôi,bỏ tay ra-nó hất tay hắn ra rồi tiếp tục đánh vì nó quá thương Linh Linh,nó ko nhin ai được vì nó biết nhin là thiệt,nó ko cầm lòng được khi Linh Linh bị như vậy,khi lòng hận thù đã trỗi dậy thì con người thường trở nên ác độc và đáng sợ hơn,nó thấy má Linh Linh có vết thương đang chảy máu

-mày lại đây-nó lôi Nhi tới gần Linh Linh và nói

-mày nhìn rõ đi Linh Linh đã bị mày làm thành ra thế này,nó đã làm gì mày?hả?mày làm trên má nó có một vết sẹo thì mày cũng phải có-nó cầm chiếc dao lên,thấy ko ổn hắn chạy tới ôm nó tuề sau lưng và giằng co với nó,cuối cùng hắn cũng lấy được chiếc dao

-đủ rồi đấy,cậu muốn làm cô ta chết ắc?hắn quát nó

những giọt nước mắt lăn dài trên má nó,nó quỳ xuống trước mặt Linh Linh sờ lên má nó mà lòng đau nhói..

huy lao tới đâm mấy thằng con trai,vừa đâm những dòng nước mắt của Huy lại chảy ra

-mấy thằng chó,chúng mày đã làm gì cô ấy?tao sẽ giết chúng mày?Huy hét lên nước mắt chảy ra ngày một nhiều hơn

-xin a tha cho tụi em,chỉ là tụi em được cô ta thuê nên làm liều thôi ăk,bọn e chưa làm gì cô ấy cả,xin anh tha mạng-mấy thằng đó sợ sệt quỳ xuống van xin

Nhi lê lét tới gần Huy rồi nói:-anh Huy,em..em....

-cút đi..CÚT HẾT ĐI...tôi sợ nếu cô ko cút đi thì tôi sẽ giết cô mất-Huy nói nhìn Nhi như chuẩn bị làm điều gì đó,Nhi sợ hãi chạy đi,mấy thằng con trai thấy vậy cũng kéo nhau chạy đi mất

-mau đưa cậu ta tới bệnh viện đi-hắn

Huy bế Linh Linh lên xe,nó vẫn khóc chạy theo,trời cũng bắt đầu tối dần,tới bệnh viện người ta đưa Linh Linh vào phòng cấp cứu,pama Linh Linh cũng chạy tới,mọi người ai cũng sốt ruột chờ đợi bên phòng cấp cứu,vừa thấy bác sĩ đi ra Huy chạy tới mọi người cũng chạy theo đứng xung quanh người bác sĩ đã có tuổi

-bác sĩ cô ấy có sao ko ăk?Huy

-cháu bé ko sao,chỉ bị thương nhẹ,cũng may vết thương trên má ko sâu lắm chúng tôi đã tiến hành khâu lại nhưng vẫn phải nằm viện một thời gian để theo dõi-bác sĩ

-thật là may quá,cảm ơn bác sĩ-pama Linh Linh

mọi người ai cũng thở phào nhẹ nhõm,nó cảm thấy thật may mắn khi Linh Linh vẫn bình an có lẽ ông trời đã nghe được lời thỉnh cầu của nó,may mà Nhi ko sao nếu ko nó nhất định sẽ ko tha cho con Nhi khốn khiếp đó,Linh Linh được chuyển vào phòng hồi sức cấp cứu

Trong phòng:

-cô chú,cháu xin lỗi tại cháu mà Linh Linh bị thương,cháu...-Huy nói với pama Linh Linh

-thôi mọi chuyện cũng đã qua rồi,cô chú cũng biết cháu và Linh rất ju thương nhau -mama Linh Linh

-đứng vật,ta ko trách gì cháu cả,từ nay cô chú giao Linh Linh cho cháu-papa Linh Linh vỗ vai Huy như để giao phó một nhiệm vụ khó khăn

-ạ,chú nói gì cơ ăk?Huy đơ toàn tập khi nghe papa vợ phán

-cháu ko muốn luôn bên cạnh Linh Linh nhà chú sao?papa Linh

-ạ ko ăk,đương nhiên là có chứ ăk,tại cháu vui quá nên vậy,cháu cảm ơn cô chú-Huy nắm chặt tay pama Linh Linh cười thật tươi

nó mỉm cười khi thấy Huy trẻ con như vậy,nó và hắn cùng đi dạo trong bệnh viện

-chuyện chiều nay...tui xin lỗi nhé!nó

-chuyện gì mà xin lỗi?hắn nói hơi khó hiểu nhưng ánh mắt vẫn nhìn thẳng

-chuyện tui..nói cậu lúc cậu can tui đoá-nó nói lên nhìn hắn xem thái độ của hắn nhưng hắn vẫn chẳng phản ứng gì

-ko sao,ko phải xin lỗi-rồi hắn đi trước,nó lấy tay dí quả đấm vào sau đầu hắn nhanh như cát hắn nắm lấy bàn tay nó nói:-hừ..muốn đấm thì đấm trước mặt nè,sao lại đấm sau lưng như vậy chứ?

-AAAAAA..đau quá-bỗng dưng nó thấy xót ở tay,hắn vội bỏ tay ra nó thấy cánh tay nó có một vết xước dài đang chảy máu chắt tại lúc đánh nhau với bọn người của Nhi

-sao vậy?hắn

-àk ko,sao đâu chứ tại cậu vặn mạnh tay quá nên đau thôi-nó vội giấu tay ra sau lưng

-có thật là ko sao ko?sao cậu phải giấu tay như vậy chứ?hắn nghi ngờ

-ah..tại thì tại tui thích-nó

hắn tới kéo tay nó ra thì thấy nó bị thương,hắn chỉ vào vết thương rồi nói:

-thế này mà bảo ko sao?sao phải giấu chứ?ngồi yên đây đợi tui chút-hắn ấn nó ngồi xuống một chiếc ghế đá gần đó,nó chẳng hiểu vì sao hắn lại giận giữ như vậy nhưng cũng ngoan ngoãn ngồi xuống

Một lúc sau hắn quay lại trên tay cầm một túi gì đó,nó nghĩ:"sao hắn biết mình dối nhỉ?"hắn lại gần cầm tay nó lên

-làm cái gì đó,đồ dê xồm-nó giãy nảy lên

-cái gì vậy?mà kể ra cậu có muốn tôi dê xồm cũng ko được đâu,để tôi băng lại cho nếu ko nhiễm trùng lại phải cắt bỏ một ít thịt đi thì lại khổ-hắn dọa

-hả?có nghiêm trọng vậy ko?nó trở mắt lên

-đương nhiên-hắn nói làm nó tái xanh mặt,hắn sát trùng cho nó,tuy có hơi đau nhưng vì hắn cầm tay nó rất chặt làm nó hồi hộp quên mất cả đau luôn,hắn bôi thuốc rồi băng lại cho nó rất cẩn thận lại đẹp nữa

-xong rồi,đẹp ko?hắn dơ tay nó lên khoe thành quả

-cũng được-mặc dù nó muốn khen hắn lắm nhưng vẫn phải nói dối

-đẹp vậy mà biểu bình thường-hắn

-mà sao chuyệ gì cậu cũng biết làm zậy?nó

10. Chương 10

-vì từ nhỏ tui đã sống tự lập,papa tui muốn tui có thể tự lập làm được tất cả mọi việc nên từ nhỏ tui đã phải học nấu nướng,học về mảng kinh doanh,học thiết kế về trang sức,học cách tự chăm sóc mình...nói chung là học tất cả,papa tui kì vọng vào tui rất nhiều,ông bắt tui học nhiều vậy chỉ mong sao sau này tui có thể kế nhiệm chức chủ tịch hội đồng quản trị,tui biết papa tui đã phải trải qua nhiều sóng gió để xây dựng tập đoàn lớn mạnh như ngày hum nay nên tui ko thể làm ông thất vọng được vì thế mà tui luôn nghe theo lời pama,họ muốn tui làm gì tui cũng chỉ im lặng và làm theo kể cả chuyện...hắn đang nói thì dừng lại

-chuyện gì?nó

-àk ko?ko có gì,còn cậu?chấn cậu ko phải vất vả như tui nhỉ?hắn hỏi nó để lảng tránh,ánh mắt hắn buồn rất buồn,nó thấy vậy ko hỏi nữa

-cậu nhầm rồi,tuy tui ko phải học để tự làm hết mọi việc nhưng từ khi còn bé tui cũng phải học rất nhiều toàn là liên quan đến những đồ trang sức,đá quý ko hà,ai bảo giàu có là sướng chứ họ chỉ nhìn vẻ hào nhoáng bên ngoài mà ko thấy hết được những cực khổ bên trong.mà từ bé cậu đã ko có người giúp việc sao?nó

-chỉ khi học Tiểu học thôi,bắt đầu khi lên Trung học là tui phải tự lo,thỉnh thoảng họ tới dọn dẹp xung quanh vườn còn nấu nướng,dọn dẹp nhà cửa đều là tui làm-hắn

-thật hả?thế thì cậu khổ hơn tui rồi,từ nhỏ tui đã được vu' chăm sóc mọi công việc trong nhà thỉnh thoảng tui chỉ phụ vu' làm việc vặt,tui coi vu' như người thân của mình vậy-nó cười hạnh phúc,hắn chỉ im lặng nhìn nụ cười đẹp như thiên thần của nó

-tui mình vào với Linh Linh đi-n kéo tay Huy

-thôi dừng vào,Huy đang ở đó với Linh Linh mình đừng làm phiền,cũng muộn rồi để tôi đưa cậu về mai còn đi học sớm-hắn

-ừk vậy cũng được-nó mỉm cười đi trước quên lun cả đôi

Nó ngồi trên xe mà trên môi cứ nở mãi nụ cười,may mà hần mãi lái xe nếu ko lại tưởng nó vừa trúng gió độc.hxhx..nó về nhà pama nó đã ngủ hết rồi vu' ra mở cổng rồi nói nấu gì đó cho nó ăn nhưng nó ko nghe nó ko muốn vu' phải vất vả nửa đêm nấu nướng cho nó,thôi thì nó đành"tối về một gói mì tôm"vậy cả đêm nó ko ngủ được cứ thấy hần thật đáng thương từ nhỏ đã thiếu thốn tình cảm của pama có lẽ như vậy mà hần thấy cô đơn,thành một con người lạnh lùng và ko có bạn(ghi chú của tác giả:nó đã lắm khi nghĩ hần ko có bạn thực ra hần quen biết rất rộng đủ mọi tầng lớp từ tầng lớp thượng lưu,trí thức đến dân anh chị xã hội đen hần đều quen biết tầm ảnh hưởng của hần trong xã hội ko kém gì Hưng chẳng hần sống đứng đắn chứ ko như Hưng buông thả,chơi bời,quậy phá)

rồi nó cứ nghĩ mãi về lúc hần ôm nó tuy lúc đó hần rất bức bối nhưng nó cũng cảm nhận được sự ấm áp từ hần,nó ko hiểu sao hôm nay hần lại tâm sự với nó nhiều như vậy,khoảng cách giữa nó và hần ngày càng gần hơn,nó dần dần chìm vào giấc ngủ lúc nào ko biết

Hần nằm nghĩ mãi mà ko hiểu sao hần có thể tâm sự với nó về cuộc sống nhiều như vậy,nó là người đầu tiên hần thấy có thể mở lòng mình trút bầu tâm sự kể cả Hà Văn trước đây hần cũng ko hề nói những chuyện này,hần cảm giác ở bên nó rất tin tưởng có thể trao gửi lòng mình vào đó,hần ju nó nhiều như vậy sao??từ trước tới nay hần luôn lạnh lùng với tất cả mọi chuyện nhưng gần đây hần có rất nhiều những hành động kì lạ bộc phát ra vậy đến hần cũng ko thể kiểm soát được như sáng nay khi hần thấy Hưng nắm tay nó kéo đi hần ko chịu được hần ko muốn ai làm tổn thương nó,hần ko muốn mất nó nhưng hần sợ nói ra tình cảm của mình hần sợ cái cảm giác bị từ chối hần sợ nó ko ju hần khi đó hần sẽ ra sao?cũng buồn cười thật đối với mọi người thì hần là một người hoàn hảo nhiều khi ko nói ra mà con gái cứ theo hần hàng đàn vậy mà bây giờ phải đau đầu suy nghĩ về một cô bé nghịch ngợm,bướng bỉnh nhưng cũng rất xinh đẹp hết lòng vì bạn bè,nhìn cảnh hum nay nó chạy thang bộ hần biết nó ko giống như những người con gái khác lúc nào cũng chỉ chăm chú về bề ngoài hần ju tâm hồn trong sáng,trẻ con,ngây thơ của nó hần luôn thấy rung động trước nó,tình cảm của hần ngày càng lớn dần lên mà hần ko hề hay biết...

Sáng nay nó đi học nghe mọi người trong trường nói chuyện với nhau là gia đình Nhi đã bị phá sản,Nhi bị các thành viên trong fanclub của Huy chỉ trích sau đó bãi bỏ chức trưởng FC,Nhi cũng đã nghỉ học và chuyển sang trường khác nó nghĩ chuyện này là do Huy làm,nó thấy Huy làm vậy hơi quá tuy chơi với nhau chưa lâu nhưng cũng đủ để nó hiểu về Huy chính người luôn hiền lành,vui vẻ,hoà đồng,dễ gần nhưng khi người như vậy tức giận thì mới thật sự đáng sợ,khi nhìn thấy Linh Linh bị đau đớn lần đầu tiên nó thấy Huy tức giận như vậy,ánh mắt của Huy lúc đó rất đáng sợ vì vậy sẽ ko ai ngăn cản được chuyện Nhi phải trả giá vì những gì bản thân đã làm nó mong sau chuyện này Nhi sẽ thay đổi,sẽ sống khác trước,nó đi lên lớp ko có Linh Linh nó thấy chán lại đối nữa,nó quay sang thấy hần đang chú tâm chơi game trên con để ju của hần

-này-nó

-gì?hần

-cậu có đói ko?nó

-ko,sáng nay tui có mum bữa sáng rồi,cậu đói sao?hần ngừng lại đôi chút mắt vẫn nhìn vào màn hình điện thoại

-àk ko,ai đói chứ,tui hỏi vậy thôi-nó ngại nói ra là nó đang rất đói với lại hần cũng mum rồi chắc chắn sẽ ko đi đâu,thôi im lặng là vàng

hần khó hiểu nhưng cũng ko quan tâm nữa tiếp tục chơi game

-rột..rột.rột...cái bụng nó bắt đầu biểu tình,uj phải làm sao đây xấu hổ chết mất,nó ôm bụng cho khỏi réo nhưng ko nó vẫn kêu hần nghe thấy bụng miêng cười rồi hần nói:

-bỗng nhiên tui khát nước quá cậu có muốn xuống căngtin thì đi cùng-hần

-ko,tui ko muốn đi-nó nghĩ hần cố tình chêu nó nên vẫn kiên

-ko đi phải ko?hần hỏi lại lần nữa

-ko! nó nói mặt quay sang hướng khác

-vậy tùy cậu,tui đi đây-hắn đứng dậy đi thẳng

nó thấy im im,quay sang hắn đi mất tiu rùi,nó suy nghĩ một lúc:"có nên đi ko ta?uj đói quá,thôi tạm vút cái lòng tự trọng vào sọt rác,đi mum đã"nghĩ vậy nó 3chân,4cẳng chạy theo hắn

-này đợi tui vớiiiiiiii!nó réo với theo hắn,công nhận tên này cũng lạnh lùng thật ít ra thì cũng phải chờ chút xem người ta có thay đổi ý kiến ko chứ,nó lẩm bẩm ***** thề,cuối cùng thì cũng đuổi kịp hắn,chân dài như cái sào hắn bước 1bước bằng nó bước 3bước

-học..học..học..đi gì...mà nhanh thế-nó thở dốc

-tưởng cậu ko đi cơ mà?hắn hỏi đều

-tự nhiên tui thấy đói nên muốn đi,sao hông?hứ-nó

-đói mà còn làm bộ-hắn

-ai ai đói chứ?đâu đâu?mà đói hay ko kệ người ta-nó phùng mồm lên cãi ngang

Lúc này cũng đã tới căngtin nó nhanh chóng gọi 2phần bánh kem rồi nó mum như nạn đói năm 45 vậy,hắn nhìn nó mum mà cứ cười mỉm

-chà,thế là ổn-nó vỗ cái bụng sau khi đã chén no nê phần bánh mì,ai cũng như nó thì khỏi rửa đĩa vì nó mum có để lại chút gì để rửa đâu may chưa mum cả cái đĩa,người ta ăn hưởng ăn hoa,nó lại ăn lấy được.hehe..cô nàng đói từ tối hum qua tới giờ rồi mà

-cậu mum như mèo vậy-hắn lấy chiếc giấy lau đi thức ăn vẫn còn dính trên môi nó

Cả căngtin "ỒH"lên một tiếng vì mọi người chưa từng thấy hot boy lạnh lùng của chúng ta làm vậy với một cô gái nào mà,nó ngượng quá vội đứng dậy

-ơ tui lên lớp trước đây-nó chạy đi khuôn mặt cũng đỏ dần lên "trời đang thu lạnh như vậy sao lại nóng vậy(nó lấy tay quạt),ngại quá đi sao hắn lại làm vậy chứ mà sao tim mình đập nhanh vậy nè,mai phải đi khám mới được ko khéo bị bệnh tim lúc nào ko biết.lxhx..nó đang mải mê suy nghĩ có người gọi đằng sau

-pé oiiiiiii!nó ko ngoảnh mặt lại cũng biết đó là Hưng vì chẳng ai gọi nó bằng cái tên ấy cả

Hôm qua khi thấy ve mặt ngạc nhiên của nó như vậy Hưng đã cho người bí mật điều tra và Hưng cũng đã biết nó ko phải là người ju của hắn,tình cờ Hưng cũng biết một chuyện rất thú vị về hắn hoá ra hắn là người ju cũ của Hà Vân,mà Hà Vân chính là vị hôn thê của Hưng,mặc dù Hưng ko muốn nhưng pama của Hưng và pama của Hà Vân bắt ép 2đứa sau khi học xong ra trường sẽ tổ chức đám cưới,đáng ra năm nay Hưng đã tốt nghiệp rồi đấy nhưng chính vì cái đám cưới quái quỷ ấy mà Hưng cố tình ở lại một năm để chỉ bảo các em lớp sau học hành cho hắn hoi,nhưng hành động hắn làm khiến Hưng phải suy nghĩ:"tại sao hắn lại muốn bảo vệ nó?chẳng lẽ hắn ju nó nên mới ngăn cản ko cho Hưng gặp vì sợ mất nó,nếu điều đó là thật?nếu vậy Hưng sẽ giành lấy nó bằng được dù có dùng đến thủ đoạn Hưng cũng quyết ko để nó thuộc về hắn,bây giờ thì vẫn có cơ hội..

-em làm gì mà đi nhanh quá vậy?anh đuổi theo mãi mới kịp sắp đứt hơi mà chút rùi-Hưng đưa tay lên ngực vỗ xoa xoa

-cho anh chút đi cho tui rảnh nợ,khi ko đuổi theo tui còn kêu cái gì,mà tui cảnh cáo anh nhá đừng có hành động như hum trước nếu ko tui ko khách sáo với anh đâu-nó

-mà mặt em sao đỏ vậy?em ốm àk?hay ko khoẻ chỗ nào,anh đưa em đi bệnh viện nhé-Hưng

-ơ tui ko sao-nó lấy đôi tay áp lên má che giấu khuôn mặt vẫn còn đỏ

-Thiên Anh này em có bận gì ko?tôi nay đi uống nước với anh nhé-Hưng

-ko,tui bận lắm-nó

-em ko thể bỏ chút thời gian cho anh sao?anh có chuyện muốn nói với em-Hưng

-tôi chẳng có chuyện gì để nói với anh cả-nó định bước đi

-nhưng anh thì có-Hưng níu tay nó lại nhưng ko dám mạnh tay vì sợ nó giận mà

-chẳng phải cô ấy đã nói ko dối rồi sao?hắn đi tới

-ko phải việc của cậu đồ phá đám-Hưng

-tôi là bạn trai cô ấy đương nhiên tôi có quyền-hắn đi tới giật tay nó ra khỏi tay Hưng

-cậu thật sự đang khiêu khích tôi đấy-Hưng tiến sát mặt lại gần mặt hắn,ánh mắt đáng sợ tí nữa thì 2thằng Kiss

-thì sao?khôn mặt hắn vẫn lạnh lùng ko tỏ vẻ gì là sợ sệt

-THÔI ĐI,MỘT 2NGƯỜI QUÁ TUI KO PHẢI TRÒ CHƠI MÀ GIẬT QUA GIẬT LẠI NHÁ!nó đứng giữa quát lớn làm 2thằng giật mình rồi nó đi luôn mặc kệ 2tên điên khùng này ở lại cãi nhau

-Thiên Anh thực sự là bạn gái của cậu hay ko chắc cậu biết rõ?Hưng

-ko liên quan gì đến anh-hắn

-tại sao ko liên quan khi Thiên Anh là người tôi ju nhỉ,tôi muốn tôi và cậu cá cược-Hưng

-Thiên Anh ko phải trò chơi-hắn

-nhưng chuyện tình cảm phải rõ ràng,tôi muốn cá cược với cậu,tôi với cậu sẽ cùng nói lên tình cảm của mình với Thiên Anh sau đó cô ấy chọn ai thì người còn lại từ nay ko được làm phiền Thiên Anh nữa-Hưng

-tôi ko thích-hắn bước đi ko thèm quan tâm

-cậu có thích hay ko thì trong chuyện này cậu cũng phải cược với tôi nếu ko tôi sau này có chuyện gì cậu đừng hối hận đấy-Hưng muốn cược với hắn vì Hưng muốn thử một lần cá cược với tình ju

-nói lời giữ lấy lời-hắn nói xong đi thẳng như vậy là hắn đã đồng ý vào cuộc chơi,dù như thế nào hắn cũng muốn thử một lần

Nó bực mình ko thèm nhìn hắn mỗi đứa quay đi một hướng,hum nay đi học ko có Linh Linh nó cảm thấy buồn và chán nản

Tại bệnh viện:

Linh Linh tỉnh dậy thấy Huy đang nằm dựa vào thành giường ngủ tay Huy vẫn nắm chặt tay Linh Linh như sợ sẽ tuột mất vậy,Linh Linh nhớ lại những gì ngày hôm qua,họ đã,họ đã làm gì cô rồi???tại sao?nước mắt Linh Linh lại chảy ra,cô khóc nức lên bàn tay cô run run khiến Huy tỉnh dậy,rụi mắt Huy thấy Linh Linh đang khóc

-em sao vậy?Linh Linh-Huy

-huhuhuhu..hức.hức..-Linh Linh khóc ngày một nhiều hơn

-em sao vậy?em đừng như vậy mà-Huy cũng khóc theo

-em..em...ko xứng đáng với anh,họ đã.em..HUHUHUHUHU-Linh Linh khóc oà lên

-em nghe này họ ko làm gì e cả lúc đó anh,Thiên Anh và Huy đã tới kịp lúc-Huy trấn an

-thật sao?huhu-Linh Linh

-thật mà,ko sao rồi tất cả đã ổn rồi-Huy vỗ về

được một lúc Linh Linh đã trấn an,Huy nói:-Linh Linh này,Huy xin lỗi Huy đã làm Linh Linh bị tổn thương nhiều,Linh Linh hãy tha lỗi cho Huy nhé!Huy

-Huy làm gì có lỗi,ko ai là người có lỗi trong chuyện này,Linh Linh cũng ko trách Huy chỉ vì Nhi quá ju Huy mà trở nên mù quáng như vậy,tình ju ko bao giờ có lỗi mà-Linh Linh

-ko,Huy ko thể tha thứ cho cô ta được,Huy đã gọi điện cho papa,gia đình cô ta phá sản rồi-Huy

-sao Huy lại làm vậy?bây giờ Linh Linh cũng ko sao mà,hãy gọi điện cho papa anh đi,Linh Linh ko trách Nhi đâu với lại gia đình Nhi cũng ko liên quan gì cơ mà?Linh Linh đưa điện thoại cho Huy

-ko,Huy ko bao giờ tha thứ,Linh Linh có biết nếu như hôm qua Huy ko đến kịp thì bọn chúng sẽ làm nhục Linh Linh ko?Huy ko thể tha thứ được,ko bao giờ!Huy nói chắc nịch

-dù lúc đó Linh Linh rất sợ nhưng bây giờ Linh Linh cũng đã khoẻ lại rồi,nếu Huy ko làm theo ý Linh Linh thì chúng ta chia tay-Linh Linh

-chia tay?sao Linh Linh chỉ vì con nhỏ đã làm Linh Linh ra nông nổi này mà chia tay với Huy chứ?Huy

-Linh Linh chỉ ko muốn vì mình mà người khác bị tổn thương thôi,Huy làm vậy có ích gì nào?chỉ bằng hãy tha thứ cho cô ấy,Linh Linh tin cô ấy sẽ thay đổi làm người thì phải biết khoan dung chứ-Linh Linh

-thôi được rồi,Huy thua Linh Linh rồi ai bảo Huy ju một người con gái bao dung,độ lượng như vậy chứ,Huy sẽ làm theo ý Linh Linh,Huy sẽ gọi điện sau,Linh Linh nằm nghỉ ngơi chút đi vẫn còn mệt mà-Huy

-thui Linh Linh muốn ngồi hơn nằm ề ắm hết người mà Huy nói thì phải giữ lời đấy nhé,ju Huy nhút,Huy ngoan nhút.hihi-Linh Linh

-Huy hứa mà,Linh Linh lương thiện thật đấy hum qua lúc em bị như vậy,Thiên Anh lo lắng lắm đấy,cậu ấy khóc rất nhiều và nếu như ko nhờ có Phong ngăn cản có lẽ cậu ta đánh Nhi đến chết rồi chắc bị kích động quá mức-Huy

-thế sao?nhìn nó vậy thôi nhưng Linh Linh luôn cảm nhận nó thương Linh Linh lắm-Linh

-Huy cũng thương Linh Linh nhiều lắm nè,từ nay Huy sẽ luôn bên cạnh bảo vệ và chăm sóc Linh Linh,sẽ ko để người khà làm tổn thương Linh Linh thêm một lần nào nữa,dù như thế nào Huy vẫn mãi ju Linh Linh-Huy ôm Linh Linh vào lòng

Linh và Huy nói chuyện ko hề biết từ nãy tới giờ Nhi đứng ngoài cửa phòng nghe thấy hết tất cả,những giọt nước mắt lại rơi trên khuôn mặt bầm tím của Nhi,cô thấy hối hận vì những gì mình đã làm ,Linh Linh nói đúng dù cô có làm những gì thì Huy cũng sẽ ko bao giờ thuộc về cô,chỉ làm Huy ghét cô thêm thôi,Huy chỉ ju Linh Linh mà thôi từ trước tới giờ Huy chưa bao giờ đối xử với ai như với Linh Linh,giờ cô mới hiểu tình ju đích thực là như thế nào,cô đã quá ích kỉ chỉ nghĩ tới bản thân mà làm hại tới Linh Linh nhưng Linh Linh ko hề ghét cô còn cố gắng cầu xin Huy để gia đình cô ko bị phá sản,con đường cô đã chọn đã sai rồi từ nay cô sẽ thay đổi,cô bước đi lòng thầm cầu chúc cho Linh Linh và Huy hạnh phúc...

Trong phòng:

-mà bây giờ là 7h Huy đi học vẫn kịp đấy-Linh Linh

-ko hum nay Huy nghỉ,Huy phải ở lại đây chăm sóc Linh Linh chứ-Huy

-ukm,ko đi học cũng được nhưng từ hum qua tới giờ Huy ở đây chắc mệt lắm rồi Huy về nhà nghỉ ngơi chút đi chiều vào với Linh Linh cũng được mà-Linh Linh

-hông đâu,Huy ở đây với Linh Linh cơ-Huy nũng nịu

-Huy chẳng chịu nghe Linh Linh bao giờ cả-Linh Linh vờ tức giận

-được rồi Huy nghe nhưng Huy có một điều kiện-Huy

-điều kiện?Linh Linh

-ukm từ nay chúng ta hãy xưng hô anh_em có được ko?cứ Huy với Linh Linh hoài àk?Huy

-như vậy ngược lắm,Linh Linh ko thấy quen.hxhx.-Linh

-gọi một lần ko quen nhưng gọi nhiều lần sẽ quen liền àk,cứ như vậy nhé,Huy àk ko anh về tắm rửa rồi trưa anh vào với em-Huy nói xong đi luôn chắc cu cậu này cũng thấy ngược đây mà

-ah này anh nhớ ngủ chút rồi hãy vào nhé,chút nữa mama e vào mà-Linh Linh nói với theo khi Huy đang đóng cửa

-ukm,anh biết rồi,ju e nhứt-Huy nháy mắt rồi đóng cửa lại đi mất tiu luôn

Linh Linh ngồi nghĩ lại ko hiểu sao lúc nãy lại có thể xưng hô anh_em nhanh đến vậy nhỉ???

Trưa gần 12h cuối cùng thì những tiết học dài đằng đẵng cũng đã qua,nó lấy xe thật nhanh rồi đi mua ít quả và bánh mà Linh Linh hay thích mum đem tới bệnh viện,Linh Linh ngồi chán chảng có ai chơi thì có tiếng gõ cửa

-cốc..cốc...

-cứ vào ăk!Linh Linh

-hí hí..mày đỡ chưa-nó đặt túi quả lên bàn

-vào thì vào luôn đi còn bày đặt gõ cửa nữa-Linh Linh

-biết đâu được ý nhỡ đâu 2cô cậu lại đang oán quả tâm sự,tao cứ thế xông vào thì thành kẻ vô duyên thì sao mà ông Huy đâu?nó nhìn quanh phòng

-về rùi tao bảo mãi mới chịu về nghỉ ngơi đấy-Linh Linh

-chu choa,cả đêm hum qua chàng thức trông chàng ngủ như phim Hàn ý nhỡ,ước gì mình được như chị ấy.hehe.-nó

-con quỷ mày chỉ giỏi đá đểu người khác thôi-Linh Linh

-mà mày biết ko?hôm qua ông Huy cứ cuống hết lên đi tìm mày còn đá bay cái thùng rác nữa,ổng lo ày lắm đấy-nó

-ừk đúng là trong cái rủi có cái may mày ăk,lần này thì tao ko nghi ngờ tình cảm của Huy nữa trước đây tao cứ nghĩ Huy đến với tao chỉ là một tình ju hời hợt lúc đó tao đã nghĩ nếu là vậy thật thì tao cũng chấp nhận được ở bên người mình ju là tao thấy vui rùi tao ko ngờ Huy lại ju tao thật lòng như vậy,tao thấy vui lắm.Thiên Anh này!Linh Linh

-hở?nó

-cảm ơn mày nhiều lắm tao nghe Huy kể hết rồi nếu ko có người bạn tốt như mày tao ko biết sẽ ra sao nữa,cảm ơn mày nhiều nhiều-Linh Linh cầm tay nó

-con điên,có gì mà cảm ơn bạn bè mà-nó

-chụt..choẹt..ju nhắm ý-Linh Linh ôm nó hun tới tấp

-axax..ghê woá đấy...chu mi a..có ai ko?help me...nó

-keke..mày có kêu cũng ko ai cứu mày đâu-Linh Linh

-bỏ tao ra,nhỡ đâu ai vào lại tưởng tao Gay thì khổ mày thì ko sao,tao ko muốn ế chồng đâu-nó

-kaka..mày mà cũng sợ ế sao?thui tạm tha ày,hum nay đi học thế nào?Linh Linh

-chán thấy mồ,ko có mày đi học buồn muốn chết đi được ý,nghĩ tới chuyệ sáng nay bực cả mình-nó

-sao thế?lại có chuyện gì ăk?Linh Linh

-thì chuyện là thế này...thế này...nó kể cho Linh Linh nghe chuyệ sáng nay,nghe xong Linh Linh đi đi lại lại,đưa tay lên cảm về suy nghĩ

-lại gì nữa đây-nó nhăn nhó

-theo như tao thấy có vẻ ông Phong thích mày nên ko muốn mày đi với ông Hưng-Linh Linh

-trời,làm gì có chuyện đó 1ngày ko gây chuyện với tao chán hần chết quá-nó

-tao thấy như là Phong đang ghen có thể thấy Hưng định tỏ tình với mày ko chịu được nên có hành động như vậy,ko đâu tự nhiên lại đi bảo vệ ày tao thấy lạ quá-Linh Linh

-làm gì có chuyện đó mà chỉ khéo tưởng tượng thôi,tuy tao cũng mong như vậy nhưng sự thật thì mãi mãi vẫn là sự thật,tao cũng thấy chán lắm ju hấn như vậy mà ko nói được thấy thật khó chịu nhưng nếu nói ra hấn ko ju tao thì làm thế nào?khi đó chắc tao với hấn ko nhìn mặt nhau mất với lại tao ko thể hiểu hấn đang nghĩ gì,thích gì nên tao ko thể nói lên tình cảm của mình được

-mày đừng nghĩ nhiều quá,tao nghĩ rồi có một ngày Phong sẽ hiểu được tình cảm của mày,mày cũng đã nói ko hiểu được tình cảm của Phong còn gì nhớ đâu Phong ju mày thì sao-Linh Linh

-tao ko muốn hi vọng quá nhiều để rồi thất vọng nhiều hơn,thôi kệ đi mày chuyện gì đến cũng sẽ đến,mày hạnh phúc thật Huy ju mày thật lòng như vậy cố gắng mà giữ đừng để tuột mất-nó

-vâng em biết rồi bà cụ non ăk!Linh Linh

-sao?mày thấy tao quá trẻ với tuổi đúng ju?hehe-nó

-chắc mày lại đi xin Tôn Ngộ Không quả đào tiên mum thì mới trẻ dai như vậy được chứ.haha-Linh Linh

-bla..bla..2đứa nó cười đùa mà ko biết Huy đã đến từ lâu ban đầu Huy định vào nhưng nghe thấy chuyện Thiên Anh nói Huy dừng lại nghe hết mọi chuyện Huy ko ngờ nó lại ju hấn nhìn như vậy Huy cứ lo sợ thằng bạn thân nhất của mình lại ju đơn phương nhưng giờ thì tốt rồi té ra 2cô cậu thích nhau nhưng ko biết tình cảm của đôi phương ra sao nên ko dám nói,đúng thật là nhát gan quá đy,Huy nhất đị h phải giúp 2người này thành một cặp

-Cạch..-Huy mở cửa ra rồi nói:

11. Chương 11

-2người có gì mà vui vậy?lại đang nói xấu gì tui hả?Huy

-công nhận cậu thiêng thiêng,vừa nhắc tới cậu xong-nó

-hjhj..nơi đâu có Linh Linh nơi đó có Huy kute này mà-Huy

-sao anh ko ở nhà ngủ chút đi chiều hầy vào?Linh Linh

-ko hiểu sao anh cứ thấy lo lắng nên đi vào,anh vừa gặp mama ở ngoài kia,anh nói mang đồ mum lên thế là mama về rồi-Huy

-anh gọi như vậy?mama e hok nói gì sao?Linh Linh ngạc nhiên

-ko vì hum qua pama e đã chính thức giao phó em cho anh mà.hihi-Huy

-thật sao?vui quá-Linh Linh

-hihi..-Huy

-e hèm-nó vậy để nhắc nhở ở đây còn có nó

-hihi..so di chị Thiên Anh nhé,em quên ăk-Huy và Linh Linh cùng đồng thanh

-sao 2người này hạp nhau thế nhỉy.lại còn anh em nữa chứ,gjê nhoa-nó

-thì phải thay đổi cách xưng hô dần đi chứ-Huy gãi đầu

-thì mới thay đổi mà-Linh Linh

-2anh chị này ghê thật sau một đêm chàng vì nàng mà sẵn sàng ngủ ở cạnh bị muỗi đốt thì nàng đã đồng ý gọi chàng bằng anh,có phải ko vậy?nó giả giọng như kiểu kể truyện đêm khuya của Nguyễn Ngọc Ngạn

-thui đi pà,mà lúc này em nói xấu gì anh đó hả?Huy nheo mũi Linh Linh

-ák àk anh giỏi thật,dám nhéo mũi em hả?em sẽ cho anh biết tay-rồi cứ vậy người rượt đuổi nhau chơi màn nhéo mũi,nó thì được phen cười vỡ bụng vì bây giờ mũi của 2người này đỏ như chú hề vậy,ko ngờ hum qua Linh Linh vừa bị đánh đau như vậy hiện giờ vẫn bị băng khắp người mà vẫn có thể chạy nhảy,đùa vui như vậy có lẽ Huy là một người thật đặc biệt với Linh Linh,tình ju có sức mạnh có thể chữa lành vết thương nhanh chóng như vậy thật là thần kì

-haha..nhìn mũi em giờ đỏ như cà chua vậy-Huy

-anh cũng khác gì đâu.hihahaha-Linh Linh

-thôi để cho Linh Linh nghỉ đi vẫn chưa khoẻ hẳn đâu-nó vẫn lo lắng

-ừk thôi em ngồi xuống mum đi,chắc đói lắm rồi-huy

-thui chết muộn rồi,thôi tao phải về đây chắc pama tao đang đợi cơm-nó nhìn đồng hồ

-thôi mày về đi ko pama mày lại mong,dỗi vào chơi với tao nhé-Linh Linh

-ừk,tao có mua ít quả và bánh mày hay thích ăn tao để trên bàn đấy,mau khỏi bệnh còn đi học với tao nữa,ko có mày buồn lắm-nó

-ko có tao thì đã có anh Ph..ừm.ừm...Linh Linh chưa kịp nói xong nó vội lấy tay che cái alô của Linh Linh lại ,nó neho mắt như hiểu ý Linh Linh gật đầu

-thôi tao về đây Huy ở lại nhớ chăm sóc Linh Linh cẩn thận,mất một sợi tóc của nó tui ko tha đâu..bibi nak-nó

-ờh yên tâm đi.bibi!Huy

nó phóng thật nhanh về nhà,khổ thân con pé lúc nào cũng trong tình trạng vội vàng,vu' thấy nó liền chạy lại hỏi

-sao con về muộn vậy?ông bà chủ lo cho con lắm đấy,tí nữa thì pama con cho người đi tìm,có chuyện gì àk?vu'

-con xin lỗi pama,xin lỗi vu' tại con đi thăm bạn ở bệnh viện nên về trễ-nó

-bạn con nằm viện sao?mama nó

-vâng,là Linh Linh mà con hay kể với mẹ đó ăk-nó

-thế àk,bạn con có sao ko?mama nó

-dạ nó chỉ bị cảm thôi,ko sao ăk,con xin phép pama con lên phòng thay đồ-nó ko muốn nói ra chuyện của người khác với lại nói ra pama lại học trường đó nguy hiểm bắt nó chuyển trường thì teo,đang đu học cùng hẳn zuj mà,ơ đây lại nhớ đến hẳn.má uj.huhu..kíu con!!!

Tại bệnh viện Linh Linh đang mum cháo dinh dưỡng(lớn ừj còn mum cháo dinh dưỡng nữa.hx)ngon lành thì Huy gặng hỏi

-lúc này em định nói gì mà Thiên Anh lại vậy?huy

-ah ko có gì đâu-Linh Linh

-Linh Linh nè,anh xin lỗi nhưng lúc này anh tới đã nghe hết những chuyện em và Thiên Anh nói chuyện rồi,anh ko cố ý,anh chỉ....-Huy ấp úng

-ko sao đâu dù anh ko ngh thì một ngày nào đó em cũng sẽ kể cho anh nghe,em muốn giúp Thiên Anh nhưng ko biết giúp thế nào đôi khi cũng thấy bế tắc lắm-Linh Linh

-có một chuyện anh cũg chưa nói với em,thực ra Phong cũng ju Thiên Anh nhưng ko nói cho ai biết chỉ kể với anh thôi-Huy

-sao Huy cũng thích Thiên Anh??Linh Linh làm rơi luôn chiếc thìa

-ừk là sự thật đấy anh thấy 2người này rất ju nhau nhưng sợ người kia ko ju mình,sợ phải đau khổ-Huy

-thế là tốt rồi em và anh sẽ giúp 2 người này thành đôi nhé-Linh Linh

-okie nhưng cả anh và em ko được nói cho 2 người đó biết phải để 2 người đó tự nói với nhau zậy mới thú vị-Huy

-ok e hoan nghênh 2 tay luôn-Linh Linh

-thôi đi cô ả kem đi,mum mãi ko hết bát cháo-Huy trách ju

-em mum đây-Linh Linh vừa mum vừa nghĩ gì đó

-em sao vậy?Huy

-đúng rồi Thiên Anh rất thích những cảnh đẹp nhất định nó là người thích sự lãng mạn em đã nghĩ ra một cách để Phong tỏ tình đảm bảo Thiên Anh ko nhận lời ko lấy tiền.haha-Linh Linh vỗ tay

-như thế nào?em thử kể anh nghe xem-Huy hỏi

-chúng ta sẽ làm thế này...-Linh Linh ghé vào tai Huy thầm thì gì đó

-hayyyyyyy...quá ahy,chuyện này sẽ được thực hiện ngay sau khi em ra viện,đảm bảo Thiên Anh sẽ bất ngờ lắm đây!

linh Linh đã nghĩ ra cách gì có thể giúp anh chàng hot boy Phong lạnh lùng có thể thổ lộ tình cảm với Thiên Anh,mọi người đón đọc chap sau nha!

Cả nhà uj hum nay post đến đây thui thành quả post cả đêm mai em thành panda mắt thui.huhu .. T_T

Vài ngày sau Linh Linh ra viện,mặc dù pama bắt Linh Linh ở lại điều trị thêm nhưng Linh Linh nhất quyết đòi ra viện vì ko khí ở bệnh viện rất ngột ngạt,pama Linh Linh mời tụi nó về nhà ăn cơm khi về đến nhà mọi thứ đã được chuẩn bị xong xuôi chúng nó chỉ việc vào chén nhiệt tình thôi,xem ra Huy rất được lòng pama Linh Linh,các cụ gặp nhiệt tình đến mức bát của Huy ko còn chỗ trống nữa,Huy cười gượng nhìn Linh Linh,thỉnh thoảng pama Linh Linh ngoảnh mặt xem tivi thì Huy lại gấp thức ăn từ bát của mình cho Linh Linh,nó và hần cứ tùm tùm cười,phải nói mama Linh Linh nấu ăn rất ngon làm nó tập trung chuyên môn ko nói chuyện với ai,mọi khi hần ít nói ko hiểu sao hum nay nói lắm thế,đã vậy còn hay chọc nó khiến nó tức điên lên nhưng trong lòng nó vẫn thấy vui mặc dù hần ko biết gì về tình cảm của nó ở bên hần lúc nào nó cũng thấy thật hạnh phúc,thật là may mắn khi Linh Linh đã bình phục và mọi người lại được sống hạnh phúc bên nhau..

Hần đang ngủ thì chuông điện thoại reo lên,mặc dù đã trùm chăn kín đầu và lấy gối áp vào tai nhưng vẫn ko át đi tiếng chuông điện thoại,hần đành nhấc máy giọng ngái ngủ

-alô

-mày dậy ngay đi tao đang trên đường qua nhà mày,tao có chuyện muốn nói-Huy

-có chuyện gì để sau đi tao đang buồn ngủ quá-hần

-chuyện liên quan đến Thiên Anh,được rồi mày ko dậy sau đừng hỏi hần đây-Huy

-được rồi dậy ngay đây-hần nghe đến nó bật dậy như lò xo vậy,hần đi vào phòng làm vệ sinh cá nhân

Mới đó mà Huy với Linh Linh đã có mặt ở nhà hần và đang ngồi trên ghế sofa,hần đi xuống thấy Linh Linh hơi bất ngờ đôi chút rồi hần quay trở về về lạnh lùng vốn có,hần đi tới ngồi ghế đối diện khoanh tay dục lưng vào ghế hỏi:-có chuyện gì mà mày gọi tao sớm vậy?hần định hỏi Huy nói chuyện gì về nó nhưng thấy Linh Linh nên thôi

-tao đang tính giúp chuyện mày với Thiên Anh-Huy

-giúp tao?tao với Thiên Anh có chuyện gì để mà giúp chứ?hần vờ như ko quan tâm nhưng thực ra trong lòng hần hiện giờ đang rất sốt sắng

Như hiểu ra ý thẳng bạn đang ngại vì sự có mặt của Linh Linh nên Huy nói luôn:-Linh Linh biết hết mọi chuyện rồi mày ko phải giấu nữa,hơn nữa ý kiến này cũng là do Linh Linh nghĩ ra mà

-vậy phải làm như thế nào?hắn hỏi ko nhìn vào Linh Linh vì vẫn còn ngại

-lại đây,kế hoạch là như thế này..thế này...-Linh Linh ra hiệu cho 2thằng lại gần rồi 3đứa chụm đầu vào nhau bàn bạc

hắn nghe xong nhăn nhó hỏi:-vậy có ổn ko?sao nhìn mặt 2đứa mi ta thấy ko có tem bảo hành.hxhx

-cái gìè,mày cứ yên tâm đi có gì tao với Linh Linh sẽ đứng từ đằng sau yểm trợ,phải thử thì mới biết được người ta có ju mà hay ko chứ đúng là cái thằng này gà quá-Huy

-anh thì sành sỏi rùi nhĩ-Linh Linh cố tình hỏi đều

-àk ko,thôi e thực hiệ bước 1đi.hềhề-Huy cười trừ

-hừ..-Linh Linh

Nó đang ngủ thì bài nhạc chuông quen thuộc lại vang lên,nó thầm rửa cái đĩa vô duyên nào lại làm phiền ngày chủ nhật ju quý của nó,nó khư tay tìm chiếc điện thoại mắt nhắm mắt mở

-a nhôôôôô-giọng nó kéo dài khó chịu

-mày vẫn đang ngủ hả?

Với kinh nghiệm của nó thì cái đĩa vừa được nó rửa chính là con bạn thân Linh Linh của nó

-ukm,có gì ko?tao đang buồn ngủ lăm lăm rùi đó-nó

-mày tới ngay khu vui chơi đi tao đang gặp chuyện gấp lăm rồi-Linh Linh

-cái gì?có chuyện gì thế?nó hỏi mắt mở nhanh chóng

-tao..ko có thời gian đâu,mày tới nhanh đi.tút.tút..tút...

-ơ này,Linh Linh...-nó gọi nhưng Linh Linh đã cúp máy từ lâu,nó hốt hoảng chạy nhanh vào toilet làm vệ sinh cá nhân,vớ đại một bộ quần áo nó chạy ngay xuống nhà

-vu' ơi,hum nay con ko ăn cơm ở nhà đâu,vu' và pam con cứ ăn đi ăk-nó

-con có chuyện gì mà vội thế?vu'

-con có chuyện gấp lăm,con đi đây ăk-nó chạy ra nhà xe lấy con Liberty trắng(nó vừa mới đổi xe mà,uj ước gì mình được như cô ấy) nó chạy xe trên đường mà trong lòng cảm thấy lo lắng Linh Linh vừa mới hồi phục xong ko thể có chuyện gì xảy ra được

Linh Linh tắt máy vui mừng nói:-yeah,zậy là bước1 đã thành công,bọn mình mau khởi hành đi

-okie-Huy

-đi thôi-hắn

-KHOAN-Huy hét lớn

-sao thế?hắn và Linh Linh cùng quay sang nhìn Huy với ánh mắt khó hiểu

-mày định mặc như thế này đi tỏ tình con nhà người ta ák?Huy nhìn hắn từ đầu tới chân

-ừk nhĩ?hắn gãi đầu khi nhận ra mình đang mặc quần áo ngủ

-mau đi thay quần áo đi,nhớ ăn mặc cho bảnh vào thì nàng mới bị hấp hồn được.keke-Huy đá *** hắn lên phòng

Nó tới khu vui chơi chạy quanh tìm nhưng rồi nó thấy Linh Linh ngồi ở một gốc cây to,nó chạy tới vừa nói vừ thở:-học.học..mày có sao ko?bọn chúng đâu?mày có bị thương chỗ nào ko?nó ngo quanh rồi nhìn quanh người Linh Linh xem có bị thương ko

-mày hỏi nhiều thế làm sao tao trả lời kịp được,nhìn mày này mồ hôi nhễ nhại-Linh Linh lấy khăn lau mồ hôi cho nó

-ko sao đâu,mà lúc này mày bảo tao tới đây có chuyện gì gấp vậy?nó

-đi chơi!Linh Linh phán ngay câu làm nó suýt té xỉu

-CÁI GÌ?MÀY GỌI TAO TỚI ĐÂY ĐỂ ĐI CHƠI?nó mở to mắt hết cỡ

-ừm-Linh Linh vẫn trả lời hồn nhiên

-nghe giọng mày lúc này gấp gấp lắm mà?nó

-tại vì hum nay là chủ nhật tao muốn đi chơi với mày,tao lại biết tài ngủ nướng của mày nếu gọi rủ mày đi chắc chắn mày ko chịu nên...-Linh Linh nhìn nó e dè

-nên mày lừa tao phải ko?mày giỏi lắm,tao về đây-nó giận dỗi

i bỏ về

-tao chỉ muốn đi chơi với mày để cảm ơn mày thôi mà,đừng giận tao mà-Linh Linh chạy tới vờ sụt sịt

-được rồi khổ lắm,từ lần sau đừng lừa tao như thế nữa tao lo lắm-nó

-tuân lệnh đại ca,ju chế ko biết,ju nhắm ý..chụt..chụt...-Linh Linh ôm hun nó trước bàn dân thiên hạ

-thui con lạy mẹ ngã nón,mẹ mà cứ như thế con chống ề thật đấy,tránh xa ra kái coi-nó đẩy Linh Linh ra chạy vào khu vui chơi

-ế đợi tao với-Linh Linh chạy theo

-tao với mày coi như ko quen-nó

-đừng vậy chứ,hum nay phải chơi thật đã mới được-Linh Linh khoác vai nó,trong lúc nó ko để ý liền quay lại nháy mắt với 2thằng ku đang lấp ló sau gốc cây(tại lúc đó một tới đã thấy bóng dáng nó ko có chỗ nào để lấp nên đành đứng sau gốc cây cho lành)

Hum nay là chủ nhật nên khu vui chơi rất đông,nó phải len mãi mới thoát ra khỏi dòng người đông nghịt kia,nó thở hổn hển cũng may công lực của nó thâm hậu nếu ko bị ngột trong đó mà chết rùi,nó quay lại chẳng thấy Linh Linh đâu hết,nó chạy đi tìm thì đụng trúng ai đó

-uj da,này đi đứng cái kiểu gì vậy?nó xoa trán đang định quát cho cái người kia một trận nhưng hiện giờ nó đang mắt chữ A mồm chữ O

-là cậu sao?sao cậu lại có mặt ở đây?nó

-sao cậu có mặt ở đây còn tui hì ko thể-hắn

-cậu tới đây làm gì zạ?nó

-hỏi thừa quá tui dẫn đây để chơi chứ làm gì-hắn

-hả?phải Phong nhà ta ko vậy?cậu cũng tới chỗ này để chơi sao?tui tưởng cậu chỉ suốt ngày nhốt mình trong phòng ngồi tự kỉ chứ?nó nói vô tư vô số tội

-CÁI GÌ?hắn nhìn nó như đang tức giận lắm

-hihi..lỡ lời thôi mà-nó vội lấy tay che miệng lại

-mà cậu tới đây một mình hả?sao chạy như ma đuổi vậy?hắn

-ko,tôi đi cùng Linh Linh-nó

-vậy Linh Linh đâu?hắn hỏi làm nó giật mình,mãi nói chuyện với hắn mà ko đi tìm Linh Linh,nó lấy điện thoại ra bấm số Linh Linh

-ơj-Linh Linh

-con quỷ mày đi đâu vậy?làm tao tìm mày này giờ-nó

-àk xin lỗi tao quên gọi ày,mama tao gọi tao về ngay bảo có chuyện gấp,mày ở đó đợi tao nhé,tao quay lại liền àk-Linh Linh

-gì cơ?ở đây đợi mày àk?thui để hum khác đi cũng được-nó

-ế,mày mà về tao giận mày luôn đóa nhớ ở đây đợi tao,tao quay lại ko thấy mày từ nay khỏi bạn bè gì hết,thế nhé-Linh Linh cúp máy cái RỤP làm nó buồn chán

-sao thế?hắn

-Linh Linh nói nó đi có việc chút nữa quay lại,nó kêu tui ở đây đợi nó,nghe nó cho tui leo cây luôn woá-nó

-thỉnh thoảng leo cây thế mới hay-hắn

-muốn ăn cái này ko?nó dơ nắm đấm lên dọa

-ăn cái đó thì chẳng ai muốn ăn cả,đi chung ko?hắn

-ko thêm,tui tự đi một mình,đi chung với cậu chỉ tổ bực mình thêm thôi-nó

-vậy tui đi đây,bái bai-hắn bước đi luôn,hắn đi được một đoạn nó lè lưỡi

-plè..đồ đáng ghét đi cho khuất mắt tui,đúng là cái đồ xui xẻo đi đâu cũng gặp hắn,í khoan đã giờ đi một mình buồn lắm hơn nữa đi chung với hắn mình sẽ được đi chơi và mum thoải mái ko mất tiền nó vỗ tau vì sáng kiến quá tuyệt vời rồi chạy theo hắn

Hắn đang đi rất chậm,rất từ từ thì nghe tiếng nó gọi:-êêêê..đợi tui với

hắn dừng lại mỉm cười quay lại hỏi nó vờ lạnh lùng:-chẳng phải vừa nói....hắn chưa kịp nói xong thì nó đã nhảy vào mùn hắn ngồi chễm chệ roài

-biết rồi,biết rồi..khổ lắm nói mãi,ko phải tui thích đi với cậu nhưng cậu cũng đi một mình,tui cũng đi một mình vậy chúng ta ghép chung lại thành 2 mình đi cho zui.hihi..

-tuý thôi nhưng tui nói trước cậu ăn gì,uống gì,chơi gì thì tự trả tiền,oki?hắn

-hở?cậu có nhất thiết phải keo kiệt như thế ko?nó

-ko thích hả?ko thích thì thui-hắn lại đi tiếp

-trả thì trả-nó đi theo còn lăm bắm **** thề hắn

-nói gì đó-hắn

-ko có nói gì đâu.hihi..-nó cười nghiêng răng kèn kẹt mún ụynh hắn lăm rùi nhưng đành nhịn

Hắn nói vậy để chêu nó thui chứ hắn vẫn trả tiền đều đều,nó và hắn chơi hết trò này đến trò khác nói vậy chứ chủ yếu nó chơi trò gì nó cũng nhảy vào chơi như đúng rồi làm hắn mua vé liên tục khổ thân cái hầu bao của hắn(chẹp..nhà giàu tiếc gì con lợn con) phải công nhận nó được cái nghịch ngợm ko ai bằng nhiều ttrò của con trai mà nó cũng chơi đã thế còn chơi rất giỏi làm mấy thằng con trai há hốc mồm nhìn nó tí nữa thì báỉ nó làm sư phụ,chơi trò gì thắng nhiều lần nó lại cười lớn nhìn thấy nó cười hắn cũng thấy vui trong lòng,rồi nó kéo hắn zô nhà ma tưởng nó sẽ sợ hãi mà ôm hắn khóc thút thít cơ(hắn nghĩ zậy đồng ý mua vé vào ngay chứ ko như lúc ní chơi mấy trò kia,lúc nào cũng hỏi nó:"lại chơi nữa hả?hxxh) khổ thân mấy người đóng giả ma tới dọa nó bị nó ụynh cho te tua chấn sau đó phải bỏ nghề quá,nó thích thú vì hum nay được vận động tay chân,hắn ko nhịn được cứ cười suốt(may mà trong nhà ma tối nên ko ai nhìn thấy hắn cười,tên nị'khôn) vì chẳng ai như nó cả,ra khỏi nhà ma đi được một đoạn nó nhăn mặt chạy lại nói với hắn:-Phong uj,đói quá.hxxh..

-tui tưởng cậu ko biết đói là gì,cậu chơi giỏi lắm mà chơi tiếp đi ko cần mum cũng được chứ sao?hắn đá đều

-phải có thực mới vực được đạo chứ,đi mum thui.là lá la-nó tung tăng đi trước nhìn nó bây giờ thấy thật trẻ con làm hắn phì cười,ko may là lúc này có vài người đã kịp nhìn thấy nụ cười của hắn người thì tâm hồn treo lơ lửng 9tầng mây,người làm rơi hết đồ,người thì chạy ke(axax..ghê woá)người thì dơ toàn tập khéo khi ít nữa thành ngớ ngẩn.hx..khổ thân!

Nó đang tung tăng đi trước,hắn vội bước theo sau thì có tiếng la hét từ đằng sau

-ĐỨNG LẠI CHO TUI-một người con trai đuổi theo một người con gái chạy tới đụng vào người nó chút nữa thì ngã,cũng may hắn kéo lấy tay nó ôm vào lòng,lúc này hắn mới kịp nhận ra tác giả của trò rượt đuổi này chính là Linh Linh và Huy,hắn nhăn mặt thì 2 cái con người này còn dơ ngón cái ý muốn nói mọi thứ đều ok theo kế hoạch điên rồ này

Về phần nó thì ko phát hiện ra Linh Linh và Huy vì 2 người này bịt kín từ đầu đến chân rồi còn đầu nhưng cũng ko kịp nghĩ vì giờ đây nó đang đơ tập 1 ngày người ra nhìn hắn nhìn gần thế này nó thấy hắn thật đẹp zàj,thật lãng tử giống như chàng hoàng tử trong chuyện cổ tích vậy hắn dạo như một bức tranh thảo nào có bao nhiêu con người nguyện chết vì hắn cũng phải thui,mà trong đó có nó ko nhĩ???

Hắn cúi xuống thật gần dường như sắp Kiss vậy,nó hồi hộp tim đập nhanh,nó đẩy hắn ra

-áhhhhh..làm gì vậy?đồ biến thái,đồ dê xôm.-nó quát

hắn lấy lại bình tĩnh và nói:-tui thấy cậu nhìn tui thẩm thiết quá định chê thui mà

-thẩm cái con cá mắm ý mặt cậu xấu zàj quá nên tui đang nghĩ làm thế nào để chỉnh hình thui.hử..-nó

-mặt tui khó coi vậy sao?hắn

-bây giờ mới biết àk?quá muộn rồi-nó

-khó coi vậy mà có khối người nguyện nhìn tui cả đời đấy-hắn

-kaka..những người đó chắc bị mù màu rồi-nó cười sung sướng rồi đi thẳng ko ở lại chút nữa đạn bay trọng thương mất,nó nói vậy nhưng hắn ko thấy tức giận như lúc trước mới gặp nó ,à hắn lại thấy vui khi nó lúc nào cũng cãi nhau với hắn như thế này,có thể đối với mọi người hum nay là một ngày bình thường nhưng đối với hắn hum này là một ngày đặc biệt sẽ đánh dấu bước ngoặt trong cuộc đời hắn

Nó và hắn đi vào 1nhà hàng sang trọng gần đó,nó định trả thù hắn vì tội định cướp đi nụ hôn đầu đời của nó nên nó gọi quá trời nhiều món cho hắn trả tiền chút lun(định đánh vào kinh tế đó mà)

-gọi nhiều vậy định mở tiệc àk?hắn khó hiểu khi thấy người phục vụ liên tục mang đồ ăn ra trong khi đó bàn ăn đã kín chỗ

-ko,mở tiệc gì chứ tui gọi tui ăn mà-nó trả lời thần nhiên nhưng nhìn đồng thức ăn trên bàn nó cũng thất ngán rồi

-cậu là heo àk?ăn lắm thế ko sợ bội thực mà chít àk?hắn

-ko,ở nhà tui toàn mum thế này thui mà có béo đâu-nó cổ chọc tức hắn

-có chắc ăn hết được ko?hắn

-đương nhiên là ăn hết rồi-nó tự tin

-được để xem cậu ăn giỏi cỡ nào,nếu hum nay cậu mum hết chỗ này thì tui trả còn ko thì...cậu trả-hắn như hiểu ra ý của nó đang muốn trả thù nên chơi xỏ lại

-hả?gì cơ tui mum hết chỗ này àk?nó

-ờ sao cậu bảo mum hết được chỗ này cơ mà-hắn

-à đương nhiên-nó cười méo xệch nhìn đồng thức ăn mà ngán tận cổ,gì thì nó đã hiểu cảm giác"gậy ông đập lưng ông là như thế nào" tên này chơi khăm thật đau hơn hoàn.hxhx

hắn ăn một cách từ từ nhìn điệu bộ của nó bây giờ ko ai nhin nổi cười 2 má phùng to,nó gấp thức ăn liên tục nó ko muốn thua cũng ko hẳn là sợ trả tiền mà thứ nó muốn là thắng hắn nhưng dạ dày nó bé lắm chứ đâu như dạ dày heo,thường ngày ở nhà nó ăn như mèo vậy gầy qua gầy lại mum được 2bát là kỉ lục đối với nó rồi huống chi là đây một bàn thức ăn như vậy

-khụ...khụ...nó ho chạy thẳng vào wc,hắn thấy lo lắng nên chạy theo đĩnh xông vào nhưng ko ổn đứng ngoài chờ mà lòng hắn như lửa đốt ko biết nó có làm sao ko nữa,sốt ruột quá đành tính làm liều xông vào thì nó bước ra mặt xanh xao như vừa oẹ hết thức ăn ra vậy

-ngốc thật ko ăn được thì thui làm sao phải cố chứ-hắn trách

-khụ.khụ..khó chịu quá-nó lấy tay xoa ngực,mặt nhăn nhin dễ xương lăm,hắn đưa nó về chỗ ngồi rồi đưa cho nó cốc nước:-này,uống đi!

-ừm-nó ngoan ngoãn uống nước khiôn mặt nó lăm tằm mồ hôi,hắn lấy khăn lau mồ hôi cho nó khiến nó đỡ tiếp tập2

-thui đừng ăn nữa tui chỉ đùa thui sao cậu phải như thế-hắn thấy thương nó nên trách mãi

-tại cậu chứ.hxhx..con trai gì mà keo kiệt,thấy ghét.plè..-nó lè lưỡi vì thấy thích khi mình là người thắng cuộc

-ừk tui keo kiệt đấy còn cậu ko vì keo kiệt mà ăn đến mức oẹ ra như thế thì vì cái gì-hắn

-vì thức ăn ở đây ngon quá đấy chứ-nó vãi cổ cãi

-thôi tui thua cậu luôn rồi thấy khoẻ hơn chưa?hắn quan tâm

-tui ák?sao là yếu được lúc nào mà tui chẳng khoẻ-nó vẫn bướng mặc dù trong bụng nó đang rất khó chịu

-đi chơi tiếp ko?hắn

-có chứ,sao lại ko nhỉ-nó

-HẢ?vẫn đi chơi tiếp được sao?hắn ngạc nhiên

-ờh,chơi chứ và cậu sẽ là người trả xiền-nó vẫn cố tình chêu

-để xem cậu có ngoan ko đã-hắn

-ngoan mờ-nó

-zậy thì đi-hắn

nó vẫn tiếp tục chơi nhiệt tình còn hắn chỉ đứng bên cạnh nhìn nó chơi đùa thỉnh thoảng lại mỉm cười vì nó quá trẻ con,nó mãi chơi mà quên lun Linh Linh,đi chơi với hắn thật là zui lại ko mất tiền nữa,cảm giác tiêu tiền của người khác thật là thích.hề hề

-này cậu gấp cho tui con gấu bông đi-nó chạy lại kéo hắn đi

-ko thích-hắn

-đi mà,năn nỉ đấy,tui cầu mãi mà ko được ý-nó nhõng nhẽo mặt buồn hiu,hắn thấy tội nên cũng nhảy vào cầu cho nó,cứ cầu lên thì lại bị rút xuống,nó đứng bên cạnh chỉ đạo

-sang bên phải chút đi

-lấy con này nè nhìn dễ thương hơn

-ò lại rút rùi

12. Chương 12

-ko phải con đó con bên tay trái cơ mà rồi bla..bla..đến lúc này hắn ức chế quát:-im lặng cái koi

-nó thấy hắn quát nên dỗi bỏ đi còn hắn vẫn nán lại quyết câu cho nó một con thú bông

-đồ đáng ghét con trai gì mà ko câu nổi con thú bông lại còn quát mình nữa chứ,đồ xấu xa,đồ...nó làm bầm

-đồ gì?hắn vừa đi tới

-hừ-nó quay mặt sang chỗ khác

-tên..tên.tên..-hắn dơ một con thú bông xinh ui là xinh trước mặt nó,nó bất ngờ kêu lên thích thú:-oaaa.đáng ju quá,sao cậu gặp được vậy?nó hỏi đón lấy con thú bông

-ko có tiếng la hét của cậu tui mới câu được đây-hắn

-xì..đừng nói mua ở đâu nha-nó nói vậy thui nhưng nó biết là hắn gặp được vì lúc này nó cứ bắt hắn gặp con thú bông này mà

-cậu biết rồi còn hỏi-hắn

-mà nhắc mua đồ mới nhớ tui với cậu qua mua đồ đi,đúng rồi sao mình lại quên được chứ-nó vỗ tay 1 cái rồi cầm tay hắn lôi đi

Tại khu bán đồ lưu niệm nó bỗng thấy tay mình âm ỉm nhìn xuống mới biết nó đang cầm tay hắn như một đôi vậy mấy đứa con gái cứ nó mà rửa sao lại nắm tay anh đẹp zàj làm mất cơ hội của tui nó,nó thả tay hắn ra

-lợi dụng xong vứt tay người ta ko thương tiếc như thế àk?hắn pha trò

-ai lợi dụng chứ tại cậu đi chậm tui chỉ giúp cậu đi nhanh chút thui mà -nó cãi giở đẩy bà con ăk,tjế nào cũng cãi được,nó nói rồi chọn đồ trang sức để lảng tránh hắn với lại nó cũng thích mấy thứ đồ nhỏ xinh này,mỗi khi nó nhìn ngắm cái gì đó lâu lâu mà ko lấy thì hắn lại mua cho vào trong túi,nó cứ mãi chọn đồ mà ko biết trời đã tối từ lúc nào,nó mua rất nhiều đồ kèm theo hắn mua giấu nó nữa hiện giờ hắn đang mỗi rỗi cả tay vì cầm quá nhiều đồ

-bây giờ đi đâu nhĩ?chẳng có trò nào để chơi nữa-nó

-còn một trò nữa-hắn

-trò gì cơ?nó

-còn trò kia-hắn nói chỉ vào chiếc bánh xe khổng lồ đang quay có những ánh đèn phát ra từ những ô nhỏ thật lung linh,hắn nói tiếp:-khi lên đó sẽ xem được toàn cảnh thành phố,đẹp lắm,lên đó ko?hắn

-có,đi thôi-nó và hắn cùng mua vé và ngồi vào trong,chiếc bánh xe khổng lồ di chuyển dần lên,ánh sáng trong những căn nhà bây giờ giống như những ngôi sao nhỏ lấp lánh,càng lên cao thì những ngôi nhà đó càng nhỏ dần như những ngọn nến lung linh thật tuyệt đúng là ko uống phí

Linh Linh và Huy cũng ngồi gần chỗ nó và hắn cách vài ô,mặc dù ko thấy gì nhưng Linh Linh cố ngó nghiêng

-em ngồi xuống đi,trời tối mà lại cách xa làm sao mà nhìn thấy được-Huy

-em lo lắm ko biết Phong có làm theo kế hoạch ko?Linh Linh nói giọng lo lắng

-em cứ yên tâm ngồi xuống ngắm cảnh với anh đi,mọi thứ đều ok rồi,Phong và Thiên Anh sẽ có một buổi tỏ tình lãng mạn có 1 ko 2 trên thế giới này-Huy ấn Linh Linh ngồi xuống cùng chờ đợi một điều gì đó...

Liệu Phong sẽ tỏ tình với Thiên Anh như thế nào?Thiên Anh sẽ phản ứng ra sao?các bạn đón đọc chap típ theo nak.hjhj!

Ánh mắt nó sáng ngời thích thú với cảnh đẹp như thế này,nó cứ chạy bên này rồi lại chạy qua bên kia rồi thốt lên:-oaaaaa,đẹp quá!

hắn nhìn nó mà tim đập nhanh,cảm giác hồi hộp,lo lắng điều gì đó,hắn đang ngồi đứng dậy rồi nói:-Thiên A...hắn chưa kịp nói xong thì hắn đã kéo hắn lại và nói:-cậu nhìn kia cảm giác như chỉ cần với tay là có thể chạm được tới những vì sao kia vậy.hihi-nó nói đồng thời tay với cao lên như đang muốn bắt lấy những vì sao vậy

Hắn nắm lấy bàn tay nó rồi nói:-Thiên Anh này!

-gì cơ? nó nói mắt vẫn nhìn ra ngoài nhưng rồi nó cũng bị giật mình khi hấn nắm tay nó từ lúc nào, nó quay sang nhìn hấn ngạc nhiên:

-làm gì vậy đồ dê xồm..ừm.ừm...nó đang định nói gì đó thì đôi môi nó đã bị khoá. hấn đang Kiss nó ko hiểu sao bỗng dưng hấn lại muốn hun lên đôi môi xinh xắn ấy cũng có thể tại vì nó quá ngang bướng mà cũng có thể do hấn quá ju nó hấn ko biết thể hiện tình cảm của mình

Về phần nó: hiện giờ đang đơ toàn tập khi hấn đang Kiss nó, nó trợn tròn mắt lên nó ko biết phải cư xử ra sao, nó đang bị bàn tay cứng rắn ấy giữ chặt ko thể nào thoát ra và dường như nó ko muốn thoát ra khỏi bàn tay hấn, đôi mắt nó dần dần khép lại để cảm nhận nụ hun đó từ hấn- một nụ hôn thật ấm áp..

-Thiên Anh này, thực ra Phong ju Thiên Anh lâu rồi, Thiên Anh đồng ý làm bạn gái của Phong nhé! hấn nói khi đã buông lỏng bàn tay nó, hấn nắm lấy bàn tay nó, ánh mắt chân thành như muốn nói lên tình cảm chân thành của hấn

nó đang ngại ngùng sau cái Kiss bất ngờ của hấn giờ chuyển sang shock toàn tập mắt chữ A mồm chữ O ko thể tin được nó có nghe nhầm ko zậy? hấn nói ju nó sao? nó tự véo 1 cái thật đau, lắc qua lắc lại cái đầu chỉ mong sao nếu mơ thì mau tỉnh lại nhưng ko phải mơ hấn vẫn đứng trước mặt. đúng, ko sai hấn vừa nói ju nó ko phải là mơ mà là sự thật, nó cười gượng

-ahhhh, sao cậu lại nói vậy? chắc cậu sốt rùi, đùa kiểu gì vậy? nó cố thoát khỏi bàn tay rắn chắc ấy nhưng vô ích

-ko, là thật Phong ko đùa, thật ra trái tim Phong đã dao động từ ngày đầu tiên gặp Thiên Anh và ko biết nó đã thuộc về Thiên Anh từ lúc nào, càng ngày tình cảm đó càng lớn dần lên Phong cũng cảm nhận được điều đó Phong ko dám nói ra nhưng dù sớm hay muộn Phong cũng phải đối diện với nó đôi khi thấy đau khổ vì Thiên Anh vô tâm vì Thiên Anh ko biết đến tình cảm của mình, có lúc Phong lại thấy bức mình khi thấy Thiên Anh nói chuyện hay đi cùng Hưng có vài lần Phong định nói lên tình cảm của mình nhưng ko được, Phong giấu kín tình cảm này lâu rồi vì vậy hôm nay Phong lấy hết can đảm để nói với Thiên Anh, dù Thiên Anh có quyết định như thế nào thì Phong cũng chấp nhận- hấn nói nhìn thẳng vào mắt nó

Đến lúc này nó biết hấn ko đùa đôi mắt hấn rất cương quyết, hấn ju nó là thật sao? nó hạnh phúc lắm, nó chờ ngày này lâu lắm rồi nó đã nghĩ sẽ mãi ju hấn đơn phương như thế này thôi, nó đã ko dám nói ju hấn vì sợ ko có được tình cảm của hấn nhưng ngày hôm nay hấn đến bên cạnh nó và nói đã ju nó từ lâu, ko có lời nào có thể tả nổi niềm hạnh phúc của nó lúc này, nó nghe ngào nó đang định nói gì đó thì

-bùm..bùm..bùm..pháo hoa được bắn lên trời liên tục đúng ngang tầm với chỗ nó và hấn, nó đưa mắt nhìn ko khỏi ngạc nhiên lại càng ngạc nhiên hơn khi hấn đang nhìn thấy pháo hoa bằng chữ

-THIÊN ANH, I LOVE U

-KHÁNH PHONG LOVE THIÊN ANH

Còn có cả chữ P, A được lồng vào nhau trong hình trái tim, những màn pháo hoa đẹp mắt tiếp tục được bắn lên bầu trời rực rỡ (đó chính là tác phẩm của Linh Linh và Huy, may mà ông giám đốc của khu vui chơi này lại chơi thân với papa của Huy nên việc thuyết phục ko mấy khó khăn) nó đưa tay lên che miệng như đang ko tin vào mắt mình giọt nước mắt hạnh phúc của nó bắt đầu rơi nó có rất nhiều điều để nói với hấn vào lúc này, nó muốn nói lên tình cảm của nó bấy lâu nay nhưng cổ nó như nghẹn đi, nó cảm động vì những gì hấn đã làm cho nó, thấy nó ko nói gì nên hấn nói:

-Thiên Anh cứ suy nghĩ đi rồi trả lời Phong sau cũng được, ko cần phải vội đâu- hấn cười nhạt

-ko Thiên Anh sẽ trả lời luôn!

Mặc dù tiếng pháo hoa rất lớn nhưng hấn cũng nghe thấy tiếng nó nói tim hấn như ngừng đập chờ đợi câu trả lời của nó

-Thiên Anh... THIÊN ANH ĐỒNG Ý LÀM BẠN GÁI CỦA PHONG!

Hấn như ko tin vào tai mình, nó nói đồng ý vậy là bao nhiêu công sức cố gắng của hấn, Linh Linh và Huy đã thành công, hấn ôm nó vào lòng cả 2 cùng im lặng tận hưởng giây phút hạnh phúc và lãng mạn này ngoài trời pháo hoa tiếp tục được phụt lên sáng rực cả bầu trời....

Cả đêm hân và nó mặc dù ở 2nơi khác nhau nhưng vẫn hướng về nhau,nụ cười cùng nở trên môi 2người,hum nay là một ngày tốt lành nên 2người nhanh chóng chìm vào giấc ngủ mà ko biết rằng sau này sẽ phải đối mặt với nhiều khó khăn,thử thách!

Trời ngày càng lạnh dần sáng nay nó thức dậy thật sớm mọi người ai cũng thấy lạ khi nó vừa đi vừa hát lại rất ju đời nữa chứ đúng là"yml"(yêu rồi mà lại) mum xong nó chạy lên phòng sửa soạn chuẩn bị đi học hum nay nó mặc rất đẹp,nó quàng trên cổ 1chiếc khăn mỏng,nó cầm con gấu bông hum qua hân câu được cho nó mà hun chùn chụt

-leng..keng..nó thấy vật gì đó rơi ra từ chiếc túi nhỏ xinh của con gấu,nó nhặt lên đó là chiếc vòng cổ có mặt chữ P và chữ A lồng vào nhau,có lẽ là do hân để vào đó

-đẹp quá,uj thích quá-nó nhảy cẫng lên như bắt được vàng vậy,nó đeo vào cổ chạy xuống nhà nó hun tới tấp từ papa rùn mama,cả vu' nữa,mọi khi nó ko làm vậy nhìn nó tung tăng đi xe ra khỏi biệt thự,ko hiểu nó vui chuyện gì mà ngoảnh mặt lại vẫy tay suýt nữa đâm vào chậu hoa,papa nó khó hiểu hỏi

-hum nay anh thấy con hơi lạ,sao tự nhiên vui vẻ lạ thường vậy?papa nó

-em cũng ko biết được chắc nó có chuyện gì vui đó mà-mama nó

-trẻ con bây giờ tính cách khó hiểu thật lúc mưa lúc nắng.chẹ..chẹp..-papa nó lắc đầu nhìn theo nó

Nó đi tới cổng thì đã thấy hân đứng chờ,nó ngạc nhiên

-sao Phong lại ở đây?

Hân dơ lên trước mắt nó là một bó hoa hồng to:-tặng Thiên Anh nè!

-ơ.hjhj..Thiên Anh cảm ơn,mà Phong chờ đây lâu chưa?sao ko vào nhà?nó đón lấy bó hoa cười thích thú

-Phong tới chỗ Thiên Anh đi học mà!hân nói kèm theo nụ cười chít người

-vậy mà ko gọi cho Thiên Anh trước,đợi chút nha-nó vào nhà cất xe,cắm bó hoa vào bình rồi đi cùng hân tới trường,hum nay học sinh trong trường lại có chuyện để bàn tán,ngay từ cổng mọi người đã hướng ánh mắt về nó và hân,hân nắm tay nó đi trên sân trường

Đang đi thì nó thấy Hưng đứng thù lù một đồng ở trước mặt,Hưng thấy nó chạy lại cười tươi như hoa:-pé àk!Hưng đi tới bất ngờ đưa cho nó một bó hoa giấu từ sau lưng,ở giữa là dòng chữ:I LOVE U!

-gì vậy?nó đẩy bó hoa đó ra

-Thiên Anh,anh rất ju em,em đồng ý làm girl friend của anh nhé-Hưng

-cái gì-nó

-anh anh thật lòng mà-Hưng

-cô ấy sẽ ko đồng ý đâu vì cô ấy là bạn gái của tôi-hân lên tiếng

-cậu đừng có mơ mãi như vậy,chưa tỉnh ngủ àk,có cần tôi đánh cho cậu một trận để tỉnh ngủ ko?Hưng

-Phong nói đúng,từ giờ tôi là bạn gái của Phong,tôi ju Phong vì thế tôi từ chối lời đề nghị của anh-nó lên tiếng khiến Hưng thấy hụt hẫng vậy là Hưng đã thất bại thật sao?ko,Hưng ko chấp nhận để nó mất nó được,ko bao giờ

-những gì em nói là thật sao?anh ko tin,ko đúng e ko phải là bạn gái của thằng đó đúng ko?Hưng nắm lấy bờ vai của nó lay mạnh như đang chờ mong những điều vừa nghe ko phải là sự thật

-BỤP...-hân kéo bàn tay nó lại và đấm Hưng ngã nhào ra

-đừng bao giờ hành động với cô ấy thô bạo như vậy,nếu ko tôi đừng trách tôi-hân nói quay sang nó hỏi lo lắng:-Thiên Anh có sao ko?

-Thiên Anh ko sao-nó nhìn Hưng với ánh mắt tức giận:-dù anh có tin hay ko thì tùy,Phong chúng ta đi thôi!nó đi trước vì nó vẫn còn bực nó ghét những người con trai như vậy,sao có thể thô bạo với con gái như vậy chứ

-nói lời giữ lấy lời!hắn nói đi lên lớp cùng với hắn để lại những tiếng xì xào bàn tán của mọi người,đây mới là xicăngđan thật sự,Hưng chống tay đứng dậy,lau giọt máu ở khoé miệng Hưng nhìn hắn với ánh mắt đầy sự hận thù,nắm chặt tay Hưng nói

-nói lời giữ lấy lời ư?tao là người ko biết giữ lời hứa đâu,mày hãy chờ đấy mà xem,tao nhất định sẽ giành lại cô ấy-Hưng cay cú đập bó hoa đỏ vào thành ghế đá khiến học sinh xung quanh hoảng hốt

-ai cho anh cái quyền bày rác ở đây hả?-là ông thầy Hà súp pơ soi,thật ko may mắn cho ông ta là Hưng đang bị stress nặng,Hưng nhìn ông thầy với ánh mắt đầy lửa,ông thầy bất giác lùi bước

-tôi cho phép tôi đấy,sao ko ông già?Hưng hất hàm hỏi

-ahhh,cậu này láo nhảm dọn ngay đồng rác này cho tôi!ông thầy vẫn cố gắng ra oai

-tôi ko thích,ông thích thì đi mà làm-Hưng nói rồi đi thẳng lần ông thầy cứ nghệt mặt ra ko nói được lời nào vì học sinh quá hỗn xược

-ák này cậu kia,cậu tên gì?học lớp nào hả?tôi sẽ cho cậu nghỉ học-ông giám thị cứ tự nói tự nghe trong khi Hưng đã đi khuất,bọn học sinh cứ chỉ chỗ cười sung sướng khi ông Hà súp pơ soi đã bị hạ gục

Nó và hắn lên lớp mà có bao nhiêu ánh mắt ghen tị nhìn nó nhưng nó là tiểu thư con nhà danh giá làm sao phải sợ những ánh mắt soi mói,ghen tị tầm thường đó chứ,nó vào lớp đã thấy Linh Linh ngồi đó

-uj uj,cầm tay thấy tình của quá nhỏ?Linh Linh

-có liên quan ko?tao còn chưa tính sổ vụ hum qua mày cho tao leo cây đầu nhá-nó

-ko có tao thì làm sao có một buổi tỉnh tò lãng mạn như vậy chứ,pháo hoa nổ vang trời và một đôi tình nhân very happy-Linh Linh vừa nói vừa mơ mộng

-ák àk hoá ra mày thông đồng với Phong và ông Huy hả?giỏi thật-nó

-chẳng thích quá lại cứ chửi vờ.kaka-Linh Linh cười khoái chí

-mày được lắm tao sẽ chọc léc ày chút lun-nó dơ 2ngón tay ra

-AHHHH,đừng -Linh Linh hét lên chạy đi,vì Linh Linh có máu buồn mà,cô rất sợ bị chọc léc

-đứng lại cho tao-2đứa đuổu nhau giữa sân trường,hắn và Huy đứng trên lan can cũng thấy buồn cười

-mày hạnh phúc đúng ko?Huy cười

-ừk nhưng tao thấy hơi lạ,sao cô ấy nhận lời tao nhanh như vậy,tao sợ đó chỉ là rung động bất chợt rồi sẽ mau mất đi thôi-hắn nói ánh mắt trùng xuống

-hjhj..điều đó thì mày khỏi lo vì thực ra Thiên Anh cũng ju mày lâu rồi hum Linh Linh ở viện tao có tình cờ nghe 2người nói chuyện,đầu tiên tao cũng bất ngờ nhưng nghĩ lại thấy đôi khi Thiên Anh cũng tỏ thái độ ju mày chẳng qua bọn mình ko nhận ra thôi.tao và Linh Linh đã hứa với nhau sẽ ko nói ra vì muốn 2đứa mày tự nói với nhau,thế Thiên Anh ko nói gì với mày àk?Huy

-ko,những gì mày nói là thật àk?ko thể tưởng tượng được đầu tiên tao cứ nghĩ Thiên Anh ghét tao lắm rồi hum qua Thiên Anh nói đồng ý làm bạn gái của tao,hum nay mày lại nói Thiên Anh ju tao lâu rồi,cứ như trong mơ ý-hắn

-là thật,tao thề,tao hứa,tao đảm bảo,mà đôi khi những điều mình ko thể ngờ được thì nó lại đến với mình,có thể hum qua cậu ta xúc động quá chưa nói được gì chẳng.chà,cái đoạn Kiss làm gì có trong kịch bản đâu nhỏ?Huy cố tình chêu hắn

-tại bao nhiêu lần định nói nhưng cô ấy toàn đưa tao vào thế bí thui,hum qua cũng thế,ko hiểu sao lúc đó tao lại can đảm thế chứ-hắn nói nghĩ lại chuyện hum qua mà bật cười

-hjhj..mày rất tuyệt đó,tao nghe Linh Linh nói Thiên Anh cũng buồn vì mày nhiều lần,nó ko sung sướng hơn mày đâu,mày phải biết trân trọng nó đấy bít chưa?Huy

-ừkm,cảm ơn mày nếu ko có mày và Linh Linh có lẽ chẳng bao giờ tao dám tỏ tình với Thiên Anh mất-hắn

-thế nên ông trời mới ày một thằng bạn tuyệt vời như tao-Huy nói khoác vai hấn,lúc đó Linh Linh chạy tới kéo Huy ra sau đó núp sau lưng Huy

-Huy,kíu em-Linh Linh

-cứu thế nào được-nó dơ ngón trở ra vẫy ra hiệu cho Linh Linh ra đầu thú

-thui thui,2người đuổi nhau như vậy mà ko thấy mệt àk?Huy giang tay giăng hoà nháy mắt,hấn như hiểu ý

-thui Thiên Anh tha cho Linh đi,tại Phong nhờ nên Linh mới giúp mà-hấn cũng nói giúp Linh Linh

-thui được rồi tạm tha ày-nó

-reng.reng.reng..

-chuông báo rồi kìa,mọi người mau vào học đi-hấn nói Linh Linh chạy ngay vào trong lớp,còn Huy mỉm cười đi về lớp của mình

Trong giờ học mà nó cứ chọc Linh Linh suốt lúc thì lè lưỡi ,lúc thì đưa ngón tay ra dọa chọc léc khiến cho Linh Linh nhìn nó khuôn mặt đau khổ bất lựcđành vờ nghiêm túc ngồi học cho nó đỡ quạ,hấn nhìn nó đáng ju quá bèn cầm tay nó làm nó giật mình may mà nó ngồi bàn cuối ko ai để ý,Linh Linh đang mải chép bài nếu ko nó ngượng chết mất(thực ra Linh Linh đã thấy rồi nhưng làm ngơ để 2đứa nó tự nhiên thoy)

-làm gì vậy?nó nói thầ

-hjhj..thích thế-hấn cười

-bỏ tay ra để Thiên Anh chép bài-nó

-sau về chép cũg được,yên chút koj-hấn nói như ra lệnh,nó chu mỏ lên mặt bí xị hấn thấy ju woá lấy tay kia nhéo má nó

-dễ thương quá-câu nói của hấn làm nó đỏ ửng mặt rồi nó cũng ngồi im,ở trong bàn tay này lúc nào nó cũng có cảm giác ấm áp và an toàn

Cuối cùng thì những tiết học mệt mỏi cũng đã qua đi,nói vậy cho oai chứ nó và hấn vẫn đang mơ mộng trong tình ju có biết học hành là gì đâu,nó đang cất sách vở thì hấn nói

-đi ra hồ nhân tạo đi-hấn

-ừk vậy thì đi-nó

nó nói với theo khi thấy Linh Linh đang đi đằng trước:-mày về trước đi nhé,tao về sau

-vậy tao về trước cùng Huy nhé.bb-Linh Linh vẫy tay

nó và hấn ngồi trên lan can quen thuộc cảm giác giờ đây thật hạnh phúc,hấn và nó tay trong tay

-Thiên Anh có nhớ lần đầu tiên chúng ta gặp nhau ở đây ko?hấn

-có chứ lúc đó thấy Phong thật đáng ghét-nó chun môi

-thế còn bây giờ thì sao?hấn

-đương nhiên là.....rất đáng ju rồi.hjhj-nó

-mà Thiên Anh nhận lời Phong luôn sau này ko sợ hối hận sao?hấn

-hối hận thế nào được khi Thiên Anh đã chờ ngày này từ lâu,thật ra Thiên Anh đã có tình cảm với Phong ngay từ lần đầu tiên gặp cơ,Phong biết ko trước đây Thiên Anh đã có một cú shock về tinh thần rất lớn,Phong có hiểu cảm giác đứa bạn thân của mình và bạn trai của mình lại lén lút ju nhau sau lưng mình ko?cảm giác đó rất đau đớn khiến cho Thiên Anh bị sang chấn về tinh thần,từ đó Thiên Anh trở nên lạnh lùng,ít nói cũng ko còn nụ cười như ngày xưa nữa nhưng rồi khi gặp Phong,Thiên Anh như được sống dậy,những nỗi buồn nhanh chóng ko còn nữa tất cả được đẩy lùi về quá khứ,dần dần Thiên Anh ju Phong lúc nào ko biết nhưng Thiên Anh lại ko dám nói ra vì ko biết tình cảm của Phong,Thiên Anh thấy sợ khi đối diện với sự thật,hum qua khi Phong nói ju Thiên Anh thực sự lúc đó Thiên Anh ko có tin đâu cứ ngỡ là mơ,có một điều

Thiên Anh chần chẫn đó là tình cảm của Thiên Anh đối với Phong ko phải là thứ tình cảm bình thường được hình thành vội vàng mà đó là tình cảm sâu sắc, chân thành-nó nói ánh mắt hướng về phía hồ nhân tạo

-Phong ko ngờ Thiên Anh lại phải trải qua nhiều chuyện như vậy, trước đây Phong..hắn muốn nói đến quá khứ, nó đặt tay lên môi hắn

-quá khứ vẫn chỉ là quá khứ mà thôi, Phong ko cần nói gì hết Thiên Anh ko phải là người đi ghen với quá khứ đâu, chúng ta hãy cất giấu nó đi và coi đó như những kỉ niệm đẹp-nó

-dù như thế nào Phong cũng muốn nói đối với Phong Hà Vân chỉ là bạn thôi, người quan trọng với Phong giờ đây Thiên Anh là quan trọng nhất, sau này chúng ta sẽ mãi mãi bên nhau, Thiên Anh nhé-hắn cầm lấy bàn tay nhỏ xinh của nó

-Thiên Anh tin Phong mà, ai chẳng có quá khứ chứ. chúng ta sẽ mãi bên nhau ko xa rời hihi..-nó

-hứa nào-hắn dơ ngón tay út ra ý muốn ngoắc tay với nó

-hihi..trẻ con quá trời. được, hứa-nó đưa tay ngoắc lấy tay hắn đưa đi đưa lại

-hihi-hắn

-sao Phong cười hoài vậy? bộ mặt Thiên Anh dính gì sao? nó hỏi khi thấy hắn cứ nhìn nó cười

-ko Phong vui khu thấy Thiên Anh đeo chiếc vòng cổ đỏ-hắn cầm sợi dây chuyền lên

-à đúng rồi, sáng nay Thiên Anh thấy nó rơi ra từ con gấu bông, Phong mua nó kkkhi nào vậy? nó

-Phong tự tay thiết kế đó, Phong đưa mẫu thiết kế đặt làm lâu rồi định khi nào tỏ tình sẽ tặng Thiên Anh, nghĩ là ko có cơ hội, ai dè hum qua Huy, Linh Linh sang bàn kế hoạch vậy là Phong mang nó theo lun, Thiên Anh có thích ko-Phong gãi đầu

-thích chứ, đẹp như vậy cơ mà, Phong giỏi thật đó-nó

-thích là được rồi-hắn xích lại gần nó

-mà Phong thích Thiên Anh bởi điểm gì vậy? nó hỏi khi đang ngả đầu vào vai hắn

-về tất cả con người Thiên Anh cả vẻ đẹp lẫn tâm hồn-hắn

-chứ ko phải ghét lắm sao? toàn cãi lộn với bắt nạt người ta ko àk.keke-nó bĩu môi

-đấy chỉ là vẻ bề ngoài thôi, thực ra Phong rất ít khi thể hiện cảm xúc của mình nhưng trong tim (hắn đặt tay nó lên ngực hắn) luôn có hình bóng của Thiên Anh-hắn

-ủa Phong cho hình bóng của Thiên Anh vào đó từ bao giờ vậy? thể nào thấy thiếu thiếu cái gì đó-nó bắt đầu pha trò

-Phong nhốt vào đầu lâu rồi, Thiên Anh đừng mong thoát ra được-hắn ko kém

-Phong đừng mừng vội, Thiên Anh cũng nhốt hình bóng của Phong vào đây rồi đấy chứ-nó chỉ vào tim

-kinh nhỉ?nhốt lúc nào sao Phong ko biết nhỉ?hắn

-bí mật.hihi-rên ban công vẫn tiếp tục vang lên những tiếng nhí nhéo cãi nhau của 2 đứa trẻ con..

Tại công ty:chuông điện thoại của mama nó reo lên

13. Chương 13

-alô, con ju hả?mama nó

-mama uj, chiều nay mama và papa tới nhà hàng Quý Suốt nha, con đợi pama ở đó-nó

-có chuyện gì mà hum nay con lại bảo pama đến nhà hàng vậy?mama nó tò mò

-pama cứ tới tới con sẽ thưa chuyện ăk,con cúp máy đây.tút.tút...-nó

-ơ này..con pé này thật là chưa nói xong đã tắt xong rồi,ko biết có chuyện gì nữa đây!

Tại nhà hấn:mama hấn đang cắt tỉa hoa trong vườn,mama hấn là người đặc biệt thích hoa được hái giống nó,điện thoại hấn kêu lên từng hồi chuông

-con zaj ju quý,con gọi mama có chuyện gì vậy?mama hấn

-tối nay pama tới nhà hàng Quý Suốt đi,con sẽ chờ pama ở đó-hấn

-ừ mà hum nay là ngày gì nhỉ?sinh nhật con thì ko phải,sinh nhật pama thì càng ko,con định mở tiệc gì ăk?mama hấn hỏi khi bất ngờ thấy cu cậu bảo tới nhà hàng mum mọi khi có kéo hấn vút lên bao tải hấn cũng ko chịu đi,hấn nói muốn mum cơn do tự nay mama nấu mà

-mama cứ tới đi ăk-hấn

-ừkm vậy được rồi,mấy giờ vậy con ju?mama hấn.

-7h ăk-hấn

-ừkm được rồi để mama gọi bảo papa con-mama hấn

-vâng con chào mama-hấn

-chào con ju-mama hấn cúp máy mà cứ đứng ngẩn tò te,bà nghĩ:“sao hum nay thằng pé lạ vậy nhỉ,mời pama đi mum nhà hàng đã vậy còn nói chuyện với mình ko phải bằng cái giọng lạnh lùng như mọi khi.mà thôi,phải gọi điện cho anh xã kái đã”-bà rút điện thoại gọi ngay cho chồng

7h tại nhà hàng Quý Suốt:pama nó tới thấy pama hấn ở đó,cả 2 gia đình đều bất ngờ vì chính 2 đứa con họ đã mời cả 2 gia đình cùng tới đây đã vậy trên bàn ăn còn được sửa soạn đầy đủ thức ăn mới lạ chứ

-ạ,hôm nay con mời pama và cô chú tới đây là muốn nói chuyện của cháu và Thiên Anh ăk-hấn

-chuyện của 2 đứa sao?papa nó

-vâng sau một thời gian tìm hiểu chúng cháu nghĩ đã tới lúc đưa ra quyết định,dù chúng cháu có quyết định như thế nào thì cả 2 bên gia đình đều tôn trọng chứ ăk?nó

-đúng vậy,các cháu cứ nói đi,dù quyết định như thế nào thì cô chú và pama cháu cũng tôn trọng mà-papa hấn

-pa,ma,cô chú,bọn cháu ko thể làm theo mong muốn của mọi người được ăk-hấn

-tại sao vậy?papa nó phản ứng mạnh mẽ

-anh,cứ bình tĩnh nghe đã,các cháu ko thể đến với nhau được sao?mama nó tới trấn an papa và quay sang bọn nó nói với ánh mắt buồn

-bởi vì..vì...nó áp úng khiến pama hấn sốt ruột

-cháu cứ nói đi-papa hấn

-bởi vì..CHÚNG CON ĐÃ JU NHAU TỪ LÂU RỒI ẠK!cả 2 cùng đồng thanh

-CÁI GÌ?lần này cả 4 cùng đồng thanh trở mắt nhìn nhau

-đúng vậy ăk,vì chúng con ju nhau lâu rồi nên ko thể làm theo ý pama và cô chú là tìm hiểu về nhau thêm nữa-hấn cười nhìn nó

-haha..vậy là tốt quá rồi-papa hấn cười lớn

-vậy là ko có gì phải lo nghĩ nữa rồi vậy là các con có thể thực hiện được ước nguyện của Ông già này rồi-papa nó

-các con làm mama hết hồn,lại còn đùa được nữa-mama nó thở phào

-làm mama cứ tưởng các con ko có tình cảm với nhau nhưng như thế này thì tốt rồi-mama hân

-dạ thực ra chúng con học cùng lớp và có tình cảm với nhau từ lâu nhưng ko dám gần đây bọn con mới biết tình cảm của đôi phương nên chúng con quyết định từ nay sẽ trở thành một cặp,con mong pama và 2 bác ủng hộ ảk-nó

-ủa,sao mọi người ko ai nói gì hết zậy?mọi người ko thích ảk?hân hỏi khi thấy mắt ai cũng trở tròn nhìn 2 đứa nó như sinh vật lạ

-ah ha,ko phải thực ra hơn ai hết pama đều vui cho các con,vì quá bất ngờ nên vậy thôi,phải ko chị-mama hân

-àk dạ,đúng đó em cũng thấy vui quá nên hổng có nói được gì hết ảk-mama nó vẫn như ko tin

-haha..giờ chúng ta ko còn lo lắng điều gì nữa,chợ ngày đính hôn đi thôi-papa hân

-vâng cũng phải chọn ngày đi thôi chứ anh xui-papa nó

-đúng vậy chúng ta phải mau chọn ngày lành thôi,đính hôn trong năm nay rồi đợi khi bọn tre ra trường rồi cưới-mama hân

-chị nói vậy phải đó,mà chúng ta vừa dùng bữa vừa bàn bạc,các con cũng vào đây đi hôm nay đúng là ngày đại hỉ mà-mama nó hí hửng

Mọi người cùng mum trong tâm trạng vui vẻ và bắt đầu bàn về chuyện đính hôn của 2 đứa,nó và hân thì khỏi nói mừng lắm lun đoá,mọi người nói chuyện rôm rả tiếng cười vẫn tiếp tục vang lên,ai ai cũng cười thật mãn nguyện mà ko hay biết rằng sắp tới cặp đôi Khánh Phong-Thiên Anh sẽ phải đối mặt với một trở ngại rất lớn,cuộc sống ko phải là một con đường trải thảm đỏ và chứa đầy hoa hồng mà ai ai cũng phải trải qua những khó khăn thử thách để tìm tới bến bờ hạnh phúc,liệu nó và hân sẽ vượt qua những khó khăn đó như thế nào???mọi người tiếp tục dõi theo bước chân của họ nha!

Tại ngôi biệt thự ở bang California_Mỹ:1cô gái đang hướng đôi mắt buồn nhìn ra cửa sổ cô nhớ về những ngày tháng còn ở Việt Nam,nhớ về những kỉ niệm bên người đó đôi lúc cô lại nở nụ cười rồi khi trở về với hiện thực cô lại thấy buồn,gần 2năm qua cô ko hề quên người ấy những kỉ ức vẫn hiện về rõ mồn một như mới hum qua ngày ngày cô gặm nhấm nỗi buồn rồi lại trách người đó quá vô tình,cô hận người đó nhưng cô lại ju người đó rất nhiều.Đúng,đó chính là Hà Vân,cô đang nhớ về Phong_người cô đã ju và bị chính người ju mình phản bội,hân đã nói với cô những điều mà có chút đi sống lại cô cũng ko thể tin được cô ko ngờ những ngày tháng bên nhau đối với hân đó chỉ là giả tạo,chỉ là một trò chơi và khi đã game over thì tất cả mọi thứ tan biến hết,tất cả những kỉ niệm cũng bị gió cuốn bay đi hết nhưng đối với cô tất cả chưa bao giờ phai nhạt...

-RRR..rrr..chuông điện thoại quen thuộc vang lên,bài hát "Sick enough to die"(tức chưa đủ để chết,từ khi chia tay với Phong Hà Vân đã đặt bài nhạc chuông này)

-alô-Hà Vân

-mày ảk,tao Quyên đây-Quyên là bạn thân của Hà Vân khi còn ở Việt Nam

-ừkm có chuyện gì ko?Hà Vân

-sax..cái con nị' bạn bè lâu lắm ko thấy mày liên lạc nên gọi zờ mày lại hỏi có chuyện gì ko,sao mày ko hỏi tao là ai luôn đi-Quyên giận

-hxxh..xin lỗi mày,tại tao đang bùn chuyện linh tinh ý mà-Hà Vân

-lần nào gọi cũng thấy mày buồn hít,tao hỏi thật mày vẫn chưa quên được Phong ảk?Quyên

-ừkm,tao cũng chán lắm nhưng mày biết đấy càng cố quên thì càng nhớ-Hà Vân

-mày nói vậy thì tao đỡ phải nghĩ rồi;có tin sốt dẻo đây đảm bảo ko hay ko lấy xiên-Quyên

-có chuyện gì mày nói nhanh đi tao đang bận chút-Hà Vân nói khi thấy mama cô về

-uj khổ kái thân tui,mất công đi tìm hiểu bao nhiêu lâu nay zờ có kết quả thì mày lại thờ ơ,có chuyện này liên quan tới Phong đó-Quyên

-cái gì?liên quan tới Phong sao?mà thôi mày đừng nhắc tới con người giả dối đó nữa,giờ tao ko quan tâm tới hần nữa giờ tao sẽ quên hần và bắt đầu một cuộc sống mới-Hà Vân

-uj zời ặc,tao biết mày nói vậy thôi chứ tao biết mày ko quên được ổng đâu nếu quên được thì mày đã quên từ lâu rồi sao phải chờ đến 2năm sau để cố gắng chứ,mày hiểu làm Phong rồi thực ra Phong ju mày thật lòng nhưng vì pama Phong cảm đoán ko được ju mày nên Phong mới bắt buộc phải làm vậy thôi-Quyên

-CÁI GÌ?mày nói thật ko?nhưng sao 2bác lại cấm tao ju Phong chứ?Hà Vân

-hình như gia đình mày và gia đình Hà Vân có khúc mắc gì đó tao ko rõ lắm-Quyên

-mày hỏi chuyện này ở đâu vậy?Hà Vân

-thật ra hum Phong nói chia tay tao cũng có mặt lúc đó tao đi ngang qua,tao thấy mày khóc chạy đi và Phong thì khụy xuống dưới mưa,hình như Phong còn khóc nữa đó,sau nghe mày nói chuyện tao mới hiểu rồi mày nhanh chóng qua Mỹ,tao ko dám nói ày biết chuyện đó vì tao sợ linh cảm của tao ko đúng,chứng kiến mọi việc tao ko tin Phong là người như vậy nên tao đã ngầm cho người tìm hiểu nhưng mãi cũng ko điều tra được gì cả,hum nay tao qua nhà dì chơi,dì tao là trợ lý riêng của mama Phong,có một hum dì tao và mama Phong nói chuyện lại nói đến chuyện này,tao vừa nghe chuyện gọi ngay ày nè-Quyên

-hoá ra chuyện là như vậy sao?sao Phong ko nói với tao?vậy mà tao ko biết còn trách Phong nữa,tao đã sai rồi mày àk.huhuhu-Hà Vân

-mày đừng bần bây giờ mày thử hỏi pama mày xem giữa 2gia đình đã xảy ra chuyện gì rồi từ từ tìm cách giải quyết,khi mày qua Mỹ thì Phong cũng chuyển trường cũng Huy từ đó tao ko nghe tin tức gì về Phong nữa nhưng tao tin Phong chưa quên được mày đâu-Quyên

-ừkm,cảm ơn mày,may mà có mày nếu ko tao cứ mãi ôm nỗi buồn rồi nghĩ mình đang bị phản bội.hxhx..-Hà Vân sụt sịt

-bạn bè mà,từ nay mày đừng buồn nữa nhé nhìn mày buồn tao ko đành lòng,có gì hãy gọi cho tao rồi bọn mình cùng tìm cách giải quyết-Quyên

-ừk,mama tao vừa về giờ tao đi hỏi mama có gì tao gọi ày sau nhé-Hà Vân

-ok.bb!

Tắt máy đi Hà Vân gạt ngừng dòng nước mắt ghen ngào,cô hít một hơi lấy lại bình tĩnh rồi đi xuống

-cốc.cốc...

-ai đó?tiếng một người phụ nữ vọng ra từ bên trong

-con Hà Vân ặc!

-con vào đi-mama Hà Vân

-mama con có chuyện muốn hỏi mama được ko ặc?Hà Vân

-được,con hỏi đi-mama Hà Vân

-mama có biết tập đoàn đá quý Lê Khánh ko ặc?Hà Vân

-sao?sao tự nhiên con lại hỏi vậy?mama Hà Vân

-mama cứ trả lời con đi đã-Hà Vân sốt sắng

-ko những biết mà còn có mối thù ko đội trời chung nữa kìa-mama Hà Vân

-mối thù?có chuyện gì vậy?mama kể con nghe đi-Hà Vân

-ngày trước papa con và chủ tịch tập đoàn ấy có những xung đột trong giới kinh doanh,các công ty hợp tác với chúng ta đều bị ông ta cướp hết nếu ko vì ông ta thì tập đoàn của chúng ta còn lớn mạnh hơn gấp nhiều

lần-mama Hà Vân cố tình nói trong bức xúc để che giấu một sự thật bên trong,bà ko muốn đứa con bà thất vọng về người cha của nó

-nhưng cũng có thể là có sự hiểu lầm mà-Hà Vân

-cái gì?từ bao giờ con lại đi bênh vực người ngoài như vậy hả?ko có sự hiểu lầm gì ở đây,pama ko bao giờ quên mối thù này-mama Hà Vân

-dạ chỉ là con nghĩ vậy thôi mà-Hà Vân

-mà sao bỗng dưng con lại hỏi về cái tập đoàn ấy vậy?nếu là giao du với người nhà đó thì mama cấm nghe chưa?mama Hà Vân nghi ngờ

-con nghe người ta nói nên con hỏi cho biết thôi mà,con lên phòng đây ăk! Hà Vân quay đi nước mắt rơi,tay cô nắm chặt thật cay đắng biết bao khi 2gia đình có thù oán riêng mà lại khiến cô và Phong phải cách xa nhau,cô đã rất hận khi nghĩ Phong là người đã lừa dối cô,cô đã khóc hết nước mắt trái tim cô như đóng băng ngày nào cô cũng tới lớp với khuôn mặt buồn bã,ai cũng nghĩ cô bị trầm cảm nhưng họ nào có hiểu nỗi đau cô đang phải gánh chịu làm sao có thể quên ngày tháng bên nhau trong phút chốc được chứ nhưng giờ mọi chuyện đã rõ Phong ko phải là kẻ phản bội,Phong ju cô thật lòng chắc hẳn Phong cũng đau khổ như cô bây giờ,điều đó làm trái tim cô ấm lại nhưng cô ko lảng rằng nỗi đau đó sẽ được nhàn lên khi bị gia đình phản đối.Không,cô ko chấp nhận đó chỉ là chuyện của người lớn nếu bắt đời sau phải gánh chịu thì thật là bất công,cô quyết định sẽ quay trở về Việt Nam để tìm lại hạnh phúc của mình,đúng bây giờ chưa muộn để cô tìm lại tình ju đã đánh mất,phải chi trước đây cô đã quá vội vàng giờ thì cô đã chín chắn hơn một ngày nào đó 2gia đình sẽ giải quyết được những khúc mắc và xung đột này,ko có chuyện gì là ko thể giải quyết được,cô tin mình sẽ làm được...

Thời gian này nó và hân ngày nào cxng quấn quýt bên nhau,nó cùng hân,Huy và Linh Linh đi chơi hít chỗ này tới chỗ khác cảm giác thật vui và hạnh phúc khi bên người mình ju,bên những người bạn tốt,bây giờ hân và nó cũng chuyển cách xưng hô anh_em cho tình cảm mà,thỉnh thoảng Hưng vẫn làm phiền nó hân ko hề ghen tuông vớ vẩn mà luôn bên nó cùng tìm cách giải quyết,những cô nàng tiểu thư chân dài vẫn leo đèo bám theo hân nhưng hân ko thêm quan tâm luôn lạnh lùng với mọi người chỉ riêng khi bên nó hân mới cảm thấy hạnh phúc và vui vẻ thôi,mỗi khi đi đâu với hân là tụi con gái lại chạy tới vây xung quanh hân nào là chụp ảnh,nào là xin nickname,xin số điện thoại....mỗi khi như vậy nó liền chạy tới nắm tay hân và vỗ ngực công bố:tui là vị hôn thê của anh ấy!nó chỉ cần nói vậy là mấy đứa con gái lại thất vọng tràn trề tự động bỏ đi lúc nào ko biết,đôi khi giữa 2đứa lại xảy ra chiến tranh lạnh,giận hờn vì những chuyện ko đâu chẳng đứa nào chịu nhượng bộ đứa nào nhưng rồi sau lại làm lành rồi lại cười đùa vui vẻ,nó hay bắt nạt hân lắm nhưng hân toàn nhịn thôi hân chiều người ju lắm,tình ju là vậy đây có những cung bậc cảm xúc khác nhau cho người ta cảm giác ju và được ju_đó là niềm hạnh phúc lớn nhất của con người

Hum nay tụi nó hẹn nhau qua nhà hân đập phá một bữa,pama hân và pama nó sau khi đã giải quyết xong đã đi h ngày đính hôn cho 2đứa và yên tâm tiếp tục đi công tác,nó và hân lại quay trở về thời kì sống xa pama nhưng 2con người cô đơn giờ đây đã luôn bên nhau và bù đắp,chia sẻ với nhau những lúc vui hay lúc buồn dường như ko còn sự cô đơn nữa mà họ đang thực sự sống trong hạnh phúc.Nó và Linh Linh sau một hồi zô siêu thị khi đi ra thì mua rất nhiều thứ làm 2chàng nhà ta xách mỗi tay lun,2nàng định cho các chàng nhà ta biết tài nghệ nấu nướng của mình để “mở mang tầm mắt,mở mang mồm miệng”“đó mà,mặc dù nó là tiểu thư nhưng từ nhỏ nó đã được vu’ dạy nấu nướng,nó nấu mồm rất ngon đấy bà koan,Linh Linh cũng k

linh Linh cũng kém rất giỏi nội trợ sau 1hồi lèng keng..rục rịch..xào nấu thì tất cả cũng đã hoàn thành,Huy và hân đang ngồi nghe nhạc thấy mùi thơm nên đi xuống trên bàn giờ đây đã chật kín thức ăn hơn nữa đủ mọi màu sắc khác nhau nhìn rất hấp dẫn,hân và Huy đều thấy bất ngờ về tài nấu nướng của 2 nàng phải nói very very good nhưng đã thành thói quen roài lo đá đều ko chịu được

-nhìn thì ngon vậy đây ko bít có ăn được ko đây-hân

-ăn được hay ko thử bít liền ăk-nó vênh mặt

-tự tin vậy pà?Phong ăk,khéo khi tao với mày phải làm vài viên Becberin hay gọi xe cấp cứu trước nếu ko chút nữa tèo con mèo khi khổ-Huy

-hừ.ko ăn thì thoy ra nặng chơi ăk,tao với mày ăn-Linh Linh ra hiệu cho nó ngồi vào bàn

-ấy nóng tính chế,phải mum thử thì mới biết trình độ của 2tiểu thư cao cỡ nào chứ-Huy và hấn cầm đĩa lên 2thằng cùng gấp mớ thứ nhất,thử món thứ2,lên la sang món thứ3 mà la cà sang món thứ4...cứ như vậy 2thằng thử hết món này tới món khác trở tròn mắt nhìn nhau

-bít nói thế nào nhỉ?ko ngon....vì quá ngon-Huy

-công nhận em có bí kíp gì zậy hum nào dạy anh vài chiêu nha-hấn

-chuyệnnnnnn,các bác cứ đùa-nó nở mũi sắp nổ đến nơi rồi

-thế nào?bây giờ có cần uống thuốc hay gọi bác sĩ tới ko hả anh?Linh Linh

-đương nhiên là ko rồi,đồ ăn ngon như vậy gọi mấy ông bác sĩ tới đây lại nhập tiệc mum hít phần của anh em mình thì toay Phong nhỉ?Huy quay sang hỏi thằng bạn nhưng hấn ko bắt nhờ

-mày để yên tao tập trung chuyên môn cái,2người cũng ăn đu hay là thôi để tui mum hộ choa-hấn

-ko được đâu sói ặc,ai cần ăn hộ chứ,mum thui mày ko mum nhanh hít giờ-nó nói cầm đĩa lên nhanh chóng rồi 4đứa chén sạch chỗ thức ăn đúng là trâu bò mà

-mày uj,giờ ăn thì cũng ăn rồi,no thì cũng no rồi,zậy ai rửa bát?Linh Linh

-đương nhiên là...-nó quay sang nhìn hấn và Huy đăm đăm

-Huy này tao mới dowload game mới hay lém lên phòng tao chơi thử ko?hấn định chạy làng

-ừk,luôn và ngay cho nóng-Huy cũng hiểu được nhiệm vụ cao cả mình sắp phải làm,36 kế chuồn là thượng sách

-DỪNG ĐỘNG TÁC-nó và Linh Linh cùng đồng thanh khi thấy 2thằng khoác vai nhau đi cứ như ai ý,nghe thất tiếng hét thất thanh 2thằng quay lại cười tươi

-hềề..bọn anh chỉ định lên phòng chơi game thui mà-Huy

-hjhj..đúng vậy-hấn

-2 NGƯỜI ĐI RỬA BÁT ĐI-nó và Linh Linh lại đồng thanh 2đứa nỉ' hạp nhau thế nhấycâu nói như sấm đánh ngang tai,2thằng cùng chỉ vào mình cười méo mồm:

-bọn anh đi rửa bát ặc?

-ai kại bảo con trai đi rửa bát bao giờ ý,e, nữ lòng nào bắt anh làm vậy?hấn

-ơ đây.làm người ai làm thế-Huy

-ko làm thế ai làm người,tụi em đã vất vả đi chợ nấu cơm rồi giờ lại rửa bát nữa ặc?còn lâu nhé,bây giờ nam nữ bình đẳng ko còn kiể đốỉ xử phân biệt nữa đâu nhá-Linh Linh

-thế bây giờ 2người tự đi hay để cho ăn đòn mới đi vào đây hả?nó và Linh Linh xắn tay áo 2 thằng vội lò dò dắt tay nhau vào bếp sợ chỉ chút nữa thui là chiến tranh nổ ra và người thiệt thòi chẳng ai khác 2thằng chỉ biết lắc đầu nhìn nhau thương cho số phận hẩm hiu của mình,đường như đã lên kế hoạch trước nên nó và Linh Linh bày hết sức có thể bếp nhà hấn có gì bát đĩa hay nồi niêu xong chảo bọn nó cho ra bằng sạch làm 2thằng nhìn đồng bát đĩa cao ngất ngưỡng mà suýt té xỉu,hiện giờ nó và Linh Linh đang ngồi vắt chân lên ghế nghe nhạc còn hấn và Huy ngồi trong bếp làm nhiệm vụ là rửa bát lúc này có ai thấy cảnh này chắc chắn sẽ nghĩ thời kì hoàng kim of đàn ông đã hết và giờ đây phụ nữ lên nắm quyền và làm chủ

-hxxh..mọi khi tao rửa bát nhieu rồi him nay nàng tới tưởng thoát nợ ai dè vẫn ko tránh được đã thế bát đĩa còn gấp nhieu lần so với mọi him chứ-hấn

-tao cũng kha hơn mày đâu mọi khi có bao giờ tao phải rửa bát đâu toàn có người làm thui,tưởng mum xong ngồi chơi xơi nước ngờ đâu bị bắt đi rửa bát thế này mà Linh Linh zữ lăm mày ơi chỉ cần GẤM lên một tiếng là tao sợ rồi,toàn nhéo tao thui thương tích đầy mình đây nè-Huy kể khổ

-kaka.. ày sướng-hấn

-mày cứ cười đi,mày cũng khác gì tao đâu cơ chứ,Thiên Anh có võ khéo khi nó pánh mày còn đau hơn tao nhiều.keke-Huy

-công nhận 2bà chằn này zữ thật,khổ đời tao với mày-hấn

-đúng là sư tử Hà Đông mà-Huy

-bà chằn nào ở đây hả?nó nhảy lên bá vai hấn như muốn gãy cổ lun zậy

-sư tử ở đâu ra?Linh Linh nhéo tai Huy

-ákkkk,anh có nói gì đâu,bọn anh đang nói chuyện về thế giới động vật ý mà đúng ko Phong-Huy đá lông nheo

-ừk đúng,anh có nói gì em đâu-hấn gỡ tay nó ra

-từ giờ anh mà còn nói vậy thì đừng trách em-Linh Linh

14. Chương 14

-tạm tha cho lần này,lần sau ko thoát tội xử trăm đầu,tập trung rửa cho sạch vào,tí em quay lại kiểm tra-nó và Linh Linh lại chấp tay đi ra như 2bà cụ non,hấn và Huy chỉ biết nhìn nhau lè lưỡi thui.Trong lúc hấn và Huy đang rửa bát nó và Linh Linh tranh thủ đi tham quan một vòng công nhận nhà hấn đẹp thật,căn biệt thự này thật quá hoàn hảo đến từng cm từ nội thất đến cách trang trí,nói tóm lại là ko có gì để chê,có rất nhiều phòng và được chia riêng thành từng khi với những chức năng khác nhau mà là phòng sách,phòng hát,phòng tập luyện,phòng vẽ,...nhiều vô đối mà ko thể đếm được nó và Linh đã đi bao nhiêu phòng rồi,mỗi lần mở cửa phòng là nó và Linh Linh lạo Oààà lên một tiếng ngỡ ngàng khi mỗi phòng lại có vẻ đẹp và nét đặc trưng riêng,nó đi tới một phòng gần phía cuối,mở cửa ra thấy phòng này rất rộng hơn nữa đầy đủ tiện nghi hơn những phòng khác nó đoán đây là phòng hấn vì có mấy bức ảnh của hấn treo trên tường mà,nó mở cửa thì thấy đó là phòng tắm,mở một cánh cửa khác trong phòng đập vào mắt nó như một shop thời trang nam thu nhỏ có rất nhiều quần áo hơn nữa lại có đồ dùng cá nhân như giày,dép,kính,đồng hồ,lắc tay,dây chuyền,...rất nhiều tất cả đều là của hấn đây sao?vậy thì mỗi sáng thức dậy chắc hấn phải rất khó khăn mới có thể lựa đồ để mặc trong ngày,mọi thứ đều là hàng hiệu ko thiếu bất cứ thứ gì,đúng là thiếu gia của tập đoàn Lê Khánh có khác,giờ nó mới nhìn kĩ hơn mộtphần bức tường được thay thế bằng tấm kính trong suốt từ đây có thể nhìn toàn cảnh khu vườn có lẽ vì vậy mà hấn chọn phòng ở vị trí này có thể nhìn thấy những khung cảnh đẹp đẽ của cuộc sống xem ra hấn cũng là người lãng mạn đấy chứ,nó chạm phải vật gì đó,là những bức ảnh của hấn treo trên tường kái thì nhìn babay kute kái lại rất lãng tử nó cứ ngẩn ngơ nhìn như bị thôi miên vậy

Linh Linh chạy qua chạy lại,ngó nghiêng hết chỗ này tới chỗ khác rồi lại trầm trồ khen ngợi đã vậy căn phòng này được chia thành nhiều khu đồ khác nhau nữa chứ,Linh Linh chưa từng thấy gia đình nào lại làm riêng một phòng đồ như vậy trừ Huy,hum vào nhà Huy Linh Linh đã bắt ngờ rồi nay tới nhà hấn còn ngỡ ngàng hơn đúng là con nhà giàu có cuộc sống khác hẳn với những nhà bình thường

Linh Linh phải tốn nhừ công sức mới có thể kéo được nó ra khỏi phòng hấn vì nó cứ mãi ngắm ảnh hấn mà,đi mãi rồi cũng hết nó và Linh ngồi trên chiếc ghế đá nghỉ ngơi giờ đây nó mới nhìn quanh có một chiếc hồ bơi rất to xung quanh trồng rất nhiều hoa

-này,em uống đi-hấn đặt lên bàn một cốc sinh tố chanh leo

-hjhj...em vừa đi tham quan một vòng mau quá đang khát nước-nó

-ten.ten.ten.ten..của công chúa đây-Huy đưa cho Linh cốc sữa chua thạch vì Huy biết Linh Linh thích uống sữa chua cho đẹp da mà

-thanks a nhiiuu-Linh Linh đón lấy cốc sữa chua

-em đi một vòng thấy nhà Phong thế nào?Huy

-ừkm đẹp lắm kiến trúc rất hoàn hảo mà anh bít ko có người cứ mãi ngắm ảnh Phong em kéo mãi mới đi đó-Linh Linh

nó phóng tia lửa điện bằng mắt..rẹt..bùm chéo..bùm chéo...sang Linh Linh làm cô sợ quá quay sang chỗ khác luôn

-chắc tại lúc đó Thiên Anh nhà ta bị hớp hồn-Huy

-hjhj..những bức ảnh đó là mama a chụp trộm rồi phóng ta ra,anh đã giấu đi rồi ko hiểu sao mama anh lại tìm thấy rồi treo lên.hxhx..-Phong gãi gãi đầu

-sao lại giấu đi em thấy đẹp mà-nó nói xong mới bít mình lỡ lời vội mím môi lạ

-quả này Phong phải tặng Thiên Anh vài bức ảnh rồi.híhí-Linh Linh

-uj Thiên Anh thích lên blog của thằng Phong mà ngắm,mama nó copy lên đó hít roài-Huy

-ế bọn mày đừng thấy bạn gái tao hiền mà bắt nạt nha,thôi đi bơi đi sẵn tiện giải nhiệt cho Thiên Anh lun mặt đỏ như kia cơ mà-hắn thêm dầu vào lửa

-mấy người...ỪM-nó nhảy xuống té nước vào 3đứa còn lạ trên bờ,bị đột kích bất ngờ 3người này cũng thi nhau nhảy xuống té nước hội đồng sau hấn sag phe nó mần té nước tiếp tục diwxn ra,những tiếng cười của sự vô tư,hồn nhiên vang lên,đúng là ko có gì sánh bằng tình ju tuổi teen..

Buổi sáng 8h30 phút tại sân bay Nội Bài,khi máy bay vừa hạ cánh 1cô gái có thân hình nhỏ nhắn bước ra đó chính là Hà Vân cô nhìn xung quanh hít thở thật sâu để tận hưởng ko khí tại Việt Nam_nơi mà cô đã xa cách 2năm qua khuôn mặt cô trở nên rạng rỡ hẳn lên,trên môi cô nở một nụ cười hạnh phúc:-Phong àk,em đã về!

Liệu sự quay trở lại của Hà Vân có làm tình cảm của nó và hấn bị rạn nứt?hắn sẽ xử trí ra sao khi đứng giữa Hà Vân_người trước đây hấn đã từng ju da diết và nó_người hiện tại hấn ju,ju rất nhiều?

Sáng nay như mọi hum nó,hấn,Linh Linh và Huy luôn là tâm điểm cho các cuộc bàn tán,hum nay lớp nó sẽ có học sinh mới,nó nghe bọn lớp nói vậy mà,đang ngồi hát vu vơ bỗng bụng nó đau quặn quai chắc là kết quả của việc sáng nay mum linh tinh nó lại phải đi gặp anh Wiliam Cường một chuyến đây,nó ôm bụng chạy ra ngoài,hấn đang chơi game thấy nó chạy một mạch đầu tiên tưởng nó có chuyện gì sau thấy nó ôm bụng hấn đoán nó bị bác Tào Tháo hỏi thăm roài

-reng..reng..chuông báo vào lớp mà hem thấy nó đâu,quả này bệnh nặng đêy(hắn nghĩ rồi tiếp tục trú tâm vào chơi game)

bọn lớp đang xôn xao về việc học sinh mới thì cô giáo bước vào cùng một đứo con gái,bọn con trai thì thôi rồi dừng hỏi,sương rên lên hơn nữa lại là một girl very kute,bọn nó hú ầm lên như khỉ trong rừng rú,nhìn đứa con gái với ánh mắt hình trái tim đập ra đập vào,bọn con gái vẫn cái kiểu nhìn đều rồi lườm nguyệt ghen tị nhưng cô gái đó ko quan tâm đến những gì xung quanh đang diễn ra,mọi thứ xung quanh như tạm STOP ánh mắt cô chỉ nhìn về một hướng nơi có người con trai mà gần 2năm nay cô ko được gặp,mọi nỗi nhớ như dồn lên đôi mắt,cô nhìn người đó ko chớp mắt:anh vẫn vậy ko có gì thay đổi vẫn đẹp trai với làn da trắng,mái tóc bông bênh_một vẻ đẹp hoàn hảo nhưng sao ánh mắt đó giờ đây nhìn em lại laknh lùng đến vậy trước đây mỗi khi nhìn vào đôi mắt ấy em luôn cảm nhận được sự áp áp cơ mà,nụ cười trên môi anh cũng ko còn nữa,nó đã mất đi đâu rồi????

Hấn đang chơi điện tử bỗng nghe thấy tiếng hét của bọn con trai,hấn tò mò nhìn lên xem kái người học sinh mới có ra gì ko mà bọn con trai tán thưởng đến vậy,hấn định chỉ nhìn lướt qua thôi vì ko muốn có lỗi với nó mà nhưng rồi ánh mắt hấn dừng lại,hấn như chết chân tại chỗ khi người đứng trên bục giảng kia ko ai khác chính là Hà Vân_người con gái hấn từng ju và cũng đã từng làm cô ấy phải đau khổ vì hấn:’e vẫn như trước ko có gì thay đổi thân hình vẫn nhỏ nhắn nhưng dường như em gầy đi nhiều hơn,ánh mắt ko còn cảm nhận sự vui vẻ ngây thơ mà như chứa đựng một nỗi buồn khó tả,em sao vậy?sự trở về của em là sao?’-ban đầu hấn thấy bất ngờ rồi ánh mắt dần dần chuyển sang sự lạnh lùng khó tả,hấn quyết ko để Hà Vân chịu

khổ nhưng trong lòng hắn đang bị xáo trộn,cũng dễ hiểu thôi làm sao ko thấy dao động khi gặp lại người mình đã ju 2năm,những kỉ niệm ko dễ gì xoá nhoà vì đã nằm trong kí ức của mỗi người rồi

-cả lớp trật tự đi-cô giáo đập bàn đồng thời làm cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn và Hà Vân và làm thức tỉnh tình trạng mơ màng của bọn con trai trong lớp

-hum nay lớp ta sẽ có thêm một thành viên mới,cả lớp hãy làm quen và giúp đỡ bạn!cô giáo

-chào các bạn,mình tên Phạm Hà Vân,mong mọi người giúp đỡ-Hà Vân nói ngắn gọn rồi lại quay sang nhìn hắn lúc này bọn con gái bắt đầu bàn tán:

-này con đó có gì hay đâu mà kênh kiệu vậy?1đứa nói

-ờh,thì ko có gì hay mới tỏ ra nguy hiểm-2 đứa khác

-mà sao con nhỏ này tên giống bạn gái cũ của hot boy Khánh Phong vậy nhỉ?liệu có phải là...

-ko có chuyện đó đâu màu ơi nghe nói con nhỏ đó qua Mỹ rồi mà cũng có thể chỉ là trùng tên thôi

-chẳng có chuyện gì là ko thể cả,tao thấy từ nãy đến giờ con nhỏ đó cứ nhìn anh Phong chăm chăm,có phải là bạn gái cũ hay ko hồi sau sẽ rõ ngay thôi-Huyền lớp trưởng cũng quay xuống hóng,mặc dù bị nó đoạ như vậy nhưng Huyền vẫn ko hề thấy hối lỗi mà lại cảm thấy ghét nó hơn chuyên đi nói móc sau lưng nó(may cho cô ta là nó ko biết)

-bla.bla..

bọn con trai lại dở chiều quen thuộc:

-bạn ui,sao bạn dễ thương vậy,yên tâm đi bọn mình sẽ giúp đỡ bạn nhiệt tình.héhé(điệu cười bán nước hại dân)

-đúng đó,tên bạn cũng hay nữa,uj ‘ai lớp diu’-một thằng khác chầu kái môi lên nói

-bạn ơi,làm girl friend của tớ nhá

-bla.bla.bla...lớp học giờ như một kái chợ vỡ

-RẦM:RẦM..cô giáo đập bàn lần2(hxhx..khổ thân kái tay của cô giáo wóa)

-các cô,các cậu có trật tự ko?cả lớp im re

-giờ cô sẽ phân chỗ ngồi cho em-cô giáo nói đảo ánh mắt xuống lớp mặc cho những ánh mắt như van nài,năn nỉ gọi ‘cô ơi’ mong sẽ được ngồi cùng người đẹp cô giáo phán ngay câu làm cả lớp nản lun

-em xuống bàn cuối ngồi nhé!cô giáo

-vâng ạ-Hà Vân hí hửng vì được ngồi ngay sau hắn

Hà Vân bước xuống khi đi qua còn nháy mắt,cười với hắn nhưng hắn ko có phản ứng gì,Linh Linh cảm thấy lo cho nó cô nghĩ:‘‘người con gái này cũng tên là Hà Vân,liệu có phải chính là bạn gái trước đây của Phong ko?nếu đúng sao cô ấy lại trở về?đúng rồi chút nữa mình phải sang hỏi Huy mới được!’’

nó sau một hồi đi nhanh về chậm cũng lên tới lớp,ở cửa lớp nó đã nghe thấy tiếng bàn tán của hội lớp nó,chắc lại đang xôn xao về học sinh mới đây mà,lớp nó có truyền thống roài còn lâu mới bỏ được.hxhx..

-thưa cô,cho em vào lớp ạ?nó

-Thiên Anh,sao em vào lớp muộn vậy?cô giáo

-ạ,em thấy đau bụng nên đi lên phòng y tế ạ-nó nói dối chứ nói thật bọn lớp cười chút

-được rồi,em vào lớp đi-cô giáo

-ạ-nó đi về chỗ thấy có một girl nhìn cũng xinh với dáng người nhỏ nhắn,có lẽ ko cao bằng nó đang ngồi ở bàn cuối chỗ hắn ngồi trước đây,nó thấy mọi người cả Linh Linh nữa nhìn nó với ánh mắt e ngại như vừa xảy ra chuyện gì đó

-sao mày nhìn tao như vậy?nó

-àk ko có gì đâu-Linh Linh vội quay đi,nó thấy có chút khó hiểu nhưng lại ko để ý lấy sách vở ra chuẩn bị vào bài học

Hà Vân cũng bị chú ý bởi nó nhưng cô nghĩ nó chỉ là một thành viên trong lớp chỉ thấy hơi khó chịu khi thấy nó ngồi cạnh hần thôi chứ cô ko hề biết nó và hần có mối quan hệ đặc biệt

Cả giờ cứ thấy hần nằm gục xuống bàn,nó nghĩ hần mệt gì đó nên ko hỏi gì cả,nó dự định chút nữa sẽ rủ hần tới hồ nhân tạo,nó nghĩ nơi đó có thể giúp hần xả stress.Hà Vân từ khi vào lớp kời mắt khỏi hần cô chăm chú nhìn từng cử chỉ,hành động của hần mà bỗng những kí ức xưa kia lại hiện về,cô hi vọng rất nhiều cho lần trở về của mình

-reng.reng..chuông chưa dứt thì nó đã kéo hần đi rồi,Hà Vân thấy bất ngờ trước hành động của nó,trước đây hần chỉ thân thiết và hay đi với Huy,luôn lạnh lùng với những người con gái khác trừ cô sao giờ lại có thể dễ dàng bị một người con gái kéo đi như vậy chứ?cô gái này là bạn thân của hần sao?nhưng ánh mắt nhìn hần dường như ko phải là bạn bè bình thường chẳng lẽ cô ta là...Hà Vân chạy ra cửa lớp vội kéo một đứa trong lớp để hỏi chuyện ko may lại là Huyền lớp trưởng mới chánh chức.hxhx..

-bạn uj bạn ỉnh hỏi 2người kia là sao vậy?Hà Vân chỉ tay

-hở?2người đó hả?mà sao bạn là học sinh mới lại hỏi về người ko quen biết vậy?Huyền cố tình moi móc thông tin

-sao lại ko quen biết trước đây mình là bạn gái của anh Phong-Hà Vân

-bạn cứ đùa,nghe nói người đó qua Mỹ rồi mà-Huyền như muốn khẳng định lại

-đúng mình đã qua Mỹ nhưng giờ mình đã suy nghĩ lại và trở về-Hà Vân

-bạn đúng là bạn gái trước đây của anh Phong sao?đừng có chém nha!Huyền

-đúng vậy,mình nói dối bạn làm gì-Hà Vân

Vậy là mọi nghi ngờ của Huyền đã được giải đáp,cô ta thực sự là bạn gái của anh Phong vậy thì mình phải lợi dụng cô ta để đập đổ tình ju của anh Phong và con nhỏ đáng ghét đó,nhất định cô ta quay về đây để giành lại anh Phong mình sẽ mô kích cho 2đứa nế' xung đột với nhau chắc chắn anh Phong sẽ thất vọng khi nhìn thấy bọn chúng đấu đá nhau mình ở giữa sẽ được lợi và mình sẽ có được anh Phong một cách dễ dàng,sắp có kịch hay để xem đây.hàhà..-Huyền đang tự sướng với ý nghĩ của mình

-bạn ơi-Hà Vân lên tiếng khi thấy Huyền im lặng

-àk.hihi..xin lỗi bạn nhé mình mải nghĩ lung tung-Huyền

-bạn mau nói ỉnh bít 2người đó có mối quan hệ như thế nào đi-Hà Vân hỏi

-àk 2 người đó là 1cặp mà-Huyền nói tỉnh bơ

Hà Vân như bị sét đánh ngang tai mặc dù cô đã nghi hoặc nhưng cô ko ngờ đó lại là sự thật,vậy là cô gái đó là bạn gái của Phong sao?sao có thể như vậy được chứ???

Thấy Hà Vân như vậy Huyền cố tình thêm nêm:

-con nhỏ đó đáng ghét lắm dùng mọi thủ đoạn để giành được anh Phong làm tui cùng các fan của ảnh tức chết đi được đã vậy còn ngày ngày vui vẻ,bám lấy anh Phong nữa chứ xem ra cậu về lần này mất công rồi-Huyền hất mặt xuống dưới sân trường chỗ nó nó đang kéo hần đi

-tôi ko tin,tôi ko tin-Hà Vân lắc đầu như để xua đi hiện thực

-cậu ko tin thì đó cũng là sự thật,người cậu ju đã thuộc về người khác-Huyền cố khiêu khích

-anh đã quên em rồi sao?ko thể như thế được.huhu..-Hà Vân khóc

-cậu định chấp nhận như vậy sao?thật ấu trĩ-Huyền

-sao?Hà Vân

-ko muốn đau khổ thì phải giành lại đó là quy luật tất yếu,tôi nghĩ ko phải anh Phong quên cô mà tạm thời ở bên cô ta để lấp chỗ trống thôi,trước đây Phong ju cậu như thế cơ mà-Huyền

-đúng thế,tôi ko thể mất anh ấy như vậy được,tôi sẽ giành lại anh ấy bằng được,tôi sẽ bất chấp tất cả để anh ấy trở về với tôi-Hà Vân nắm chặt tay ánh mắt ngân ngấn nước dần dần chuyển sang ánh mắt hận thù,trong phút chốc trong con người Hà Vân có sự thay đổi..Huyền đắc trí vì đã đạt được mục đích của mình,cô ta cười nửa miệng_một nụ cười đều!

Lúc nó vừa đi khỏi lớp thì Linh Linh cũng chạy sang lớp Huy,Linh Linh kể cho Huy nghe sau đó kéo Huy sang lớp mình thấy Hà Vân đang đứng cùng kái Huyền 2người cũng đã tình cờ nhìn thấy ánh mắt đáng sợ của Hà Vân nhìn nó

Linh Linh đang định nói gì đó thì Huy bèn kéo nó đi,tới công viên trường mặt Huy lo lắng

-anh có phải là...-Linh Linh

-đúng,đó chính là Hà Vân-Huy

-vậy là đúng rồi,em thấy lo cho Thiên Anh quá.hxhx..-Linh Linh

-sao cô ấy lại trở về đây và về đây với mục đích gì?anh ko thể hiểu nổi-Huy

-em thấy lo lắng,ánh mắt cô ta nhìn Thiên Anh có lẽ sẽ ko dễ dàng để yên cho nó đâu-Linh Linh

-Thiên Anh biết chuyện chưa?Huy

-nó ko biết gì cả,em ko dám nói vì chưa chắc chắn mà-Linh Linh

-ừkm để anh nói chuyện với Phong rồi bọn anh sẽ tìm cách-Huy

-vâng-Linh Linh nói mà trong lòng vẫn thấy lo lắng ko yên..

Tại ban công tầng thượng:nó đặt chai sting nó vừa mới mua vào tay hần,hần ko có phản ứng gì cả chưa bao giờ nó thấy hần như vậy,hần chỉ im lặng ko nói gì ánh mắt lạnh lùng đến đáng sợ dường như hần đang có một nỗi buồn rất lớn

-nè,anh sao vậy?

-hum nay anh làm sao thế có chuyện gì ak?

Nó hỏi nhưng nhận lại là sự im lặng đến đáng sợ,đến lúc này nó ko chịu đựng được nữa nó hét lên:-ANH LÀM SAO THẾ HẢ?CÓ CHUYỆN GÌ PHẢI NÓI RA THÌ NGƯỜI TA MỚI BIẾT ĐƯỢC CHỨ!nó đứng dậy định bỏ đi thì hần kéo tay nó lại khuôn mặt vẫn nhìn thẳng

-cô ấy về rồi!hần

-cô ấy?ai vậy?nó ngơ ngác chẳng hiểu hần đang nói gì

-Hà Vân đã trở về và cô ấy chính là học sinh mới của lớp mình-hần nói giọng buồn thiu

nó ko nói gì chỉ im lặng mà cũng biết nói gì bây giờ chứ,một nỗi sợ hãi bao trùm lên suy nghĩ của nó nó đứng đờ người ra ánh mắt tức giận giờ đã ko còn thay thế vào đó là một nỗi buồn ko tên

-hình như chưa bao giờ anh kể cho em nghe về chuyện của anh với Hà Vân trước đây đúng ko?hum nay anh sẽ kể cho em nghe.Thực ra trước đây papa anh và papa Hà Vân chơi rất thân với nhau nhưng rồi vì một biến cố mà họ đã trở thành kẻ thù,người mà papa anh coi như tri kỉ và tin tưởng nhất lại phản bội papa anh,ông ấy đã dùng thủ đoạn để lôi kéo,mua chuộc những cổ đông đầu tư và những công ty liên kết khiến tập đoàn papa anh bị điêu đứng nhưng rồi sau này do ông ta ko giữ chữ tín và làm ăn phi pháp nên các cổ đông đều quay trở về đầu tư vào tập đoàn của gia đình anh,gia đình Hà Vân đang trong tình trạng phá sản may sao tập đoàn họ Trịnh đã ra tay giúp đỡ và vì muốn trả ơn nên papa Hà Vân đã hứa hẹn sẽ gả Hà Vân cho con trai của gia đình họ Trịnh,nói rõ Hưng chính là người sau này Hà Vân sẽ kết hôn.Một hôm anh đang đi trên đường thì gặp Hà Vân ngất trên đường anh đã đưa cô ấy vào bệnh viện,Hà Vân rất biết ơn anh bọn anh bắt đầu gặp nhau nhiều hơn pama Hà Vân vì đã qua Mỹ sống nên ko hề hay biết gì hết.Một lần pama anh bay về nước đầu tiên anh nghĩ họ về để giải quyết công việc ko ngờ họ về để chia rẽ anh và Hà Vân và càng

ko ngờ rằng Hà Vân chính là con của người mà con của kẻ thù,lúc đầu anh phản đối rất kịch liệt nhưng sau anh quyết định sẽ làm theo lời pama,mặc dù ngoài mặt anh luôn lạnh lùng nhưng thật ra trong lòng anh rất thương pama,họ vì sự lớn mạnh của tập đoàn mà chảy rất nhiều mồ hôi,nước mắt.Khi Hà Vân đi Mỹ cũng là lúc anh càng ngày càng xa cách pama anh hơn,ngày ngày ah nhốt mình trong phòng chán nản với mọi thứ,thỉnh thoảng ah lại mượn rượu để vơi đi nỗi buồn nhưng kể từ khi gặp em anh đã thay đổi đầu tiên anh nghĩ vì em có những điểm giống Hà Vân nên khiến anh chú ý nhưng ko phải anh đã ju em vì chính em chứ ko phải ai khác nhưng giờ cô ấy quay trở về khiến anh...-hắn kể cho nó nghe mọi chuyện ánh mắt buồn hướng về một nơi xa xăm

-anh...hãy trả lời em,anh có còn ju cô ấy ko?nó cố nén nước mắt vào trong

-anh ko biết nữa-hắn

-hãy trả lời em!nó nói quay lại nhìn thẳng vào mắt hắn

-có lẽ là ko?hắn

-em cần một lời khẳng định-nó

-ko,anh ju em,anh ko ju cô ấy nếu có thì trong lòng anh bây giờ chỉ cảm thấy có mắc nợ cô ấy thôi chứ ko còn tình cảm với cô ấy-hắn

15. Chương 15

-vậy là đủ rồi,chúng ta lên lớp đi-nó đi trước thực sự trong lòng nó cảm thấy rất lo lắng,rất buồn nhưng nó ko muốn hắn thấy nó yếu đuối,cố nuốt nước mắt vào trong để hắn ko phải thấy nó khóc.

suốt 4tiết học còn lại nó và hắn ngồi cạnh nhau nhưng sao có một khoảng cách rất lớn ngăn cách,hết giờ học nó về lúc nào ko hay cũng ko chờ hắn mà cũng ko nói gì với Linh Linh

-mày nói chuyện với tao một chút-Huy đi trước,hắn đi sau,Linh Linh cũng đi theo,sợ dĩ Huy phải bảo hắn đi chỗ khác nói chuyện vì sợ có đứa nào đấy hóng được chuyện lại đem bán tin với giá cao

-mày đã nói chuyện với Thiên Anh chưa?Huy hỏi khi 3đứa đứng ở cầu thang

-rồi,tao đã kể cho cô ấy nghe tất cả-Hắn

-mày nên xác định lại tình cảm của mình,ju ai hay ko ju ai hãy xác định cho rõ ràng đừng đưa ra quyết định mà sau này khiến mày phải hối hận dù như thế nào tao cũng tôn trọng quyết định của mày-Huy

-đúng đó,tôi biết ko thể dễ dàng quên đi được quá khứ nhưng trong chuyện này cậu phải thật rõ ràng nếu ko sau này cả 3người sẽ rất khó xử-Linh Linh

-ừkm tôi biết mà-hắn

-tao nghĩ bây giờ mày cần có thời gian suy nghĩ,vậy tao với Linh Linh về trước đây,hãy suy nghĩ để đưa ra một quyết định sáng suốt-Huy vỗ vai nó rồi cùng Linh Linh ra về

Hắn bước chậm rãi trên sân trường rồi hắn dừng lại bởi trước mặt hắn là Hà Vân,hắn và Hà Vân ngồi trên chiếc ghế đá gần đó,mọi người trong trường cũng đã về hết,2người ngồi bên cạnh nhau nhưng ánh mắt hướng về 2phía

-anh vẫn vậy chẳng có gì thay đổi cả-Hà Vân

-thời gian trôi đi con người ai mà chẳng có sự thay đổi chẳng qua ko nhìn thấy sự khác biệt đó thôi-hắn

-và tình cảm của anh đối với em cũng đã thay đổi?Hà Vân

-ngay từ đầu tình cảm của anh đối với em đã ko tồn tại thì làm sao thay đổi chứ?hắn

-em đã nghe mama kể hết mọi chuyện nên anh ko cần phải giấu nữa,em xin lỗi vì đã trách mắng anh-Hà Vân

-làm sao trách người ko biết gì được chứ,đúng là trước đây anh như vậy vì gia đình nhưngbây giờ mọi thứ đã thay đổi thật sự tình cảm của anh đã ko còn như trước nữa-hắn

-ko thể nào,em ko về đây để nhìn thấy anh ju người khác em ko chấp nhận như vậy.huhuhuhu...-Hà Vân khóc như mưa

-em nghe này,em nên quay về Mỹ đi anh và em đã hết rồi hiện giờ người anh ju là Thiên Anh,dù em có quay trở về thì cũng ko thay đổi được gì đâu-hắn nắm chặt đôi vai gầy nhìn thẳng vào mắt Hà Vân

-ko em ko tin anh đã quên anh,em biết anh vẫn giận em,tại em ko tốt em ko hiểu anh nhưng nhất định em sẽ giải quyết được sự hiểu lầm giữa 2gia đình mà.huhu...-Hà Vân nói trong nước mắt

-anh chỉ nói như vậy thôi em nên hiểu và chấp nhận sự thật này,anh xin lỗi-hắn bước đi nhanh vì ko muốn nhìn thấy sự đau khổ của Hà Vân cô ngồi thụp xuống ghế nước những giọt nước mắt đau khổ vẫn tiếp tục rơi

-sao anh có thể gọi cô ta thân mật như vậy chứ?tên cô ta là Thiên Anh sao?nhưng xin kỏi cô tôi sẽ lấy lại những gì thuộc về tôi-gạt những dòng nước mắt đi cô quyết ko bỏ cuộc,cô ko tin Phong quên cô chỉ là vì gia đình ngăn cấm nên Phong buộc phải làm vậy thôi..

Nó về nhà mà trong lòng cảm thấy buồn,giờ nó chẳng muốn làm gì hết nó ngỡ sẽ mãi được hạnh phúc bên hắn nhưng cuộc đời thật ko như mơ

-RRR...rrr-chuông điện thoại nó reo lên

-ơi,tao đây-nó

-mày sao vậy về mà ko nói gì với tao hít ắc.hxhx...-Linh Linh

-tao đang chán quá mày ăk,học sinh mới lớp mình chính là Hà Vân mày bí chưa?nó

-ừkm tao bí nhưng tao ko dám nói với mày,tao sợ mày bần-Linh Linh

-tao..c.h.á.n..l.ắ.m..ý.huhu..hức.hức...-nó bắt đầu khóc,nó thấy tủi thân lắm

-hay bây giờ tao sang nhà mày nhé-Linh Linh

-ừkm.hức.hức...-nó

vu' định mang nước lên cho nó nhưng thấy nó khóc đang khó xử thì thấy Linh Linh đến

-Linh Linh,Thiên Anh nó...-vu'

-vu' đừng lo,vu' cứ để con khuyên nhủ nó-Linh Linh

-vậy con mang nước vào cho Thiên Anh giúp vu'-vu' đưa khay nước cho Linh Linh rồi lặng lẽ đi xuống nhà;Linh Linh,Huy và hắn hay tới nhà nó chơi nên vu' rất quý vu' coi tụi nó như con vậy còn xưng hô vu'_con nữa đóá

-Cạch-Linh Linh mở cửa ra nó đang hướng đôi mắt ra cửa sổ,khuôn mặt đầm nước mắt

-thôi đừng khóc nữa,rồi mọi chuyện sẽ ổn thôi mà-Linh Linh lau nước mắt cho nó

-tao chán lắm nghe Phong nói tao cảm giác Phong đang bị lung lay,nếu ko sao Phong lại thấy khó xử khi thấy cô ấy chứ,tao cảm nhận tình cảm của bọn tao sắp tan vỡ rồi.huhuhu-nó

-tao nghĩ do Phong bất ngờ vì sự trở về của Hà Vân nên tạm thời hoang mang vậy thôi chứ ko phải như mày nghĩ đâu đừng tự suy nghĩ rồi tự bần như vậy chỉ làm mày bần thêm thôi,hãy lạc quan lên nào-Linh Linh

-tao ko bí nữa nhưng tao sẽ cố gắng tao đã phải chịu đau khổ một lần rồi tao ko thể đánh mất người tao ju thêm một lần nào nữa-nó

-mày nghĩ vậy là đúng đó,tao nghĩ mày nên cho Phong thời gian để có thể giải quyết ổn thoả mọi chuyện,dù như thế nào hãy tin tưởng Phong,tao bít Phong ju mày nhiều lém đoá-Linh Linh

-ừkm tao bít rồi.hjxhjx..-nó

mỗi lần khóc là nó lại dễ ngủ hơn,ngồi nói chuyện với Linh Linh mà nó đã ngủ rồi,Linh Linh nhẹ nhàng đắp chăn cho nó rồi đi xuống nhà,vu' thấy Linh Linh liền chạy lại hỏi

-Thiên Anh sao rồi hả con?vu'

-nó ổn rồi vu' ạk,tại nó bùn chuyện linh tinh đó mà,nó ngủ rồi chút nữa nó dậy vu' cho nó ăn chút gì đó là ổn ạk-Linh Linh

-vậy thì may quá,con ở lại ăn cơm với vu' luôn-vu'

-dạ thôi con phải về,hum nào con qua mum với vu' nha-Linh Linh

-ừkm,cảm ơn con-vu'

-có gì đâu mà vu' lại cảm ơn,con và Thiên Anh coi nhau như chị em vậy chút chuyện nhỏ này có đáng gì đâu vu'.thôi con phải về rồi,con chào vu' ạk-Linh Linh cười

-ừk con về cẩn thận nhé-vu'

-vâng-Linh Linh ra về

vu' nhìn theo Linh Linh cười hiền hậu,** nói:-Thiên Anh có những người bạn tốt như vậy thật may mắn quá!

Buổi tối tại nhà Huy:hum nay hấn qua nhà Huy mum trực,2thằng đang ngồi nghe nhạc thì Huy hỏi:-mày định giải quyết thế nào

-tao đã nói rõ với Hà Vân rồi,đúng thật tao ko ju cô ấy chỉ là cảm thấy có lỗi thôi,hum nay tại quá đột ngột nên tao hơi bối rối nên vậy thôi-hấn

-Hà Vân phản ứng ra sao?Huy

-cô ấy phản ứng rất mạnh mẽ,cô ấy ko tin tao đã thay đổi-hấn

-ừk dù trong trường hợp nào mày cũng phải dứt khoát quan điểm nếu mày còn đứng giữa danh giới ju hay ko ju thì sau này mày sẽ chẳng có được ai cả mà lại reo đau khổ cho họ nữa-huy

-bít roài khổ lắm nói mãi,mày ít tuổi mà sao rành thế?hấn

-tao siêu mừ,ju nhiều sẽ rút ra được kinh nghiệm thoy-huy

-mà dạo này ngoan thế ko đi chơi như ngày trước nữa nhỉ,Huy nhà ta thay đổi rồi đây-Hấn chêu

-ờ thì koá vợ ngoan,vợ hiền rồi còn cần gì nữa,từ khi ju Linh tao thay đổi hấn ko thích tới bar mà cũng chẳng thích tụ tập nữa-Huy

-mày như vậy là tốt đấy,chứ suốt ngày đu với kái bọn vớ vẩn đầu xanh đầu đỏ rồi sớm muộn cũng hỏng thôi,mày có vấn đề gì tao sẽ báo với Linh kute ngay đấy-hấn

-có liên quan ko?hứ..-huy

-có chứ tao là bạn mày chẳng liên quan thì sao?hấn khoác vai Huy

-ko quen-Huy

-ko quen thật nhá-hấn

-ờ bạn bè là phải ju thương nhau,che giấu cho nhau những sai lầm,phải giúp đỡ nhau chứ bây giờ mày nói tao làm sai là mày nói cho Linh Linh biết vậy có phải giết tao ko?ờ đây mày có bít mỗi lần Linh Linh xử tao thậm tệ như thế nào ko?-Huy quay sang chỗ khác diễn thuyết một lúc sau thấy im im quay sang chẳng thấy hấn đâu cả,chạy ra ngoài thấy hấn đã ngồi trên con SH từ bao giờ roài

-ơ này,tao đùa thoy giận thật àk?Huy

-ai thèm chấp mày chứ,thui tao về với ngôi nhà thân ju của tao đây-hắn vẩy tay rồi phóng xe đi lun ko kịp cho Huy nói gì cả

-chẹp..chềpp..kái thằng này đúng là...hừ!

-R..rrr-đang lằm bằm thì chuông điện thoại reo,là bà xã gọi,Huy cười tươi

-a nhô bà xã đó hử

-vâng nhưng anh đang ở đâu mà ồn vậy,ko phải là đang ở bar đó chứ-Linh Linh gằm gè

-ko,từ khi ju em anh có tới những chỗ đó nữa đâu,em cứ nghi oan tội nghiệp anh đang bật nhạc mà-Huy vội lấy điều khiển tắt nhạc ngay tức khắc ko Linh Linh lại nghiêng răng ken két bj zờ nà.hxhx

-thiệt hông?Linh Linh

-thật mà anh thề-Huy

-tạm tin anh,em mà kiểm tra đột xuất anh đừng koa trách-Linh Linh

-híhí..em cứ kiểm tra tẹt đi,anh ngoan lém,àk mà thằng Phong vừa ở đây đó-Huy

-thía àk,hum nay em wa nhà Thiên Anh nó khóc zữ lằm,khổ thân kon pé-Linh Linh

-vậy hả,em bảo Thiên Anh ko phải lo đâu Phong đã nói rõ với Hà Vân rằng ko ju cô ấy mà chỉ ju Thiên Anh thui-Huy

-thật sao?nhưng cô ấy có chấp nhận ko?Linh Linh

-cô ấy cũng ko tin nhưng a nghĩ rồi cô ấy sẽ dần dần hiểu ra và trở về Mỹ thui,em yên tâm cô ấy ko phải người cố chấp đâu-Huy

-hxhx..cũng chẳng bít trước được vì con người thay đổi nhanh lém,nhưng Phong dứt khoát như vậy là tốt rồi,zui wó em phải gọi ngay cho Thiên Anh mới được-Linh Linh

-ế..giờ đã hơn 10h chắc cô ấy ngủ rồi để mai tới lớp kể cũng được mờ,nói chuyện với anh đy mà.hxhx...-Huy

-ờ ha,thui mai em tới lớp kể cho nó nghe cũng được,em bừa ngủ quá.hxhx-Linh Linh

-nói chuyện với anh chút thui,nhớ em quá àk-Huy

-ẶẶẶ..vừa sáng nay gặp mà đã kiu nhớ ờy-Linh Linh

-xa em 1phút anh thấy như dài một thế kỷ vậy,anh nhớ từng cử chỉ lời nói của em,nhớ mỗi khi em bắn những viên đạn hay tia lửa điện bằng mắt sang phía anh,anh nhớ mỗi khi em Gầm lên như sư tử, em như mụ phù thủy với bàn tay sắc nhọn trừng phạt khi anh làm sai,nhớ...-Huy đang định nói típ để chêu Linh Linh thì đáp lại là

-Kh0ò..kh0ò....Kh0ò-Linh Linh đã ngủ từ lúc nào rồi

-ashhhh..thế thì từ nãy tới giờ mình nói chuyện một mình àk,tức điên lên mất hum nay sao thế nhỉ?gừgừ..

...

nó đang ngồi đọc truyện trên Zing thì điện thoại nó reo lên,là số lạ:

-alô-nó

-Thiên Anh àk mình Huyền đây,bạn có thể gặp mình một chút được ko?Huyền

-có chuyện gì ko?nó vẫn ko mấy thiện cảm về con nhỏ Huyền này

-mình có chuyện về anh Phong mún kể với bạn-Huyền

-được rồi,ở đâu?nó

-ra bờ sông ở gần nhà bạn nhé,mình đợi ở đó-Huyền

-được-nó vội mặc thêm chiếc áo cho đỡ lạnh rồi đi xuống,giờ cũng đã 10h ko hiểu có chuyện gì về Phong mà nhỏ Huyền bảo mình tới gấp vậy.hxhx..nó ko thấy vu' đau nghĩ rằng vu' đã ngủ nên nó ko đánh thức,nó tới chỗ bờ sông gần nhà,đứng trên thành cầu mà chẳng thấy ai hết đã vậy nó còn quên cả điện thoại ở nhà nữa chứ.nản woá đy..

Cảm nhận được có tiếng bước chân đằng sau nhưng hình như ko phải một người mà có nhiều

người theo phản xạ nó quay người lại định tung trường thì

-úi,làm gì vậy mình là Huyền mà

-vậy mà tui tưởng ai,cậu gọi tui tới đây có chuyện gì ko?nó bắt đầu khó chịu

-Thiên Anh này thực ra mình đã hiểu ra bạn là người tốt,bạn và Phong rất xứng đôi,mình chúc phúc cho 2bạn và...-Huyền chưa kịp nói xong thì nó nói luôn

-STOP..nói thẳng vào vấn đề đi,dài dòng quá,nói nhanh_gọn_xúc tích hộ kái-Nó

-thực ra Hà Vân ko như chúng ta nghĩ cô ta rất xảo quyệt cô ấy còn xui tui hẹn bạn tới đây cùng mấy người này đẩy bạn xuống sông nhưng mình ko làm vậy,mấy người ra đây được rồi đó-Huyền nói từ trong bóng tối lờ mờ ra 3tên con trai

-cái gì?chuyện này là Hà Vân xui cô làm sao?tôi tưởng cô ấy rất hiền lành cơ mà?nó

-ko như bạn nghĩ đâu cô ta gian xảo lắm,cô ta trở về là mún giành lại anh Phong từ tay bạn đó,cô ta nói dù có dùng thủ đoạn nào cũng ko để bạn bên anh Phong nên mún dạy cho bạn một bài học-Huyền

-cô ta thật sự là con người như thế sao?nó bắt ngờ

-đúng thế,mình gọi bạn tới đây là để nhắc nhở bạn nên cẩn thận đó may cho bạn hum nay người cô ta nhờ là mình chứ nếu ko bạn mất mạng rồi mà bạn đừng nói gì với Hà Vân nhé nếu ko mình thật sự khó ăn nói lắm đó-Huyền

-tôi biết rồi,cảm ơn!nó quay bước đi luôn

Huyền cười khoái trí,thực ra Hà Vân sai cô làm chuyện này và thuê những người kia là thật nhưng cô ko làm vì cô bít làm vậy khi bị Thiên Anh phát hiện gia đình cô sẽ ko được sống yên ổn,với lại đối với người gan nhỏ như cô sao dám làm chuyện kinh khủng như vậy chứ,cô nói với Thiên Anh như thế này thì 2người đó sẽ trở thành đối thủ của nhau và cô sẽ luôn được lợi,một mũi tên trúng 2đích cô thấy phục bản thân mình

-hahahahahahahaha-Hà Vân cười lớn khiến 3tên thuộc hạ giật mình

-này mấy tên kia lại đây ta bảo-Huyền

-ạ thưa tiểu thư-3tên đó đi tới

-đây là tiền ta thưởng cho các người,bây giờ hãy về báo cho kái người đã thuê các người là kế hoạch ko thành công,nhớ ko được hé răng nói ra chuyện lúc này sau đó tìm đến địa chỉ này ta sẽ thưởng thêm-Huyền đưa xấp tiền cho 3tên con trai

-vâng chúng tôi sẽ ko nói gì đâu tiểu thư yên tâm đi ạ

-ừk,nhớ những gì ta dặn,mau đi đi thể hiện cho giống một chút bít chưa?Huyền

-ạ tôi hiểu,chào tiểu thư ạ-3 tên con trai bước đi

Huyền nhìn cảnh vật lòng thấy tự mãn vì những gì mình sắp có được

Nó về nhà mà trong lòng thấy chán nản ban đầu nó cứ ngỡ Hà Vân là người đơn giản chứ ko như những đứa con gái khác trước đây nghe kể Hà Vân rất hiền lại đáng ju trong sáng,nó đã rất tôn trọng cô ấy vì nó bít cô ấy và nó có một nỗi buồn chung nhưng ko ngờ cô ấy lại trở nên đáng sợ như vậy để giành lại được tình cảm của Phong mà có thể đánh đổi bằng mạng sống của người khác như vậy hay sao?mà kái Huyền cũng chẳng ra gì ko đâu sao lại làm tay chân cho Hà Vân như vậy chứ,nó tưởng Hà Vân là người hiền lành,hiểu chuyện thì nó mới thấy áy náy,khó xử chứ như thế này thì nó lại dễ xử quá,nó sẽ chơi với Hà Vân đến ván

cuối cùng,được kái nó ko phải chịu thiệt vì nó ko bít nhin ai cái gì bao giờ,xem ra nó phải đối đầu với nhiều đối thủ đây

Sáng nay nó tỉnh dậy rụi mắt như mèo con vậy,nhìn ra cửa sổ nó thấy trời hum nay cũng ko mưa cũng ko nắng báo hiệu một ngày ko tốt lành sẽ đến với nó,lê từng bước chân mệt mỏi tới lớp,nó lên tới cầu thang thấy Hà Vân đứng khoanh tay nó ko nói gì đi qua được và bước thì Hà Vân nói mĩa

-xem ra cô rất hạnh phúc bên anh Phong nhỉ?Hà Vân

-đúng thì sao?cô ghen àk?nó dừng lại

-sao tôi phải ghen khi cô chẳng là gì của anh Phong cả-Hà Vân

-nếu tôi ko là gì thì sao cô phải mất công thuê người đẩy tôi xuống sông như vậy chứ?nó gãi đút chỗ ngứa,là Hà Vân giật mình

-sao cô...?tôi chẳng hiểu cô nói gì cả-Hà Vân

16. Chương 16

-cô định hỏi sao tôi bít chứ gì?bây giờ chỉ cần có tiền thì muốn điều tra chuyện gì mà chẳng được,rất may mắn cho tôi là chưa bị cô hại chút,đúng là miệng bồ tát mà bụng bồ dao găm-nó nói thẳng

-ờ đây tao mún mày chút đi đấy,mà tao thấy anh Phong ko ju mày đâu chỉ là tạm thời mày thế chỗ tao thui bây giờ tao đã trở về rùi mày nên ngoan ngoãn mà trả lại anh Phong cho tao mới phải-Hà Vân

-mày vẫn đang mơ đấy àk?sống với hiện thực và tương lai hộ kái,cứ ôm kái quá khứ rồi trong tình trạng mơ ko tỉnh như vậy đến bao giờ,tao cảnh cáo mày,còn giở trò như vậy nữa đừng trách tao-nó nói đi thẳng vào lớp

Đôi vai Hà Vân run lên bần bật vì bị phát hiện từ trước tới giờ cô ko làm điều xấu bao giờ nhưng đâm lao phải theo lao thôi,cô ko dừng lại được,cô sẽ ko bỏ cuộc cô sẽ chơi đến cùng ko ăn được thì đạp đổ đó là lẽ đương nhiên-rồi mày sẽ thấy quá khứ ,hiện thực và tương lai của tao chẳng khác gì nhau cả!

Nó bực mình đi vào lớp.nó vút chiếc cặp kái RẦM..lên bàn,Linh Linh thấy vậy liền hỏi:

-mày sao vậy chưa gì sáng ra đã mặt mày bí xị rồi

-vừa đụng con đó ở ngoài-nó hất mặt ra cửa,lúc đó Hà Vân cũng đang đi vào lớp

-có chuyện gì vậy?nó làm gì mày àk?Linh Linh

-còn hơn thế nữa,tối hum qua tao khoảng 10h tao thấy con Huyền gọi điện hẹn tao ra bờ sông gần nhà tao ý,rồi tao cũng ra,tao thấy kái Huyền nói con Hà Vân đã sai nó rồi thuê mấy thằng đâm thuê chém mướn ở đâu đó định đẩy tao xuống bờ sông cho tao chết rét luôn-nó nói trong bực tức

-thật sao?con ***** đó tao phải cho nó một bài học-Linh Linh đứng dậy thì nó can lại

-thôi,tạm thời nhin đi để xem nó làm gì đượcc tao-nó

-àh,tao hiể rồi hum qua tao có nghe Huy nói là Phong đã gặp và nói thẳng vào mặt nó là ko ju nó mà chỉ ju mày thôi có lẽ như vậy mà nó'a kay,chim cú" định dùng cách đó để hạ mày đây mà,con này thâm thật-Linh Linh

-mày nói Phong đi gặp nó rồi nói như vậy sao?nó

-ờ tao đã biếu với mày rùi ông Phong chỉ ju mình mày thui ko ju con đó đâu vậy mà cứ bần-Linh Linh

-thì tại tao nghĩ Phong thay đổi đó chứ-khuôn mặt nó giờ rạng rỡ hẳn lên

-thay với chả đổi đúng là mày chỉ được kái lo xa thui.hjhj-Linh Linh

-hjhj..công nhận-nó cười vui vẻ trở lại

Đúng lúc này Hà Vân đi tới thấy nó cười vui vẻ thấy ghét quá nên đã cố tình nhắm vào chân nó,lúc này nó đang ngồi bên ngoài mà cũng khổ tại chân nó dài quá nên phải gửi tạm bên ngoài ko may lại bị Hà Vân nhắm vào đã vậy Hà Vân còn đi giép cao để giép thì nhọn cô ta còn cố tình nhấn mạnh khiến nó đau khủng khiếp

-ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ-nó

-ôi xin lỗi bạn Thiên Anh mình ko cố ý,làm thế nào bây giờ chắc bạn đau lắm-Hà Vân vờ kêu lên

-mày ko cố ý chỉ cố tình thôi phải ko?Linh Linh

-con chó này mày đang khiêu khích tao đấy-nó bắt đầu điên lên

-ui,2bạn sao vậy?mình ko cố ý thật mà làm sao mình dám nhắm vào đôi chân xinh đẹp của bạn Thiên Anh chứ-Hà Vân

-thôi mày đừng diễn tuồng nữa,mày diễn ko hay đâu như con dỏ hơi ăn cám lợn ý,cũng đừng xưng hô bạn_tớ nữa,nghe ngứa lăm-nó

-này kái con kia,tao đã nói jắn hoi với mày lăm rồi đấy nhá,đừng để tao nóng lên tao ko để yên đâu-Hà Vân

-lòi đuôi chuột ra rồi phải ko?giỏi hộ cái-nó thách thức

-BỐP-Hà Vân ko ngần ngại tát nó một cái thật mạnh

-BỐP-nó tát mạnh hơn khiến Hà Vân ngã ra

-mày dám-rồi Hà Vân đứng dậy lao nó,nó cũng ko né tránh típ chiêu nhiệt tình,2đứa lao vào cầu xé nhau cả lớp có bọn reo hò,bọn thì can ngăn ko được nên đành chịu,hắn tới lớp thấy vậy quát lớn:-DỪNG TAY LẠI 2NGƯỜI ĐANG LÀM CÁI QUÁI GÌ VẬY?

Công nhận lời nói của hắn có hiệu nghiệm,sau một hồi ôm nhau để dượt tóc,tát tới tấp..thì 2đứa cũng chịu buông ra,nó có võ nên né được đòn còn Hà Vân nhìn thoi rồi tóc tai thì bù xù,khuôn mặt đỏ ửng lên,trên mặt chỗ có phần chỗ lại nham nhở nhìn thật thảm thương

-anh Phong con nhỏ đó gây sự trước,nó còn đánh em nữa.huhuhu..-Hà Vân khóc lóc kêu

-em làm gì vậy chứ?câu nói của hắn như hàng ngàn mũi tên đâm vào tim nó,người hắn bảo vệ là cô ta ko phải là nó

-ko phải đâu chính cô ta là người cố tình nhắm vào chân Thiên Anh đã vaajy còn tát Thiên Anh trước nữa thử hỏi ai nhị được-Linh Linh ra mặt bảo vệ nó

-ko phải đâu anh,em...-Hà Vân cố gắng giải thích nhưng bị hắn quát

-cô thôi đi,từ khi cô về đây mọi thứ đều xáo trộn hết cô ko thấy mình rất phiền phức sao?hắn nói quay sang nhìn nó khoe môi nó chảy máu

-em có sao ko?hắn định lau vết máu cho nó nhưng nó dơ tay lên

-thôi khỏi,đủ rồi-nó quay lưng đi,khi đi qua chỗ Huyền đứng nó dừng lại rồi nói,mắt vẫn hướng ra cửa lớp

-cô đừng cười như vậy nếu ko tôi sẽ nghĩ cô cũng cùng hội cùng thuyền với cô ta đấy-nó nói rồi đi thẳng

nó để lại một câu nói rất ngắn gọn nhưng đủ để Huyền tím mặt,bọn lớp:’-ỒH”lên một tiếng khiến Huyền càng ngượng hơn mặc dù Huyền cay nó lăm rồi nhưng vẫn phải cố gắng cười gượng để bọn lớp thôi chú ý

Nó ngồi trên ban công nhìn ra Hồ Nhân Tạo mọi khi dù nó có buồn chuyện gì thì khi ra đây nó đều cảm thấy vui đi nổi buồn nhưng ko hiểu sao giờ đây nó ko thể vui được,nước mắt típ tục rơi nổi đau như lớn hơn..

Kết thúc giờ học hắn định ra về thì Hà Vân kéo hắn lại rồi nói

-anh có thể nói chuyện với em một chút được ko?-tôi chẳng có gì để nói với cô cả-hắn

-chỉ một chút thôi em muốn mọi chuyện phải rõ ràng-Hà Vân

-được,tui cho cô 5phút-hắn đi trước,Hà Vân đi sau cười nhếch môi,Linh Linh cảm nhận có điều ko hay sắp xảy ra

Tại sân sau của trường:

-tại sao anh có thể đối xử với em như vậy chứ?em đã làm gì sai?em ju anh là sai sao?Hà Vân

-tôi ko mún nói nhieu,cô hãy nhìn lại mình đi,hiện giờ cô trở thành người như thế nào?tôi thật thất vọng về cô-hắn

-em thay đổi cũng là vì anh,vì quá ju anh nên em ko còn là em nữa,anh có bít trong 2 năm qua em sống mà ko bằng chết ko?ngày nào em cũng khóc rồi đau khổ,vậy ai hiểu cho em đây?huhuhu-Hà Vân

-cô chẳng vì ai cả cô chỉ vì bản thân cô thôi,nếu cô là Hà Vân trước đây thì tôi có thể tôn trọng nhưng giờ cô trở thành người ích kỉ chỉ nghĩ tới lợi ích của mình,tôi ko còn ju cô tôi chỉ ju Thiên Anh thôi-hắn quả quyết

-ko,em ko cho anh ju ai hết anh chỉ là của em thôi,chỉ là của riêng Hà Vân này thôi.huhu-khi vừ a nhìn thấy nó thì Hà Vân ôm chầm lấy hắn khóc lóc kêu la

nó tới thấy vậy liền đứng đơ như tượng(chả là nó đang ngồi trên ban công thì có máy báo có tin nhắn,là số lạ với nội dung:”ra sân sau của trường có người cần gặp”vậy là nó đi tới luôn,ko may là nó chẳng ngh e thấy cuộc đối thoại giữa 2người mà hình ảnh đập vào mắt nó hiện giờ là hắn và Hà Vân đang ôm nhau,rất gần ngay trước mặt nó)

Nó khóc chạy đi chẳng may vấp vào hòn đá nó ngã ra,hắn giật mình đẩy Hà Vân ra chạy tới đỡ nó dậy,nó gạt tay hắn ra hét lớn:-BỎ BÀN TAY DỎ BẮN CỦA ANH RA!nó chống tay đứng dậy rồi chạy đi,hắn nhìn nó mà lòng nhói đau,Hà Vân gạt những dòng nước mắt cá sấu đi rồi cười sung sướng khi kế hoạch đã thành công mỹ mãn

mưa rơi..càng ngày mưa càng nặng hạt hơn,nó vừa khóc vừa đi trong vô thức,ánh mắt như vô hồn nhưng rồi bàn chân nó lại dẫn đường cho nó về nhà,nó bước đi chậm lại rồi khụy xuống trước cổng vết thương ở chân lúc Hà Vân dẫm vào bắt đầu sưng tấy hơn nữa lúc này nó còn bị ngã nữa nên chân nó đau buốt,cơ thể mệt mỏi,kiệt sức nó ngất đi trước cổng nhà may sao có kái Hương cạnh nhà đi ngang qua thấy vậy liền gọi vu’ đỡ nó vào nhà,vu’ thay quần áo cho nó sau đó gọi bác sĩ

Ông bác sĩ tư nhân của riêng gia đình nó sau khi khám, cho nó đi xuống nhà nói với vu’

-tiểu thư do mắc mưa nên sốt cao,tôi đã tiêm thuốc và hiện đang truyền nước,có thể tạm thời tiểu thư chưa tỉnh lại vì quá mệt nên bà chú ý có gì gọi tôi ngay nhé

-vâng xin ông đừng nói gì với ông bà chủ nếu biết ông bà chủ sẽ rất lo lắng-vu’

-vâng tôi bít vậy tôi về đây khi nào truyền hết vu’ nhớ gọi tôi nhé-bác sĩ

-tôi bít rồi,ông về ạk-Vu’ tiễn ông bác sĩ sau đó vào gọi ngay cho Linh Linh

-alô ạk-Linh Linh

-vu’ đây,Thiên Anh vừa bị ngất trước cửa nhà con ạk-** lo lắng

-sao ạk?nó bị ngất sao?lúc này nó bỏ về con cũng ko hay biết nữa,khoan đã vu’ đợi chút con sang ngay đây.tút.tút...-Linh Linh đi xe thật nhanh sang nhà nó

vu’ cứ đi đi lại lại lo lắng,vừa may thấy Linh Linh chứ ko vu’ đi lại chóng cả mặt

-Vu’ Thiên Anh sao rồi?nó có sao ko hả vu’?Linh Linh

-vẫn chưa tỉnh con ạk,vu’ lo quá-vu’

-vu' cứ bình tĩnh đã để con lên xem nó thế nào-Linh Linh chạy lên phòng nó,ngồi cạnh giường nhìn khuôn mặt nó phờ phạc bàn chân sưng to,cánh tay thì bị trầy,Linh Linh quay đi vì sợ mình ko kìm lòng được sẽ khóc tạ đây

-sao nó lại bị như vậy hả vu'?Linh Linh

-vu' cũng ko biết nhưng nghe bác sĩ nói là do con pé đi mưa lâu quá neen sốt cao cơ thể suy nhược,con ko biết chuyện gì sao?chắc phải có chuyện gì đau lòng lắm thì cpn pé mới vậy-vu'

vu' nói đến đây Linh Linh mới nhớ ra hẳn,đúng chỉ có hẳn mới khiến cho nó đau khổ đến như vậy cảm điện thoại lên Linh Linh gọi ngay cho Huy và hẳn

Một lúc sau hẳn và Huy đã có mặt tạ nhà nó:

-vu' Thiên Anh sao rồi-hẳn lo lắng

-đúng đó,Linh có gọi điện cho tụi con nhưng chỉ nói Thiên Anh gặp chuyện thui-Huy cũng lo lắng ko kém Huy lun coi nó ngư bạn thân mà

-Thiên Anh bị đi mưa quá lâu nên giờ đang sốt ăi mà vu' ko thấy con pé' tỉnh lại.hxhx..nó mà làm sao vu' biết ăn nói sao với ông bà chủ đây-vu' khóc

-thôi vu' đừng khóc nữa chắc Thiên Anh chỉ bị cảm thôi rồi sẽ khỏi nhanh thôi mà,con và Phong lên với Thiên Anh đã-Huy nói với vu' rồi cùng hẳn lên phòng

-Cạch-hẳn vừa mở cửa ra Linh Linh đã chạy tới mắng hẳn té tát

-cậu đã làm gì mà nó ra nông nổi này?ju thì ju mà chẳng ju thì đừng sao cậu cứ dày vò nó mãi thế,cậu có biết kái con Hà Vân của cậu đã sai con Huyền lớp trưởng và những thằng đâm thuê chém mướn định đẩy nó xuống sông làm mồi cho cá ko?nó đã chịu quá nhiều đau khổ rồi tôi xun cậu hãy tha cho nó đi,nó cũng đủ khổ rồi cậu đừng làm nó mệt thêm nữa-Linh Linh nói một mạch

-em phải nghe Phong giải thích đã chứ,có lẽ ở đây có sự hiểu lầm gì đó-Huy

-trải qua bao nhiêu chuyện mà anh còn bảo hiểu lầm ư?đợi đến khi có chuyện với nó thì mới nói đó là sự thật sao?cô ta tốt đẹp lắm đấy mà anh bênh vực-Linh

-em...-Huy đang định nói thì hẳn gạt đi

-mày cứ để cho Linh Linh nói,đúng là tao chẳng ra gì ngay cả người mình ju cũng ko bảo vệ được,từ khi ju tao Thiên Anh ko có lấy một ngày hạnh phúc lúc nào cũng bần,cũng khóc vì tao,thật sự tao ko xứng đáng với tình ju của cô ấy-hẳn

-tôi có nhiều điều để nói lắm nhưng tôi ko muốn đánh thức nó đây,đã quá nhiều chuyện đã xảy ra và nó cần được nghỉ ngơi-Linh Linh nói đi thẳng ra ngoài

-ơ đợi ah với-Huy chạy theo Linh Linh,giờ trong phòng nó chỉ còn lại hẳn và nó,hẳn đi tới qùy xuống bên cạnh giường,nắm lấy bàn tay của nó,hẳn nhìn khuôn mặt xanh xao,đôi môi xinh xắn giờ đây bị thay thế bởi một màu tím ngắt,..hẳn nhìn nó mà thấy xót xa,những giọt nước mắt hối hận lăn dài trên má hẳn

Sau một giấc ngủ dài nó mở mắt thức dậy,cơ thể vẫn mệt một bên tay nó đang truyền nước,còn bàn tay kia được nắm bởi bàn tay to ấm áp của ai đó,đó là một sự ấm áp quen thuộc hẳn đang gục xuống bàn ngủ ngon lành

nó chợt quây định tự mình ngồi dậy ko may làm hẳn thức giấc,hẳn rụi rụi mắt cho tỉnh ngủ mặc dù nhìn lúc này hẳn rất đáng ju nhưng nó vẫn đang giận hẳn,ánh mắt nó lạnh lùng nhìn hẳn

-ủa,em tỉnh rồi hả?hẳn

nó cố tự mình ngồi dậy,hẳn đỡ nó thì nó lại gạt tay ra,dù vậy hẳn cũng giúo nó ngồi dậy(2đứa nj'ngang như cua zậy.hxhx..)

-...-nó im lặng ko nói gì quay đi chỗ khác

-em thấy trong người thế nào?hẳn sờ lên trán nó bọ nó gạt tay ra

-anh tới đây làm gì?sao ko về mà lo cho Hà Vân của anh ý-nó nói giọng giận dỗi

-em hiểu lầm anh rồi thật ra hum đó anh nói chuyện với Hà Vân vì muốn cô ấy hiểu sau này sẽ ko làm phiền chúng ta nữa thôi nhưng cô ấy ko nghe đã vậy còn chủ động ôm anh nữa-hắn

-anh là đồ ngốc àk?sao có thể để yên cho cô ta ôm như thế chứ?chắc anh cũng mún vậy chứ giiii?nó kéo dài

-tại lúc đó bất ngờ quá nên vậy,từ nay sẽ ko bao giờ có chuyện như vậy nữa,em đừng giận anh nữa mà,trông các mặt xị ra đáng ju chưa kìa.hjhj-Hắn nhéo má nó

-ai cho anh động vào người e,ghét anh lắm-nó kí dề hần

-con gái nói ghét là ju mà-hắn

-vậy em ju anh lắm,tức là ghét đó-nó

-ko phải con gái noi ju là ju,nói ghét cũng là ju.híhí-hắn cười đắc thắng

-anh thật là..hứa-nó dơ nắm đấm trước mặt hắn

hắn cầm tay nó rồi ôm nó:-anh xin lỗi,anh làm em chịu tổn thương nhiều rồi-hắn

-ko sao đâu,vì anh em có thể chịu đựng được tất cả-nó cũng vòng tay ra ôm hắn

-Cạch-Linh Linh mở cửa thấy vậy liền bịt mắt Huy lại nói

-úi xời,sorry nak,2người cứ típ tụ đi-Linh Linh đang định kéo Huy ra ngoài thì Thiên Anh nói

-vào đây đi.-nó

-hjhj..mày thấy đỡ chưa?tao phải công nhận là mày ngủ giỏi đấy,mày đã ngủ 2ngày1 đêm rồi đấy-Linh Linh

-hả?tao ngủ lâu như vậy rồi sao?sao em ko thấy anh nói gì?anh vừa mới tới àk?nó quay sang hỏi hắn

-Phong đã ở đấy bên cạnh mày suốt 2ngày qua ko rời nửa bước thì sao ko biết chứ,ổng này ko ày lắm ák-Linh

-lạ nha,có người hum qua còn mắng Phong té tát sao giờ lại ra mặt nói giúp zậy ta?Huy

-đó là do em ko hiểu chuyện bị zờ em biết rồi anh còn cố tình moi móc ra thế hả?thích ăn đấm hả?Linh Linh dơ nắm đấm

-úi,em thử nghĩ mà xem anh thì lúc nào cũng có thể oánh được nhưng Thiên Anh giờ rất đang đói cần mồm lắm đó-Huy cố tình lảng

-ờ ha,mày đói ko?tao bảo vu' nấy cháo ày nhé!Linh

-ừ vậy cũng được-ní đứng dậy định bước đi thì

-ế..đi đâu thế?mày vẫn chưa khỏi hẳn đâu-Linh Linh lo lắng

-tao đi dạo với Phong thôi mà đã có Phong rùi tao khỏi lo với lại nằm suốt ẽ hít người rồi

-ừk vậy cũng được,Phong nó để mắt đến nó nhé-Linh Linh

-uki luôn-hắn

nó khoác tay lên vai hắn đi được và bước thấy khó khăn hắn ngồi xuống

-gì vậy anh?nó

-em lên đi anh cõng em-hắn

-ah ko cần đâu em đi được mà-nó

-em lên đi cái bướng quá-hắn nói nháy mắt Huy và Linh Linh hiện giờ nhờ sự giúp đỡ của 2người bạn hắn cũng cõng được cô pé ngang bướng nị'

hắn đặt nó ngồi trên chiếc xích đu

-anh bít ko?từ nhỏ em đã có ước mơ giản đơn là có thể ngồi cùng người mình ju trên chiếc xích đu này rồi sẽ cùng ngắm trăng sao-nó

-ái chà em mơ mộng thật nhưng ước mơ của em đã thành sự thật rồi còn gì-hắn

-xí..ai nói anh là người mà em muốn nói trong ước mơ đó chứ-nó

-vậy là anh mừng hụt rồi.hxhx-mặt hắn xị ra

-hjhj..em đùa đó-nó ngược lên bầu trời nhìn những vì sao tinh tú

-em có bít tại sao có 2vì sao sáng nhất đôi khi lại bên cạnh nhau cùng toả ánh sáng nhưng có lúc lại phải cách xa nhưng rồi một thời gian có vị trí rất gần ko?hắn

-vì sao vậy?em hổng có bít-nó

-vì 2ngôi sao ấy mặc dù ở gần hay ở xa đều luôn luôn hướng về nhau nên khi dù có xa thì cũng ko thể xa nhau quá vài ngày là quay trở về bên cạnh nhau,e, có thấy 2vì sao ấy giống anh và em ko?hắn mỉm cười

-em cũng thấy vậy đó,vì khi xa anh em rất nhớ nếu như phải cách xa anh vài hum chắc em chít mắt-nó

-hjhj..anh cũng vậy đó-hắn

nó mỉm cười nhìn ông trăng xung quanh là những vì sao linh linh thật huyền ảo

-chụt-hắn hun một káu vào má nó

-aaaaa..ghét anh-nó đánh hắn

-em có thể đòi lại mà-hắn dơ má ra

-hừ..anh xấu tính-nó

Linh Linh và Huy ra thấy 2cô cậu này đang ngồi mơ mộng mặc dù ko muốn nhưng vẫn phải cắt ngang giấc mộng này vì 2 ngày nay nó chẳng có gì vào bụng cả

-chà,mơ mộng quá nhỉ?Linh

-lại còn ngắm trăng với sao cơ đấy-Huy

-anh ui,có người ghen tị kìa?có thích ko?tao nhường ghế choa-nó

-ko dám cảm tạ kái tấm nòng dồi của mày;thư tiểu thư mời tiểu thư vào mum cháo cho tui nhờ-Linh Linh nhún người xuống rồi dơ tay mời như trong khách sạn

-vâng em vào mum ngay đây.híhí-hắn đỡ nó đi vào trong

-em này hay bọn mình tận dụng ngắm trăng sao kái đi,đẹp như vậy cơ mà-Huy kéo tay Linh Linh lại

-hự..trăng với sao kái giề,vào xem nó ăn uống thế nào đã-Linh Linh đi trước

-em giống mama Chuê lắm rồi đấy-Huy

-cái gì?Linh

-àk ko,anh nói gì đâu.hềhề-Huy cười trừ rồi vênh mặt lên huyết sáo như ko có chuyện gì xảy ra

Thật ko thể tưởng tượng nổi Linh Linh cứ nghĩ nó ko mum hết nổi tô cháo cơ ko ngờ giờ 3tô cháo đang được xếp chồng lên nhau,khỏi cần rửa vì nó vét sạch roài

-này,phải mày ko zậy?Linh Linh

-woa..woa..1..2..3..cả tô đang mum nữa là 4 tô rồi đó,pà quả là siêu sao-Huy dơ ngón tai cái lên muốn nói nó thật là “number one”

-em mum như vậy ko sợ thành nhợn àk?hắn

nó lườm hần một cái sắc nhọn,nói:-mọi người hay nhỏ ko mum được cũng nói,mum nhìu cũng nói là sao?tui đã ngủ 2ngày trong khi đó ko ăn uống gì cả vậy thì 2 ngày 4bữa ăn bù là 4tô là đúng rồi;vu' àk cháo vu' nấu vẫn là số 1 ák-nó

-may mà vu' nấu nhìu 2ngày nay mấy đứa lo cho con lằm đấy,vu' cũng mừng khi con có thể mạnh khoẻ lại như vậy,thật cảm tạ ông trời quá-vu' khấn lia lịa

-mọi người có mún con màu hít bệnh hông?nó nói ngậm chiếc thìa vào mồm

-....-mọi người cùng gật đầu tập 1

-vậy có muốn con nhanh khoẻ trở lại ko?nó

-...-lại típ tục gật đầu tập2

-hềề..hít ừ vu' ơi cho con thêm tô nữa đy-nó cười khàn khạch

-TRỜI!mọi người té xỉu đả cắm xuống đất,chân chống lên trời hít lượt

Mọi người có bít giờ là mấy giờ hông.uj,mai đây chắc mắt như gấu trúc mắt,mình post cổ ọi người đọc đó,chap sau sẽ có một biến cố lớn xảy ra với nó,ai qua đọc nhớ pm lại nha,tác giả thức cả đêm để viết đó hông ủng hộ bunn lằm ák,thanks nhìu!

17. Chương 17

Đạo này trường nó đang chuẩn bị cho kì thi Học Kì 1,vì trường nó coi thi rất chặt chẽ nên học sinh trong trường ai cũng thể hiện sự lo lắng trên nét mặt và cũng vì là trường quý tộc nên lớp học nào cũng gắn camera theo dõi,mỗi kì thi những camera này sẽ hoạt động hít năng suất nên những nhân vật vào hàng cao thủ (ẩn dụ đủ) chuyên quay cốp cũng ko thể lằm ăn được gì,khi nhận được thông báo nó,hần,Huy và Linh Linh quyết định sẽ học nhóm với nhau,đạo này Hà Vân ko dám lằm phiền tới nó vì đã có chàng hoàng tử Khánh Phong bên cạnh nhưng trong lòng nó luôn có cảm giác như Hà Vân đang im lặng để chuẩn bị ột kế hoạch khác nhưng rồi nó cũng gạt đi ý nghĩ đó nó ko thấy lo lắng lằm vì nó còn có hần bên cạnh,từ khi bít Hà Vân đã thay đổi hần đã trở nên lạnh lùng với Hà Vân hơn,giờ đây trong lòng hần duy nhất chỉ có nó mà thôi.Ngày nào cả bọn cũng tập trung tại nhà nó để ôn thi vì khoá vu' chăm sóc cái dạ dày của tụi nó mà hơn nữa bọn nó còn cá cược với nhau nếu ai được đứng hạng nhất thì sau này sẽ được mum miễn phí trong một tháng và chịu trách nhiệm trả xiền sẽ là 3người còn lại,lấy mục tiêu đó để phấn đấu nên đứa nào cũng học hành rất chăm chỉ, khi học cùng hần nó mới bít bề ngoài hần hay cúp học và tỏ ra ko quan tâm đến việc học nhưng khi học thì hần rất nghiêm túc,cả Huy và Linh Linh cũng đều rất thông minh và học rất tốt,khi học thỉnh thoảng lại vang lên tiếng cười nhưng có lúc lại tranh luận nhau để giải ra những bài toán khó,mặc dù học rất vất vả nhưng trong lòng tụi nó ai cũng cảm thấy vui vì được bên cạnh những người mình thương ju,đôi khi con người cứ mãi lao vào vòng xoáy của cuộc sống mà quên đi những khoảnh khắc,những điều tốt đẹp đang chờ ta...

Một hum trước ngày thi hum nay bọn nó quyết định sẽ học tại nhà hần,sau khi mum nhiệt tình rùi tụi nó lại lao vào việc học,ngày mai sẽ bắt đầu thi môn đầu tiên nên áp lực rất lớn,hần thấy đứa nào mắt cũng chuẩn bị lơ đãng nên xuống lấy nước uống ai dè khi đi lên thì 3đứa kia nằm 3góc khò khò rùi có lẽ vì vì mấy ngày nay quá căng thẳng và phải học nhìu nên bây zờ mới dễ dàng ngủ như vậy,hần đặt khay nướ lên bàn đi tới chỗ nó:

-Thiên Anh...hần gọi nhưng ko thấy nó trả lời,nhìn lúc nó ngủ đáng ju thật,đẹp như thiên thần vậy,nhe nhàng vén mái tóc rồi hun nhẹ lên trán nó mỉm cười hần bế nó lên giường đắp chăn cẩn thận hần quay sang gọi Huy đang nằm ngủ trên ghế:-này dậy đi

-gì vậy?để tao ngủ cái coi-Huy nói mắt vẫn nhắm nghiền nói giọng ngái ngủ

-dậy đi sang phòng khác ngủ-hần

-ủa,zậy tao đang ngủ đâu đây?Huy rụi mắt

-mày đang ngủ ở phòng tao nhưng hum nay để cho 2nàng ngủ ở đây tao với mày qua phòng khác ngủ-hắn

-zậy hả..oáp.oáp..đi thôi-Huy ngáp mắt vẫn ko chịu mở rồi đi như người bị mộng du

-ê thằng kia mày định để bạn gái mày ngủ ở bàn học thế hả?hắn

Huy quay lại một mắt nhắm một mắt mở:-ừk nhỉ.hxhx..tao quên-rồi Huy đi tới bệ Linh Linh lên giường nằm cạnh nó rồi 2thằng đi sang phòng khác ngủ một cách ngon lành

Sáng hum sau nó mệt mỏi tỉnh dậy,quơ tay lấy chiếc điện thoại thì đã 7h kém 15,nó giật mình gọi Linh Linh dậy rồi vào phòng làm vệ sinh một cách nhanh chóng,chạy khắp mấy phòng mà cũng ko bắt hắn và Huy ngủ phòng nào nữa,nhà nj' như mê cung zậy.huhu..uj cuộc đời vẫn đẹp sao khi nó nhìn thấy Huy đang ôm hắn ngủ:

-này dậy đi-nó lay lay người hắn và Huy

-gì zậy,bà Kim(quản gia nhà Huy,người mà Huy ghét nhất vì mỗi sáng đều kêu gào Huy dậy đi học) pà ko để yên tui ngủ là tui cho pà về quê mà chặn nhợn đấy-Huy nói giọng lè nhè chưa tỉnh ngủ

-này dậy đi-nó tiếp tục gọi nhưng 2thằng đều ko phản ứng gì,nó nhìn quanh nhà thì thấy có chiếc đồng hồ đời cổ cũng có vẻ đắt tiền,nó liền chạy lại lấy chiếc đồng hồ vắn vắn một lúc nó đặt giữa 2thằng rồi trườn kéo chắn lên kín đầu 2thằng lun,nó chạy ra một góc xa bịt tai lại,1phút sau thì-RENG.RENG.RENG...-tiếng kêu kinh hoàng của chiếc chuông đó khiến 2thằng ngồi bật dậy,ngó quanh Huy hét lên:

-CHUÔNG BÁO ĐỘNG MAY CHẠY THÔI;CHÁY NHÀ RỒI

-hả?đâu đâu?cháy đâu?hắn

-tao cũng hổng biết-Huy lắc tay

-cháy đâu mà cháy,là tiếng chiếc đồng hồ này nè-hắn

-mày đặt chuông gì mà kêu kinh thế?tao điếc hìt tai rồi,nghe ko rõ nữa nè-Huy

-tao nhớ là tao có đặt chuông báo thức đâu nhỉ?hắn

-tui đặt đó-nó

đến lúc này 2tên nj'mới biết đến sự có mặt của nó trong phòng

-em vào đây khi nào zậy?định hù bọn anh chút àk?hắn

-ừ..2người nhìn xem mấy giờ rồi cho 2người 5phút để làm vệ sinh-nó nhìn đồng hồ

hắn và Huy cùng nhìn đồng hồ tròn tròn mắt nhìn nhau,nhanh như cắt chạy ngay vào phòng vệ sinh,đến cửa còn tranh nhau

-tao vào trước-Huy

-ko mày lâu lắm,tao vào trước-hắn

-tao trước-Huy

-tao trước-hắn

-MỘT 2NGƯỜI QUÁ CÙNG VÀO ĐI GIỜ CÒN ĐỨNG ĐÓ MÀ CẢI NHAU NỮA;NHANH LÊN ĐẤY-nó quát rồi đi ra khỏi phòng

cũng may là khi hội nó vừa tới thì cũng là lúc chuông báo vào thi kêu lên,hít thở thật sâu lấy tự tin vào làm bài,thi xong đang trên đường ra về thì nó nghe thấy tiếng gọi từ đằng sau

-Thiên Anh

nó quay lại là Hưng,nó ngán ngẩm

-có chuyện gì ko?sao anh làm phiền tui hoài zậy?nó

-anh có chuyện mún nói với em,em có thể bớt chút thời gian nói chuyện với anh được ko?Hưng

-tôi chẳng có chuyện gì để nói cả,tốt nhất từ nay ah đừng làm phiền tui nữa-nó đi thẳng

-Thiên Anh àk,anh...-Hưng chưa kịp nói thì nó đã đi rồi,Hưng rất ju nó đến giờ phút này Hưng ko thể chịu đựng được

-anh ju cô ta sao?

Có tiếng nói từ đằng sau,Hưng quay lại là Hà Vân,tuy có hơi bất ngờ đôi chút nhưng vì đang bức mình nên Hưng gất lên:-ko phải việc của cô

-có chứ đương nhiên phải là việc của tôi rồi,tôi ju Phong và anh ju Thiên Anh sao chúng ta ko cộng tác với nhau để giành lại người mình ju nhỉ?Hà Vân

-tôi ko thích-Hưng nói rồi đi luôn

-anh cứ suy nghĩ kĩ đi tôi sẽ coi câu trả lời vừa rồi như ko có.ok?Hà Vân

-vớ vẩn-Hưng đi một mạch để lại Hà Vân với bao nhiêu mưu tính trước mắt

Những ngày thi cứ tiếp tục diễn ra một cách tốt đẹp hum nay là môn thi cuối cùng,4đứa chụm tay vào nhau rồi “YEAH” một cái lấy khí thế bước vào phòng thi

-uj cuối cùng thì cũng đã thi xong rồi-nó nói khi bước ra phòng thi

-mọi người làm bài thế nào?nó thấy hần,Huy và Linh Lunh cũng đã đứng trước cửa lớp chờ nó nên hỏi luôn

-cũng được-Linh Linh

-tạm ổn-Huy nhún vai

-bình thường-hần

-gì cơ?sao lại bình thường được,hum wa chúng ta đã ôn rất kĩ phần đó mà?nó thấy lạ

-uj zời pà đừng thấy lạ,thằng này lúc nào nó chẳng bảo bình thường nhưng khi koá kết quả thì nó luôn đứng hạnh nhứt đấy thui-huy

-đúng đó Phong học đỉnh lắm đoá Thiên Anh-Linh Linh

-zậy mà biểu bình thường.hứ..chít rùi thía thì tui mình thiệt àk.huhu-nó

-cũng có thể-huy

-tui cũng nghi zậy lém-Linh

-hjhj..mọi người cứ choa tui đi tàu bay giấy giỏi gì chứ cũng bình thường thui àk-hần gãi tai

-èo..cũng bít ngại cơ đấy.hjhj..nào mọi người để ăn mừng cho thành công của chúng ta ngày hum nay tui quyết định chúng ta đi đập phá một bữa ra trò rùi.BỐP.BỐP..-nó vỗ tay

-hjhj..zuj quá ha,vậy ai trả tiền?Huy

-đương nhiên là...-nó ngo quanh đưa tay chỉ từng người

-là ai?cả 3người cùng đồng thanh

-her..tui cũng ko bít nữa-nó cười nhạt

-là người nghĩ ra chuyện này đó chính là cậu cậu(em)-Huy,Linh và hần cùng đồng thanh tập 2 rồitung tăng dắt tay nhau đi trước

-uj cái cuộc đời này,3người ko thể bắt công như vậy được chứ-nó chạy theo

-chả liên quan-Linh Linh

-hôhô..tui cũng ko liên quan-Huy

nó nhìn hấn ánh mắt đăm đăm chờ có đồng minh nhưng hấn lại phán ngay câu

-hề hề..đi mum ko mất xiền thụj

-OH MY GOD-nó ngất tại chỗ khiến cho hấn,Huy và Linh Linh được một trận cười vỡ bụng,mọi người cùng cười nói vui vẻ,Hà Vân đi sau thấy vậy nhìn nó bằng ánh mắt hận thù:

-để xem mày còn cười như vậy bên anh Phong được nữa ko?cô cười nửa miệng rồi bấm số gọi cho Hưng

-alô-đầu dây bên kia

-tôi muốn gặp anh ngay bây giờ-Hà Vân

-có chuyện gì ko?Hưng

-chuyện quan trọng,tôi đợi anh ở quán cafe Phố nhé-Hà Vân

-được-Hưng cúp máy

1lúc sau tại quán cafe Phố

-cô gọi tôi tới đây có chuyện gì?mà cô cũng giỏi điều tra số điện thoại nhỉ?Hưng

-làm sao tôi ko biết số điện thoại của chồng chưa cưới chứ-Hà Vân vuốt má Hưng

-có chuyện gì nói nhanh đi,lầm chuyện quá-Hưng gạt tay Hà Vân ra

-như lần trước tui đã đề nghị với anh rồi đó tôi muốn anh sẽ cùng cộng tác với tôi,nếu ko có được tình ju một cách chính đáng thì chúng ta dùng mưu hèn kế bẩn vậy?Hà Vân

-cô thay đổi nhiều quá trước đây cô luôn hiền lành lại rất ngây thơ đã có lúc tui nghĩ lại và định kết hôn với cô nhưng bây giờ thì...-Hưng

-kết hôn mà ko có tình ju thì chẳng bao giờ hạnh phúc và nếu như thay đổi mà có lợi ình thì cũng đáng lắm chứ-Hà Vân

-tôi hơi bất ngờ về cô đấy,vậy nếu như tui làm việc với cô tôi sẽ được gì?Hưng

-haha..đương nhiên anh sẽ có được thứ anh muốn rồi-Hà Vân

-nhưng tôi nói trước ko được làm tổn hại tới Thiên Anh-Hưng

-anh yên tâm tôi sẽ ko làm tổn hại tới công chúa của anh đâu vì kế hoạch của tôi rất hoàn hảo chỉ làm cô ấy thấy tổn thương chút xíu thôi,anh sẽ lợi dụng vào vết thương đó để kéo cô ấy về phía mình,thế nào?Hà Vân

-thôi được tôi chấp nhận-Hưng

-vậy lại đây-Hà Vân ra hiệu cho Hưng lai gần nói nhỏ vào tai Hưng ko bít Hà Vân nói gì mà khiến Hưng gạt như chó giấy(thui chít,sr những ai là fan của Hưng nak,em nhầm xú)

-kính coong..kính coong..-chuông nhà nó kêu lên

vu' chạy lại nhìn vào camera thấy có người thanh niên lạ ** liền hỏi:

-cậu hỏi ai?vu'

-ạ cháu tới đưa bưu phẩm bác cho hỏi đây có phải nhà cô Nguyễn Thiên Anh ko ạk?-người thanh niên

-phải cậu đợi tôi chút-vu' chạy ra ngoài cổng

-ạ bác kí vào đây dùm chác ạk-người thanh niên

-roẹt..roẹt..-** kí xong người thanh niên đưa cho vu' một gói gì đó rồi nói

-ạ cháu cảm ơn,chào bác ạk-người thanh niên

-chào cậu-vu' đi vào nhà thấy nó đang tưới hoa ngoài vườn vu' đi tới

-Thiên Anh-vu'

-dạ-nó ngoái đầu lại

-con có bưu phẩm nè-vu' đưa cho nó

-bưu phẩm ăk,lạ thật từ trước tới giờ có ai gửi bưu phẩm cho con bao giờ đâu-nó nhận lấy

-cũng có thể pama gửi cho con đồ gì đó,thôi con vào nhà rửa tay đi để đây vu' làm cho-vu' đón lấy bình xịt nước

-dạ-nó hí hửng cầm gói bưu phẩm chạy lên phòng vì cứ nghĩ đó là quà của pama,chắc vì pama muốn nó bắt ngờ nên mới ko ghi tên như vậy,nó nhanh chóng bóc nhanh gói bưu phẩm ra nhưng ko đó là những tấm ảnh của ai đó,nó cầm những tấm ảnh đó lên trước mắt nó bây giờ là hình ảnh Hà Vân cùng với hân nằm trên giường,phần ngực Hà Vân được che bằng tấm chăn còn hân đang gục đầu vào vai Hà Vân ngủ,nó lật nhanh những tấm ảnh đó toàn là những ảnh hân và Hà Vân ân ái ngủ trên giường nhưng ko có gì là lộ liễu cả,những tấm ảnh rơi dần xuống nền đất nước mắt nó rơi lã chã

-huhu...huhuhu...hức.hức..-nó khóc nấc lên,nó chán nản hoá ra từ trước tới giờ nó chỉ là một kẻ lấp chỗ trống trong lòng hân rồi khi Hà Vân quay trở lại thì nó trở thành người thứ3,một người thừa mà thôi,sao hân có thể làm chuyện đó với cô ta sau lưng nó chứ,ngoài mặt hân ra sức bảo vệ nó lắm cơ mà??tại sao?tại sao ông trời luôn đem lại khổ đau cho nó như vậy?trước đây người bạn thân và người ju cũ của nó đã phản bội nó mà giờ đây khi nó có thể tin tưởng thêm một người thì kết quả lại như vậy,nó phải làm sao đây?tất cả đã chấm hết rồi nó ko còn muốn biết những gì tốt đẹp hết đối với nó lòng tin,tình ju...tất cả đã sụp đổ rồi,nó ko muốn làm gì nữa hết nó quá đau lòng,có ai hiểu nỗi buồn bây giờ nó đang phải trải qua tại sao chứ?nó đã làm gì sai nào?nó ju hân là làm sai sao?chẳng lẽ ju thật lòng là có tội àk?sao lại đây đoạ con tìm nó đau nhói như thế này chứ...

-cạch..HỪ...-Linh Linh đi qua nhà nó chơi,nghe vu' nói nó nhận được bưu phẩm có lẽ của pama nó gửi về định hù nó nhưng ko ngờ lại thấy nó đang ngồi khóc

-mày sao thế,sao lại khóc?Linh Linh

-hức..hức..tao..với Phong đã hết thật rồi mày ơi.huhuhu-nó khóc nấc lên ko nói thành tiếng

-sao vậy?có chuyện gì àk?kể tao nghe xem nào?Linh Linh

-huhuhu..hức..hức..huhuh-nó ko nói gì chỉ khóc,Linh Linh nhìn xuống nền nhà thấy những tấm ảnh,nhặt lên xem,Linh Linh cũng ko tin vào mắt mình cô ko tin Phong lại làm những chuyện như vậy chơi với Phong chưa được bao lâu nhưng cô hiểu Phong ko thể nào làm vậy được nhưng những tấm ảnh này là sao đây???

-thôi mày đừng khóc nữa tao nghĩ đó là mưu kế của con Vân nhằm chia rẽ mày với Phong-Linh

-mày..hức..thử nghĩ..hức..mà xem..hức..ko có lửa thì làm sao có khói,phải có chuyện gì thì Hà Vân mới có cái này để gửi cho tao chứ.huhuhuhu-nó khóc nhiều hơn

-mày phải tin Phong chứ,hãy cho Phong một cơ hội giải thích-Linh

-mày thôi đi,tao đã quá mệt mỏi giờ tao ko còn tin vào cái gì nữa,tất cả đối với tao đã chấm hết rồi.huhuhu-nó chạy đi

-Thiên Anh!Linh Linh chạy theo nó nhưng nó chạy nhanh nên ko theo kịp,thấy nó khóc chạy đi,vu' kéo Linh Linh lại lo lắng hỏi chuyện

-có chuyện gì mà Thiên Anh khóc vậy hả con?

-có gì con sẽ nói với vu' sau ăk,con phải đi tìm nó đã-Linh Linh định chạy đi nhưng nhớ ra điều gì đó cô chạy lên tầng nhặt những tấm ảnh đó rồi đi tìm nó

Về phần nó,nó khóc chạy đi trên đường bỗng

-Kít...nó bị chặn bởi ai đó nó gạt nước mắt đi nhìn kĩ thì đó là Hưng(thực ra Hưng đã theo nó từ nhà vì những tấm ảnh đó là do Hà Vân gửi tới,theo kế hoạch thì Hưng sẽ tới nhà nó nhưng ko ngờ thấy nó chạy ra nên Hưng đi theo nó luôn)

-ủa,Thiên Anh em chạy đi đâu mà nhanh vậy?sao em khóc?Hưng vờ bất ngờ

-Thiên Anh sao rồi?sao lai ra nông nổi này?tai sao????Linh Linh

-tôi tình cờ thấy cô ấy chạy khỏi nhà,cô ấy nhất quyết đòi đi uống rượu nên tôi đưa cô ấy đi,ko ngờ...-Hưng nói cúi mặt xuống

-nên anh đưa nó đi àk?sao anh có thể đưa một đứa đang đau khổ như thế đi uống rượu anh ko biết khuyên nhủ nó sao?tại sao các người cứ thay nhau hành hạ nó như thế hả?huhuhuhu..Thiên Anh oiiiiiii-Linh Linh khóc ngồi bệt xuống

-Linh con bình tĩnh đi,vậy Thiên Anh sao rồi hả cháu-Vu' cũng sụt sịt

-dạ,cô ấy đang trong phòng cấp cứu-Hưng

Lúc này hấn và Huy cũng chạy tới,Linh Linh đứng dậy nhìn hấn bằng ánh mắt căm hận

-CHẤT...tôi đã bảo cậu là từ giờ đừng làm tổn thương,đừng làm nó đau khổ rồi cơ mà tất cả là tại cậu,nếu ko vì cái loại như cậu thì hum nay nó đã ko đi uống rượu và ko bị tai nạn,cậu cút đi đồ *****-Linh Linh tát hấn một cái đau điếng rồi quát lớn

-em nói gì vậy?sao em lại nói với Phong như thế?đương nhiên chuyện này ko ai muốn như vậy cả đâu phải chuyện gì cũng do Phong đâu-Huy

-thế àk?anh tin và bảo vệ bạn anh quá nhỉ?thế thì đây là cái gì?Linh Linh ném vào mặt Phong những tấm ảnh

Huy nhặt những bức ảnh đó lên rồi dơ lên cho hấn nhìn khó hiểu,Huy rất hiểu hấn,chơi với hấn từ nhỏ nên Huy biết hấn ko bao giờ làm vậy

-Linh Linh em lấy những bức ảnh này ở đâu ra vậy?Huy

-em tới nhà nó thì thấy nó đang khóc hỏi nó ko nói rồi em thấy những tấm ảnh này ở trên sàn nhà,em khuyên nhủ nhưng nó ko nghe rồi chạy đi,em đi tìm nó khắp nơi nhưng ko thấy rồi em nhận được tin nó bị tai nạn,tất cả là tại cậu ta nếu ko vì ju cậu ta nó đã ko phải chịu nhiều đau khổ như vậy cậu còn tới đây làm gì nó bị như vậy cậu thấy vui ko?huhuhu-Linh Linh

-thôi nào em đừng như vậy nữa,tạm thời hãy gạt đi những chuyện đó bây giờ quan trọng là Thiên Anh ra sao-Huy kéo Linh Linh ngồi xuống ghế

-cậu nhớ đấy nếu Thiên Anh có chuyện gì tôi sẽ ko tha cho cậu đâu.huhuhu-Linh Linh khóc ngày một nhiều hơn

Từ nãy tới giờ hấn ko nói gì,nắm chặt bàn tay hấn quay lưng bước đi

-anh gọi em ra đây có chuyện gì vậy?sao rồi nhớ em hả?Hà Vân

- phải cô làm chuyện đó ko?hấn hỏi ánh mắt đầy lửa hận

-hay ko,anh nói gì em ko hiểu-ánh mắt Hà Vân thoáng bối rối

-những tấm ảnh-Hấn

-tấm ảnh nào?em chẳng làm gì cả-Hà Vân

-ko phải cô thì ai hả?Hấn nhìn thẳng vào mắt Hà Vân như đang chờ một câu trả lời để xả sự tức giận

-em ko biết,em ko làm gì cả-Hà Vân thấy sợ nên quay lưng bước đi,hấn giật mạnh bàn tay cô lại

-nếu như cô để tôi biết cô đã làm chuyện đó thì đừng trách tôi,tôi sẽ ko tha thứ cho bất kì ai khiến cho Thiên Anh bị tổn thương đâu-hấn nói rồi đi thẳng

18. Chương 18

Hà Vân nhìn theo hần cô xoa bàn tay rồi nói:-anh sẽ ko bao giờ biết được là em làm chuyện này vì tính em làm chuyện gì cũng rất gọn gàng và sạch sẽ.hahahaha-cô cười lớn

Hần quay lại bệnh viện đứng một mình lặng lẽ dõi theo cánh cửa phòng cấp cứu,mọi người ai cũng lo lắng ko biết nó có xảy ra chuyện gì ko mà từ khi đưa vào cấp cứu đã mất tiếng đồng hồ rồi, lúc này pama nó cũng đã bay về tới nơi,mama nó cứ ôm vu' khóc,papa nó nắm chặt tay âu sầu,Linh Linh khóc zữ lăm Huy ở bên cạnh an ủi mãi,hần và Hưng mỗi người một hướng,Hưng cảm thấy hối hận vì đã đồng ý làm theo kế hoạch của Hà Vân,vì sự ích kỉ và tham lam của bản thân mà khiến nó rơi vào nguy hiểm Hưng ko hề muốn như vậy,cậu im lặng chờ đợi một điều gì đó

Hần lo lắng như sợ điều gì đó sẽ xảy ra nếu như có chuyện gì xảy đến với nó thì hần sẽ hối hận suốt cuộc đời này:"Thiên Anh àk?anh xin lỗi anh chỉ mang lại đau khổ và nước mắt cho em thôi vì anh mà em phải chịu nhiều tổn thương,em phải tỉnh lại đó nhất định em phải tỉnh dậy muốn đánh,muốn mắng hay bắt anh làm gì anh cũng chịu hết,nhưng dù anh có như thế nào thì anh cũng ko bao giờ làm điều gì có lỗi với em,anh ko hề có chuyện đó chắc là có ai đó tính làm vậy để chia rẽ anh và em,em hãy tỉnh dậy để anh có thể giải thích và bù đắp cho em được ko???"

Cánh cửa từ từ hé mở,cô y tá bước ra,mọi người chạy lại mỗi người một câu hỏi về tình hình của nó:

-cô ơi con tôi sao rồi?

-bạn cháu có sao ko hả cô?

-bla.bla..

-xin mọi người trật tự đi do mất máu quá nhiều nên cần truyền máu nhưng hiện tại máu ở bệnh viện đã hết nếu bây giờ chờ máu từ tuyến khác chuyển đến thì rất lâu chúng tôi e rằng sẽ ko kịp vì vậy chúng tôi cần sự giúp đỡ của gia đình bệnh nhân-cô y tá

-lấy máu của tôi đi tôi là bố nó nhất định sẽ hợp-papa nó

-tôi là mẹ của con pé,hãy lấy máu của tôi đi-mama nó

-tôi tuy già rồi nhưng vẫn rất khỏe mạnh hãy lấy máu của tôi đi cô-vu'

-hãy lấy máu của cháu,2bác và vu' cũng đã lớn tuổi rồi-Linh

-đúng đó,tôi là con trai hãy lấy máu của tôi đừng lấy máu của người già và con gái-Huy

-ko hãy lấy máu của tôi,tôi rất khỏe mạnh-hần

-tôi cũng sẵn sàng hiến máu-Hưng

-mọi người cứ bình tĩnh,bây giờ tôi sẽ kiểm tra nhóm máu của 4em thanh niên này nếu ko có ai hợp tôi sẽ chuyển sang kiểm tra nhóm máu của những người có tuổi nếu ai hợp sẽ lấy máu của người đó,giờ 4em đi theo tôi-cô y tá đi trước Linh Linh,Huy,Hưng và hần cũng đi theo vào phòng kiểm tra nhóm máu rồi sau đó ra phòng chờ ngồi đợi kết quả,ai cũng mong nhóm máu của mình hợp để có thể truyền máu cứu sống nó

-ai tên là Lê Khánh Phong?cô y tá bước ra hỏi

-là tôi-hần đứng dậy

-cậu có nhóm máu O hợp với nhóm máu của bệnh nhân baay giờ cậu sẵn sàng vào phòng để chúng tôi lấy máu chứ?cô y tá

-vâng-hần trả lời cô y tá gật đầu rồi đưa hần tới một phòng khác,máu của hần nhanh chóng được chuyển vào phòng cấp cứu nhìn sự gấp gáp của mọi người mà hần thấy lo lắng,sốt ruột bất bao nhiêu,hần thầm xin ông trời đừng cướp nó đi,mọi tội lỗi hần sẽ gánh chịu hết từ nay hần sẽ trân trọng nó hơn,sẽ ju thương và bảo vệ nó..

Cánh cửa phòng cấp cứu mở bác sĩ bước ra chiếc xe dần chuyển bánh đưa nó ra ngoài mọi người ai cũng khóc chạy theo chiếc xe đó chỉ sợ có chuyện gì xảy ra với nó,nhìn nó mà ai cũng đau lòng đầu quần băng,khuôn mặt ko còn hồng hào nữa mà hiện giờ rất nhợt nhạt,nó nhanh chóng được đưa vào phòng cách ly

-xin lỗi tạm thời mọi người ko được vào-cô y tá đóng cửa lại

rồi chạy lại hỏi bác sĩ:-bác sĩ,con gái tôi sao rồi?papa nó

-cô bé bị thương ở não bộ chúng tôi đã kiểm tra rất may ko bị chấn thương nặng,trên người có vài chỗ như cánh tay và bàn chân bị thương nhưng cũng ko đáng lo ngại may là đưa tới bệnh viện kịp thời mọi người an tâm cô bé đã qua cơn nguy hiểm rồi có thể sẽ có biến chứng nhưng phải chờ cô bé tỉnh lại chúng tôi mới tiến hành kiểm tra được-bác sĩ

-cảm ơn bác sĩ nhiều lắm-papa nó nắm tay ông bác sĩ

-đây là trách nhiệm của chúng tôi mà có thể cô bé sẽ bị hôn mê trong và ngày mọi người hãy túc trực bên cô bé nếu có vấn đề gì gọi ngay cho tôi-bác sĩ

nghe bác sĩ nói mà mọi người ai cũng thở phào nhẹ nhõm

-con tôi ko sao,nó ko sao thật rồi-mama nó mừng rỡ

-đúng thế,ông bà chủ hãy yên tâm,Thiên Anh rất kiên cường mà-vu'

-các cháu nên về nhà nghỉ ngơi đi mai mới được vào thăm Thiên Anh có-papa nó

-cô chú và vu' hãy về nhà nghỉ ngơi đi ăk,bọn cháu sẽ ở lại đây-Linh Linh

-ko,các cháu về đi,cô chú sẽ ở lại,vu' cũng về nhà đi-mama nó

-phải đó,bọn cháu là thanh niên mà,ở đây lạnh lắm cô chú hãy về nhà nghỉ ngơi đi ăk-Huy

-cô chú nghe cháu về đi ăk,có chuyện gì cháu sẽ gọi ngay ăk-Linh Linh

-cháu là Linh Linh phải ko?mama nó

-ạ-Linh

-cô đã nghe Thiên Anh kể nhiều về cháu,chắc đây là Huy phải ko?cô chú luôn vắng nhà Thiên Anh phải chịu thiệt thòi nhiều,cảm ơn các cháu đã luôn bên cạnh giúp đỡ nó.huhu..hixhix-mama nó lại khóc

-cô ko phải cảm ơn đâu ăk,Thiên Anh rất tốt với bọn cháu,đã là bạn bè thì dù như thế nào bọn cháu cũng sẵn sàng bên cạnh giúp đỡ bạn ấy,cô chú nghe cháu về nhà đi,cháu nghỉ ngơi gian này cô chú phải giữ gìn sức khoẻ còn lo cho Thiên Anh nữa ăk-Linh

-nhưng...-papa nó

-cô chú nghe mọi người nên về đi,có tụi cháu ở đây rồi mà,vu' đưa cô chú về dùm cháu ăk-hấn

-vậy có gì nhờ cả vào các cháu mai cô chú sẽ vào,cảm ơn các cháu nhiều lắm-papa nó

-chú đừng lo để cháu đưa cô chú và vu' ra xe ăk-Linh

sau khi đưa pama nó ra xe quay lại thì mỗi thằng ngồi một góc co ro thấy tội nên Linh Linh nói:

-mọi người về đi,Linh sẽ ở lại với Thiên Anh

-ko tôi ở lại-Hưng

-anh cũng ở lại-Huy

-Huy đưa Linh về đi,anh cũng về đi mọi người nên về nhà nghỉ ngơi,tôi sẽ ở lại-hấn

-mày là gì mà dám ở lại đây vì mày mà Thiên Anh bị như vậy tao sẽ ở lại còn mày hãy cút đi-Hưng

-dù tôi có làm sai chuyện gì hay ko thì tôi sẽ là người chuộc lỗi với cô ấy,chuyện này ko liên quan gì tới anh-hấn

-Thiên Anh là người tao ju,mày nói ko liên quan sao?mày tự ình cái quyền quyết định ấy từ bao giờ thế?Hưng

-tôi cứ thích thế thì anh làm gì tôi?cô ấy là bạn gái của tôi,tôi có quyền-hắn

-màyyyy...-Hưng định nhảy bổ vào oánh hấn nhưng Linh ngăn lại

-giờ là lúc nào rồi mà 2người vẫn còn cãi nhau được nó đang nằm trong kia kia,nếu 2người ju thương nó thì cầm mồm hết đi để cho nó còn nghỉ ngơi-Linh Linh

-tao tạm tha ày-Hưng bỏ tay ra khỏi cổ áo hấn,hấn ko thêm nói gì đi tới ngồi cúi mặt xuống đất

-thôi thì thế này,mọi người sẽ cùng ở lại tôi đi kiểm chắn đừng có gây sự với nhau nữa nếu ko bị đuổi hết ra ngoài thì lại buồn cười-Linh Linh ko quên để lại một câu dọa nạt mới yên tâm đi lấy chăn

Đêm xuống càng lạnh thêm may mà Linh kiểm đủ 4cái chăn nếu ko bọn nó phải chịu lạnh,hấn nằm mãi mà ko ngủ được nhìn qua cửa kính nó đang nằm đó mắt nhắm nghiền,khuôn mặt rạn rở và hay cười bây giờ ko còn mà giờ tái nhợt đi,nó được bao quanh bởi nhiều loại máy móc,hấn nhìn nó mà ko kìm được lòng mình,những giọt nước mắt hối hận vì ko bảo vệ nó rơi trên má hấn,hấn chẳng bít gì cả,chẳng bao giờ hấn biết đến những điều nó đang phải chịu đựng,hấn mong sao mình chỉ là một con người bình thường ko giàu có,ko đẹp trai như thế hấn có thể dễ dàng đến với nó nhưng có lẽ đây đã là số mệnh rồi hấn ko thể nào cưỡng lại được cũng ko thể tay đổi được,Thiên Anh àk,em hãy mau chóng tỉnh lại đi như thế ko giống em chút nào mọi khi em hay cười đùa với em lắm,em còn dọa đánh hay đấu võ với anh nữa thực ra toàn là anh nhường em đó em tỉnh dậy thử đấu với anh xem anh sẽ thắng em cho coi..anh thương em lắm,anh ju em nhiều lắm em có biết ko?hấn khóc đập đầu vào tấm kính

Huy tỉnh dậy thấy hấn như vậy cũng thương hấn lắm

-mày đừng như vậy nữa bác sĩ đã nói ko sao rồi mà-Huy nói mà hấn ko có phản ứng gì hết vẫn đứng im nhìn nó

-thôi ngủ chút đi,cả ngày mệt rồi nghỉ ngơi còn lấy sức mà bù đắp cho nó-Huy kéo hấnlại chỗ ghế ẩn hấn nằm xuống rồi đắp chăn cho hấn,Huy là người bạn thân nhất và cũng là người hiểu hấn nhất,nhiều khi hấn ko nói ra nhưng nhìn vào ánh mắt hấn là Huy có thể hiểu những suy nghĩ của hấn,hơn ai hết bây giờ hấn là người đau lòng nhất thấy người mình ju bị như vậy hấn dằn vò bản thân mình rất nhiều.. Thấy yên tâm về thằng bạn Huy yên tâm quay lại chiếc ghế và làm tiếp phần việc còn dang dở là ngủ thỉnh thoảng mở mắt nhìn người nằm đối diện là Linh Linh,Huy lại mỉm cười hạnh phúc rồi lại đi vào giấc ngủ

Ngày ngày mọi người đều túc trực bên nó sáng pama nó lại tới thay ca cho 4đứa về đi học,trưa đến mấy đứa mum xong ngủ một chút lại tới bệnh viện chỉ có hấn là ko rời nó nữa bước thôi,pama hấn cũng bay về nước tới bệnh viện thăm nó và an ủi động viên pama nó,còn khuyên nhủ hấn nữa nhưng hấn mặc kệ cả ngày hấn chỉ ngồi nhìn nó chẳng ăn uống gì cả,những đồ ăn Linh Linh hay Huy,pama hấn mang vào vẫn còn nguyên trông hấn tiêu tụy đi nhiều thiếu nó hấn chẳng buồn đi học,mọi người vẫn được vào thăm nó nhưng chỉ được 3người vào 1lần thôi,hôm nay là ngày thứ3 nó hôn mê rồi,Linh Linh và Huy vẫn như mọi khi mang đồ ăn vào cho nó

-mày ăn chút gì đi đã 2ngày hum nay ko ăn gì rồi mày cứ như thế nó tỉnh dậy nó buồn đấy-Huy

-phải đấy cậu ăn chút đi có như vậy cũng ko giải quyết được gì-Linh

-sao em ích kỉ thế?em chẳng thèm mở mắt nhìn anh lấy một lần em có biết em ngủ giỏi như thế nào ko?khéo khi anh phải bảo người ta cho em vào bảng xếp hạng kỉ lục ngủ giỏi nhất đây-hấn chẳng thèm để tâm tới những gì xung quanh chỉ nhìn nó và cứ nói chuyện một mình

Bàn tay nó nhúc nhích rồi mắt nó từ từ mở mắt ra đầ nó đau buốt nó tỉnh dậy trước sự ngỡ ngàng của mọi người Linh Linh chạy ra gọi pama nó lúc này pama nó cũng chưa về mọi người phá lệ chạy vào mặc cho sự ngăn cản của y tá

-em tỉnh dậy rồi sao?em thật sự tỉnh dậy rồi-Hấn vui mừng ôm nó

nó nhìn xung quanh lạ lắm rồi giật mình:-aaaaaa,anh là ai sao lại ôm tôi?nó đẩy hấn ra đôi mắt dường như trở lại sự ngây thơ như trước khi gặp hấn

Chuyện gì đã xảy ra,tại sao nó lại ko nhận ra hấn?

Hấn bắt ngời vì hành động của nó,thực sự nó ko biết hấn là ai sao?hấn cầm tay nó

-anh là Phong nè,em ko nhận ra anh sao?hấn

-ah,anh làm gì vậy chứ?sao lại cầm tay tui,đồ biến thái-nó chu mỏ lên quát lớn,vẫn cái vẻ đáng ju như mọi khi nhưng dường như trong nó đã có sự thay đổi nào đó

-vậy con nhận ra ta là ai ko?papa nó

-zời ui,pama tưởng con mất trí nhớ rồi sao?đây là papa,đây là mama,còn cả Linh Linh,vu',Huy nẫu nè,đây là Hưng duy nhứt chỉ có người này(nó chỉ vào hấn)là con hồng có bít,người quen của pama hả?nó ngây thơ

-con ko nhận ra đây là ai sao?mama nó

-ủa,ko phải người quen của pama sao?mà cũng đúng ha,bạn pama sao có thể mất lịk sự như vậy chứ-nó chun mũi nhìn hấn

-em ko nhận ra anh sao?ko đúg,em đang đùa anh phải ko?hay em ghét anh nên mới vậy,em nói đi,ko thể có chuyện em quên anh được-hấn lắc mạnh bờ vai nhỏ bé của nó như ko tin những gì đang diễn ra

-Á..mama ui-nó run rẩy sợ hãi

-cậu bình tĩnh đi,cậu đang làm nó sợ đấy,Huy àk anh đi gọi bác sĩ tới đây nhé-Linh

Bác sĩ tới đưa nó vào phòng để kiểm tra não bộ của nó,sau một hồi bác sĩ bước ra bỏ cặp kính ra và thở dài

-cô bé có thể tạm thời mất trí nhớ một thời gian,có thể là do di chứng của sự va đập để lại hoặc cũng có thể là do cô bé phải chịu một cú sốc về tinh thần quá lớn nên bị mất trí nhớ tạm thời tôi nghĩ gia đình và người thân nên giúp đỡ để cô bé có thể lấy lại mảng kí ức đã mất,có nhiều trường hợp sẽ mãi mãi ko thể nhớ lại được nhưng cũng có trường hợp nhanh chóng lấy lại kí ức khi đưa cô bé tới những nơi cô bé đã từng có kí ức bị lãng quên hay kể cho cô bé nghe về hồi ức của mình đến một lúc nào đó cô bé sẽ nhớ lại thôi,dù sao gia đình cũng nên thử xem sao-bác sĩ

Mọi người ai cũng buồn quay sang nhìn hấn đang đứng tựa lưng vào tường khi nghe bác sĩ nói vậy hấn ngồi thụp xuống tay chống lên đầu gối mặt cúi xuống đất,ai cũng hiểu hấn đang buồn nhieu lắm mấy ngày qua hấn bên cạnh mong nó tỉnh dậy bít bao nhiêu vậy mà khi tỉnh dậy những hồi ức về hấn đã tan biến làm sao hấn có thể chấp nhận được sự thật này chứ..

hấn nghĩ:“có lẽ nào đây là quả báo dành cho hấn???hấn xứng đáng bị như vậy vì hấn mà nó đã phải chịu cú sốc lớn nhưng ai đã làm chuyện này?ai đã khiến nó quên hấn?nhất định hấn sẽ tìm ra kẻ đã phá hoại tình cảm của hấn và nó,nếu biết là ai kể cả Hà Vân hấn cũng ko bao giờ tha thứ”rồi hấn đứng dậy kéo Huy ra công viên của bệnh viện

-mày còn giữ những tấm ảnh hôm trước ko?hấn

-còn,nhưng tao để ở nhà cơ-Huy

-bây giờ về nhà mày-hấn

-được rồi,đợi tao đi lấy xe-Huy liền chạy đi lấy xe rồi 2thằng cùng về nhà Huy

Tại nhà Huy:bây giờ hấn mới có cơ hội nhìn kĩ những tấm ảnh này

-đây là ảnh ghép-hấn

-đúng thế,nếu như ai tinh mắt thì mới nhận ra đó là ảnh ghép-Huy

-khoan đã,những tấm hình này rất giống với những tấm hình mama tao chụp trộm khi tao ngủ,mama còn giấu tao copy lên blog của tao nữa,mama tao còn nói là vì khi ngủ nhìn tao rất đáng ju nên thỉnh thoảng mama lại chụp nên rất nhiều ảnh-hấn

-vậy thì rất có khả năng lấy ảnh từ blog của mày rồi ghép-Huy

-mang laptop lại đây-hấn

-đây-Huy chạy đi lấy laptop rồi đưa cho hấn,sau khi xem rồi độ thì thấy những bức ảnh này trùng với những ảnh có trong blog của hấn chỉ có điều khung cảnh khác và có mặt Hà Vân thui

-đều rất giống nhau-hấn

-ah,mày thử xem khách mới vào xem nào?Huy

-thằng này khôn,những người mới vào gần đây nhất có rất nhiều nhưng trước ngày nó bị tai nạn thì có ai?để xem nào..-hấn dò tìm một lúc

-có vài người nhưng sao có cả Hà Vân??hấn

-tao nghĩ chuyện này là do Hà Vân làm-Huy

-nhưng cũng có thể là do các fan bít chuyện nên cố tình làm vậy để đổ tội cho Hà Vân thì sao?-hấn

-đây nhé có vài tấm ảnh ko trùng với ảnh có trong blog của mày tao nhớ trước đây,có lần mày nói chuyện với tao bảo mày và Hà Vân chụp ảnh Hàn Quốc,tao nhớ ko nhầm thì có kái mày cho tao xem giống hình này,tao nhớ ko thể sai được vì khi tao xem tao còn thấy bất ngờ vì lần đầu tiên chụp ảnh mày cười mà,chỉ khác về ko gian thôi-Huy phân tích

-hum trước tao cũng đã hỏi Hà Vân cô ấy khẳng định rằng mình ko làm,tao nghĩ ko thể là cô ấy được vì chuyện này liên quan đến danh dự-hấn

-uj trời ăk,ông bạn khờ của tui,chẳng ai làm sai mà lại đi nhận cả,Hà Vân đã thay đổi rồi cô ấy ko còn là một cô bé thuần khiết như tao với mày từng biết nữa-Huy

-ừk khả năng đứng đẳng Hà Vân đứng đẳng sau chuyện này là rất cao,tao sẽ tìm hiểu thật rõ ràng để xem những phán đoán của tao với mày có đúng hay ko-hấn

-giờ chỉ cần tìm ra người đã ghép ảnh là ok thui-Huy

-vậy làm thế nào để tìm ra bjtờ-Hấn

-Hà Vân ko thể tự mình ghép những ảnh này được cô ấy ko có khả năng nhưng bọn chuyên nghiệp thì có-Huy

-mày định nói đi mò kim đáy bể sao?điều đó là ko thể bởi vì ở kái thành phố lớn như thế này có biết bao nhiêu người làm nghề này-hấn

-vậy zờ bít làm sao.hxhx..-Huy

-tao cũng bó chân roài-hấn

-mọi khi mày thông minh lắm mà-Huy

-zờ tao chẳng suy nghĩ được gì cả,Thiên Anh như vậy khiến tao thấy nản quá,tao sợ mãi mãi cô ấy ko nhớ ra tao là ai thôi-hấn

-mày đừng nghĩ thế làm sao cậu ta quên mày được chứ,chỉ là tạm thời chưa nhớ ra được thôi,tao tin thời gian sẽ giúp cho cậu ấy nhớ ra tất cả-Huy

-ừk,mệt thật đấy-hấn nằm dài trên ghế

-tao cũng mỏi quá ngủ kái-Huy cũng nằm ra ghế salon nhắm mắt ngủ

Hấn nằm nghĩ mãi về nó,khi thấy nó tỉnh dậy hấn đã rất vui nhưng ánh mắt ngây thơ đó nhìn hấn mà ko nhận ra hấn kái cảm giác đó thật khó chịu như là vừa đánh mất đi một thứ gì đó rất quan trọng vậy,hấn ko biết phải làm thế nào cả,hấn sợ lắm nếu như nó quên hấn mãi mãi thì làm thế nào???lúc đó hấn sẽ sống ra sao đây??thực ra ai đã làm ra những chuyện này?có phải là Hà Vân ko?tại sao em phải làm vậy chứ?để lấy lại tình ju anh đã dành cho em trước đây ư?ko,em nhầm rồi dù em có làm vậy hoặc hơn nữa anh cũng ko thể ju em được nữa,anh ju cô ấy,mãi mãi anh chỉ ju cô ấy thôi,cuộc sống đưa đẩy khiến con người thay đổi chóng mặt như vậy ư?nếu là em làm thì anh sẽ ko bao giờ tha thứ đâu,ko bao giờ..

-tinh..tinh...tinh..tinh...-hắn đang nằm suy nghĩ thì có tin nhắn,hắn mở ra là một số lạ,nội dung như sau:”người đã ghép những bức ảnh là quán Bình Minh,tôi chỉ có thể giúp cậu như vậy thôi còn ai là người đứng đằng sau chuyện này thì cậu hãy tự tìm hiểu đi”

đọc được những nội dung ko rõ ràng như vậy hắn ko biết là ai,gọi lại thì thuê bao,nhưng chuyện quan trọng giờ đây là phải tìm ra những người đã làm chuyện này

-Huy,dậy đi-hắn lay người Huy

-để tao ngủ chút coi,mệt quá àk-Huy

-dậy ngay đi,tao biết tên quán đó rồi-hắn

-hả?sao mày biết?6uy bật dậy

19. Chương 19

-có ai đó nhắn tin cho tao nhưng giấu tên,quán đó tên Bìn Minh-hắn

-được rồi,đợi tao chút-Huy tra trên mạng rồi ghi ghi chép chép còn hắn thì gọi điện cho ai đó một lúc sau có một chiếc xe hơi màu đen đến nhà hắn có rất nhiều người mặc đồ đen đã ngồi trong xe Huy nhìn là biết đó là người của anh Báo(chơi rất thân với hắn là dân xã hội đen đó)

-có nhất thiết phải vậy ko?Huy nhăn nhó

-có vì nếu ko dùng cách này thì ko buộc họ nhận là mình làm được-hắn

-ừkm vậy đi thôi-Huy

thấy hắn bước ra họ liền cúi chào rồi mở cửa cho hắn và Huy ngồi vào,họ bắt đầu khởi hành đến một nơi nào đó...

Tất chiếc di động đi Quyên-người bạn thân nhất của Hà Vân cứ suy nghĩ mãi ko biết việc mình vừa làm có đúng hay ko nữa,thật ra chính cô là người đã nhắn tin cho hắn,vì thời gian qua cô chứng kiến những gì Hà Vân đã làm,Hà Vân luôn kể cho cô nghe về những kế hoạch mặc dù đã nhiều lần ngăn cản nhưng Hà Vân đều bác bỏ những lời khuyên nhủ của cô,cô thấy mình thật sai lầm khi nói cho Hà Vân biết tất cả nếu ko thì Hà Vân đã ko trở thành người như thế này cô thấy bất an cô rất lo cho người bạn thân của mình nhưng cô cũng ko muốn Hà Vân quá lún sâu vào con đường sai lầm này nữa..

Chiếc xe dừng ở những tiệm làm ảnh,photoshop hay chụp ảnh..có tên là Bình Minh trong thành phố,hắn hỏi thậm chí dọa nạt nhưng ko ai nhận,làm tới zậymà họ ko nhận chứng tỏ họ ko có làm

-hầu như đã đi hết những địa chỉ có ghi ở đây rồi.hxhx-Huy

-cứ đi tiếp biết đâu những địa chỉ còn lại có thì sao-hắn lên xe rồi chiếc lại tiếp tục đi trên đường,đang đi bỗng hắn nhìn thấy một thân hình nhỏ nhắn quen thuộc,ngoái lại nhìn hắn nhận ra đó là Hà Vân vừa đi ra từ một tiệm nào đó người chủ quán rất niềm nở vẫy tay chào Hà Vân,hắn ra lệnh cho người lái xe quay lại thì rất trùng hợp đó là một tiệm ảnh cũng có tên là Bình Minh,hắn ra lệnh cho bọn đàn em cầm gậy xông vào chặt kín cả tiệm,những người đang ở đó hốt hoảng vội chạy đi hết

-có chuyện gì vậy?các người..các người là ai?-ông chủ quán run lẩy bẩy

-những tấm ảnh này có phải do ông làm ko?-hắn lạnh lùng ném những tấm ảnh đó lên bàn

ông chủ quán cầm những tấm ảnh đó lên xem ánh mắt ngạc nhiên rồi dần dần chuyển sang sợ hãi

-ko,ko phải do tôi làm-ông chủ quán chối bay

hắn phẩy tay ra hiệu co bọn đàn em,ngay lập tức đồ đạc và máy móc của ông ta bị đập phá,những nhân viên của quán đứng khép nép một góc vì sợ bị oánh oan

-dừng tay lại,các người làm gì vậy?tôi sẽ gọi công an-ông ta lấy điện thoại ra gọi

-cứ việc gọi,để xem ông hay là tụi này vào tù,tôi ghép những hình trái phép này cũng ko nhẹ đâu-hắn

-cậu cậu muốn gì?-ông chủ quán sợ quá rơi cả điện thoại

-tôi hỏi ông thêm một lần nữa,có phải ông là người ghép những tấm hình này ko?và ai đã thuê ông làm việc này,tôi nói trước tôi sẽ ko hỏi đến lần thứ 3 đâu-ánh mắt hắn như lạnh lùng hơn khiến ông chủ quán run sợ

-đúng,chính tôi đã làm những tấm ảnh này,có một cô gái đã thuê tôi làm ra những tấm ảnh này rồi gửi tới một địa chỉ nào đó cô gái đó cho tôi rất nhiều tiền còn nói khi nào gửi đi sẽ thưởng thêm tiền cho tôi-ông chủ quán toát mồ hôi nói

-có phải người mặc váy xanh vừa bước ra khỏi đây ko?-hắn

-tôi..tôi-ông chủ quán ấp úng

-NÓI NHANH,CÓ PHẢI KO?-hắn quát lên làm ông ta giật bắn tim như rơi ra khỏi lồng ngực,gặp người khác là ngắt roài đó

-phải,chính là cô gái đó,xin anh,xin anh hãy tha cho tôi,tôi cũng chỉ là kẻ đi làm thuê mà thôi-ông ta chấp tay vái sống hần

-là cô ta sao??-bây giờ thì hắn ko còn hoài nghi gì nữa,dù Huy nói vậy nhưng trong lòng hắn mong người làm ra những chuyện tàn nhẫn này ko phải là Hà Vân,người con gái hắn đã từng ju thương giờ trở nên độc ác và trơ trẽn như vậy sao?vậy là đã rõ hắn ko còn tin vào kái con người tên là Hà Vân nữa,từ nay cô ta sẽ là kẻ thù của hắn

Hắn đi ra xe,Huy và bọn đàn em cũng đi theo sau,ông chủ quán thì khỏi nói sợ quá ngắt tại chỗ mất rồi(ông nị' khôn thật thấy ổn bắt đầu mới ngắt.hxhx..)

-anh Phong bây giờ có cần bọn em giúp chuyện gì nữa ko ăk?-1người trong số đó nói

-thôi được rồi cảm ơn mọi người đã giúp đỡ-hắn

-anh đừng nói vậy,chỗ anh với anh Báo là là chỗ thân tình,bọn em giúp như vậy là chuyện bình thường mà

-được rồi mọi người về đi,chuyện tiếp theo để tôi xử lí,cho tôi gửi lời hỏi thăm anh Báo nhé-hắn

-vâng,có gì cần anh cứ gọi một tiếng bọn em sẽ có mặt ngay-người đó cung kính chào hắn rồi hất tay ra hiệu cho bọn đàn em lên xe,chiếc xe lao đi

-mày đừng nghĩ nhiều quá-Huy vỗ vai hắn

-tao ko ngờ Hà Vân lại làm chuyện này,tao sẽ ko tha thứ đâu,mà về trước đi tao cần nói chuyện với cô ta-hắn

-ừk thôi tao về đây,có chuyện gì cũng bình tĩng thôi nhé-huy

-ừk-hắn

Huy ngồi lên xe rồi dơ tay chào hắn,chiếc xe lao tới,người lái xe mở cửa hỏi hắn

-thiếu gia,giờ đi đâu ăk?

-anh về trước đi tôi muốn đi một mình-hắn

-vâng,chào thiếu gia-người lái xe bắt taxi đi trước,hắn ngồi lên xe gọi cho ai đó deophone vào tai

-alô,anh đó àk-Hà Vân ông ẹo

-cô tới ngay công viên cạnh nhà đi,tôi có chuyện muốn nói-hắn

-được em sẽ tới ngay-Hà Vân thích thú nghĩ:"chấn anh Phong đã suy nghĩ lại nên muốn hẹn gặp mình đây mà,phải rồi cô ta nằm viện hơn nữa còn bị ở não khéo khi sau này bị điên cũng nên ý,làm sao anh Phong có thể ju người điên được chứ cơ hội của mình đến rồi..kaka

Hà Vân bắt đầu trang điểm rất kĩ,ăn mặc thật đẹp chạy nhanh tới công viên,vừa thấy hắn Hà Vân đã ông ẹo

-anh àk,anh gọi em tới đây có việc gì zậy?-Hà Vân cười tươi

-BỐP..hắn tát Hà Vân một cái đau điếng

-anh,sao anh...?Hà Vân bất ngờ

-tôi đã cảnh cáo cô rồi nếu như tôi biết người làm chuyện đó là cô thì tôi sẽ ko tha thứ cơ mà,giờ cô trở thành người xấu xa như vậy àk?-hắn

-em chẳng hiểu anh nói gì cả,sao anh vô lí thế chuyện gì cũng đổ lên đầu em,phải rồi đối với anh cô ta là tất cả còn em chẳng là gì nữa.huhuhu-Hà Vân

-tiệm ảnh Bình Minh ở đường XXXXXXXXXXXX,sáng nay tôi đã thấy cô đi từ đó ra và ông chủ quán đó cũng đã kể hết với tôi rồi-hắn

-anh biết rồi sao?cũng tốt em đỡ phải giấu nữa,là do em làm đấy vì ju anh em có thể làm tất cả sao anh có thể thay đổi như thế được chứ,trước đây chưa bao giờ anh đánh em và cũng ko nói những lời như vậy với em-Hà Vân

-trước đây tôi ju Hà Vân có một tâm hồn ngây thơ,trong sáng,luôn hiền lành,vui vẻ,hoà đồng với mọi người chứ ko như cô bây giờ ác độc,thủ đoạn,ko có lòng liên sỉ,tôi ghét cô từ giờ tôi ko muốn nhìn thấy cô nữa,dù trên đời này ko còn ai tôi cũng ko quay lại ju loại người như cô-hắn nhìn Hà Vân bằng ánh mắt ghét bỏ rồi đi thẳng

-anh Phong..anh Phong..huhu-Hà Vân gọi theo nhưng hắn đã đi xa rồi(chân dài zữ zậy.lxhx)cô gằm gè

-rồi anh xem mọi chuyện chưa dừng lại ở đây đâu-cô xoa má cười đau đớn,cô ko hề nhận ra con đường mình đang đi là sai vì con người thường mù quáng chạy theo những thứ phù phiếm ko thuộc về mình,ai cũng mắc sai lầm tới một lúc nào đó họ sẽ nhận ra lỗi lầm của mình và quay đầu trở về điểm xuất phát mà lựa chọn con đường đi đúng đắn hơn,tốt đẹp hơn

Hắn đi uống rượu nếu rượu có thể làm hắn quên đi tất cả thì hắn muốn uống cho thật say để ko còn nhớ gì nữa nhưng sự thật lại khác càng uống rượu con người lại càng nhớ rất rõ về những chuyện buồn,hắn đau đớn vì người con gái hắn đã từng rất tin tưởng lại làm ra những chuyện đó hắn nhớ những gì nó đã phải chịu đựng vì hắn,một trái tim nhỏ bé như vậy sao có thể chịu đựng được những chuyện kinh khủng như vậy chứ,hắn thấy mệt mỏi chán nản với tất cả mọi thứ,hắn cứ uống cứ uống cho tới khi say mềm rồi gục xuống bàn,người chủ quán đang ko biết xoay sở sao với một đồng thù lù trước mắt thì máy của hắn có điện thoại,là Huy vì thấy lo lắng cho hắn nên Huy gọi

-alô-bà chủ quán phải loay hoay mãi mới biết nhấn nút nghe,đúng là hiện đại thành hại điện

-ủa ai cầm máy của Phong vậy?Huy đang nghĩ có khi nào thằng này chán đời quá lại đi tự tử rồi có bà cổ nào đó nhặt được điện thoại ko?uj nghĩ mà rùng mình,Phong ơi.huhu

-cậu là bạn của cậu ta sao?đến ngay mà đưa cậu ta về đang nằm cổng queo ở đây này-bà chủ quán

Huy nghe ko ra tưởng hắn làm sao thật:-huhuhu.Phong ơi đã cổng lại còn queo.huhuoaoaoa-Huy mít ướt như trẻ con

-bác ơi bác xem hộ cháu nó đã tắc thở chưa Ạk.huhuhi-Huy

-cái gì,cậu này làm sao thế?uống rượu mà chết được thì ai dám đến quán tôi uống rượu-bà chủ quán nghĩ:"nhìn cậu này có đến nỗi nào đâu sao lại chơi với người điên zậy.hajzzz.chep.chep..."

-hả?quán rượu?-Huy hít khóc luôn

-vâng thưa cậu mau tới đây mà giải quyết đồng này đi dùm tôi-bà chủ quán

-ạ bác đọc dùm cháu địa chỉ Ạk-huy

-quánXXXXXXXX,đường XXXXXXXX tới nhanh dùm kái-bà chủ quán tắt máy dơ cái máy lên rồi nói

-cái máy gì mà to như khủng bố vậy,đã thế ắt còn rung nữa giật cả mình,kiểu này lại máy tàu rồi ném chớ chắc chớ chết quá,xem nào..hình này là hình gì nhỉ???ahhh hình quả táo mà,đã vậy còn bị khoét như chuột cắn nữa chứ,đúng là máy điên mà...(chep chep...iphone của người ta đóa pà uj.lxhx..)

Huy tới thấy hấn nằm dài trên bàn đỡ hấn dậy trả xiên cho pà chủ quán tốt lắm chuyện rồi đưa hấn về nhà,Huy hiểu tâm trạng của hấn bây giờ thất vọng về Hà Vân mà buồn về nó,thở dài Huy đóng cửa phòng hấn rồi ra về

Sáng hôm sau hấn thức dậy thấy đầu đau nhói,hấn nhìn mọi thứ lơ mờ do hấn uống quá nhiều đây mà

-dậy đi ông tướng,uống cho lắm vào-huy

-ủa,mày ở đây hum qua hả?Hấn rụi mắt

-ko hum qua tao đưa mày về rồi sáng nay qua sớm-huy

-mày cứ kệ tao đi,ko cần lo cho tao-hấn

-mày như vậy cũng chẳng làm được gì,mày có biết điều quan trọng đối với mày bây giờ là gì ko?Hà Vân như vậy là do mày,mày đừng làm thêm một người con gái khác đau khổ vì mày nữa,mày nói ju Thiên Anh àk?vậy ngoài uống rượu ra mày đã làm được gì?mày có biết hum qua ông Hưng đã tức trực bên nó suốt ko?lúc này mày mới phải thể hiện tình cảm với nó nhiều hơn người khác mới phải chứ-Huy

-nhưng zờ tao phải làm sao?Thiên Anh quên tao rồi,cô ấy quên tao thật rồi-hấn đau khổ

-ko thử thì làm sao mày biết được,bác sĩ cũng đã nói có thể nhớ lại được cơ mà chỉ cần đưa nó tới những nơi mà mày và nó đã từng có kỉ niệm là nó có thể nhớ lại được,tao với Linh sẽ giúp mày-Huy

-ừk đúng rồi,vẫn còn có hi vọng,cô ấy nhất định sẽ nhớ lại được-hấn chạy ngay vào phòng vệ sinh

-nhớ đánh răng kĩ vào đừng để Thiên Anh thấy mày uống rượu-Huy nói tùm tùm cười vì hấn đã bình thường trở lại

Tại bệnh viện;Hưng mua cháo cho nó mồm

-em cũng nhớ ra anh sao?-Hưng

-nhớ chứ,nhưng tôi chỉ nhớ tên anh là Hưng thôi còn những chuyện về anh ko nhớ rõ lắm-nó

-còn Phong?em ko nhớ gì về cậu ta sao?-Hưng dò hỏi

-Phong?là cái người hum qua ôm tôi,còn cầm tay tôi nữa đó hả?người đó tôi ko quen,mà trước đây tui có quen người đó sao?-nó tròn xoe mắt nhìn Hưng

-àk ko anh tưởng em quen nên hỏi thôi-Hưng cố tình giấu giếm sự thật để hi vọng một điều gì đó

-tôi có nghe bác sĩ nói tui bị mất trí nhớ tạm thời,hxhx..tôi chẳng nhớ gì hết.àk,anh kể cho tôi nghe đi thực ra tôi với anh có quan hệ như thế nào?sao tôi lại bị vậy?tôi nhớ hình như khi tôi bị tai nạn anh cũng ở đó thì phải nhưng cũng ko chắc chắn lắm-nó gãi đầu

Hưng cảm thấy đây là một cơ hội tốt để có thể dành lại nó từ ta hấn,Hưng ju nó nhiều lắm nên ko muốn nó là của ai hết vì thế Hưng đã vì sự ích kỉ đó một lần nữa lại nói dối nó:

-chuyện là thế này,trước khi em gặp tai nạn em là bạn gái của anh hum đó em hiểu lắm anh nên đi uống rượu,em chạy đi rồi bị ngã,anh đỡ em dậy nhưng vì còn giận anh nên đẩy anh ra rồi chạy đi ko may em bị xe hơi tông vào kết quả là giờ em ở trong bệnh viện nè-Hưng vừa nói vừa nghĩ

-vậy sao?sao tôi ko nhớ gì hít zậy?(có đâu mà nhớ trời)-nó lắc tay ko bít

-vì em còn bị ảnh hưởng của cú va đập mà,trước đây em xưng hô anh__em chứ ko phải là tôi như vậy nghen-Hưng nhìn nó như đang giận

-vậy hả?-nó ngẩn ngơ suy nghĩ

-thôi,gì em mồm cháo đi,anh bón cho em ăn nha-Hưng cầm thì cháo lên rồi nói:-A đi

-thôi để em tự ăn được rồi-nó giãy nảy lên

-trước đây em thường để anh bón un như vậy mà(càng nói thấy tên nị' càng điều.hứ)

-vậy hả,được rồi AAAAAA-cứ như vậy nó ngoan ngoãn để Hưng bón cháo um ngon lành,nó tin tưởng vào Hưng khu nghe nói về quá khứ trước đây của mình nhưng trong lòng nó luôn đặt ra câu hỏi:sao mình chẳng nhớ gì hết cả?nếu anh ấy là người mình ju thì sao mình ko có cảm giác gì hết?mình cũng ko thấy vui?lạ thật?chẳng nhẽ mất trí nhớ lại mất luôn cảm giác sao???

Mọi chuyện bắt đầu phức tạp rồi đây,liệu nó có nhận ra sự dối trá của Hưng và nhận ra hấn ko?mọi người đọc chap mới vào ngày mai nha,mình sẽ cố gắng ngày nào cũng post lên vì sang tuần mình phải ôn thi lâu lém ko mún làm gián đoạn cảm hứng của mọi người,cm pà koan nhieu!

Trước khi tới bệnh viện hấn có rẽ sang mua cho nó ít đồ mà nó thích mum,còn mua 1bó hoa hồng tặng nó nữa nhưng khi tới bệnh viện hấn thấy Hưng đang bón cháo cho nó,2người nói chuyện rất vui vẻ,hấn đứng lặng đi,bó hoa trên tay cũng rơi xuống từ lúc nào,Huy thấy vậy liền đi vào

-anh ở đây làm gì?-Huy

-tôi ở đây thì làm sao?-Hưng

-đúng vậy anh ấy là bạn trai của tui ở đây thì có gì lạ đâu-nó

-bạn trai?-Huy ngỡ ngàng

-đúng vậy anh ấy kể cho tui nghe trước đây tui là bạn gái của anh ấy hum tui bị tai nạn vì giận anh ấy nên tui đi uống rượu nên mới bị tai nạn mà -nó kể hồn nhiên

-cái gì?thật nực cười-Huy

hấn xông thẳng vào túm áo Hưng kéo ra ngoài trước sự ngạc nhiên của nó

-BỤP-hấn đấm Hưng một cái ngã ra đất,hấn đi tới túm áo Hưng đứng dậy

-đồ khốn khiếp sao anh có thể lợi dụng lúc cô ấy ko nhớ gì lại nói những lời dối trá như thế?anh là đồ tồi-hấn

Hưng cười nửa miệng rồi lau vết máu trên khoé môi nói:-cậu đã ko đem lại hạnh phúc cho cô ấy thì hãy chấp nhận từ bỏ đi,cô ấy đã chịu quá nhiều đau khổ rồi,chẳng phải cậu ju cô ấy hay sao?đây là lúc cậu thể hiện tình cảm đó đấy,dù cậu có làm thế này hay hơn nữa thì tôi sẽ ko bỏ cuộc đâu-Hưng hất bàn tay hấn ra rồi đi vào trong

-có chuyện gì vậy?-nó hỏi khi thấy Hưng đi vào

-à ko có gì-Hưng

-ủa sao anh chảy máu rồi kia?-nó

-ko sao đâu,tại anh sơ ý nên chảy máu thôi mà-Hưng

-để em lau cho-nó lấy giấy lau cho Hưng

Lúc này hấn và Huy đứng ở ngoài:

-ashhhh,cái thằng này-Huy định xông vào nhưng hấn ngăn lại

-mày sao vậy để tao cho thằng cha này một bài học-Huy bực mình

-ko anh ta nói đúng,tao ko đem lại hạnh phúc cho Thiên Anh nhưng anh ta thì có,ju một người là dù ko ở bên nhưng chỉ cần thấy người kia hạnh phúc là bản thân cũng thấy vui rồi,tao sẽ bỏ cuộc-Hấn

-mày nói gì thế?chỉ vì cái thằng chẳng ra gì đó mà mày bị lung lay sao?-Huy

-mày ko hiểu được đâu-hấn

-đúng là tao ko phải người trong cuộc nhưng mày thử nghĩ mà xem nếu Thiên Anh nhớ ra tất cả thì sẽ ra sao?mày nghĩ nó sẽ hạnh phúc sao?-Huy

-nếu cô ấy ở bên Hưng mà hạnh phúc thì tao sẽ bỏ cuộc-Hắn nhìn nó đang lau vết máu cho Hưng mà mún buồng xuôi

-cái thằng điên này tao phải đánh ày tỉnh ra mới được-Huy dơ nắm đấm lên lúc này Linh tới thấy vậy chạy tới ngăn Huy lại

-ế..dừng hình-Linh nói vậy Huy giữ nguyên động tác luôn

-có chuyện gì thì từ từ nói sao anh động tay động chân zậy,HẢ-Linh Linh quát lên làm Huy rụng rời chân tay

-mà em bít hông ông Hưng nói với Thiên Anh là trước đây khi nó chưa gặp tai nạn ông ấy và nó là một cặp đó,bực cả mình người đầu mà đều giả-Huy

-hả?có chuyện đó sao?thằng cha đó định “đục nước béo cò”đây.hừ-Linh

-đã vậy kái thằng này còn nói bỏ cuộc nữa chứ,em thử nghĩ xem có đáng đánh ko?-Huy

-Phong àk,tôi hiểu cậu đang rất buồn và chán nản nhưng cậu hãy kiên cường lên,cậu mà bỏ cuộc liệu trong lòng cậu có vui ko?nó có hạnh phúc ko?cậu hãy yên tâm đã có tôi và Huy luôn bên cạnh giúp đỡ cậu tôi tin rồi nó sẽ nhớ lại tất cả,cậu còn phải bù đắp cho nó nữa cậu ko thể bỏ cuộc sớm như vậy được-Linh

-đúng đó thay vì mày buồng xuôi tất cả thì hãy cùng với tui tao giúp Thiên Anh nhớ lại lúc đó sẽ do Thiên Anh quyết định,có gì mày nói thẳng với nó đừng lằng lằng rút lui như thế khổ thân nó-Huy

hắn im lặng một lúc rồi nói:-mày và Linh nói đúng tao ko nên như vậy tao sẽ thử cố gắng một lần này xem sao,khi Thiên Anh nhớ ra tất cả dù cô ấy có quyết định như thế nào tao cũng chấp nhận-hắn

-như vậy mới đúng là mày,mà zờ giải quyết sao với kái con người trong kia?-Huy

-để em-Linh nhặt bó hoa lên mở cửa đi vào trong

-mày tới rồi hả-Nó

-ừk,mà anh ở đây làm gì vậy nhỉ?-Linh

-cô ko thấy sao,tôi đang cho Thiên Anh mum-Hưng

-hì..cảm ơn anh nhưng zờ anh có thể ra ngoài rồi-Linh

-gì?tôi ra ngoài sao?-Hưng chỉ vào mình

-đúng vậy tôi sẽ bón cháo cho nó ăn-Linh Linh lôi Hưng ném ra ngoài và đóng RẦM..cửa lại

-ê này cô làm gì vậy sao lại đuổi tôi ra khỏi phòng chứ?Hưng đập cửa

-này cậu,ở đây ko được làm ồn-cô y tá quát lên

Một lúc sao thấy ko có động tĩnh gì nữa Linh hé cửa ngó ra ngoài ko thấy Hưng đâu bèn mở cửa cho hắn và Huy vào

-ủa,cậu còn mua hoa nữa hả?-nó thấy Linh Linh cầm hoa vào lọ

-ko,là Phong mua-Linh

-vậy sao?-mặt nó hơi ngu ngu

-mày nghe này những lời anh ta(Hưng)nói với mày là dối trá,người mà trước đây mày ju chính là người này-Linh chỉ vào hắn

-cái gì?-nó sững sốt

-Linh nói đúng Phong chính là bạn trai của cậu trước đây vì có sự hiểu lầm với cậu ấy nên cậu đã đi uống rượu và bị tai nạn-Huy

-ủa,sao kì vậy?Hưng thì nói là bạn trai tui,zờ mọi người lại nói anh ta là bạn trai tui???nó lắc đầu khó hiểu

-từ từ mày sẽ hiểu zờ tao ko thể giải thích ày hít được,mày thử nhìn kĩ người này xem có quen ko đã nào-Linh

nó ghé sát vào mặt hấn quay trái rồi lại quay sang bên phải rồi nó kêu lên:AH

-mày nhớ ra rồi phải ko?-Linh Linh và Huy mừng rỡ đang chuẩn bị ăn mừng thì

-KO-nó nói làm 2người nĩ chạy vào góc phòng ngồi chuẩn bị tự kỉ

-sao vậy?-nó lay lay 2người

-èo,chán mày làm tao mừng hựt-Linh phẩy tay

-mà có lẽ nào mày và Huy đang đùa tao ko zậy?-nó nghi ngờ

-ko đùa nhưng mày đừng có gần gũi và tin ông Hưng quá,tao là bạn thân của mày mà mày phải tin tao bít chưa?-Linh

-...-nó ko nói gì chỉ gật đầu rồi nhìn lên hấn,ánh mắt đau khổ của hấn đang nhìn ra cửa sổ

-nào giờ thì mum đi,ăn gì chậm zậy?-Linh

-em cũng vậy mà còn chê cậu ta-Huy nói,Linh Linh nhìn Huy sắc lẹm làm Huy giật nảy mình quay sang chỗ khác sợ ko còn răng mà mum cháo

-CẠCH-con gái ju của pama đang làm gì vậy?-pama nó tới

-ạ chào cô chú ạk-cả3 cùng đồng thanh

-ừkm chào các cháu-pama nó

-hi..pama tới rồi ạk,con đang mum cháo nè-nó dơ tô cháo lên

-vậy sao?các cháu thật là tốt,cảm ơn các cháu nhiều lắm-mama nó cười hiền hậu

-ạ ko có gì đâu cô đừng nói vậy-Linh

-Phong ạk,cháu có thể nói chuyện với cô chú một chút được ko?-mama nó

-ạ-hấn

20. Chương 20

Tại công viên bệnh viện:mama nó và hấn đang ngồi trên ghế đá,bà thở dài nói

-Thiên Anh ko nhớ ra cháu cô cũng thấy buồn,2đứa đang tốt đẹp như vậy bỗng dưng lại xảy ra chuyện này.hajzzzzz

-cô àk,cháu xin lỗi tất cả là do cháu,tại cháu mà cô ấy bị như vậy cháu thật có lỗi với cô chú,cháu...-hấn

-cô cũng đã nghe Linh kể hết mọi chuyện rồi,lỗi này ko phải do cháu,chẳng ai mong muốn điều này xảy ra cả nhưng cô muốn nói với cháu dù Thiên Anh có nhớ lại được hay ko cháu cũng ko được bỏ cuộc,cô nghe vu' nói trước đây khi cháu chưa biết tình cảm của nó,nó đã đau khổ rất nhiều vì vậy cô mong cháu luôn ở bên che chở,ju thương và bảo vệ cho con bé,đó là mong mún của người làm mẹ như cô cháu có thể giúp cô ko?-mama nó nhìn hấn như đang đặt tất cả niềm tin vào hấn vậy

-vâng cháu hứa ạk,cô hãy tin ở cháu-hấn như tiếp thêm nghị lực

-vậy là tốt rồi,cảm ơn cháu,thôi chúng ta vào với Thiên Anh đi-mama nó

-ạ-hấn

Khi nó mum xong thì Linh bèn ra hiệu cho hấn,Huy đi ra ngoài

-có chuyện gì mà em bảo bọn anh ra đây vậy?-Huy

-chúng ta đi gặp bác sĩ một chút-Linh

-cốc..cốc..cốc..

-mời vào-giọng bác sĩ từ bên trong vọng ra

-dạ chào bác sĩ ạ-Linh Linh cùng hấn và Huy đi vào

-chào các cháu,mời các cháu ngồi-bác sĩ

-dạ

-có chuyện gì vậy?-bác sĩ

-dạ bác cho cháu hỏi về bệnh nhân tên Nguyễn Thiên Anh ạ-Linh

-ah cô bé phòng 102 đó hả-Bác sĩ

-dạ,cháu muốn hỏi là nếu như bọn cháu đưa Thiên Anh tới những nơi có kỉ niệm thì có thể giúp bạn ấy nhớ lại được phải ko ạ-Linh

-đúng vậy nhưng có điều mỗi khi kí ức ủa về cô bé có thể bị đau đầu hoặc sẽ gây ra trạng thái hoảng loạn về tinh thần-bác sĩ

-vậy ạ-Linh

-nhưng tôi nghĩ các cháu nên thử xem sao vì hầu như nhiều trường hợp gia đình đều thử đa số là thành công-bác sĩ

-vậy ạ,vậy vài ngày tới bọn cháu có thể đưa bạn ấy đi ko ạ-bác sĩ yên tâm nhất định cháu sẽ đưa Thiên Anh về đúng giờ tiêm thuốc-Linh Linh vui mừng

-tôi e là ko được vì hiện giờ cô bé vẫn chưa hồi phục,những vết thương trên cơ thể vẫn chưa khỏi hẳn,tôi nghĩ các cháu nên chờ một thời gian nữa khi cô bé xuất viện như vậy sẽ an toàn hơn cho cô bé và cũng ko làm gián đoạn đợt điều trị-bác sĩ

-vâng,vậy cháu cảm ơn bác sĩ,cháu chào bác sĩ ạ-Linh

Ra khỏi phòng Linh chán nản nói:-èo,chán thế lại phải đợi một thời gian nữa chứ

-anh nghĩ bác sĩ nói đúng bây giờ vết thương của Thiên Anh vẫn còn chưa lành hẳn chúng ta đưa cậu ấy đi nhớ có chuyện gì thì chúng ta biết ăn nói thế nào với cô chú đây-Huy

-nhưng tôi sợ cậu..-Linh nhìn hấn

-cậu yên tâm đi tôi sẽ ko bỏ cuộc nữa đâu,bao nhiêu lâu tôi cũng chờ được mà-hấn

-vậy là tốt rồi-Huy

-mà giờ cũng tối rồi,Thiên Anh cũng mệt mỏi rồi chúng ta cũng đi mua gì đó đi,đói quá à-Linh

-ờ đúng gần đây có một nhà hàng cũng nổi tiếng lắm-hấn

-còn chờ đi nữa,đi nhanh thôi-Huy sốt sắng

Vậy là cả bọn kéo nhau đi mua,bọn nó vừa đi thì Hưng tới

-cạch,em đang làm gì vậy?-Hưng mở cửa vào

-muộn rồi anh cũng tới đây sao?-nó

-đương nhiên,anh là bạn trai của em mà,anh có mua ít đồ mang tới cho em nè-Hưng dơ túi đồ gì đó lên

-vậy sao?...nó vui vẻ nhưng rồi mặt lại buồn thiu

-em sao vậy?-Hưng

-nhưng mà Linh Linh nói anh ko phải người tốt,anh nói dối em và bảo em ko được tin và gần gũi anh,em thấy anh ko phải người xấu,anh rất quan tâm tới em mà-nó xì mặt

-Linh Linh nói vậy sao?àk là do Linh Linh ko thích anh nên mới chia rẽ chúng ta vậy thui,em đừng tin những gì cô ấy nói,hãy tin anh em là bạn gái anh_điều đó là sự thật-Hưng nhìn thẳng vào mắt nó như đag sợ mất nó

-vâng-nó cũng ko hiểu sao khi nhìn vào ánh mắt chân thành đó nó lại tin những gì Hưng nói,người con trai này ko thể lừa dối nó được

-vậy giờ em mum gì nè,anh có mua bánh gấu,cơm cháy,xúc xích,...nhiều lắm lun nè

-ò,em ko thích mum những thứ đó,em thích mum bánh kem lúc này người tên Phong mua mang tới cho em nè-nó cầm hộp bánh lên

-àk anh cũng biết điều đó nhưng sợ em ăn nhiều sẽ chán nên anh mún em thay đổi khẩu vị đó mà-hưng cố nặn ra một lí do

-vậy sao?nhưng em ko thấy chán-nó

-mà em nhớ ko được tin những lời người con trai tên Phong nói,trước đây anh ta luôn phá hoại tình cảm của anh và em nên bây giờ muốn tận dụng cơ hội này để em thuộc về anh ta đó-Hưng

-có chuyện đó sao?vậy anh ta là kẻ xấu sao?em ko nhớ gì hixhix-nó

-em đừng cố gắng nhớ làm gì chỉ cần em nghe lời anh là được,em tin anh đúng ko?-Hưng

-ừkm-nó gật đầu nhưng dấu hỏi chấm từ đầu nó bay ra vèo vèo

-từ sau anh sẽ mua thật nhiều bánh kem cho em nha,đủ các loại lun-Hưng

-thật sao?-nó mở to mắt vỗ tay thích thú

-thật mà em thích ko?-Hưng

-thích lém.hihi..-nó cười vui vẻ

Hưng cũng cười nhưng trong lòng cảm thấy lo sợ một ngày nào đó nó sẽ rời xa cậu

-ui nó quá-Huy vỗ bụng khi đi tới cổng bệnh viện

-thôi mày đưa Linh Linh về đi tối nay để tao ở lại với Thiên Anh-hắn

-ừk vậy cũng được tao mún mày có thời gian bên Thiên Ah nhiều hơn-Huy

-vậy cũng được,cậu nhớ chăm sóc nó nhé mai tôi và Huy lại qua-Linh

-ờh,về đi-hắn nói rồi quay lưng đi vào,lúc này Hưng có điện thoại nên ra ngoài nghe,hắn đi vào thấy nó đang mum bánh kem một cách ngon lành cảm giác vui vui trong lòng

-em mum hít mấy cái rùi?-hắn mỉm cười

-tui mum hít 3cái rùi,àk mà quên mất ki nói chuyện với anh đâu-nó

-sao vậy?-hắn

-là do..-nó chưa kịp nói thì Hưng đi vào

-em mum hít chưa:..-Hưng thấy hắn ở đó nên hơi bất ngờ rồi nói:-cậu tới đây làm gì?-Hưng

-tối nay tôi sẽ ở đây với cô ấy-hắn

-ko tôi sẽ ở lại cậu nên về đi-Hưng ngồi xuống ghé cạnh nó

-hơn ai hết anh phải là người hiểu người cô ấy mún bên cạnh lúc này là ai chứ-hắn

-đương nhiên là tôi-Hưng

-anh lấy quyền gì mà ở bên cạnh cô ấy,tôi mới là bạn trai của cô ấy-hắn

-cậu nói dối tôi là bạn trai cô ấy-Hưng

-là tôi-hắn

-là tôi chứ-Hưng

-THÔI ĐI-nó hét lên

-em đừng như vậy sẽ ảnh hưởng đến sức khoẻ đó-Hưng lo lắng

-2người đừng có cãi nhau nữa,đau đầu lém-nó

-anh tránh ra;em có mệt lắm ko?-Hắn đẩy Hưng ra

-cậu mới là người tránh ra đó,biến đi-Hưng

-anh xéo đi thì có-hắn

-IM ĐI,2NGƯỜI ỒN ÆO QUÁ ĐÓ-nó hét lên lần2

-nhưng anh ta...-hắn

-anh về đi hum nay anh Hưng sẽ ở lại với tui-câu nói của nó làm hắn thấy hụt hẫng,hắn im lặng đi ra ngoài,ko hiểu sao bỗng dưng nó cảm giác vừa làm hắn đau lòng trái tim nó tự nhiên đau nhói..Cả đêm nó nằm ko ngủ được,ko hiểu sao nó cảm giác hắn vẫn đang ở ngoài

-kh0ò..kh0ò..đó là tiếng ngáy của ông Hưng,người đầu mà zô duyên thấy lạ đi trông người bệnh mà ngáy to thía ai mà ngủ được chứ.gừgừ

...

Nó nhẹ nhàng dậy rồi mở cửa để ko làm Hưng thức dậy,đúng như nó nghĩ hắn đang nằm co ro trên chiếc ghế lạnh lẽo,nó liền đi vào lấy chăn qua chỗ Hưng đang nằm trên ghế nó đắp cho Hưng một chiếc chăn rồi đi ra ngoài đắp chăn cho hắn,ko hiểu sao nó dừng lại nhìn người con trai mà nó ko hề nhớ ra là ai đó,cũng ko hiểu sao bàn tay nó lại vuốt nhẹ trên mái tóc bông bênh đó,nó nhìn hắn thật lâu có vài hình ảnh mờ nhạt về hắn hiện đầu nó đau nhói,nó đi vào trong phòng vì nghĩ mình cần được nghỉ ngơi rồi nó thiếp đi mặc cho tiếng rống của ông Hưng khá to và chẳng khác gì đàn nhạc cả.hxhx.. Nó ko hề biết hắn vẫn chưa ngủ,hắn luôn dõi theo nó từng chút một thỉnh thoảng hắn lại nhìn qua gương xem nó đã ngủ hay chưa khi nó đi ra hắn chỉ vờ ngủ thôi và cũng đã biết tất cả,hắn mỉm cười lạc quan vì nghĩ nó vẫn quan tâm tới hắn điều đó chứng tỏ tận trong sâu thẳm trái tim nó luôn có hắn rồi dần dần hắn cũng chìm sâu vào giấc ngủ..

Những ngày sau đó sức khoẻ của nó hồi phục,hum nay là noel nó thức dậy nhìn qua cửa sổ ai ai cũng tấp nập chuẩn bị ủa giáng sinh năm nay,thỉnh thoảng lại có những ông già noel đứng chia quà cho những em nhỏ đi qua đường,rồi những người tuyết giả to lớn đứng sừng sững giữa những con phố tấp nập,rồi họ đi mua sắm để trang trí cho cây thông noel của gia đình mình,nó nhớ năm nào nó cũng đón giáng sinh với vu' có lúc thì tại nhà,có lúc nó lại chờ vu' đi nhà thờ rồi còn mua tặng vu' những món quà xinh xắn nữa,pama nó luôn bận việc nên ko có thời gia về mà chỉ gửi quà về cho nó thôi,pama nó đâu hề biết món quà lớn nhất đối với nó là pama sẽ cùng nó đón giáng sinh chứ nó đâu cần những thứ vật chất vô tri,vô giác đó chứ

-tèn..tèn-trước mặt nó là một con gấu bông bự lắm lun

-oaaaaa,dễ thương quá-nó nhận lấy

-tặng em nhân ngày lễ giáng sinh-Hưng

-cảm ơn anh.hihu-nó

-em thích ko?-Hưng

-thích chứ nhìn đáng ju như vậy mà-nó nhéo mũi con gấu bông

-thích là tốt rồi anh chỉ lo em ko thích.ủa,mà mọi người đâu hút rồi?-Hưng ngó quanh

-chắc là chưa tới đó mà-nó

-vậy là do anh tới sớm hả.hihi-Hưng

-có lẽ là vậy-nó

-RRRR.rrrrrr-chuông điện thoại của Hưng

-xin lỗi anh có điện thoại-Hưng

-ko sao đâu-tại nó đang thích thú với con gấu bông mà

Hưng ra ngoài nghe điện thoại một lúc sau quay lại về mặt nhăn nhó

-sao vậy?-nó

-papa anh gọi về có việc gấp,anh sẽ quay lại sớm-Hưng

-ko sao anh cứ về đi lúc nào xong việc anh qua với em cũng được-nó

-àk anh có mua cháo rồi đó chút nữa em mum nha,vậy anh đi nha.bye em-Hưng vẫy tay

-vâng,bjbj-nó cũng vẫy tay chào

cả buổi ko thấy pama đâu chắc bận việc,Hưng ko thấy quay lại nữa,Linh Linh và Huy cũng ko thấy đâu nữa
nghỉ đánh quả lê đi chơi với nhau lắm ák,còn anh chàng tên Phong cũng mất hút lun mà sao mình lại mong
anh ta tới chứ-nó ngồi đấu tranh tư tưởng

Buổi tối nhìn qua cửa sổ thấy đường phố tấp nập đang tũn thân vì mình bị bỏ rơi thì điện trong phòng
bỗng tắt rồi từ trong bóng tối nó thấy một chiếc bánh gatô thấp nhiều nến sáng lung linh,trên chiếc bánh
gatô có cây thông nhỏ nhắn có gắn những hộp quà nhỏ xíu,còn có ông già Noel đang cười trên chiếc xe được
chú Tuần Lộc kéo đi,còn khoác trên vai túi quà cho những đứa trẻ ngoan nó mãi nhìn chiếc bánh ngon lành
đó(nó thích mum bánh kem lắm lun ák)mà quên đi người đang cầm chiếc bánh đó là Linh Linh xung quanh
là Hấn,Huy,pama nó và vu' nữa

-chúc Thiên Ah một giáng sinh an lành,ấm áp và hạnh phúc-mọi người cùng đồng thanh

nó bất ngờ những giọt nước mắt hạnh phúc lại rơi trên khuôn mặt đã gầy đi nhiều của nó

-cảm ơn,cảm ơn mọi người nhiều lắm con chúc pama và vu',chúc Huy,Linh Linh và anh Phong một mùa
giáng sinh vui vẻ,hạnh phúc-nó sụt sùi

-nào hum nay là ngày vui ko được khóc-Linh lau nước mắt cho nó,thực ra Linh Linh đã lấy một số lạ gọi
điện cho papa Hưng nói rằng:Hưng đang nhảy nhót.phá phách,đánh lộn trên vũ trường khiến cho cả ngày
hum nay Hưng bị nhốt trong nhà.hxhx..đúng là cao thủ mà

-nè,đây là quà của tao và Huy-Linh Linh

-tao tưởng mày và ông Huy quên tao rồi chứ-nó

-sao mà quên được,ngày hum nay cô chú,** và tụi tui rất vất vả mới chuẩn bị đóa-Huy

-vậy sao?-nó ngạc nhiên

-đúng thế đó,nội người muốn con thật bất ngờ nên cả ngày hum nay ko zô đó,đây là quà của pama giành
cho con gái ju-mama nó

-đây là quà của vu',con mau chóng khỏi bệnh về với vu',vắng con vu' buồn lắm-vu' sụt sịt

-cảm ơn pama,cảm ơn vu' con hạnh phúc lắm-nó ôm pama và vu' cảm động

Huy đẩy hấn tiếm lên phía trước:-ơ đây là quà của em,anh chúc em có một giáng sinh vui vẻ-hấn gãi đầu
áp úng nhìn ngó hít sức

-ơ cảm ơn anh-nó ngại ngần đón lấy món quà

-hum nay zui như vậy hay là chúng ta mở tiệc đi,cháu có mua đồ đây rồi-Huy dơ mấy túi to ưỳnh lên

-nhưng mà ở đây ko được mở tiệc,mà về nhà thì cũng ko được-nó tiu ngiu

-uj zời vậy thì chúng ta mở tiệc luôn tại đây đi-Linh

-đúng thế mấy khi được mở tiệc tại bệnh viện chứ-mama nó

-yeahhhhh..thích quá nhưng mà con chưa chuẩn bị quà ọi người-nó

-con cứ mau chóng khoẻ lại là pama,vu' và các bạn vui rồi,đó là món quà mà mọi người mong đợi nhất đó-papa nó

-chú nói đúng đó,mày cứ mau khoẻ lại đi là mọi người vui rồi-Linh Linh

-ko cần quà thật hả?-nó

-ừa,thật-nó

-hihihaha,thế thì đỡ phải tốn tiền mua quà-nó cười sung sướng

-con pé này đúng là ma lanh mà-mama nó kí đầu nó rồi cười hiền,phòng nó khoá trái cửa còn treo tấm biển "MIỄN LÀM PHIỀN" trước cửa nữa để tránh y tá hay bác sĩ làm phiền mà,mọi người ai cũng vui vẻ để đồ mồm lên bàn,cùng ăn uống thật vui vẻ còn cùng nhau thổi nến nữa chứ

-mở quà đi,mở quà đi-mọi người vỗ tay đồng thanh

vì đa số thường thắng thiếu số nên nó đành phải mở quà theo yêu cầu của mọi người,đầu tiên là quà của Linh và Huy nó mở ra đó là một chiếc mũ len màu trắng rất đẹp lại có cả một chiếc chụp tai hình con mèo rất đáng ju nữa chứ.Típ theo là quà của pama nó nhẹ nhàng mở ra bất ngờ đó là một chiếc áo khoác rất đẹp bằng da còn pha len nữa rất đẹp lại style nữa,típ theo là quà của vu' đó là một đôi găng tay bằng len rấy dày lại ấm áp nữa nó đoán là vu' đan vì vu' thường tự đan áo,khăn hay móc mũ mà vu' đan rất giỏi đoá;cuối cùng là quà của hấn trong lòng nó tự nhiên thấy hồi hộp sao sao ý,nó từ từ mở ra là một chiếc khăn màu tím ấm áp đúng màu nó thích(vì màu tím là màu của sự thuỷ chung mà) nó nhìn mọi người cười hạnh phúc mặc dù ngoài trời đang rất lạnh nhưng trong phòng bệnh của nó ko lạnh chút nào mọi người cùng bên nhau sưởi ấm bằng tình ju thương hoá lẽ đó là một noel đánh nhớ đời với nó....

Vài ngày say nó được ra viện nhưng thỉnh thoảng vẫn phải đến bệnh viện để kiểm tra,pama còn tổ chức tiệc ngoài trời mừng nó bình an trở về,cũng chỉ có hấn,Linh và Huy thôi chứ pama nó chẳng mời ai cả,trên chiếc bàn nhỏ xinh giữa khu vườn đầy hoa các món ăn hấp dẫn được bày biện,mọi người cùng mồm và nói chuyện thật vui vẻ,nó thấy Hưng đứng lấp ló ngoài cổng nó đi ra

-sao anh lại đứng ở đây mà ko vào?-nó

-tặng em nè,anh nghĩ anh ko nên vào-Hưng

-gì chứ,anh vào đây-nó nhận lấy bó hoa rồi kéo Hưng vào

mọi người thấy sự xuất hiện của Hưng đều thay đổi nét mặt

-ạ cháu chào cô chú-Hưng cúi chào

-vâng ko dám chào cậu-mama nó

-kìa mama-nó lay tay mama

-tới rồi thì lại ngồi đi-papa nó giữ lịch sự nhưng thái độ ko mấy thiện cảm,nó bít pama nó cảm nhận pama nó ko ưa Hưng,cũng có nhiều lần pama đã nói với nó Hưng là người xấu,Phong mới chính là bạn trai và người sẽ kết hôn với nó sau này nhưng nó ko tin nó thấy Hưng rất chân thành ko chứa đựng chút gì giả dối cả,ko bít sao nó lại đặt niềm tin rất lớn vào Hưng như vậy nữa?nó cũng ko thể phủ nhận Phong cũng rất thật lòng với nó Phong rất ít nói nhưng nó cảm nhận qua hành động của người đó lun vì nó..nó rất bối rối nó ko bít nên tin ai và nghi ngờ ai nữa

-ạ-Hưng đi tới ngồi xuống,từ khi Hưng nhận tiệc mọi người ko ai nói chuyện với Hưng mà cho Hưng ra rìa lun,nó thấy vậy cứ gấp thức ăn và nói chuyện với Hưng,hấn ko nói gì chỉ ngồi một mình trên chiếc xích đu uống rượu,hấn buồn lắm mọi thứ như đã thay đổi rồi hấn phải làm sao đây???

-mày đừng nghĩ nữa ngày mai chúng ta sẽ đưa Thiên Anh tới những nơi mày và nó từng có kỉ niệm sâu sắc,đừng buồn chán mà hãy tin tưởng-Huy vỗ vai hấn

-ừk,tao bít rồi-hấn nói đưa ly rượu lên uống,hấn muốn thử một lần xem sao..

Sáng hôm sau:

-dậy đi cô nương

-um..um..-nó tỉnh dậy rụi mắt như mèo con zậy,nó thấy xung quanh là Linh,Huy và người tên Phong

-gì zâyzyyy-nó đang định nằm xuống ngủ típ thì

-này ku,ai cho ngủ hử,dậy đi-Linh

-ai,ai là ku?-nó ngó quanh

-mày chứ ai,dậy đi mún đi chơi ko?-Linh

-hử,đi chơi hử,dậy lun-nó bật dậy

-làm vệ sinh đi hông tao để mèo ở nhà bây giờ nè-Linh đứng dậy

-vèoooooooo-nó như lắp mô tơ chạy nhanh vào phòng vệ sinh

-thế cơ mà-Linh nói rồi cả 3cười lớn

Linh,Huy và hấn đưa nó đi hít chỗ này tới chỗ khác nào toàn là những nơi nó và hấn thường lui tới lại có rất nhiều kỉ niệm nữa nhưng buồn thay nó chẳng nhớ gì cả,nhìn ánh mắt lạ lẫm của nó mà hấn thấy buồn ko hiểu sao mọi kỉ niệm về hấn nó đều quên hết như bị chọn lọc vậy.hxhx..

Linh Linh đã làm đủ mọi cách thậm trí còn như dựng lại cảnh trước đây nhưng đều vô ích nó vẫn hồn nhiên tận hưởng một ngày đi chơi vui vẻ.Và bây giờ tụi nó đang đứng trước cổng khu vui chơi đây là cú quyết định vì Linh nghĩ nơi này hấn đã bày tỏ tình cảm với nó chắc chắn nó sẽ nhớ ra,hấn ngồi vào trước

-kìa Huy vào ngồi đi-nó chỉ chỗ

-sao lại là tui-Huy

-mày sẽ vào ngồi với Phong-Linh nói đẩy nó vào

-ê sao lại đẩy tui ngồi chung với anh ta?-nó đập cửa

Linh Linh vẫy tay,bánh xe khổng lồ bắt đầu chuyển bánh,nó chỉ bít đập cửa nhưng zờ nó đã dần dần xa Linh mất ùi.hxhx..nó quay sang lườm hấn rồi ngó nghiêng ra ngoài,nó trầm trồ chỉ chỗ,còn vỗ tay thích thú nữa,từ này tới giờ hấn chỉ lặng yên dõi theo nó,đã hít một vòng quay nó nhảy xuống chạy tới chỗ Linh đứng

-hihihi..sao mày ko đi,đẹp thật đấy-nó

-lần trước mày đã tới đây rồi mà vẫn thấy đẹp sao?-Linh

-sao?mày nói gì tao tới đây là lần đầu tiên mà,đẹp thật lần sau lại tới đây nhé.là lá la..-nó tung tăng đi trước để lại 3khuôn mặt lắc đầu ngán ngẩm nhìn nhau..

Khi đưa nó về tới nhà:

-lần sau lại đi típ nha,mà sao mày bít những nơi đó hay vậy?-nó cười hỏi

-đây ko phải là lần đầu tiên em đến những nơi đó,trước đây khi em và anh thường đi tới đó và đó là những nơi nhều kỉ niệm của chúng ta sao em ko nhớ gì hết vậy?-hấn ko thể chịu được nữa

-phải đó,trước đây mày và Phong ju nhau thường tới mum kem,uống nước hay đi chơi ở những chỗ đó,hơn nữa ở khu vui chơi đó chính là nơi Phong đã tỏ tình với mày,sao mày có thể quên được chứ-Linh thấy giận vì mọi cố gắng trong ngày hôm nay đều công cốc hít

-Phong đã vì cậu mà làm bít bao nhiêu chuyện sao cậu có thể làm ngơ mọi cố gắng của nó chứ?chính ở cái xích đu này cậu và nó đã ngồi đây bên nhau cậu đã quên hết rồi-Huy

những lời nói của mọi người khiến trong đầu nó thấy loáng thoáng có cái gì đó rất quen thuộcnhững hình ảnh xuất hiện một cách nhanh chóng nó thấy có hấn,hấn và nó cùng luôn ở bên nhau nhưng những gì hiện về đều ko rõ ràng

-aaaaaaaaa..đau đầu quá,đau quá-nó ôm dần ngòì thụp xuống

-Thiên Anh,mày sao vậy?-Linh

-ÁÁÁÁ,đau quááááááá-nó hét lên

-mau đưa cô ấy lên phòng-huy

-em có sao ko?sao thế này-hắn lo lắng

Linh dìu nó lên phòng,pama nó cũng lo lắng chạy theo,nó nằm xuống rồi thiếp đi

-Thiên Anh sao lại bị vậy hả Linh?-mama nó đắp chăn cho nó

-dạ tụi cháu đã làm hết cách nhưng ko có hiệu quả cô ạ-Linh buồn ánh mắt trùng xuống

-vậy sao?các cháu đừng nóng vội phải cần có thời gian nếu dồn ép Thiên Anh quá con pé sẽ bị áp lực đó-mama nó

-cũng tại tụi cháu nóng vội quá nên khiến Thiên Anh thấy đau đầu-Huy

-ko sao,nếu như con pé đau đầu đôi chút mà có thể nhớ ra Phong thì cô ko trách gì đâu-mama nó cười

-ko,cháu sẽ bỏ cuộc-hắn

-mày lại như thế rồi-Huy

-cậu đừng thế mọi người ai cũng thấy chán nhưng rồi sẽ ổn thui-Linh

-Phong àk,cháu...-mama nó

-mọi người đừng nói nữa cháu đã quyết định rồi,từ nay đừng ai bàn về chuyện này nữa-hắn nói xong rồi lái xe đi về,khoé mắt hắn nóng hổi một giọt nước mắt lăn dài trên khuôn mặt hắn,hắn ko muốn nó vì hắn mà phải chịu đau đớn như vậy,hắn ko muốn nó bị tổn thương. Nhưng hắn,Linh,Huy đã quên đưa nó tới một nơi,nơi đó có lẽ đối với người khác là bình thường chẳng có gì đặc biệt nhưng đối với nó là một nơi rất có ý nghĩa..

Sáng nay nó dậy sớm hí hửng vì đã lâu ko được tới lớp,nó tung tăng chạy ra mở cổng và BỊCH...

-ủa ah Hưng-nó giật mình khi thấy Hưng ngã lăn quay đơ ra nền đất

-ui da-Hưng xoa lưng

21. Chương 21

-anh có sao ko?-nó đỡ Hưng đứng dậy

-ơ hơ anh cũng hơi sao sao-Hưng suýt xoa

-sao anh lại đứng đó,em xin lỗi tại em ko biết anh đứng đó nên...-nó

-ko sao mà anh chỉ bị đau chút thôi-Hưng

-mà sao anh tới đây sớm vậy?có chuyện gì àk?-nó

-anh tới chở em đi học,mọi khi vẫn vậy mà,em ko nhớ sao?-Hưng nói dối mà mặt cứ tỉnh bơ

-vậy sao?hì..chắc em quên-nó ngược lên trời nghĩ nghĩ đôi chút

-hì..em lên xe đi-Hưng

-dạ.hihihi-nó ngoan ngoãn ngòì lên xe,chiếc xe khuất dần

Hắn đứng đó từ lâu và cũng đã nhìn thấy tất cả nhìn nó cười hạnh phúc như vậy hắn ko muốn là người ích kỉ giống như Hưng,bây giờ hắn đã hiểu thế nào là sự đau khổ và dày vò của tình ju từ nay hắn sẽ ko ép nó phải nhớ lại tất cả những gì đã xảy ra trước đây nữa,hắn sẽ chỉ đứng đằng sau dõi theo và bảo vệ nó mà thôi..

Hưng đưa nó vào lớp mà bàn dân thiên hạ đâu đâu cũng bàn tán nó ko để ý mà vẫn cười vui vẻ,nó chạy đến ngồi vào chỗ ngồi quen thuộc một lúc sao hắn tới ngồi cạnh nó gần cửa sổ,thấy lạ nên hỏi:-ủa sao anh lại ngồi đây?

-này mày ko nhớ àk,từ trước tới giờ bàn mình vẫn ngồi 3mà,Phong vẫn ngồi cạnh mày còn gì??-Linh lay cách tay nó

-thế àk?tao tưởng chỉ tao với mày ngồi một bàn?-nó gãi đầu

Còn Hà Vân thấy vậy cũng thấy lạ,cô ngồi nghĩ mãi:’cô ta quên Phong rồi sao?nhìn cô ta như vậy ko giống giả vờ chút nào?sao thế nhỉ?’

Hắn chẳng buồn nói gì nhìn ra cửa sổ với ánh mắt buồn khuôn mặt lạnh lùng ngày nào lại trở về nó lén nhìn hắn chợt những hình ảnh có mặt hắn lại hiện về,nó thấy nhức đầu và ngột ngạt mún thay đổi ko khí nên nó đã đi ra ngoài cho thoải mái,nó thấy mọi người xung quanh chỉ chỗ nó rồi xì xào gì đó,nó kịp nghe thấy:

-con nhỏ đó thật là tham lam đã ju anh Phong rồi giờ còn cặp kè với anh Hưng nữa chứ-l học sinh nói

nó nghe vậy liền chạy lại kéo đứa học sinh đó lại hoá ra là Huyền lớp trưởng lắm lời

-cậu nói gì?bạn trai của tôi là Phong chứ ko phải là Hưng sao?-nó

Kái Huyền mặc dù rất run vì sợ nó cho ăn tát nhưng vẫn vênh mặt lên để đỡ xấu hổ với mấy đứa xung quanh

-mày ko bít hay chỗ vờ ko bít vậy?anh Phong chẳng là bạn trai của mày còn gì còn ah Hưng từ trước tới giờ vẫn theo đuổi mày nhưng mày ko thèm để ý giờ lại còn phản bội anh Phong qua lại với anh Hưng nữa-Huyền

-có thật là bạn trai của tôi từ trước tới giờ là Phong ko?-nó siết chặt tay Huyền

-ÁÁÁ..phải,tao nói dối mày làm gì?đau quá,bỏ tay tao ra-Huyền kêu la

Nó đứng sững sự thật Phong là bạn trai của nó,mặc dù mọi người nói nhưng nó vẫn tin tưởng Hưng,sao lại thế này?nó buông thông tay xuống rồi bước đi như người mất hồn,Huyền chẳng hiểu gì hết nhưng rồi cũng chạy mất giép,nó cứ bước đi,cứ đi mà chẳng bít mình đang đi đâu cả đôi chân nó thật kì diệu đưa nó tới một nơi có khung cảnh thật đẹp ở trên đây có thể nhìn thấy tất cả quang cảnh của trường đặc biệt còn thấy khu hồ nhân tạo thật đẹp,từng đợt nước cứ thế được phun lên nó thích thú nhìn như bị thôi miên rồi những hình ảnh về hắn lại hiện lên ko phải mơ hồ như mọi khi mà nó thật rõ rệt,nó thấy trong đó là hình ảnh nó và hắn gặp nhau ở chính chỗ này còn cãi vã nữa sau đó nó và hắn học chung lớp còn ngồi gần nhau,hắn luôn gây sự với nó làm nó bực mình,hắn nói ju nó trên chiếc bánh xe khổng lồ,đúng rồi là nơi hum trước nó đã tới mà,gì nữa nhỉ?hắn còn tặng nó sợi dây truyền nghĩ đến đây nó sờ lên sợi dây truyền đang đeo trên cổ mọi thứ hiển hiện rõ trong đầu nó,nước mắt nó trào ra,nó bắt đầu thấy đầu đau buốt những hình ảnh típ tục ùa về nó và hắn cùng đi chơi nhiều nơi,cùng ăn uống,cùng cười đùa,cùng học tập rồi nó nhận được một gói bưu phẩm đúng rồi gói bưu phẩm đó chứa những bức ảnh của hắn và Hà Vân rồi nó gặp Hưng nhờ Hưng chở tới bar nó uống rất nhiều rượu và rồi...(nó cố gắng nghĩ)ah nó vấp phải gì đó rồi ngã,Hưng đỡ nó dậy nhưng nó ko nghe rồi chạy đi,nó bị chiếc xe tông vào.phải rồi,tất cả hiện về trong nó rõ ràng như mới hum qua vậy

-AAAAA...đau quá..huhuhu-nó vừa ôm đầu vừa khóc

-THIÊN ANH,em sao vậy?-hắn chạy tới đỡ nó,hắn luôn là người tới kịp lúc đúng là ông trời cũng khéo sắp đặt hắn cũng mún tới nơi hắn và nó có nhieu kỉ niệm để vơi đi nỗi buồn ko ngờ thấy nó nằm dưới đất ôm đầu kêu lên

-anh P..h..o..n..g..huhu-nó gọi tên hắn ko phải như gọi một người xa lạ tên Phong như thời gian vừa qua mà gọi hắn một cách thân mật như ngày nào

-em...em nhớ ra anh rồi sao?-hắn áp úng như vẫn ko tin

-em..hức..em nhớ ra rồiiiiiii.hức.hức..-nó khóc nấc lên rồi ngất lịm đi trong vòng tay hắn

-Thiên Anh,Thiên Anh..-hắn gọi nó ko thấy nó tỉnh lại,nhanh chóng bế nó xuống cổng trường,mọi người ai cũng xôn xao vì hot girl của trường chưa bao giờ ngất như vậy,Linh Linh và Huy cũng chạy theo cùng hắn đưa nó tới bệnh viện,Hà Vân thấy vậy nghĩ:“có khi nào cô ta sùi bọt mép rồi giật lên từng hồi như kẻ bị động kinh ko nhỉ??ui nghĩ mà rùng mình,anh Phong ui sao anh lại khổ như vậy chứ.lxhx..”

pama nó cũng chạy ngay tới bệnh viện dọc đường đi mama nó khóc suốt sợ nó xảy ra chuyện gì,bác sĩ kiểm tra cho nó rồi đi ra hỏi mọi người:-ai đã đưa cô bé vào bệnh viện vậy?

-ạ,là tụi cháu ạk-hắn,Linh và Huy cùng đồng thanh

thế trước khi đưa vào đây các cháu có thấy cô bé có hiện tượng gì lạ ko?-bác sĩ

-cháu thấy cô bé kêu đau đầu còn nói nhớ ra cháu nữa-hắn

-vậy là tốt rồi,cô bé đã hồi phục trí nhớ,chúc mừng gia đình-bác sĩ cười

-may quá,con gái của chúng ta cuối cùng cũng hồi phục trí nhớ rồi mình ơi-mama nó vui mừng

-đúng vậy,anh mừng lắm-papa nó

-yeah..cuối cùng cũng thành công rồi,Thiên Anh nhớ lại được rồi-Linh Linh chạy tới ôm Huy nhảy cẫng lên sung sướng

mặc dù ko nói gì nhưng hắn là người vui nhất,lúc này nó cũng đã tỉnh mọi người chạy vào phòng khám ôm nó tới tấp

-mọi người làm gì vậy?nghet thở quá-nó kêu lên

-chụt.chụt..đồ quỷ cuối cùng mày cũng nhớ ra chứ mấy ngày nay cứ lơ ngơ làm tao chuẩn bị ày vào trại-Linh

-có mày vào trại thì có-nó xoa má

-con có bít pama lo lắng cho con như thế nào ko con gái-mama nó

-con xin lỗi pama,con lại để pama phải buồn nữa rồi-nó cầm tay mama,rồi nó và hắn nhìn nhau,nội người bít ý nên rút lui để cho nó và hắn nói chuyện

-anh tưởng em quên anh luôn rồi chứ-hắn trách ju nó

-em làm sao quên anh được chứ-nó nhìn hắn như trao gửi bao tình ju thương,hắn ôm nó vào lòng lâu lắm rồi nó mới được ở trong vòng tay hắn như thế này nhưng như nhớ ra điều gì đó,nó đẩy hắn ra làm hắn khó hiểu

-những tấm ảnh đó,em thực sự ko tin nhưng em cần một lời giải thích dù cho sự thật có là như thế nào anh hãy nói thật với em được ko?-nó

-sự thật gì chứ?đó là ảnh ghép,em ko thấy nó giống với ảnh trên blog của anh sao?anh đã tìm hiểu rồi thực ra Hà Vân đã thuê một người là chủ quán của tiệm ảnh Bình Minh để ghép những tấm ảnh đó rồi gửi cho em nữa-hắn

-tất cả mọi chuyện là do Hà Vân làm sao?-nó

-đúng thế,Thiên Anh àk,anh xin lỗi là do anh ko tốt anh làm khổ em,em hãy cho anh một cơ hội để anh có thể bù đắp cho em được ko?-hắn cầm lấy bàn tay nó

-lỗi ko phải do anh,em ko trách anh đâu,em ju anh nhiều lắm-nó ôm chầm lấy hắn,nó khóc vì những gì đã qua..

Mọi người đưa nó về nhà,nằm trên giường nó cứ nghĩ mãi những chuyện mà hắn và nó đã trải qua tất cả là lỗi của nó tại nó ko tin tưởng hắn,chưa nghe hắn giải thích mà đã nghi ngờ hắn còn đi uống rượu nữa chẳng giống nó tạo nào,lúc này nó nghe mama nó và Linh Linh kể những ngày qua hắn luôn bên nó,có khi còn ngủ ngoài ghế lạnh buốt chỉ để dõi theo nó hàng ngày,chắc hắn buồn nhiều lắm làm sao ko buồn khi nhìn thấy

người mình ju hàng ngày cười đùa với người khác cơ chứ,từ nay nó sẽ thay đổi sẽ bớt lắng nghe hơn,sẽ tin tưởng hẳn hơn.Nó ko ngờ Hà Vân lại có thể làm những chuyện này,bất chấp thủ đoạn để có được hẳn ngay cả liên quan đến danh dự mà cũng dám làm nhưng sẽ nhận được gì chứ?Hà Vân càng làm như vậy thì càng đau khổ thêm thôi con người thường hành động một cách nông nổi tại sao ko suy nghĩ chín chắn hơn nào có phải bên người mình ju nhưng người ta ko ju mình là hạnh phúc đâu,tại sao ko chấp nhận và dõi theo mong người mình ju được hạnh phúc?nếu có ai đó đi van xin mà có thể nhận lại được thì đó chỉ là thứ tình cảm bố thí mà thôi liệu có hạnh phúc ko?có vui vẻ ko??Cả Hưng nữa lợi dụng lúc nó bị mất trí nhớ mà nói dối nó sao lai ích kỉ như vậy chứ?tại sao chỉ mong mún được lợi về mình mà ko quan tâm tới cảm nhận của người khác,nó hận Hưng và Hà Vân_những kẻ đã khiến nó và hẳn phải chia lìa và chịu nhiều đau khổ,mọi người đều từng ju và đã ju sẽ chọn ình một con đường nhưng con đường nó và hẳn đã chọn ko giống như Hưng và Hà Vân nó ko có sự giả dối,những thủ đoạn mà chỉ có một tấm lòng chân thành hướng về nhau,nó mỉm cười vì con đường nó đang đi là một con đường đúng đắn nắm lấy sợi dây truyền rồi đi vào giấc ngủ một cách ngon lành

Sáng nay nó tới trường,Hưng cúp học nên ko hề biết nó đã nhớ ra tất cả,Hưng lon ton xuống cầngtin chạy lại chỗ nó ngồi:-công chúa em đang mum gì vậy?

-anh ko còn gọi tôi là pé nữa àk?-nó cười khinh rẻ

-ai ai bảo anh gọi em là pé chứ?em đừng nghe người ta nói linh tinh-Hưng gần như mất bình tĩnh

-nói linh tinh sao?-nó

-phải,anh là bạn trai của em,sao em lại đi với những người này,đi theo anh-Hưng chưa kịp kéo nó đi thì:

-BỐP..nó tát Hưng một cái đau điếng rồi quát lớn:-anh còn liên thoảng được nữa àk?tôi ko ngờ anh là con người như thế,lợi dụng lúc tôi mất trí nhớ nói những lời giả dối,uổng công tôi đã tin ah,anh có thấy hài lòng ko?anh có thấy vui ko?tôi ghét anh,tôi hận anh từ giờ đừng để tôi nhìn thấy bản mặt đáng ghét của anh nữa đồ đồ giả-nó đi thẳng với ánh mắt căm hận

hắn và Huy cũng lên theo,hắn dừng lại đôi chút nói:-đó là cái giá anh phải trả,tình ju ko thể lấy ra làm trò đùa được cũng ko thể giành lại bằng sự giả dối hay thủ đoạn được-rồi hắn bước đi

Hưng đứng sững tại chỗ 5ngón tay nhỏ bé của nó vẫn in hằn trên má Hưng:’em đã nhớ ra rồi sao?anh đã mong em đừng nhớ lại,những ngày qua ở bên em anh đã rất hạnh phúc nhưng về tất cả anh đã sai sao?anh sai ở chỗ nào?ju một người là có tội sao?muốn chăm sóc và ở bên một người là sai sao em?tại sao em lại đối xử với anh như vậy?hả???”-Hưng cay cú đập bàn,hất hết những chiếc cốc xuống lật đổ hết những bàn xung quanh,Hưng còn cầm chai rượu lên uống rồi đập xuống bàn,những mảnh vỡ đó xiên vào tay Hưng chảy máu nhưng khi con người đã quá khích thì một vết thương nhỏ có là gì quan trọng là vết thương ở trong lòng kìa..Mọi người xung quanh ai cũng tránh xa vì biết Hưng là một playboy và quen biết nhiều dân xã hội đen,nên tránh đi nếu ko mún gặp phiền phức,mấy cô bán hàng trong cầngtin cũng ko dám ra mặt bắt đền hay ăn vạ vì trong kái trường này ai cũng biết tiếng tăm của gia đình hắn,nó,Huy và Hưng ngang ngửa nhau nên khi thấy Hưng đập phá như vậy đành ngậm ngùi cho qua chuyện

Hông qua nó ngất đi như thế thấy vui trong lòng hơn nữa nó lại chẳng nhớ gì về hẳn cả,vừa thấy nó đi vào lớp Hà Vân vội cột nhả:-chà,hum qua còn lên cơn động kinh giờ đã đi học được rồi hả?-Hà Vân nhìn nó gật gật về đồng cảm

-BỐP..mà nói tao mày thử xem lại mình đi đã,mày nghĩ tap sẽ im lặng mà chấp nhận những trò động kinh của mày sao?

-CHÁT...đây là cái tát cho những gì tao đã phải trải qua-nó tát Hà Vân 2cái đau điếng khiến cô ngã ra

-mày dám tát tao?-Hà Vân sờ tay lên khuôn mặt đỏ ửng của mình

-đối với những gì mày đã làm với tao 2kái tát này là quá nhẹ nhàng với mày rồi đó-nó

-mày hãy chờ đây hum nay mày tát ta 2kái sau này mày sẽ phải trả lại gấp 10,tao chưa dừng lại ở đây đâu-Hà Vân đứng dậy mặt càng càng nhìn rất sắc

-được,tao sẽ chống mắt lên xem mày làm thêm những trò gì-nó

-vậy thì hãy mở to mắt ra mà xem Hà Vân này ko chịu nhin như thế này đâu-Hà Vân cười nhếch môi rồi đi ra khỏi lớp

-mày xử hay lắm-Linh vỗ vai nó

-đối với bọn này càng nhin nó càng lẩn tới,-nó

-mà có điểm học kì rồi đấy,xuống xem thôi -Linh Linh chạy thật nhanh chỉ vì hi vọng được hạng nhất để mum miễn phí mà

Từ nãy tới giờ hần im lặng vì hần ko mún bảo vệ Hà Vân thêm lần nào nữa,cô đã đi quá xa rồi hần mún cô có thể hiểu ra và trở về như ngày xưa,có như vậy trong lòng hần mới yên tâm được,đang mải mê suy nghĩ thì bàn tay nhỏ bé của nó kéo hần đi:-chúng ta cũng phải xuống xem thui anh-nó cũng cùng suy nghĩ hấu mum như Linh Linh mà

Vì chân nó dài nên chẳng mấy mà nó đuổi kịp Linh Linh,cả2 đức cùng chen vào do nó có võ nên rất khỏe nó chen được vào trước,nó chỉ tay tìm trên tờ giấy dán trên bảng tin của trường,xem nào...

-hạng nhất:Nguyễn Thiên Anh lớp 11A5

-hạng2:Lê Khánh Phong lớp 11A5

-hạng3:Trần Linh Linh lớp 11A5

-hạng4:Lương Gia Huy lớp 11A3

...

Nó dụi dụi mắt nhìn lại một lượt thì đúng là nó hạng nhất,hần hạng2,Linh Linh hạng3 và Huy hạng4,nó vừa đi ra vừa suy nghĩ:’sao hần lại hạng2 được nhỉ?nghe Huy nói kì thì nào hần cũng đứng hạng nhất cơ mà cũng đúng khi học nhóm cùng hần những bài toán nâng cao hần luôn giải một cách dễ dàng còn giảng ình,Linh và Huy nữa mà thôi cũng có thể do mình giỏi mà.kaka...”-nó tự sướng với ý nghĩ đó nhưng nó ko hề biết rằng vì biết nó rất cố gắng học ngày đêm để giành được hạng nhất nên hần đã làm bài ko hít khả năng của mình vì mún nhường nó chứ sức hần dư hạ gục được nó(tên này chiều người ju wóa đi mất,tg cũng ghen tị quá đi =.=)

nó chạy lại cầm tay hần nhảy căng lên:-anh ui,em được hạnh nhứt rồi,còn anh được hạng2 mà,zui quá đy

-vậy hả,chúc mừng em nha-hần cười

Linh Linh vừa mới thoát khỏi đám người đi ra mặt bí xị:-anh ui,em cố gắng như vậy mà được có hạng3,bị vợ chồng con nị‘ giât hít giải rồi.huhu..

-thôi ko sao,chế còn anh?-Huy

-mà anh đó,học hành kái kiểu gì mà được có hạng4?-Linh Linh quát

-môn cuối anh thấy mệt quá nên ngủ trên ghế nhà Phong ko học gì cả,anh được hạng4 là giỏi rồi đấy-Huy cười trừ

-anh còn nói nữa hả?-Linh dơ nắm đấm lên,Huy kịp thời xoa dịu bằng ánh mắt chớp chớp,mồm đớp đớp,2tay chần lại rồi nói:-ju chế,ju nhắmmmm

-hứ..ko thèm-Linh quay đi

-này 2người bây giờ tiến hành luôn chứ nhảy?-nó nhìn bằng đôi mắt long lanh

-tiến hành gì cơ??-Linh Linh và Huy cũng nhìn nó bằng ánh mắt vô tư vô số tội

-mum miễn phí đó-nó nói thản nhiên

Linh Linh và Huy nhìn nhau cười nhạt rồi nói:-her..còn thiếu tên kí nữa-rồi cùng ci vào hần

-àk còn anh nữa nhỉ?-nó quay lại cũng chỉ chỗ vào hần luôn

-àk thì ừk-hần cười gượng

-kaka..vậy là yừ nay tui sẽ được mum miễn phí rồi,3người yên tâm tôi có tính người lắm tôi sẽ mum ít ko mum nhiều đâu(nói đến đây 3người kia mắt sáng ngời) nhưng tính tôi ý đã mum thì phải mum thứ ngon và chất lượng,3người chuẩn bị đi nắc đưng để bị viêm màng túi đóa-nó thích thú nhún nhảy đi trước vút lại 3gương mặt méo xệch nhìn nhau thở dài rồi cùng đồng thanh:-TIỀN OIIIII..

Đạo này nó cứ như được ở trên mây ăn uống thả phanh ko mất xiền mà người xì tiền lun là hần và Huy.hxhx..nó đang mơ màng tận hưởng ly kem dâu trời lạnh mà nó đòi đi mum kem ai cũng phải bái nó là sư phụ rồi,ko biết nó đang gửi tâm hồn đi đâu rồi nữa.hxhx..

-anh này nó sao vậy?-Linh huých tay Huy

-bít chút liền,mày bít ko?-Huy lại huých tay nó

-mày hỏi tao cũng bằng nhau,em sao vậy?-hần lại huých tay nó

-àk đâu em đang nghĩ xem nên mum kem gì típ theo ấy mà-nó cười

-sax..3ly rồi đó -cả3 đều dơ 3ngón tay lên

-ờh bít ờy-nó trả lời tỉnh bơ làm hần ra cào xé tường,còn Huy zô đập ddầu vào tường,Linh thì úp mặt vào tường cả3 đều chán nản với tài mum quá giỏi của nó,ngày hum nay nó đã đi ko bít bao nhiêu quán và cũng ko bít mum bao nhiêu thứ rồi nữa,đúng là tiền chùa nên dạ dày cũng chùa theo.huhuoaoa T_T

Thời gian cứ thế trôi hần và nó ngày ngày lun bên nhau hạnh phúc,Hà Vân ko gây sự với nó nữa nhưng mỗi lần cô ta im lặng đến lạnh gáy như vậy thì nó cũng phải dè chừng vì có thể sắp tới có chuyện gì đó sẽ xảy ra và nó luôn cảnh giác với Hà Vân,Linh Linh thì vẫn lun bắt nạt Huy pama thỉnh thoảng vẫn về thăm nó,noel vừa rồi nó đã bỏ lỡ thời gian đi chơi với hần sắp tới nó mong có một valentine đầy lãng mạn và sẽ cùng hần mum những thỏi socola ngọt ngào giống như tình ju của nó và hần vậy.Ngày mai là valentine nó đang cùng Linh Linh chọn quà để tặng cho bạn trai của mình,nó chọn mãi chọn mãi mà chẳng bít nên tặng hần cái gì nữa Linh Linh cũng vậy,2đứa thở dài:

-chẳng bít mua gì nữa,chán quá-nó

-tao cũng chẳng biết nên mua gì cho Huy nữa,đồ con trai khó chọn quá mày ui-Linh

nó vừa đi vừa nghĩ vu vơ bỗng nó hét lên:-AHHHHHH..nghĩ ra rồi,tao đã nghĩ ra rồi.kaka-nó cười lớn làm mấy người xung quanh cứ nhìn tưởng con nị' vừa mới ra trại

-ui giật cả nẩy,mày nghĩ ra cái gì mới được chứ???-Linh

22. Chương 22

Nó chạy tới nói với Linh Linh:-tao nghĩ ra cái này hay lém,tao và mày ko mua quà nữa mà sẽ tự tay làm socola thía mới ý nghĩa chứ

-kaka..đúng,đúng..ko ngờ nhìn mày ngu ngu mà thỉnh thoảng cũng khôn ra phết nhở-Linh vỗ tay tán thành

-chuyện..chẹp.chẹp..nhưng trước hết phải mua nguyên liệu đã-nó

-okie-Linh nói rồi cùng nó đi vòng vòng mua nguyên liệu sau đó 2đứa hí hửng về hành tởm cái bếp đáng thương của nhà nó,phân chia lãnh địa mỗi đứa một góc bắt đầu vào công việc

1tiếng sau đã hoàn thành nó và Linh Linh cùng khoe cho nhau xem những sản phẩm vất vả mới làm ra được,nó thì làm ra những thỏi socola có giống hình mặt của hần với mái tóc đen và chiếc răng khểnh rất dễ nhận biết hơn nữa lại làm những trạng thái khác nhau cái thì mặt cười,mặt mếu,lúc đỏ mặt,lúc tức giận,lúc đang khóc,...nhìn cái nào cũng rất đáng ju đã được sắp xếp vào một chiếc hộp thật cẩn thận.

Còn Linh Linh thì khác cô làm những thỏi socola dài bên trên còn vẽ 2 trái tim lồng vào nhau có tên của Linh và Huy nữa, thêm vài trái dâu tây cho thêm phần ngọt ngào nhìn rất đẹp mắt ko kém phần đáng ju (Linh vẽ rất đẹp hoá bà koan)

-hihi..sôcôla của mày nhìn ngộ ghê-Linh

-sôcôla của mày nhìn cũng đẹp chứ bộ-nó ngó sang

-công nhận bọn mình giỏi-Linh tự sướng

-mình phục mình quá đi mất.keke-nó cũng ko kém

-hajzzz..thế là xong,cũng may là mày nghĩ ra cách này nếu ko đi cả ngày cũng ko biết mua gì mất-Linh

-ừk,tap nghĩ thế này mới thể hiện lên tình cảm của mình chứ đi mua thấy cứ sao sao ý,mà thui gói vào đi,tao koá làm thừa một chút cũng phải tự thưởng ình chứ.kaka-nó

-mày chỉ được kái hiểu tao.híhí-Linh

Sáng nay đón nó đi tới trường,trên đường đi:

-tối nay chúng ta sẽ đi đâu em nhỉ?-hắn

-em cũng hông biết,tuỳ anh chọn-nó đút tay vào túi áo hắn,cảm giác thật ấm áp

-vậy mình sẽ tớiXXXXXXXXX nhé-hắn

-vâng.hihi-nó cười toe toét

Trường nó hum nay tấp nập lém dù là con trai hay con gái ai cũng cầm trên tay những món quà nhỏ xinh hay bó hoa hồng mong mún có thể tận dụng trong ngày lễ tình ju thổ lộ với người mình đã thầm thương trộm nhớ hay mún thể hiện tình cảm của mình đối với girl friend,boy friend của họ.Nó mỉm cười cùng hắn đi lên lớp,ngồi yên vị được một lúc thì fan của hắn ồ ạt chạy vào vây quanh hắn,các fan của nó cũng vây làm nó và hắn chỉ biết nhìn nhau chẳng nói được gì hít.hxhx..bị đưa vào thế bí đây..

-mọi người cũng biết tôi có girl friend rồi vì vậy nên tôi ko thể nhận quà của các bạn được-hắn lên tiếng,ánh mắt cương quyết làm bọn con gái mặt đỏ ửng nào cũng ỉu xiu,một cô bé với mái tóc đen nhìn rất giống người Nhật lên tiếng:-anh Phong,đây là những món quà với tình cảm của bọn em giành cho anh,nhận quà ko có nghĩa anh phải đáp lại tình cảm của bọn em cơ mà?

-đúng đó,anh Phong àk chỉ là bọn em muốn thể hiện tình cảm đối với anh thôi,anh hãy nhận đi bọn em năn nỉ đó-1đức khác nói

-bla.bla..bị con gái mỗi đứa nói một câu làm cho lớp học của nó như một kái chợ zậy,hắn nhìn nó nhú mày ko biết nên cư xử sao vì hắn ko mún làm tổn thương nó

Nhưng bên nó cũng ko khá hơn mấy thằng con trai còn đưa quà rồi thổ lộ với nó,mặc dù nó đã nói ko muốn nhận nhưng họ cứ nài nỉ nó chẳng biết làm thế nào,lúc này ko hiểu sao các fan lại hiểu nhau cùng đồng thanh biểu tình 2đứa nó:-NHẬN QUÀ ĐI,NHẬN QUÀ ĐI,NHẬN QUÀ ĐIIIIII...nó cũng quay sang nhìn hắn mếu máo,2đứa nhìn nhau như hiểu ra ý nhau 2đứa nó nắm tay nhau 3chân 4cẳng chạy mất các fan thấy vậy cũng đuổi theo,đúng là 2đứa này được học võ từ nhỏ có khác thân thủ cũng khác người thường chạy nhanh như gió thoáng kái các fan đã chẳng thấy đâu hít như bị bốc hơi vậy

-họ đi chưa?em bị muỗi tiu ngứa quá-nó nhăm nhăm chân khi 2đứa đang lấp trong bụi cây

-suyt..em nói nhỏ thôi còn vài người nữa đang quah quần ở đây họ mà biết thì ko thoát được đâu-hắn dơ tay lên ra hiệu cho nó im lặng

-hxhx..ai bảo mình là người nổi tiếng cơ chứ-nó rầu rĩ 2chân cọ vào nhau gãi ngứa

-đi nhanh ko họ quay lại thì teo-hắn kéo nó típ tục chạy

-zờ đi đâu hả anh?hem về lớp đâu về đó em thấy ngọt ngọt với mí tên hoá lém(fan của nó)-nó rầu rĩ

-anh có biểu về lớp đâu chúng ta sẽ lên ban công ngồi,hum nay anh và em cùng cúp học-hắn nháy mắt

-anh chỉ được cái cúp học là nhanh thoy-nó kí đầu hần

-em cũng mún nghỉ học đó chứ,úi họ tới kia chạy nhanh-hần kéo nó chạy toé khỏi

Đường lên ban công hum nay sao dài quá hần và nó đi cứ phải khép nép lảng người này,tránh người kia khổ thật đấy rất may cuối cùng 2đứa cũng dắt tay nhau lên tới cái nơi mà koá lẽ đối với người khác bị đưa vào danh sách lảng quên từ lâu thì đối với 2đứa nó lại là nơi đặc biệt

-đâu rồi?-hần chìa tay ra

-gì cơ?-nó ngạc nhiên

-quà của anh đâu?-hần nói thản nhiên

-ko koá-nó tát vào tay hần 1cái đau điếng

-hả?ko koá quà sao?-hần

-ko-nó

-èo,chán thía-hần thất vọng xì mặt ra như trẻ con ko được phát kẹo zậy,nó thì huýt sáo thản nhiên nhìn lên trời,vô tư như ai ý,hần đành bó chân ko dám hỏi nữa,rồi 2đứa cùng ngồi hướng ánh mắt về 1phía quen thuộc

Buổi tối:nó chủ động đi tới chỗ hẹn mún cho hần bất ngờ nhưng chẳng thấy hần đâu hít,cảm nhận có người đằng sau nó quay lại thì trước mắt nó là một bó hoa hồng to với 99 bông hồng kết thành hình trái tim rất đẹp,nó thốt lên bất ngờ,hần vẫn lảng tử như mọi khi,hần cười một nụ cười thật đẹp nó ngượng ngùng đón lấy bó hoa từ tay hần

-đẹp quá-nó hít một hơi dài cảm nhận mùi thơm từ những bông hoa hồng

-chưa hít đâu-rồi hần lấy tay che mắt nó phòng khi nó ti hí

-làm gì mà anh koá vẻ bí hiểm zậy-nó tò mò

-bí mật,hồi sau sẽ rõ-hần

nó im lặng đi theo sự chỉ dẫn của hần,được một lúc hần dừng lại,bỏ tay ra nói:-em mở mắt ra đíno từ từ mở mắt ra càng ngạc nhiên hơn khi trước mắt nó hiện giờ có những ngọn nến lung linh được xếp thành hình trái tim rất đẹp mắt,hơn nữa xung quanh là những cây pháo bông đang toé ra đều đặn thật huyền ảo cứ như nó đang được du hành trong giấc mơ vậy lần nào hần cũng làm cho nó bất ngờ hít

-em có thích ko?-hần

-em thích lắm,cảm ơn anh.hxhx..-nó cảm động quá rơi nước mắt,trong giờ phút này_kái ngày mà cả thế giới đang trao những lời ju thương với nhau thì nó và hần chỉ im lặng nhìn nhau tận hưởng tình ju từ trái tim đến trái tim ,hần nắm lấy bàn tay nó ngồi trong hình trái tim giữa những ngọn nến lung linh đủ sắc màu.Như nhớ ra điều gì đó,nó lấy hộp quà đưa cho hần:-quà của anh nè

-anh tưởng ko có chứ-hần

-sáng nay a hỏi zô duyên quá nên em nói vậy để xem thái độ anh thế nào thui,mà hem thích hả?zậy thì trả đây-nó đòi

-gì chứ?tặng rồi sao đòi lại được,của anh mà-hần giấu sau lưng

-xì..mà anh mở ra đi nhưng cấm được cười đó-nó quay mặt đi chỗ khă ngại ngùng

-nghe koá vẻ đặc biệt lém đây-hần từ từ rút dây nơ rồi mở nắp hộp ra những thỏi sôcôla có hình mặt hần làm cho hần bật cười với món quà thú vị này:-hihihahaha..-hần cười nắc nẻ

-em đã nói ko được cười rồi cơ mà.chít nèèèè-nó oánh hần

-haha..nhưng mà anh ko nhìn được cười,mà em làm sôcôla này giống hình ai vậy?-hần bít rồi nhưng cố tình hỏi để chọc nó

-giống anh chứ giống ai,chẳng lẽ giống ông hàng xóm-nó

-trời,anh mà xấu zậy ý hả-hắn

-đẹp zậy mà bảo xấu.này nhá,cái này là lúc anh cười này,kái này lúc anh xị mặt giận em nè,kái nì' lúc nịnh em,lúc bí xị ,lúc anh buồn,lúc anh mếu nè,...nó chỉ từng sôi sôcôla rồi say mê diễn tả,hắn nhìn nó mỉm cười:-em tự làm hít đó hả?

-đương nhiên,em mún tự tay làm để anh có thể cảm nhận được tình cảm của em mà-nó

-cảm ơn em,anh thích lắm nhưng chắc anh về để zô tủ kính chứ ko nỡ mum đầu-hắn

-em làm để bọn mình cùng mum trong buổi tối valentine mờ-nó ngược ánh mắt long lanh nhìn hắn

-em tặng anh mà cũng được mum sao?-hắn chêu

-tại sao em hông được mum nhỉ-nó lấy 1thỏi sôcôla ra mum ngon lành

-áh,em dám cắn vào đầu anh như thế sao?anh sẽ trả thù-hắn

-kaka..anh mún trả thù thì sau này làm hình của em mà trả lại-nó

-anh mún trả thù ngay bây giờ-hắn nói dượt đuổi nó

-giỏi thì qua đây mà bắt em nè.plè-nó vừa chạy vừa lè lưỡi khiêu khích

-em cứ chờ đấy,anh mà bắt được em anh sẽ cắn vào kái má của em-hắn

-anh là đồ quái vật mà-nó chạy tít hơn

-quái vật đến đây.hà.hà-hắn

nó chạy mãi rồi cũng kiệt sức đang ngoái đầu lại đầu thì hắn đã ở đằng trước đón đầu tún được nó mất rùi :-em chạy đi đâu hả?zờ thì quái vật đã bắt được em rồi-hắn làm mặt giống như trong phim ma

-hxxh..thật là chán chết đi được lại bị anh bắt được rồi -nó đánh hắn để chạy đi nhưng bàn tay rắn chắc của hắn đã kịp giữ đôi tay nhỏ bé của nó ko cho nó chạy khỏi vòng tay hắn,2ánh mắt chạm nhau,dưới ánh trăng,qua ánh sáng mờ ảo của những ngọn nến hắn thấy nó đẹp như thiên thần zậy và hắn đã trao nó nụ hôn ngọt ngào giống như tình ju của hắn và nó zậy...

Trái đất cứ lặng lẽ quay và thời gian cứ dần trôi đi tình ju của hắn và nó cũng trải dài theo năm tháng,đôi khi phải đối diện với nhiều chuyện nhưng cả2 vẫn luôn cố gắng cùng nhau vượt qua để duy trì tình ju,pama hắn và pama nó sau khi bàn luận đã đưa ra quyết định sẽ tổ chức đính hôn cho 2đứa vào giữa tháng 12 này,vì gia đình nó và gia đình của hắn đều là những gia đình có tiếng tăm và có thế lực ở trong nước lẫn quốct tế nên đính hôn hay kết hôn sớm theo phong cách của những tầng lớp thượng lưu cũng là chuyện bình thường,nó và hắn đồng ý 2tay lẫn 2chân lun vì đính hôn sẽ làm cho hắn và nó xích lại gần nhau hơn,mọi người trong gia đình ai cũng háo hức và vui mừng,Linh Linh,Huy và bạn bè của nó đều tới phụ giúp để có thể chuẩn bị chu đáo cho lễ đính hôn trọng đại này,báo đài cũng đưa tin rầm rộ dường như lại trở thành tin hot trong tháng ý chứ,thế mới nói tầm ảnh hưởng của 2gia đình rất lớn giờ lại thành thông gia của nhau nữa sát nhập 2tập đoàn lại sẽ càng lớn mạnh,phồn vinh hơn

Hun nay nó cùng hắn,Linh và Huy đi thử váy mặc trong lễ đính hôn,người phục vụ đưa nó vào trong mặc cho nó bộ váy màu trắng đã được đặt làm sẵn,hắn ngồi ngoài chờ lật từng trang menu ngắm nghía những bộ váy cưới khác nhau,chiếc rèm được mở ra nó xuất hiện trước mắt hắn như một nàng công chúa,tóc cũng được quăn lên,có vài lọn tóc được làm xoắn để thả tự nhiên,khuôn mặt nó cũng được trang điểm nhẹ nhưng vẫn làm tôn lên vẻ đẹp của nó,nó mặc trên mình một bộ váy rất đẹp và lộng lẫy,hắn nhìn nó ko chớp mắt:

-này,này-Huy huơ tay trước mặt hắn

-ơ ừk-hắn như tỉnh mộng

-anh để yên cho cậu ta mơ màng chút,nhìn Thiên Anh đẹp như vậy em cũng siêu lòng nữa là chú rể-Linh Linh

-bọn mày chỉ được kái chọc tao là giỏi-nó đỏ mặt

-keke tôi thấy Linh nói đúng đó kiểu này 2người mà đính hôn chắc xong tới lượt tôi quá,em nhỉ-Huy khoác vai inh

-còn lâu nhé-Linh

-mà tiện đây em vào thử váy cưới lun đi,chị ơi giúp em thử đồ cho cô ấy nhé-Huy nháy mắt làm các nàng nhân viên như bị hút hồn làm theo ý Huy chạy tới lôi Linh Linh vào phòng thay đồ luôn

-ahhhhh..bỏ tui ra,tui ko muốn thử,anh Huy anh chút với em-Linh hét nhưng ko ăn thua vẫn bị các bà chị người cầm chân người cầm tay đưa vào trong

-em cứ vào thử đi,anh tin em cũng đẹp ngang cơ Thiên Anh cho coi-Huy mỉm cười nhìn hần thách thức

-làm sao đẹp bằng bà xã của tao chứ-hần tới cúi đầu cầm lấy tay nó mỉm cười

-em đẹp lắm-hần nói,nó được khen nên ngượng ko nói được gì cũng ko cãi lại hần như mọi khi nữa,được một lúc Linh Linh cũng bước ra Huy suýt ngã ngửa sốc toàn tập vì nhìn Linh Linh tuy ko quá nét quý phái như nó nhưng lại có nét đẹp rất đơn giản ko thua kém gì nó(nhưng nó vẫn đẹp hơn)

-em nhìn Huy nhà ta bị đơ kìa-hần nhìn Huy cười

-hihi..mày đẹp lém đóa,tao nghĩ mày cũng đính hôn đi thôi-nó

-hừ..đây là tao bị ép chứ koá mún mặc đâu,khó chịu quá-Linh Linh nhăn nhó

-WOA..em đẹp quá ko ngờ vợ anh đẹp đến vậy,hay bọn mình cũng đính hôn luôn.nhá.nhá-Huy năn nỉ

-KO LÀ KO-Linh nói xong vào thay đồ làm Huy cứ ngẩn tò te tên nị cũng thích lấy vợ gúm,nó và hần nhìn nhau cười hạnh phúc mọi người vẫn ko hề hay biết có một người vẫn luôn theo dõi hần và nó để chuẩn bị ột kế hoạch lớn sắp tới..

Cuối cùng thì ngày lễ đính hôn cũng đã đến suốt thời gian qua hần cùng nó và gia đình chuẩn bị cho lễ đính hôn này mà mất ăn mất ngủ càng gần đến buổi lễ đính hôn nó càng hồi hộp cảm giác rất lạ lúc nào cũng lo lắng.Hôm nay pama của hần và pama của nó cùng hần tới tới từ rất sớm túc trực tại sảnh toà nhà Sofitel plaza để tiếp khách,Huy và Linh cũng lo kiểm tra mọi thứ,nhà báo cũng đài truyền hình tới chụp ảnh tới tấp để đưa tin,còn hần trông thật lịch lãm với áo sơmi trắng mặc bên trong trên cổ có thắt nơ bên ngoài ngoác bởi chiếc áo vest đen,bên ngực trái có cài hoa bảy giờ nhìn hần như một chú rể thực sự với một chiều cao lí tưởng hần như một chàng trai đã trưởng thành ko ai nghĩ hần chỉ có 17 tuổi

bác tài xế được phân nhiệm vụ đưa nó tới salon để trang điểm,có rất nhiều người trang điểm cho nó rồi làm tóc cho nó lần này trang điểm rất lâu mất 2giờ đồng hồ,nó ngồi mà ẽ cả mông sau một thời gian khá dài nó bị hành tởm thì zò đây trước gương là một cô gái thật xinh đẹp với bộ váy trắng như một thiên thần vậy,các chị nhân viên nhìn nó rồi khen lấy khen để:

-em đẹp lắm đây,chị thấy ngưỡng mộ chú rể vì có một cô dâu xinh đẹp như vậy

-đẹp thật đây,em thật hoàn hảo đó chẳng có tí vết gì hít.ui,em là thiên thần

-rồi..bla..bla..mọi người cứ ngồi khen mãi,nó ngượng lắm chỉ bít cười nhưng cũng phải công nhận chuyên viên trang điểm ở đây làm việc rất chuyên nghiệp,mọi người đang mãi ngắm nghía nó thì thợ giám đốc đi vào:-xong chưa vậy?

-dạ xong rồi ạk-1 chị nhân viên nói rồi chị giám đốc vào kiểm tra một lượt rồi gật đầu

-các em làm tốt lắm-rồi quay sang nó nói

-em có chỗ nào ko vừa ý ko?nếu ko thích chị sẽ sửa lại

-ko cần đâu ạk,vậy là được rồi-nó

-bây giờ chị sẽ cử người đưa em ra xe,chúc em một buổi đính hôn thành công và chúc 2em luôn hạnh phúc-chị giám đốc kính cẩn cúi chào nó

-dạ,em cảm ơn-sau đó có mấy người đưa nó ra xe,nó ngồi vào xe ko thấy chú Trường lái xe mà chỉ thấy có một chàng thanh niên ngồi vào vị trí lái xe,nó thấy lạ nên hỏi

-chú Trường đâu sao cậu lại lái xe zậy?

-dạ chú Trường hơi mệt nên em sẽ lái thay ạk-người thanh niên

-vậy cũng được, chúng ta khởi hành thôi-nó

-vâng thưa tiểu thư-chiếc xe chuyển bánh nó ngồi trong xe mà thấy trong lòng hồi hộp, lo lắng, mắt trái nó cứ nháy loạn xạ báo hiệu một điều ko tốt sẽ xảy ra

-KÍT..chiếc xe dừng lại

-sao vậy?-nó hỏi nhưng người thanh niên ko trả lời trên môi nở nụ cười đùa giỡn, rồi có 3 người thanh niên mặc đồ đen, đội mũ đi tới mở cửa vào trong xe, nó cố gắng tìm chiếc điện thoại mong sẽ gọi được cho ai đó nhưng ôi ko nó đã để quên điện thoại ở salon mất rồi

-các người, các người là ai?-nó vùng vằng định thoát ra khỏi xe nhưng nó đã bị những bàn tay rắn chắc ấy giữ lại rồi vặn ngược ra đằng sau

-cứu tôi với có ai ko????-nó hét lên rồi người lái xe nhét vào miệng nó chiếc khăn nói ko nói nói lên được nó cố chống cự nhưng vô ích, người lái xe đội chiếc mũ lên rồi chiếc xe lại lao đi...

Chiếc xe cứ lao đi càng đi nó càng thấy xa trung tâm, ở đây rất hoang vắng hầu như chỉ là những cánh đồng vắng vẻ, nó ko biết nó đang được đưa đi đâu nữa, chiếc xe dừng lại ở một ngôi nhà cũ kĩ họ lôi nó xuống khỏi xe rồi kéo nó vào ngôi nhà đó, nó vùng vẫy cố gắng có thể chạy đi nhưng họ khá đông, nó đập mấy thằng đó ngã lăn ra tưởng rằng có thể chạy thoát nhưng có ai đó dùng gậy đánh vào gáy nó, nó ngất đi..

Hắn tiếp khách nhưng thỉnh thoảng mắt vẫn nhìn đồng hồ, đã quá giờ rồi mà chẳng thấy nó đâu cả, gọi điện cũng ko thấy nó bắt máy nên hắn gọi cho chị giám đốc nhưng chị ấy lại nói đã cử người đưa nó ra xe, nó cũng đi một lúc lâu rồi thấy ko ổn hắn cùng Huy và Linh Linh đi tìm đầu tiên là tới salon thấy điện thoại của nó để trên bàn, tìm xung quanh bỗng hắn phát hiện ra chú Trường là người lái xe cho nó đang nằm bất động ở một góc, hắn gọi mãi chú ấy mới tỉnh

-chú, Thiên Anh đâu???

-chú ko biết nữa có ai đó đánh chú từ sau lưng rồi chú chẳng biết gì nữa-chú Trường đứng dậy vẫn xoa lưng

-có khi nào Thiên Anh bị bắt ko?-Huy

-như vậy thì Thiên Anh đang gặp nguy hiểm phải làm sao bây giờ-Linh Linh bắt đầu cuống lên

-mọi người hãy chia nhau đi tìm xem có manh mối gì phải gọi cho nhau ngay-hắn nói rồi chạy đi, Linh Linh, Huy và chú Trường cũng chạy đi mỗi người một hướng

Tại ngôi nhà hoang:

-chà..chà..con nhỏ này cũng xinh đó chứ-một thằng cầm đầu nâng cằm nó lên nói

-đừng động vào người nó-1 người con gái bước vào nói

-ahhh..chào cô Hà Vân, tôi đã đưa người cô cần đến đây rồi

-ko hổ danh là anh Đen đứng đầu bang xã hội đen, chuyện gì cũng có thể làm được, nếu thành công vụ này tôi sẽ có tiền thưởng riêng cho anh-Hà Vân mỉm cười thoả mãn

-được thôi, tôi luôn sẵn sàng phục vụ cho người đẹp mà-Đen

-người của anh đã đến đông đủ chưa?-Hà Vân nhìn quanh

-tôi đã sắp xếp hết cả rồi người của chúng ta rất đông nếu có biến cố gì thì cũng ko thành vấn đề, từ giờ bọn đàn em của tôi sẽ nghe theo lệnh của cô Hà Vân-Đen

-tốt lắm, tôi đã ko nhờ cậy nhầm người rồi.haha..các người nhớ ko được làm người con trai đó bị thương còn con nhỏ này giết nó đi càng tốt-Hà Vân cười lớn ánh mắt như của một kẻ đang bị điên tiến lại gần chỗ nó, nó đang bị ngất chẳng biết trời đất gì nữa

-làm cho cô ta tỉnh dậy được rồi đấy-Hà Vân ra lệnh

-ào..ào...-1 người hắt nước vào nó,nó tỉnh dậy đau ở vùng gáy,tỉnh dậy nó thấy mình,chiếc váy cưới của nó đã bị nhem nhuốc,ướt sũng nước thấm vào người nó lạnh buốt,nó cay cú cố thoát ra

-vô ích thôi,đừng phí sức nữa mà sẽ ko thoát được đâu-Hà Vân,nó ngược lên nhìn là Hà Vân thể nào dạo này cô ta im hơi lặng tiếng như vậy đã có lúc nó tưởng rằng Hà Vân đã hiểu ra nhưng nó ko ngờ cô ta im lặng để chuẩn bị cho việc này,nó chẳng thèm nói gì rồi quay đi chỗ khác

-sao?ko ngờ là tao có phải ko?thời gian qua tao đã nhẫn nhịn mà nhiều rồi tao vẫn chưa quên 2kát tát hum đó tao đã từng nói gì nhĩ:"hum nay mà tát tao 2kát nhưng sẽ có lúc mà phải trả lại tao gấp 10 lần"-Hà Vân gần giọng,nó quay sang lườm Hà Vân

-thì sao?-nó hỏi thản nhiên

-haha..thì sao àk,này thì sao này..BỐP..BỐP..BỐP.BỐP...nó bị liên hoàn tát từ Hà Vân như đang xả cơn giận chất chứa bao lâu nay,khuôn mặt xinh đẹp của nó zờ đây đỏ ửng lên đau rát nhưng nó vẫn lì lợm ko hề sợ hãi,Hà Vân càng cay cú hơn giật tóc nó

-mày muốn dính hôn lắm sao?muốn làm cô dâu hả?hôm nay tao sẽ ày ném mùi đau khổ-Hà Vân cầm chiếc kéo lên và..xoẹt..xoẹt..chiếc váy cưới của nó rách tả tơi nhưng vẫn đủ kín đáo cho nó,nước mắt nó trào ra nó ko van xin Hà Vân đừng làm việc đó mà chỉ ngồi im nhign chiếc váy cưới bị xé ra thành nhiều mảnh

-sao mà ko nói gì?moi khi mà lắm lắm cơ mà,mày còn dám thách thức tao cơ mà làm sao mà có thể cười đùa bên anh Phong khi ngày nào tao cũng phải rơi nước mắt vì đau khổ chứ,con chó này tao hận này-Hà Vân cũng dưng dưng như sắp khóc,cô đá liên tục vào bụng nó,máu từ miệng nó chảy ra đau nhói nhưng nỗi đau đó chẳng thấm vào đâu so với nỗi đau trong lòng nó chứ,nó đã làm gì để bị đối xử như vậy?nó hận con người đứng trước mặt nó,nó thấy ghê tởm Hà Vân,nó vẫn ko sợ nhìn Hà Vân thách thức

-mày vẫn lì lợm lắm nhĩ,mày ju anh Phong lắm sao?hum nay tao sẽ cho anh ta biết cảm giác mất đi người mình ju là như thế nào-Hà Vân lấy chiếc điện thoại từ trong túi xách ra

Hắn cứ chạy đi tìm mãi,lục tung hít tất cả mọi nơi mà cũng chẳng thấy nó đâu,bọn người của anh Báo cũng đi tìm nhưng ko thấy nó đâu cả,Linh và Huy cũng vậy tìm khắp mọi nơi,mọi người đều lật tung cả thành phố nhưng ko có tung tích của nó,ai cũng lo lắng,Bống điện thoại hắn có tin nhắn,là một số lạ với nội dung:"muốn cứu vợ mày thì hãy tới địa chỉ đườngXXXXXXXXXXXX nhưng chỉ được phép đi một mình nếu báo công an hay đi với bất kì ai thì tới mà nhận xác nó về"

Hắn đọc xong dòng tin nhắn nghĩ mãi mà ko biết là ai đã làm chuyện này chẳng lẽ là bọn người trước đây hắn đã từng gây thù oán hay là bọn bắt cóc tổng tiền...nhưng zờ thì những chuyện đó ko còn quan trọng nữa hắn tức tốc lái xe tới địa điểm ghi trong tin nhắn hắn lo lắng sợ sẽ có chuyện gì đó xảy ra với nó,hắn đã làm khổ nó quá nhiều ko muốn nó phải chịu thêm một nỗi đau nào nữa,hắn đi mà ko nói với ai vì hắn ko muốn nó gặp nguy hiểm

Tại banh California_Mỹ,papa Hà Vân đang ngồi ở phòng khách bống điện thoại của mama Hà Vân reo lên:-alô-mama Hà Vân bắt máy

-ạ cô ơi cháu là Quyên bạn thân của Hà Vân àk,cô có nhận ra cháu ko?-Quyên sốt sắng

-ừk cô nhớ rồi,có chuyện gì ko cháu,Hà Vân về Việt Nam có học tập tốt ko cháu?-mama Hà Vân

-cô ơi cháu xin lỗi nhưng cháu nghĩ có lẽ cháu nên nói với cô chuyện này-Quyên ấp úng

-có chuyện gì vậy?Hà Vân bị làm sao,cháu mau nói đi-mama Hà Vân lo lắng,papa Hà Vân đang đọc báo cũng dừng lại nhúm mày

-cô cứ bình tĩnh àk,Hà Vân ko bị sao hết nhưng có chuyện này cháu muốn nói với cô,chuyện là như thế này àk..bla..bla..-Quyên kể hết ama Hà Vân nghe về chuyện trước đây Hà Vân và Phong ju nhau rồi Khi Hà Vân quay về đã làm những chuyện gì,nghe đến chuyện Hà Vân đã thuê người bắt cóc vợ chưa cưới của Phong mama Hà Vân bống sóc lắm rơi điện thoại bà ngã ra đất

-em sao vậy???-papa Hà Vân đỡ bà dậy

-mình ơi,con chúng ta.huhu..phải mau chóng bay về Việt Nam ngay-mama Hà Vân khóc cuống lên

-có chuyện gì với Hà Vân sao?-papa Hà Vân cũng sốt sắng

-ko có thời gian nữa đâu trên đười đi em sẽ nói cho anh nghe-mama Hà Vân sửa soạn cùng chồng bà chuẩn bị bay về Việt Nam

Nó đang cố gắng thoát ra khỏi chiếc dây trói cũng được nói lỏng ra,Hà Vân và bọn đàn em ko hề hay biết

-chú rể của lầy sắp tới rồi,tao ko có được anh Phong thì mãi mãi mày cũng ko thể có được để xem anh ta tới đây sẽ làm được gì,tao sẽ cho hấn phải chứng kiến mày bị đánh như thế nào-Hà Vân cười nhếch môi

-mày nói sao?anh Phong sẽ đến đây?-nó nhúu mày đến lúc này nó mới chịu mở miệng vì thấy lo cho hấn

-phải,có lẽ cũng sắp tới đây rồi,chà..chà..sẽ có một buổi đính hôn thú vị đây-Hà Vân vỗ ta

-con chó kia,tao mà ra khỏi đây tao sẽ ko tha ày đâu,tao sẽ ko bao zờ tha thứ ày-nó hét lên

-BỐP..ko tha thứ thì mày làm gì,mày nghĩ tao cần sự tha thứ từ mày àk?bây giờ tao chẳng còn gì để mất cả,tình ju của tao,sự sống của tao đã bị mày cướp mất rồi,mày có biết ngày xưa anh Phong ju tao như thế nào ko?chính mày,con rắn độc mày đã cướp mất anh ấy nếu ko có mày ko bao zờ anh ấy thay đổi

-đó là con đường mày chọn lựa,mày đi sai đường thì cũng đừng đổ tại người khác,tao công nhận anh Phong ju mày,vì mày mà anh ấy đã trở thành một con người lạnh lùng nhưng chính mày đã đẩy anh ấy ra xa mày hơn vì thế mày đừng có trách ai cả,hãy tự trách chính bản thân mày đi-nó

23. Chương 23 - End

-tao ko sai,ngay từ đầu tao đã ko sai hum nay tao sẽ bắt anh ấy phải cưới tao làm vợ,để xem anh ta có ju mày đến mức vì sự an toàn của mày mà chấp nhận yêu cầu của tao ko?mày hãy chuẩn bị cho sự đau khổ sắp tới đi-Hà Vân

-chep..chep..thì ra là vì tình ju mà tiểu thư Hà Vân phải đau khổ như vậy sao?cô đừng như vậy chứ trên đời này còn rất nhiều người đàn ông mà cô thấy tôi ra sao-Đen tới quàng tay ôm eo Hà Vân

-anh bỏ tay ra,anh nên nhớ tôi thuê anh tới đây để làm việc chứ ko phải để buông những lời cợt nhả-Hà Vân gạt tay Đen ra

-đại ca,thằng đó tới rồi nhưng hình như đó là...-một thằng có lẽ là trợ thủ đắc lực của Đen đang nói thì bỗng dừng lại tới gần thì thào vào tai nghe xong Đen cười lớn nói:-đúng là oan gia ngõ hẹp mà,cho thằng đó vào đi!

Hà Vân thấy nghi ngờ sắp có điều gì đó ngoài ý muốn sẽ xảy ra nhưng rồi cô cũng ko để tâm vì zờ cô chỉ muốn dạy cho nó một bài học và bắt Phong cưới cô thôi

-Thiên Anh-hấn đi vào thấy nó nằm dưới đất quần áo tả tơi,máu từ khuôn mặt xinh đẹp của nó chảy ra rất nhiều hấn định chạy tới thì bị bọn người kia giữ lại hấn quay sang thì thấy Hà Vân đang đứng cùng Đen(trước đây bang của anh Báo đã từng đụng độ với bang của Đen trong một lần ở vũ trường đây là 2phe đối lập nhưng phe của anh Báo có thế lực hơn,hum ở vũ trường thằng Đen đã gây sự với hấn và anh Báo nên bị hấn cho nằm đo ván luôn,anh Báo định ko tha nhưng khi thấy Đen quý xuống van xin hấn đã khuyên anh Báo bỏ qua vì ko muốn làm náo loạn vũ trường ko ngờ chính vì lòng nhân từ đó mà hum nay hấn bị trả thù như vậy,ánh mắt Đen nhìn hấn chắc chắn vẫn chưa quên vụ đó..)

-chào cậu Phong,lâu rồi ko gặp ko ngờ lại gặp nhau trong hoàn cảnh này-Đen nói đều

-mày muốn gì?mày đã lợi dụng Hà Vân để thực hiện kế hoạch trả thù của mày sao?-hấn

-mày nhầm rồi chính tiểu thư Hà Vân đây đã thuê tao bắt cóc con pé này nhưng ko ngờ người chồng sẽ đính hôn với nó lại là mày,đúng là ông trời đang giúp tao đây.haha-Đen cười lớn

-anh quen Phong sao?-Hà Vân bắtngờ

-ko những tại tôi quen nhau mà còn có một mối thù chưa trả được-Đen nhìn hần dần chuyển sang ánh mắt giận giữ

-tôi thuê anh tới đây ko phải để trả thù riêng-Hà Vân

-ko đâu,tôi sẽ tận dụng thời cơ có một ko 2 này-Đen

Hần lợi dụng Hà vân và Đen đang nói chuyện đập mấy tên đó ra,đang định chạy đến chỗ nó thì Đen bắt ngờ dí con dao bấm nhọn hoắt vào cổ nó nói:-dừng lại nếu ko con nhỏ này sẽ chết,mày dám tiến lại gần tao con dao của tao ko có mắt đâu

Hần thấy vậy đứng im luôn:-mày muốn gì

-tao muốn mày quỳ xuống để im cho bọn tao đánh-Đen

-ko được,anh chạy đi mặc kệ em,em ko sao đâu-Nó hét lên nhưng hần đã ko làm theo lời nó hần quỳ xuống đây là lần đầu tiên hần quỳ trước một ai đó vì nó hần bất chấp cả danh dự hay lòng tự trọng,hần ko muốn nó bị thương hay gặp nguy hiểm hần chỉ nghĩ đơn giản sẽ bảo vệ nó mà thôi

-anh làm gì vậy,hình như anh đã nhầm người anh cần đánh là cô ta kia-Hà Vân

-cô im đi,zờ cô ko có tiếng nói ở đây-Đen hét lớn

-đánh nó cho tao-Đen quay sang ra lệnh cho bọn đàn em

-mày...-hần cay cú định đứng dậy thì Đen dí con dao sâu hơn

-dừng làm hại cô ấy,tao chấp nhận nhưng hãy chỉ đánh một mình tao,cô ấy vô tội-hần lại quỳ xuống

-KO ĐƯỢC;TÔI XIN CÁC NGƯỜI HÃY ĐÁNH TÔI ĐÂY NÀY,TÔI XIN CÁC NGƯỜI MÀ:HUHUHUHU- nó khóc van xin nhưng chỉ nhận lại một sự im lặng

-....-Đen hất hàm ra lệnh cho bọn đàn em,ngay lập tức bọn người gồm mấy chục thằng thi nhau vào đấm,đá,đập hần,hần ko phản ứng gì chỉ im lặng chịu đòn

-sao anh lại làm như vậy?ANH PHONGGGGGGG-Hà Vân định chạy ra nhưng bị tên giữ lại

-KO,ĐỪNG ĐÁNH ANH ẤY;TÔI XIN ANH HÃY DỪNG TAY LẠI,TÔI SẼ CHO ANH TIỀN;TÔI CẦU XIN ANHHHHH-nó cố gắng năn nỉ

-hahaha..cô nghĩ bọn tôi cần tiền sao?trong giang hồ tiền đã nợ máu phải trả bằng máu-Đen cười thoả mãn vì đã được hả dạ nhìn bọn người kia đang tiếp tục đánh hần đau đớn nằm vật ra,vẫn chưa dừng lại bọn chúng tiếp tục đánh hần,đến lúc này nó ko chịu được cố gắng thoát khoei chiếc dây thừng,nó đập Đen một cái đau điếng,rồi chạy lại quay người đập mấy tên kia ngã bổ nhào,hần thấy nó đã thoát ra được chạy lại đập mấy tên kia,bọn người ở ngoài chạy vào ồ ạt ngày một đông hơn thằng cầm gậy,thằng cầm pho,nhanh như cắt nó ra đòn tấn công mấy thằng ranh con vất mũi chưa sạch nhanh chóng bị nó hạ gục,hần cay cú đánh trả vì nó hần mới nhin bọn này thôi,mặc dù khắp người đau ê ẩm có vài vết thương nhưng hần vẫn cố gắng gượng mong sao có thể đưa nó an toàn ra khỏi đây,một thằng cầm dao định đánh lên hần sau lưng nó thấy hần đang gặp nguy hiểm vội xô mấy thằng kia ra rồi chạy tới và -ROỆT...nó đứng chắn đỡ nhát dao cho hần một vết chém dài trên người nó,máu bắt đầu ứa ra,nó vẫn cố chống cự:-ROỆTTTTTTTT-một nhát dao nữa đâm đúng sau lưng nó,hần quay lại đập tên đó ra,nó khụy xuống ngay trước mắt hần,thời gian như ngừng trôi khi hần bàng hoàng nhìn thấy nó bị thương

-THIÊN ANHHHHH;em sao thế này??tại sao em ngốc vậy sao em lại đỡ nhát dao đó cho anh??tại saoooooooo?-hần đỡ nó dậy khóc rồi hét lên

-em..xin..lỗi-nó muốn nói gì đó nhưng ko nói được nữa rồi nó ngất đi,hần cay cú nhìn bọn người đang vây quanh,đặt nó nằm xuống hần cầm gậy lên đánh trả như một kẻ điên cuồng,hần như một người đang bị mất lí trí chạy tới đánh đập điên loạn khiến cho những thằng đó bị đánh dở sống dở chết,Đen thấy ko ổn vội chạy tới hần đang bị bao vây bởi bọn đàn em nhân lúc ko để ý Đen lao tới đâm hần một nhát dao vào tim,hần ngã xuống

Hà Vân chứng kiến tất cả,cô run sợ như ko tin vào mọi chuyện đang diễn ra,cô che miệng lại ko thốt lên lời:-anh...anh Phongggggggggggg,anh có sao ko?-Hà Vân chạy tới đỡ hấn dậy

hấn nằm đó nhìn Hà Vân bằng ánh mắt căm thù:-đừng động vào người tôi,tôi ghét cô cả cuộc đời này tôi sẽ ko tha thứ cho cô.PHỤTTTTTT-máu từ miệng hấn phụt ra

nó lơ mơ tỉnh dậy thấy hấn nằm đó:-anh àk-nó cố gọi tên hấn

-nếu có thể chết thì anh sẽ chết cùng em,anh ju em Thiên Anh-hấn nói với nó bằng giọng yếu ớt rồi hấn lê người di chuyển cố với lấy bàn tay nó máu càng chảy ra nhiều hơn mặc dù đang rất đau đớn nhưng nó cũng cố lết thân mình để mong dù có chết có thể được cầm tay hấn khi bàn tay hấn chạm tới bàn tay nó nắm chặt lấy tay nhau,hấn và nó cùng ngất đi.zờ đây chiếc áo sơ mi trắng và chiếc váy cô dâu lộng lẫy đã ướt đẫm máu;Hà Vân như người vô hồn đi tới một góc ngồi thụp xuống cả cơ thể run lên bần bật..

Về phần mọi người khi ko thấy hấn đâu thì chia nhau đi tìm,pama nó và pama hấn lo lắng gọi điện cho công an kiểm soát toàn khu vực,báo đài đưa tin gây sốc cho nhân dân cả nước,Hưng định tới lễ đính hôn nhìn nó từ xa nhưng ko ngờ nghe tin nó bị bắt cóc,Hưng chạy tới kể cho Huy và mọi người nghe về kế hoạch của Hà Vân ban đầu Hà Vân tới tìm Hưng muốn Hưng hợp tác nhưng Hưng đã từ chối vì khi nghe hấn nói Hưng đã hiểu tình ju ko thể lấy lại bằng những cách đó được Hưng đã cố gắng ngăn cản và khuyên nhủ tưởng rằng Hà Vân cũng giống như anh đã hiểu ra ko ngờ Hà Vân vẫn mù quáng

-nếu như theo kế hoạch thì Hà Vân sẽ đưa Thiên Anh đến vùng ngoại ô ở nơi đó rất vắng vẻ,đó là khu đang chuẩn bị quy hoạch nên hầu như ko có dân cư-Hưng

-vậy chúng ta phải mau đi thôi-Huy nói cùng Linh,Hưng,anh Báo và bọn đàn em cùng công an đi tới đó,lùng xục mãi cuối cùng cũng nhận ra nơi bọn chúng đang trú ngụ,Đen cùng đàn em đang định cho hấn và nó vào bao tải vứt xuống sông

-tất cả đứng im,các anh đã bị bắt-bị đột kích bất ngờ bọn chúng chạy toán loạn mỗi thằng một hướng nhưng cũng bị tóm gọn,thằng Đen định chuồn cửa sau bị anh Báo bắt được đánh cho te tua ko còn bít gì nữa, Linh Linh và Huy chạy tới thấy nó và hấn nằm dưới đất đang nắm tay nhau máu me đầy mình,lật ngửa ra thấy hấn và nó đều bị thương khá nặng Linh bật khóc,ngó quah thấy Hà Vân đang ngồi một góc run sợ,Linh đi tới túm áo Hà Vân đứng dậy

-con chó này mày đã hại nó,chính mày,sao mày có thể độc ác như vậy chứ,tại saoooooooo?-Linh lay người Hà Vân hét lớn

-xin cô hãy bình tĩnh,tôi phải đưa cô gái này về trụ sở để lấy lời khai-một anh công an nói

-nếu như Thiên Anh và Phong có chuyện gì tao sẽ ko tha ày đâu,vì vậy hãy cầu nguyện đi nếu như nó mãi mãi ko tỉnh lại thì chính tao sẽ lấy cái mạng chó của mày-Linh Linh

Hà Vân như đang bị hoảng loạn về tinh thần vậy,cô run lên ánh mắt như dại đi..

-trước hết phải đưa Thiên Anh và Phong tới bệnh viện đã-Huy vẫn cố gắng bình tĩnh,mọi người bế nó và hấn lên xe đưa tới bệnh viện.cả 2 đang trong cơn hấp hối nhanh chóng được đưa vào phòng cấp cứu,bác sĩ phải vất vả lắm mới cạy tay nó và hấn ra được,nó bị thương ở vùng ngực và bị đâm ở sau lưng có thể đâm trúng phổi,hấn bị đâm vào tim khá sâu hơn nữa mọi người tới trễ quá nên cả 2 đang rất nguy kịch,bệnh viện zờ đây hầu như chật kín người thân bạn bè của nó và hấn đều đang chờ đợi một cách lo lắng,mama nó và mama của hấn khóc suốt,Linh khóc rất nhiều,Huy cũng vậy dường như sự sống của nó và hấn bây giờ quá hiếm hoi

Nó và hấn nằm trong phòng bệnh cùng mơ về một giấc mơ giống nhau,nó ngồi trước biển ở đó có ngôi nhà gỗ nhỏ màu trắng,cây cầu gỗ cũng màu trắng trải dài ra tới biển nó mặc chiếc váy cưới màu trắng lộng lẫy như nàng công chúa nó cứ ngồi đó một mình cho tới khi hấn xuất hiện,hấn mặc một chiếc áo ves lịch lãm,hấn đi tới quỳ xuống trước mặt nó trên tay cầm một chiếc nhẫn đính kim cương nói:-Thiên Ah,em đồng ý làm vợ anh nhé!

-vâng-nó mỉm cười hấn đeo vào tay nó chiếc nhẫn lấp lánh,hấn đứng dậy ôm nó

-em ngốc thế,sao lại đỡ cho anh?-hấn

-em ko muốn anh bị thương,vì anh em ko sợ nguy hiểm kể cả cái chết-nó

-ngốc ăk,nếu như chỉ còn một mình anh sống trên đời này thì chẳng có ý nghĩa gì hết,muốn sống chúng ta cùng sống,chết thì sẽ cùng chết vì sống ko có em còn đau đớn hơn cả cái chết-hắn

-em ju anh nhiều lắm-nó

-anh cũng ju em,nhiều hơn là đặng khác-hắn

-còn lâu đi em phải ju anh nhiều hơn cơ-nó nũng nịu

-ừk thì 2đứa mình bằng nhau.hihi-hắn cười rồi nói típ:-em này,nếu như chúng ta có thể tỉnh lại em hãy hứa với anh rằng sẽ mãi mãi ju anh,chúng mình sẽ làm đám cưới em nhé!

-vâng,em hứa,em sẽ mãi mãi ju anh sẽ ko bao zờ chúng ta rời xa nhau.hihi-nó ôm hắn chặt hơn như ko muốn mất đi tình ju này,cứ như vậy nó và hắn cùng chìm trong giấc mộng_một giấc mơ đẹp...

-Cạch..cánh cửa mở ra,bác sĩ bước ra ko nói gì

-bác sĩ,con tôi sao rồi?

-họ sao rồi hả bác sĩ?

-ban cháu tỉnh lại rồi đúng ko ăk?

-bla.bla..

Mọi người chạy đến mỗi người hỏi một câu về hắn và nó nhưng rồi nhận lại chỉ là một cái lắc đầu :-xin lỗi chúng tôi đã cố gắng hết sức!

Cả bệnh viện như oà lên ai cũng khóc chạy vào nơi nó và hắn đang nằm

anh Báo túm áo ông bác sĩ và nói:-ông làm bác sĩ như vậy ăk?ông nhất định phải cứu họ nếu ko tôi sẽ giết ông!

-xin lỗi nhưng đã quá muộn rồi,họ mất quá nhiều máu nên chúng tôi ko thể làm gì được-bác sĩ nói xong anh Báo khụy xuống,thủ lĩnh cầm đầu một bang hội như vậy đã khóc,khóc cho người

bạn,một người em tri kỉ,mặc dù anh Báo là dân xã hội nhưng hắn ko bao giờ khinh rẻ mà ngược lại luôn ở bên an ủi khi vợ anh Báo chết do đỡ súng cho anh Báo hắn đã luôn ở bên động viên,khuyên nhủ anh Báo hiểu ra nhiều điều từ đó anh ko còn chém giết những người vô tội nữa và giúp đỡ khi anh Báo gặp khó khăn nói về quan hệ của 2người họ như tri kỉ vậy mà hum nay khi hắn gặp nguy hiểm mà anh Báo ko thể bảo vệ hắn,giá như anh có thể tới sớm hơn thì thằng em mà anh ju quý nhất đã ko bị như thế này,anh Báo thề sẽ ko bao giờ tha thứ cho thằng Đen,em đã từng nói anh ko nên để bàn tay nhuốm thêm máu nữa nhưng em hãy cố đấy mà xem nhất định anh Báo sẽ trả thù cho em..những giọt nước mắt vẫn rơi trên khuôn mặt của người thủ lĩnh trẻ tuổi_khóc ột người em,một người bạn của mình

Mọi người bước vào,nó và hắn đang nằm đó một đường thẳng chạy dài cho biết sự sống ko còn tồn tại nữa một màu trắng bao trùm lấy căn phòng,mọi người ai cũng gào khóc,mama nó đi tới lay người nó:-con sao vậy?sao lại nằm bất động như vậy chứ?mọi người con hay cười đùa với mama lắm cơ mà,con còn nói với mama mặc dù con rất ju thương Phong nhưng con ko muốn đi lấy chồng con muốn mãi mãi ở bên mama cơ mà,con ơi..huhu..con có nghe mẹ gọi con ko?Linh ôm lấy nó người bạn đã luôn bên cạnh giúp đỡ,chở che cho cô đang nằm bất động trên chiếc giường trắng toát này,từ khi có nó cuộc sống của cô có ý nghĩa hơn nó đã giúp cô tìm được tình ju đích thực giúp cô có những giây phút vui vẻ những lúc đi chơi,những lúc cười đùa,những lúc bên nó cô luôn cảm thấy hạnh phúc chưa bao zờ cô và nó cãi nhau,2đứa luôn ju thương nhau nhưng sao zờ đây nó lại nằm im thế này:-Thiên Anh,mày đừng làm tao sợ mà,đừng như vậy mà,mày tỉnh dậy đi,mày đang chêu tao phải ko?tao thua rồi mày tỉnh lại đi,đừng rời xa tao mà..huhuhu-Linh Linh ôm nó gào thét

-Phong,mày luôn mạnh mẽ cơ mà,sao mày nằm im như vậy?sao mặt mày nhợt nhạt như vậy khuôn mặt đẹp trai luôn lạnh lùng đâu mất rồi?thằng bạn đã cùng chung sống với tao 17năm qua đâu rồi?mày có nghe tao gọi ko Phong?-Huy cũng khóc như ko tin những gì đang diễn ra

Hưng ngồi bệt một góc khóc vì quá thương cho nó và hấn,mama hấn khóc quá nhiều đã ngất đi từ lâu,đây là một cú sốc quá lớn đối với bà thằng con trai mà từ nhỏ bà luôn thương ju,đùm bọc zò người ta nói nó đã chết làm sao bà có thể chịu đựng được nỗi đau mất con như thế chứ,papa hấn chỉ đứng một góc khóc rồi gạt nước mắt nhìn thương lắm,papa nó cũng sốc ko kém ôm đứa con mà ông ghen ngào ko nói được câu gì ông ko muốn mất đi đứa con vừa xinh đẹp vừa ngoan ngoãn này..mọi người thân và bạn bè của nó biết tin tới làm căn phòng chật kín nhà báo hay đài truyền hình cũng tới chia buồn và chụp ảnh để đăng tin thỉnh thoảng có người ko quen biết đi qua nghe tiếng khóc thảm thương cũng rơi nước mắt,lúc này mama Hà Vân biết tin chạy tới:-cháu oiiiiiii..huhuhu..-mama Hà Vân khóc cho nỗi lòng của con gái mình,khóc vì hối hận đã ko ngăn cản kịp thời

-ông bà tới đây làm gì?tới để chứng kiến cảnh con gái bà giết chết con trai và con dâu tôi sao?-papa hấn quát lớn

-anh àk,tôi xin lỗi đây là lỗi của người làm cha này,tôi đã ko dạy bảo con gái mình để nó làm ra những chuyện như vậy,tôi thực sự xin lỗi-papa Hà Vân quỳ xuống van xin

-xin lỗi ư?bây giờ xin lỗi thì ích gì?chính con ông đã giết chết con trai tôi-mama hấn chạt tới túm áo papa Hà Vân

-anh chị cứ đánh,cứ mắng tôi đi nếu có thể nguôi cơn giận anh chị muốn làm gì tôi cũng được-papa Hà Vân

-trước đây chính ông là người đã phản bội tôi khiến gia đình tôi điêu đứng,bây giờ con gái ông hại con trai tôi,ko bao giờ tôi tha thứ cho gia đình ông,tôi sẽ kiện-papa hấn nói cương quyết rồi đi tới nơi hấn đang nằm,ông nắm lấy bàn tay hấn khóc

Bác sĩ đi vào kéo tấm vải trắng lên thì bị papa nó đẩy ra:-anh làm gì vậy chứ?con gái tôi chưa chết sao anh lại kéo tấm vải đó lên,anh muốn rửa con gái tôi chết hả?làm bác sĩ mà như vậy hả?tại sao chứ?tại sao đứa con bé bỏng của tôi lại thành ra như thế này,con ơi..-ông khụy xuống nước mắt tiếp tục trào ra,người bố đang đau xót sợ sẽ mất đi đứa con của mình,ai nhìn thấy cảnh này mà ko xót xa chứ,ai ơi có thấu hiểu lòng cha mẹ mất con,bạn bè chia cách..ai ơi có thấu chăng nỗi xót xa này,cả căn phòng những tiếng khóc than,những tiếng thét như ko tin vào sự thật trong sâu thẳm trái tim họ vẫn luôn cầu mong cho 2con người họ ju quý có thể tỉnh dậy.. dường như ông trời cũng chiều lòng con người,ngón tay nó khẽ động đậy,cơ thể hấn như nhúc nhích ko còn một đường thẳng chạy dài lạnh lùng mà zò đã thay thế bằng những vết lên xuống đều đặn tim hấn và nó cũng đập trở lại sự sống được hồi sinh,trong cuộc sống đôi khi ta thấy có những phép màu kì lạ mà khoa học cũng ko thể giải thích nổi,một kì tích đến với nó và hấn,sau một giấc mơ dài cả 2người cũng đã từ từ tỉnh dậy ko khí zò đây lặng im ko ai nói với ai một câu nào vì quá ngỡ ngàng mới đây bác sĩ còn nói nó và hấn đã die mà bị zò lại tỉnh dậy một lần nữa trong căn phòng nhỏ bé lạng oà lên mọi người đổ xô chạy lại ôm lấy hấn và nó sung sướng bất bao nhiêu,Linh Linh vẫn như mọi khi hun nó tới tấp

-mày vẫn dè như mọi khi-nó nói bằng giọng yếu ớt nhưng vẫn đủ để pha trò

-con nhỏ này mệ zậy mà cũng đùa được,đúng là giang sơn khó đổi,bản tính khó rời mà,cảm ơn mày vì mày đã tỉnh dậy.chút.choẹt...-Linh

-kái thằng này mới bị thương chút xíu mà đã dọa tao chút ngất rồi-Huy đánh nhẹ vào người hấn

-mất một ít máu chứ mày tưởng àk-hấn cũng pha trò rồi quay sang giường bên cạnh nó và hấn nhìn nhau cười hạnh phúc..

Một thời gian sau hấn và nó đã hồi phục hoàn toàn,vì ở cùng phòng nhau nên suốt ngày chí chới cãi nhau bị cô y tá quát liên tục nhưng hấn và nó chỉ bụm miệng cười.Hà Vân cũng đã được thả đáng ra Hà Vân vẫn bị nhốt và phải ra do gia đình hấn và gia đình của nó kiên quyết sẽ kiện tới cùng cũng may là nhờ nó và hấn năn nỉ ỉ ôi nên họ đã bãi bỏ đơn kiện suốt quãng thời gian trong phòng tạm giam Hà Vân suy nghĩ được rất nhiều cô đã hiểu thế nào là tình ju cô cứ nghĩ chỉ có cô là ju hấn nhất nhưng ko phải cô làm sao sánh được với tình ju cao cả của nó chứ,ngay lúc gặp nguy hiểm hấn đã chạy tới đỡ nhất dao đó cho hấn còn cô chỉ biết đứng nhìn với kầu tình ju ích kỉ của mình mà thôi,vào kái lúc sắp rời xa thế giới này nó và hấn vẫn cố gắng nắm lấy tay nhau hình ảnh đó làm cho Hà Vân thấy cảm động,thấy xấu hổ với chính bản thân mình cô đã hiểu ra rằng cô đã sai quá nhiều,cô hối hận về những gì mình đã làm cũng may hấn và nó vẫn bình an nếu ko cả cuộc đời này cô biết chuộc lỗi làm đó thế nào đây,giờ thì cô thực sự chúc phúc cho

hắn và nó,ko còn sự thù hận ko còn những âm mưu mà trong lòng cô thực sự thấy thoải mái, cô mỉm cười tạm biệt người bạn thân cô cùng Hưng bước lên máy bay trở về Mỹ,Quyên cũng vẫy tay chào cô thấy vui khi cô đã làm một điều đúng đắn,nhìn thấy đứa bạn thân đã hiểu ra cái sai của mình cô mừng trong lòng..

Hưng sau khi sau khi làm tổn thương nó đã hiểu ra anh quyết định qua Mỹ và đính hôn theo lời của pama trước khi qua Mỹ Hưng có nhắn tin cho nó:“chào em _người con gái mà tôi ju,có lẽ khi em đọc được những dòng tin nhắn này thì anh cũng đã qua Mỹ cùng với Hà Vân rồi ,giờ đây anh thực sự hối hận vì những gì mình đã làm cả Hà Vân cũng vậy,anh và Hà Vân muốn gửi lời xin lỗi tới em và Phong,mong 2người có thể hiểu và tha thứ cho tội anh,chúc em luôn hạnh phúc,gửi lời dọa nạt này tới Phong giúp anh nhé:kái tên Phong kia,cậu đã may mắn có được một người con gái thật tuyệt vời nếu như cậu làm cô ấy buồn hay khóc tôi sẽ về và xử tội cậu đây.keke..tôi và Hà Vân sẽ luôn dõi theo 2người _những người mà chúng tôi ju quý nhất!”

Sau một hồi cãi nhau Hưng cũng gửi được quả tin này cho nó,Hà Vân cứ trách Hưng sao toàn nói về anh mà ko nói về cô(2người này cũng hay cãi nhau lém).Nó và hắn đọc xong mỉm cười,nó nhắn tin lại cho Hưng:“anh Hưng và Hà Vân thân mến!2người hãy yên tâm chúng tôi ko có trách 2người đâu,hãy thay đổi hãy cố gắng sống tốt nhé,Thiên Anh và Phong luôn mong Hà Vân và anh Hưng có thể tìm được một nửa của mình,2người tui thấy cũng hợp nhau lém(đểu như nhau.keke)nói đùa zậy thôi,hãy luôn sống tốt nhé tui tui cũng sẽ luôn dõi theo 2người!”

Tại một cánh đồng bạt ngàn những bông lúa đang ngả nghiêng theo chiều gió,papa hắn và papa của Hà Vân đang ngồi đó nhớ về thời thơ ấu của mình

-anh còn nhớ trước đây khi còn nhỏ chúng ta thường thi nhau xem ai bắt được nhiều cua nhất ko?-papa Hà Vân

-nhớ chứ,anh luôn là người thắng tôi nhưng có lẽ đó là chuyện từ xa xưa rồi,chuyện hôm qua chuyện ngày nay như dòng đời dài theo năm tháng,kể làm chi chuyện đã qua con người khi lớn lên và trưởng thành rồi cũng sẽ thay đổi ko còn sự hồn nhiên,trong sáng như ngày nào nữa-papa hắn

-tôi biết bây giờ đã quá muộn nhưng tôi vẫn muốn gửi tới anh lời xin lỗi muộn màng,trước đây vì tiền tôi đã phản bội anh suốt thời gian qua tôi luôn sống trong sự hối hận,tôi luôn tự trách mình,tôi đã luôn mong có thể nhận được sự tha thứ từ anh-papa Hà Vân

-thực ra trong lòng tôi đã tha thứ cho anh từ lâu rồi,tôi biết đó chỉ là sự sai lầm nhất thời của tuổi trẻ mà thôi-papa hắn

-thật sao?cảm ơn anh,tôi thực sự cảm ơn anh chúng ta sẽ mãi mãi là bạn tốt chứ?-papa Hà Vân nắm lấy tay papa hắn khóc

-đúng vậy chúng ta sẽ mãi mãi là bạn tốt-papa hắn

-nay còn thiếu tôi nữa-một giọng nói vang lên từ phía sau,2người quay lại là papa của Hưng

-là ông sao?-papa hắn bắt ngờ

-đúng là tôi đây,tôi đã suy nghĩ kĩ rồi tại sao chúng ta cứ phải đối đầu chứ sao ko cùng hợp tác với nhau xây dựng ột đại tập đoàn lớn mạnh-papa Hưng tới vỗ vai papa hắn

-đúng vậy,tôi đã gọi điện cho anh ấy tới,từ nay sẽ ko còn sự đối đầu chúng ta sẽ luôn sống hoà thuận bên nhau được ko các anh?-papa Hà Vân

-đương nhiên là được chứ-papa hắn và papa Hưng cùng đồng thanh rồi cả 3người bắt giác cười lớn,nắm tay nhau để bắt đầu một cuộc sống mới,vậy là mọi hiểu lầm được hoá giải..

Từ khi qua Mỹ Hưng đã thay đổi trở thành người trưởng thành hơn sau khi tốt nghiệp Hưng học lên Đại Học và bắt đầu kế nghiệp của papa,tập đoàn của gia đình Hưng,hắn,nó và Hà Vân cùng hợp tác với nhau ngày càng vững mạnh hơn,vì đã đồng ý làm theo lời pama nên Hưng gặp gỡ Hà Vân nhiều hơn đầu tiên 2người này gặp nhau ở đâu nơi đó âm ỉ với những tiếng cãi vã ko ai ngờ được sau này họ lại rất ju nhau theo như mong muốn của 2gia đình,đúng là lửa gần rơm lâu ngày cũng bén mà.kaka..

Hôm nay là ngày cưới của nó và hân, sau khi tốt nghiệp và đã thi đỗ vào Đại Học nó và hân quyết định làm đám cưới, lần trước do sơ suất nên 2 đứa chưa đính hôn được nên pama 2 gia đình, nó và hân quyết định sau khi tốt nghiệp xong sẽ tổ chức lễ đính hôn và đám cưới gộp lại, lần trước xảy ra chuyện ngoài ý muốn nên lần này anh Báo cử rất nhiều người bảo vệ xung quanh, lần này là tổ chức ngoài trời hân vẫn khoác trên mình bộ vest lịch lãm, nó trong bộ váy cưới đính kim cương cùng papa bước vào trong tiếng vỗ tay hân hoan của tất cả mọi người, papa nó giao bàn tay nhỏ bé của nó cho hân rồi nói: -papa trao con gái ju của papa con con, con hãy luôn ju thương và bảo vệ cho Thiên Anh nhé!

-dạ vâng thưa papa con nhất định sẽ mãi mãi thương ju cô ấy-hân mỉm cười nhìn nó

Sau khi làm xong các thủ tục, hân trao cho nó chiếc nhẫn kim cương được làm rất tinh xảo trên chiếc nhẫn còn khắc chữ hân vào nó, nó cũng đeo cho hân một chiếc giống như vậy mọi người vỗ tay chúc mừng, hơn ai hết pama nó và pama hân là người vui nhất, họ thấy mừng vì 2 đứa con của họ vẫn bình an và có thể tìm được hạnh phúc...nó quay người ném bó hoa ra sau các cô nàng tranh nhau để có thể đỡ được bó hoa cưới mong rằng tiếp theo sẽ tới lượt mình không ngờ bó hoa cưới lại rơi xuống đúng chỗ Huy đang đứng, hơi bất ngờ đôi chút nhưng Huy cũng tiến lại gần chỗ Linh Linh đang đứng:-tiếp theo sẽ là lễ cưới của chúng ta em nhé-Huy trao bó hoa cưới, Linh Linh nhận lấy cười hì hì rồi nói:-hihi...còn lâu nhé!

-anh đã thưa chuyện với pama em và papa anh rồi mọi người đều đồng ý.kaka-Huy

-anh..anh..hử..em ko đồng ý-Linh vẫn bướng bỉnh

-hajzzzz..vậy mình đành phải bắt cóc cô dâu về nhà chồng vậy,pama chắc chắn sẽ giúp mình,lại phải vận động tay chân-Huy

-crắc..crắc..bụp..bốp.chát..bình...vận động tay chân nè,chịu thua chưa?-Linh Linh đánh Huy tới tấp

-anh chịu thua,huhuhixhix..-Huy mếu máo(Linh nói vậy cứ một thời gian ngắn sau 2 người này cũng tổ chức lễ cưới mà,lấy nhau về Linh Linh vẫn thường xuyên rèn luyện cơ bắp,đúng là bạp lực gia đình mà.hxhx..nhưng Huy và Linh Linh vẫn luôn hạnh phúc bên nhau,đôi nì hay ụynch nhau ju zậy thui chứ thương nhau lém)

Rồi cùng nắm tay nhau nó và hân cùng bước đi trên thảm đỏ mọi người cùng vỗ tay,pháo giấy được phụt lên rực rỡ,hân nắm bàn tay nó bước tới chiếc xe mui trần đen đã được chuẩn bị từ trước,hân bước tới nhẹ nhàng mở cửa cúi đầu mời nó ngồi lên như một chàng hoàng tử vậy,đóng cửa vào hân ngồi sang chỗ người lái xe cùng vỗ tay chào mọi người,hân lái xe tới bờ biển_nơi nó và hân cùng gặp nhau trong mơ nhưng zờ đây giấc mơ đã trở thành hiện thực ,hân nắm lấy bàn tay nó cùng đi tới ngôi nhà nhỏ bằng gỗ có sơn màu trắng bên trong là những ngọn nến lung linh,nhìn nhau mỉm cười cùng bước chậm rãi đi trên chiếc cầu gỗ màu trắng kéo dài ra biển sau bao nhiêu chuyện xảy ra cuối cùng hân và nó cũng tới được káidích sẽ mãi mãi bên nhau ko xa rời,sẽ luôn bên nhau cùng sẻ chia những niềm vui hay nỗi buồn,hân nhẹ nhàng đặt lên môi nó một nụ hôn ngọt ngào,hoàng hôn buông xuống cả 2cùng ngồi trên cây cầu nhìn về biển nơi có những vệt nắng cuối trời mong cho ngày mai khi ánh mặt trời lên cao sẽ mang hạnh phúc và những điều tốt đẹp đến cho con người:”TOMORROW WILL E”

*****THE END*****

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tomorrow-will-come>